AMBROSE BIERCE

DICȚIONARUL DIAVOLULUI

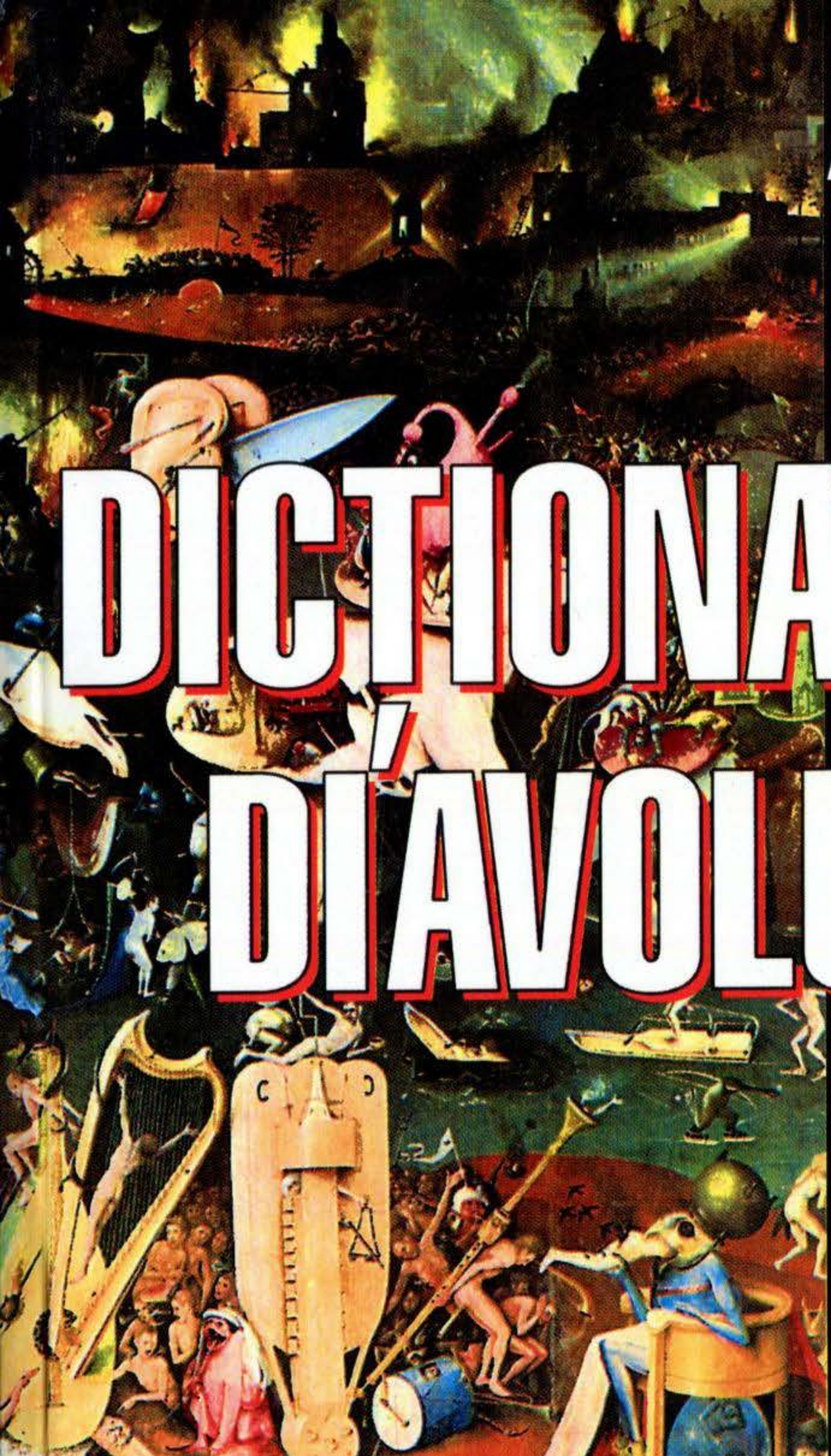

ALDO PRESS

La prima vedere, Dicționarul Diavolului este o lectură nostimă și amuzantă. Autorul, cu inteligente răsturnări de sensuri și cu interpretări personale ale noțiunilor, condimentând totul cu versuri, povestiri și citate într-un limbaj prețios, din autori inexistenți, dar cu nume răsunătoare, satirizează profund și caustic falsele valori umane, din societatea nord-americană și nu numai.

ISBN 973-701-016-7

Distribuitor: Ag. Com. IRIS
Bdul. Iuliu Maniu nr. 166
Sect. 6, București,
Tel./fax: 0214341750

AMBROSE BIERCE

Dicţionarul diavolului

ALDO PRESS

Ambrose Bierce
Dicţionarul Diavolului

Editor Aldo Press, Bucureşti

© by Aldo Press

Toate drepturile pentru această versiune aparţin Aldo Press

Informaţii şi comenzi ramburs
OP 76, CP 161, Bucureşti, 77450

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
BIERCE, Ambrose
Dicţionarul Diavolului / Ambrose Bierce, trad. Silvia Constantin - Bucureşti, Aldo Press, 2004
ISBN 973-701-016-7

I. Constantin, Silvia (trad.)

81'374.2:821.111-7=135.1

Timbrul literar în valoare de 2% se adaugă la preţul de vânzare şi se varsă de către difuzor la fondurile literare, conform legii.

fed print
tipografie

PREFAȚA AUTORULUI

"Dicționarul Diavolului" a fost început într-un ziar hebdomadar în 1881 şi a fost continuat într-un mod sporadic la lungi intervaluri până în 1906. În acel an, o mare parte din el a fost publicată în coperți sub titlul *"Cartea de cuvinte a cinicului"*, un nume pe care autorul nu a avut puterea să-l respingă sau fericirea să-l aprobe. Ca să-i citez pe editorii operei actuale:

"Acest titlu mai plin de reverență i-a fost impus de către scrupulele religioase ale ultimului ziar în care a apărut o parte din operă, cu consecința naturală că atunci când a apărut în coperți, țara deja fusese inundată de imitatorii săi cu câteva zeci de cărți «cinice», Cinicul Ăsta, Cinicul Ăla şi Cinicul Ălălalt. Multe din aceste cărți erau pur şi simplu proaste, deşi unele dintre ele au adăugat distincția neghiobiei. Între ele, au adus cuvântul «cinic» în defavoare atât de profund, încât orice carte care îl purta era discreditată cu mult înaintea publicării."

Între timp, de asemenea, mulți astfel de umorişti întreprinzători ai țării au luat acele părți din carte care le serveau

scopurilor şi multe dintre definiţiile sale, anecdotele, expresiile şi tot aşa, deveniseră mai mult sau mai puţin curente în vorbirea populară. Această explicaţie este făcută, nu cu o mândrie a priorităţilor la fleacuri, ci ca o simplă negare a posibilelor acuzaţii de plagiat, care nu sunt fleacuri. Prin simpla reluare a ceea ce-i aparţine, autorul speră să fie considerat nevinovat de cei cărora le este adresată cartea - suflete luminate care preferă vinurile seci celor dulci, raţiunea simţirii, spiritul umorului şi engleza curată argoului.

O prezentare bătătoare la ochi şi, se speră, nu neplăcută, a cărţii este prin citatele ilustrative abundente din poeţi eminenţi, dintre care cel mai de seamă este acel cleric învăţat şi ingenios, părintele Gassalasca Jape, ale cărui rânduri îi poartă iniţialele. Autorul textului îi este enorm îndatorat încurajărilor blânde şi sprijinului părintelui Jape.

A.B.

ABATIZĂ, s. Gunoi în fața unui fort, pentru a împiedica gunoiul din afară să-i facă rău gunoiului dinăuntru.

ABDICARE, s. Un act prin care un suveran îşi atestă simțul față de temperatura ridicată a tronului.

Biata Isabella e moartă, a ei abdicare
A pus în Spania toate limbile-n mişcare.
Pentru-acea realizare ar fi nedrept pică să i se pună
Cu înțelepciune-a părăsit un tron prea fierbinte ca s-o ţină.
Pentru Istorie ea nu e vreo cimilitură regală,
Doar o simplă boabă de fasole-uscată sărită din oală.
(G.J.)

ABDOMEN, s. Templul bunului Stomac, în a cărui adorare, cu drepturi de sacrificiu, se implică toți oamenii drepți. Din partea femeilor, această credință străveche porunceşte numai un consimțământ bâlbâit. Ele uneori se îngrijesc de altar fără tragere de inimă şi într-un mod ineficient, dar nu

cunosc adevărata reverență față de singura zeitate pe care o adoră de fapt bărbații. Dacă o femeie ar avea mână liberă în afacerile lumii, specia ar ajunge să se hrănească cu semințe.

ABILITATE, s. Echiparea naturală de a îndeplini o mică parte din ambițiile mai mici care îi disting de oamenii capabili de cei morți. Într-o ultimă analiză, abilitatea se dovedește de obicei a consta într-un grad înalt de solemnitate. Probabil, totuși, că această calitate impresionantă este pe drept lăudată; nu-i lucru ușor să fii solemn.

ABORIGENI, s. Persoane de mică importantă descoperite împovărând solul unei țări nou descoperite. Curând ei încetează să-l împovăreze, ei îl fertilizează.

ABRACADABRA, s.

Prin Abracadabra vrem să spunem
Un infinit număr de lucruri.
Este răspunsul la Ce?, şi Cum?, şi De ce?,
Şi De unde?, şi Încotro?, o vorbă, prin urmare.
Adevărul (cu pacea ce-o aduce)
Este deschis celor ce orbecăiesc prin noapte
Plângând după sfânta lumină a Înțelepciunii.

Fie că vorba-i verb sau substantiv
E o ştiință dincolo de mine;
Ştiu doar că ne-a fost înmânată,
De la-nvățat la învățat,
O parte nemuritoare a vorbirii!

Despre omul străvechi se spune o poveste
Că a trăit vreo zece secole-ncheiate
Într-o peşteră de pe panta unui munte.

(E-adevărat, în cele din urmă a murit.)
Faima înțelepciunii lui a umplut pământul
Căci era chel în cap, veți înțelege că
Barba-i era lungă şi albă
Iar ochii neobişnuit de strălucitori.

Filosofi s-au strâns de-aproape şi din depărtare
Ca să se-aşeze la ospățul lui şi să tot audă,
Deşi nu s-a auzit
Ca el să grăiască vreo vorbă
Decât "Abracadabra, abracadab,
Abracada, abracad,
Abraca, abrac, abra, ab!"
Era tot ce spunea,
Era tot ce voiau ei să audă şi fiecare
Făcea însemnări multe ale vorbiri mistice
Pe care apoi au publicat-o:
O păcăleală a textului
Pe pajiştea comentariului.
Puternice cărți erau acestea
Ca număr, ca frunza şi ca iarba;
Ca ştiință, remarcabile foarte!

El este mort,
După cum am spus,
Iar cărțile învățaților au dispărut,
Dar înțelepciunea lui este cu sfințenie păstrată.
În Abracadabra sună solemn,
Ca un clopot ce pentru totdeauna bate.
Oh, îmi place să aud
Acel cuvânt clarificând
Simțul General al Omenirii asupra Lucrurilor.

(Jamrach Holobom)

ABRUPT, adj. Brusc, fără ceremonie, precum sosirea unei lovituri de tun şi plecarea soldatului ale cărui interese sunt cel mai afectate de ea. Dr. Samuel Johnson a spus frumos despre ideile unui alt autor că erau "înlănţuite fără a fi abrupte."

ABSENT, adj. În mod deosebit expus dintelui detractării; defăimat; greşind fără de speranţă; înlăturat de la consideraţia şi afecţiunea altuia.

Pentru oameni un om e doar o minte.
Cui îi pasă?
Ce chip poartă sau ce formă?
Dar trupul femeii este femeia.
Oh, stai tu, iubita mea şi niciodată nu pleca,
Dar ascultă avertizarea ce cuvintele-nţelepte au spus-o
O femeie absentă este o femeie moartă.

(Jogo Tyree)

ABSENTEIST, s. O persoană cu un venit care a avut prevederea să se îndepărteze de sfera de impunere fiscală.

ABSOLUT, adj. Independent, iresponsabil. O monarhie absolută este una în care suveranul face aşa cum pofteşte atâta timp cât le face pe poftă asasinilor. Nu au rămas multe monarhii absolute, majoritatea lor fiind înlocuite de monarhii limitate, în care puterea suveranului de a face rău (şi bine) este mult limitată şi de republici care sunt guvernate la voia întâmplării.

ABSTINENT, s. O persoană slabă care cedează tentaţiei de a-şi refuza o plăcere. Un abstinent total este cineva care se abţine de la orice în afară de abstinenţă şi în special de la

inactivitate în problemele altora. Cineva care se abține de la o băutură tare, uneori total, alteori considerabil de total.

> I-a spus un om unui tânăr beţiv: "Credeam
> Că eşti abstinent total, fiule."
> "Aşa sunt, aşa sunt", spuse beţivanul prins,
> "Dar, domnule, nu unul bigot."
>
> *(G.J.)*

ABSURDITATE, s. O declarație sau o credință, în mod evident, incompatibilă cu propria părere.

ACADEMIA, s. O şcoală străveche unde se predau moralitatea şi filosofia.

ACADEMIE, s. [din ACADEMIA] O şcoală modernă unde se predă fotbalul.

ACCIDENT, s. O întâmplare inevitabilă datorată acțiunii legilor naturale de neschimbat.

ACEFAL, adj. În surprinzătoarea condiție a Cruciatului care în mod absent şi-a tras cârlionții din față la câteva ceasuri după ce un iatagan sarazin, fără ştiința lui, i-a trecut prin gât, aşa cum este relatat de Joinville.

ACOLIT, s. Cineva asociat cu altul într-o crimă, având ştiința vinovată şi complicitatea, cum ar fi un avocat care îl apără pe un criminal, ştiindu-l vinovat. Această viziune asupra poziției unui avocat în chestiune nu a solicitat până acum consimțământul avocaților deoarece nimeni nu le-a oferit plată pentru consimțământ.

ACORD, s. Armonie.

ACORDEON, s. Un instrument aflat în armonie cu sentimentele uui asasin.

ACUMULARE, s. Moartea străduinței şi naşterea dezgustului.

(A) ACUZA, v. A afirma vina sau nedemnitatea altuia; cel mai adesea ca o justificare a noastră de a-l fi nedreptățit.

ADAGIU, s. Înțelepciune osoasă pentru dinți slabi.

ADAMANT, s. Un mineral frecvent întâlnit pe sub corsete. Solubil într-un solicitat de aur.

ADERENT, s. Un discipol care încă nu a obținut ceea ce se aştepta să obțină.

ADEVĂR, s. Un compus ingenios de dorință şi aparență. Descoperirea adevărului este unicul scop al filosofiei, care este cea mai străveche ocupație a minții omeneşti şi are o perspectivă frumoasă de a exista cu o activitate mărită, până la sfârşitul timpului.

ADJUDECĂTOR, s. Omul care proclamă cu un ciocan că a jefuit un buzunar cu gura.

ADMINISTRAȚIE, s. O sustragere ingenioasă în politică, menită să primească şuturile şi palmele datorate premierului sau preşedintelui. Un om de paie, rezistent la ouă stricate şi pisici moarte.

ADMIRAȚIE, s. Recunoaşterea noastră politicoasă a asemănării altuia cu noi.

(A) ADMITE, v. A mărturisi. Admiterea greşelii altuia este cea mai înaltă datorie impusă de dragostea noastră pentru adevăr.

ADMONESTARE, s. Mustrare blândă, precum cea cu o toporişcă pentru carne. Avertisment prietenesc.

> I-a încredințat prin admonestare
> Sufletul întru eternitate la pierzare.
>
> *(Judibras)*

(A) ADORA, v. A venera în aşteptare.

ADORAȚIE, s. Mărturia lui Homo Creator pentru rezistența construcției şi finisarea frumoasă a lui Deus Creatus. O formă populară de abjecție, având un element de mândrie.

AER, s. O substanță nutritivă oferită de o Providență generoasă pentru îngrăşarea săracilor.

AFARĂ, adv. Acea parte a mediului înconjurător de unde nici un guvern nu a reuşit să strângă impozite. Folositor în principal ca să-i inspire pe poeți.

> Am urcat pe vârful muntelui într-o zi,
> Să văd soarele apunând în glorie
> Şi m-am gândit, uitându-mă la raza ce dispărea,
> La o poveste cât se poate de perfectă.
>
> Era cu un bătrân şi măgarul pe care îl călărea
> Până ce, la sfârşit, animalul a fost obosit
> Atunci omul l-a cărat pe milele de drum
> Până ce Neddy s-a odihnit.

Luna ridicându-se solemnă peste creasta
Dealurilor, la est de locul meu,
Arăta discul ei larg spre vestul întunecat
Ca o nouă creație vizibilă.

Şi m-am gândit la o glumă (am râs până am plâns!)
Despre o tânără leneşă care pierdea vremea
La uşa bisericii să se uite la mireasă
Deşi chiar ea se măritase.

Pentru poeți natura e încărcată de măreție
Idei, cu gânduri şi emoție.
Mi-e milă de proştii care nu înțelg
Vorbirea Pământului, Cerului şi Oceanului.

(Stromboli Smith)

AFORISM, s. Înțelepciune predigerată.

Butelca slăbită a minții lui
Cedează la o tensiune patologică,
Şi goleşte din abisul lui nemăsurat
Stropul unui aforism.

(Filosoful nebun, 1697)

AFRICAN, s. Un negrotei care votează ca noi.

AGITATOR, s. Un om de stat care scutură fructele copacului vecinilor săi ca să dea jos viermii.

ALB, adj. şi s. Negru.

ALBUM CU TĂIETURI DIN ZIARE, s. O carte care este, de obicei, editată de proşti. Multe persoane puțin distinse compilează albume cu tăieturi din ziare conținând orice se întâmplă să citească despre ei înşişi sau îi pun pe alții să colecteze. Unul dintre aceşti egocentrişti a fost interpelat în versurile următoare de către Agamemnon Melanchton Peters:

Dragă Frank, albumul cu tăieturi unde te lauzi
Că ții o evidență sinceră
Despre tot felul de bârfe picante
Despre tine,

În care muți aiurelile tipărite
Care se învârt în jurul numelui tău,
Crezând că râsul scribilor
Îți atestează faima,

Unde aranjezi toate imaginile
Pe care le desenează caricaturiştii -
Silueta ta caraghioasă şi ciudata
Ta față semitică,

Te rog să mi-l împrumuți. Nu am spirit
Nici artă, dar acolo voi înşira
Bătăile zilnice pe care le-ai fi încasat
Dacă Dumnezeu avea un pumn.

ALIANȚĂ, s. În politica internațională, uniunea dintre doi hoți care şi-au vârât mâinile atât de adânc unul în buzunarul celuilalt, încât nu se pot despărți ca să-l jefuiască pe un al treilea.

ALIENAT, s. Un suveran american în starea de probațiune.

ALIGATOR, s. Crocodilul Americii, superior în toate detaliile crocodilului monarhiilor desuete din Lumea Veche. Herodot spune că Indus este, cu o singură excepție, singurul râu care produce crocodili, dar ei par să se fi dus în vest şi să fi crescut în celelalte râuri. După umflăturile de pe spate aligatorul este numit saurian.

ALLAH, s. Ființa Supremă mahomedană, care se distinge de cea creştină, mozaică şi tot aşa.

Bunele legi ale lui Allah le-am păstrat,
Şi mereu pentru păcatele oamenilor am plâns;
Şi uneori îngenunchind în moschee
Cu venerație mi-am pus mâinile pe piept şi-am adormit.

(Junker Barlow)

ALTAR, s. Locul pe care preotul în trecut descurca intestinul mic al victimei de sacrificiu cu scopul divinației şi îi gătea carnea pentru zei. Cuvântul este acum rareori folosit, cu excepția referirii la sacrificiul libertății şi păcii cu o unealtă feminină sau masculină.

Stăteau în fața altarului şi ofereau
Focul ei înşişi în care li se frigea grăsimea.
Zadarnic sacrificiul! Nici un zeu nu va primi
O ofrandă arsă într-o flacără nesfântă.

(M.P. Nopput)

ALTFEL, adv. Cu nimic mai bun.

AMBIDEXTRU, adj. Capabil să fure cu aceeaşi îndemânare şi din buzunarul din dreapta, şi din buzunarul din stânga.

AMBIȚIE, s. O dorință nestăpânită de a fi ponegrit de dușmani în timp ce trăiești, și ridiculizat de prieteni, după ce ai murit.

AMIRAL, s. Acea parte dintr-o navă de război care vorbește în timp ce nava gândește.

AMNISTIE, s. Mărinimia statului față de acei infractori pe care ar costa prea mult ca să-i pedepsească.

AN, s. Perioada de trei sute șaizeci și cinci de dezamăgiri.

ANORMAL, adj. În neconformitate cu standardele. În chestiuni de gândire și comportare, a fi independent înseamnă a fi anormal, a fi anormal înseamnă a fi detestat. Prin urmare, lexicograful sfătuiește o străduință spre o asemănare mai dreaptă cu Omul Obișnuit decât o are el însuși. Cel ce atinge aceasta va avea pace, perspectiva morții și speranța ladului.

ANTIPATIE, s. Sentimentul inspirat de prietenul unui prieten.

(A) APELA, v. În lege, a pune zarul în cutie ca să-l rostogolească altul.

APETIT, s. Un instinct implantat, în mod bine gândit, de Providență ca soluție la chestiunea trudei.

APLAUZE, s. Ecoul unei platitudini. Monezi cu care populația îi plătește pe cei care îi gâdilă și îi devorează.

APLECARE, s. O atitudine mentală decentă și obișnuită în prezența bogăției puterii. În mod deosebit potrivită la un angajat când i se adresează patronului.

APOSTAT, s. O lipitoare care, după ce a pătruns prin carapacea unei broaşte ţestoase numai pentru a descoperi că fiinţa a murit de mult, consideră eficient să formeze un nou ataşament faţă de o broască ţestoasă nouă.

APOSTROFARE, s. Limbajul licenţios al nostru referitor la altcineva. Cuvântul este de rafinament clasic şi chiar se spune că a fost folosit într-o fabulă de Georgius Coadjutor, unul dintre cei mai pretenţioşi scriitori din secolul al cincisprezecelea, privit drept fondatorul Şcolii Pretenţioşilor.

(A) APROPIA, v. A face un ingrat.

APROPIAT, s. O persoană pe care o cunoaştem suficient de bine ca să împrumutăm de la ea, dar nu suficient de mult ca să îi împrumutăm. Un grad de prietenie numit îndepărtat când obiectul ei este sărac sau neştiut, şi strâns când este bogat sau faimos.

APROPO, adv. Probabil; posibil.

ARANJAT, adj. Scos şi pus în ordine, ca un rebel spânzurat de un stâlp de felinar.

ARDOARE, s. Calitatea care distinge dragostea fără cunoaştere.

ARENĂ, s. În politică, o groapă cu şobolani imaginară în care omul de stat se luptă cu recordul său.

(A) ARESTA, v. A reţine în mod formal pe cineva acuzat că este neobişnuit.

Dumnezeu a făcut lumea în şase zile şi a fost arestat în a şaptea.

(Versiunea neautorizată)

ARGOU, s. Grohăitul porcului uman *(Pignoramus intolerabilis)* cu o memorie audibilă. Vorbirea celui care grăieşte cu gura ceea ce crede cu urechea şi simte mândrie de creator în realizarea faptei vitejeşti a papagalului. Un mijloc (sub providență) de a stabili un spirit fără un capital de judecată.

ARHIEPISCOP, s. Un demnitar ecleziast cu o idee mai sfânt decât un episcop.

Dacă aş fi un arhiepiscop vesel,
Vinerea aş mânca tot peştele -
Somon, şi plătică şi scrumbii;
În alte zile tot restul.

(Jodo Rem)

ARHITECT, s. Cineva care îți trage planurile casei şi plănuieşte să-ți tragă banii.

ARISTOCRAȚIE, s. Guvernarea de către cei mai buni oameni. (Cu acest înțeles cuvântul este scos din uz; la fel este acel fel de guvernare.) Indivizii care poartă pălării cu pene şi cămăşi curate - vinovați de educație şi suspectați de conturi bancare.

ARMINIANI, s. O sectă de protestanți, acum dispărută, care au venit din Europa la începutul secolului trecut şi se distingeau prin înverşunarea controverselor şi disensiunilor lor interne.

ARMISTIȚIU, s. Prietenie.

ARMURĂ, s. Genul de haine purtate de un om al cărui croitor este fierar.

ARSENIC, s. Un fel de otravă pentru care femeile au o mare afecțiune şi care după aceea le afectează enorm.

> "Să mănânc arsenic? Da, cât poți să-mi faci rost",
> Consimțind, el vorbi:
> "E mai bine să-l mănânci tu, scumpo.
> Decât să-l pui în ceaşca mea de ceai."
>
> *(Joel Huck)*

ARTĂ, s. Acest cuvânt nu are definiție. Originea sa este relatată după cum urmează, de ingeniosul părinte Gassalasca Jape.

> Într-o zi unui mucalit, ce-i mai trecea prin minte?
> A schimbat o literă din cifrul ŞOBOLAN,
> Şi a spus că-i numele unui zeu! Drept s-au ridicat
> Preoți fantastici şi postulanți (cu spectacole
> Şi mistere, prefăcătorii şi imnuri,
> Şi dispute îndârjite care le-au ologit membrele)
> Ca să-i servească templul şi sî mențină focurile,
> Să impună legea, să manipuleze frânghiile.
> Uimite, popoarele care respectă riturile
> Cred tot ce nu pot înțelege
> Şi sunt lăuntric edficați că două
> Jumătăți de fir de păr alăturate aşa şi aşa
> (cum poate Arta)
> Au valori mai dulci şi o grație mai divină
> Decât firele de păr ale Naturii care nu s-au despicat,
> Aduc delicatese şi vin pentru banchete de sacrificiu
> Şi îşi vând hainele să îşi susțină preoții.

ASIGURARE, s. Un joc de noroc modern şi ingenios în care jucătorului i se permite să se bucure de convingerea confortabilă că îl bate pe cel care face cărțile.

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Dragul meu domn, aceasta este o casă frumoasă - lăsați-mă, vă rog, să v-o asigur.

PROPRIETARUL CASEI: Cu plăcere. Vă rog să faceți rata anuală atât de mică încât atunci când, conform tabelelor dumneavoastră statistice, va fi probabil distrusă de incendiu, să vă fi plătit considerabil mai puțin decât valoarea poliței.

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Oh, vai de mine, nu ne-am putea permite să facem asta. Trebuie să fixăm rata astfel încât dumneavoastră să fi plătit mai mult.

PROPRIETARUL CASEI: Atunci cum aş putea eu să-mi permit asta?

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Păi, casa dumneavoastră ar putea arde oricând. A fost, de exemplu, casa lui Smith, care...

PROPRIETARUL CASEI: Scutiți-mă, a fost casa lui Brown, din contră, şi casa lui Jones, şi casa lui Robinson, care...

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Scutiți-mă pe mine!

PROPRIETARUL CASEI: Să ne înțelegem unul pe altul. Dumneavoastră vreți să vă plătesc banii pe presupunerea că se va întâmpla ceva anterior momentului previziunii dumneavoastră pentru accident. Cu alte cuvinte, vă aşteptați ca eu să pariez că nu va rezista casa mea atât cât spuneți dumneavoastră că va rezista probabil.

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Dar dacă vă arde casa fără asigurare, va fi o pierdere totală.

PROPRIETARUL CASEI: Pardon, dar conform propriilor dumneavoastră tabele statistice, eu voi fi economisit,

probabil, când arde, toate ratele pe care altfel vi le-aş fi plătit, ridicându-se la mai mult de valoarea poliţei pe care aş fi cumpărat-o. Dar să presupunem că arde, neasigurată, înaintea momentului pe care sunt bazate calculele dumneavoastră. Dacă eu nu mi-aş putea permite asta, cum aţi putea dumneavoastră, dacă era asigurată?

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Oh, am scoate întregul din alte realizări ale noastre mai norocoase cu alţi clienţi. Virtual, ei vă plătesc pierderile.

PROPRIETARUL CASEI: Şi virtual, atunci, nu contribui eu la plata pierderilor lor? Nu este la fel de posibil să ardă casele lor la fel ca a mea înainte de a-şi fi plătit atât cât trebuie să le plătiţi dumneavoastră lor? Cazul este în felul acesta: vă aşteptaţi să luaţi bani de la clienţi ca să îi plătiţi, nu-i aşa?

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Cu siguranţă; dacă nu am...

PROPRIETARUL CASEI: Nu vă voi încredinţa banii mei. Foarte bine atunci. Dacă este sigur, cu referinţe la întregul grup al clienţilor dumneavoastră, că pierd bani prin dumneavoastră este probabil, cu referire la oricare din ei, că ei vor pierde. Aceste probabilităţi individuale compun siguranţa agregată.

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Nu voi nega, dar priviţi cifrele de pe pliant...

PROPRIETARUL CASEI: Ferească sfântul!

AGENTUL DE ASIGURĂRI: Aţi vorbit despre economisirea ratelor pe care altfel mi le-aţi plăti. Nu va fi mai probabil că veţi risipi banii? Noi vă oferim un stimulent pentru economie.

PROPRIETARUL CASEI: Dispoziţia lui A de a avea grijă de banii lui B nu este specifică asigurărilor, dar ca instituţie caritabilă impuneţi stimă. Vă rog să acceptaţi exprimarea ei din partea unui Supus Merituos.

ASIN, s. Cântăreț public cu o voce bună, dar fără ureche. În Virginia City, se numește Canar Washoe, în Dakota, Senatorul și pretutindeni altundeva Măgarul. Animalul este sărbătorit pe larg și în mod variat în literatură, artă și religie în toate epocile și țările; nici un altul nu aprinde atât de mult focurile imaginației omenești ca acest nobil vertebrat. Într-adevăr unii se îndoiesc (Ramasilus, lib II., *De Clementis*, și C. Stantatus, *De Temperament*) dacă nu cumva este un zeu; și după cum știm, era adorat de etrusci și, dacă putem să îl credem pe Macrobius, și de cupasieni. Dintre singurele două animale primite în paradisul mahomedan, alături de sufletele oamenilor, unul este asinul care l-a purtat pe Balaam și câinele celor Șapte Adormiți celălalt. Aceasta nu este o distincție neînsemnată. Din ceea ce s-a scris despre acest animal se poate forma o bibliotecă de o mare splendoare și mărime, rivalizând cu cea a cultului shakespearian și pe aceea care se strânge în jurul Bibliei. Poate fi spus, în general, că toată literatura este mai mult sau mai puțin asină.

"Slăvit fii, sfânt Asin!" Cântă îngerii în cor;
"Preot al Irațiunii și al Discordiei Rege!"
Mare Co-autor, strălucească gloria ta.
Domnul a făcut tot restul, Măgarul e al tău!"

(G.J.)

ATINGERE, s. Raza de acțiune a mâinii omenești. Aria în care este posibil (și obișnuit) să îți satisfaci în mod direct înclinația de a te aproviziona.

Acesta e un adevăr, la fel de vechi ca dealurile,
Pe care viața și experiența ni-l predau;
Omul sărac suferă cel mai supărător rău
Un impediment de a atinge.

(G.J.)

AUSTRALIA, s. O țară care se află în Mările Sudice, a cărei dezvoltare industrială şi comercială a fost nespus de mult întârziată de o nefericită dispută între geografi dacă este un continent sau o insulă.

AVERNUS, s. Lacul pe unde anticii intrau în regiunile infernale. Faptul că accesul la regiunile infernale se făcea printr-un lac este considerat de învățatul Marcus Ansello Scrutator că a sugerat un rit creştin de botezare prin cufundare. Aceasta, totuşi, a fost demonstrată de Lactantius a fi o eroare.

"Facilis descensus Averni",
Remarcă poetul; iar înțelesul
Este că atunci când încep să cobor dealul
Voi încasa mai mulți pumni decât bani.

(Jehal Dai Lupe)

AVOCAT, s. Cineva priceput în escamotarea legii.

BAAL, s. O veche zeitate în trecut foarte venerată sub diferite nume; că Baal era popular printre fenicieni; că Belus sau Bel avea onoarea să fie servit de preotul Berosus, care a scris faimoasa relatare a Potopului; că Babei a avut un turn parțial construit întru salva lui pe Câmpia Shinar. De la Babei vine cuvântul nostru bâlbâială. Sub orice nume ar fi venerat, Baal este Zeaul soare. Ca Belzebut, el este zeul muştelor, care sunt zămislite de de razele soarelui din apele stătătoare. În Physicia, Baal este, în continuare, venerat ca Bolus şi ca Burta este venerat şi servit cu sacrificii abundente de către preoții Pehlivanismului.

BACHUS, s. O zeitate convenabilă inventată de antici ca o scuză pentru a se îmbăta.

E venerarea publică un păcat?
Căci pentru libațiunile lui Bachus
Lictorii îndrăznesc să ne pună pe fugă
Şi cu hotărâre ne calcă-n picioare şi ne lovesc!

(Jorace)

BAIE, s. Un fel de ceremonie mistică substituită devoțiunii religioase, nu s-a determinat cu ce eficacitate spirituală.

Omul ce face-o baie cu aburi
Pierde toată pielea ce o are
Şi roşu ca un rac fiert
Crede că s-a cununat cu curățenia
Uitând că plămânii şi-i umple
Cu vaporii murdari de la fiertură.

(Richard Gwow)

BANI, s. O binecuvântare care nu ne este de nici un folos, decât atunci când ne despărțim de ei. O dovadă a culturii şi un paşaport spre societatea politicoasă. Proprietate suportabilă.

BARACĂ, s. O casă în care soldații se bucură de o parte din ceea ce este meseria să îi deposedeze pe alții.

BARBĂ, s. Părul care este, de obicei, tăiat de cei care pe drept cuvânt disprețuiesc obiceiul chinezesc de a-şi rade capul.

BAROMETRU, s. Un instrument ingenios care indică ce fel de vreme vrem.

BASILISC, s. Un fel de şarpe ieşit dintr-un ou de cocoş. Basiliscul deochea, iar privirea lui era fatală. Mulți necredincioşi îi neagă existența acestei creaturi, dar Semprello Aurator a văzut şi a ținut în mâini unul care fusese orbit de fulger ca pedeapsă pentru că privise în mod fatal în ochi o tânără de rang pe care o iubea Jupiter. Iunona, după aceea,

i-a redat vederea reptilei şi a ascuns-o într-o peşteră. Nimic nu este mai bine atestat de către antici decât existența basiliscului, dar cocoşii au încetat... să mai ouă.

BASTONADĂ, s. Actul de a merge printre lemne fără efort.

BATISTĂ, s. Un pătrat mic de mătase sau pânză folosit pentru diverse scopuri neonorante în jurul feței şi în mod deosebit utilă la înmormântări pentru a ascunde lipsa lacrimilor. Batista este o invenție recentă, strămoşii noştri nu ştiau nimic despre ea şi îi încredințau îndatoririle mânecii. Introducerea ei de către Shakespeare în piesa *"Othello"* este un anacronism: Desdemona îşi ştergea lacrimile cu fusta, aşa cum dr. Marty Walker şi alți reformişti foloseau cozile fracului în zilele noastre, o dovadă că revoluțiile uneori merg în spate.

BĂTĂLIE, s. O metodă de dezlegare cu dinții a unui nod politic care nu cedează limbii.

BĂTRÂN, adj. În acea stare de utilitate care nu este conformă cu ineficiența generală, ca un om bătrân. Discreditat de trecerea timpului şi jignitor pentru gusturile populare, ca o carte veche.

> "Cărți vechi? Naiba să le ia!" spuse Goby.
> "Proaspete zilnic trebuie să fie cărțile şi pâinea mea."
> Însăşi Natura aprobă regula lui Goby
> Şi-n fiece clipă ne dă un prost nou-nouț.
>
> *(Harley Shum)*

(A) BÂRFI, v. A vorbi despre un om cum îl găseşti când el nu te poate găsi pe tine.

BEBE sau BEBELUŞ, s. O fiinţă neformată fără vârstă, sex sau condiţie deosebită, în principal remarcabilă pentru violenţa simpatiilor şi antipatiilor pe care le trezeşte altora, ea însăşi fără sentimente sau emoţii. Au existat bebeluşi celebri; de exemplu micul Moise, de la ale cărui aventuri prin tufişuri, hierofanţii egipteni cu şapte secole înainte, fără îndoială, îşi extraseseră povestea lâncedă despre Osiris care a fost lăsat pe o frunză de lotus plutitoare.

Până când bebeluşii au fost inventaţi
Se dădeau lupte pentru fete
Acum omul este chinuit
Până când şi-a tocat banii ca să cumpere
Bebeluşi. Şi astfel m-am gândit
La lucrul ăsta şi-am crezut că Bebeluşul,
Primul, a fost adus de vultur sau condor.

(Ro Amil)

BELADONĂ, s. În italiană, o doamnă frumoasă; în engleză o otravă mortală. Un exemplu izbitor al identităţii esenţiale a celor două limbi.

BENEDICTINI, s. Un ordin de călugări altfel cunoscuţi drept fraţii negri.

Ea a crezut că era o cioară, dar s-a dovedit a fi
Un călugăr al Sf. Benedict croncănind un text.
"Iată unul dintr-un ordin de bucătari", spuse ea -
"Fraţi negri pe această lume, fripţi în cealaltă."

(Diavolul pe pământ, Londra, 1712)

BENEDICŢIUNE, s. Actul de a binecuvânta sau de a consacra prin întinderea mâinilor o cermonie obişnuită în multe sisteme ecleziastice, dar realizată cu cea mai deschisă sin-

ceritate de o sectă cunoscută drept Hoții.

"Iată! prin întinderea mâinilor,"
Spune parohul, preotul şi dervişul
"Consacrăm banii şi pământurile tale
Serviciului ecleziastic."
Fără-ndoială, vei înjura până te vei albăstri
La o asemenea impunere. Dă-i drumul!"

(Pollo Doncas)

BEȚIGAŞE-PARFUMATE, s. Beţişoare arse de chinezi în parodia lor păgână, în imitarea anumitor ritualuri sacre ale religiei noastre sfinte.

BIGAMIE, s. O greşeală a preferinţelor pentru care înţelepciunea viitorului va stabili o pedeapsă numită trigamie.

BIGOT, s. Cineva care este în mod încăpăţânat şi zelos ataşat de o opinie pe care nu o profesează.

BINEFĂCĂTOR, s. Cineva care face cheltuieli mari de nerecunoştinţă fără să afecteze, totuşi, în mod material preţul, care încă este la îndemâna tuturor.

(A) BLESTEMA, v. A ponegri în mod energic cu o vorbărie ieftină. Aceasta este o operaţie care în literatură, în special în dramă, este, de obicei, fatală victimei. Cu toate acestea, responsabilitatea pentru blesteme este un risc care obţine doar o sumă mică la fixarea valorilor unei asigurări de viaţă.

BOGAT, adj. Deţinând un trust şi supus unei contabilizări pentru averea indolentului, incompetentului, risipitorului, invidiosului şi ghinionistului. Aceasta este părerea care are preponderenţă în lumea interlopă, unde Frăţia Omului

descoperă cea mai logică dezvoltare şi candidă susţinere. Pentru cetăţenii lumii de mijloc, cuvântul înseamnă bun şi înţelept.

BOGĂŢII, s.

Un dar din Ceruri semnificând, "Acesta este fiul meu mult-iubit, care îmi aduce multă bucurie."

(John D. Rockefeller)

Răsplata trudei şi virtuţii.

(J.P. Morgan)

Economiile multora în mâinile unuia.

(Eugene Debs)

Acestor definiţii excelente, lexicograful simte că nu le mai poate adăuga nimic de valoare.

BOTANICĂ, s. Ştiinţa legumelor care nu sunt bune de mâncat, la fel ca acelea care sunt. Se ocupă în principal cu florile lor, care de obicei sunt prost desenate, neartistice la colorit şi au miros urât.

BOTEZ, s. Un ritual sacru de o asemenea eficacitate încât cel ce se găseşte în ceruri fără să fi trecut prin el va fi etern nefericit. Se realizează cu apă în două feluri: prin cufundare sau plonjare şi prin împrăştiere sau stropire.

Dar dacă efectul cufundării
Este mai bun decât cel al stropirii
Cei cufundaţi
Şi cei stropiţi

Să decidă după Versiunea Autorizată
Şi prin măsurarea malariei terțiare.

(G.J.)

BRAHMA, s. Cel ce i-a creat pe hinduşi, care sunt păziți de Vishnu şi distruşi de Şiva - o diviziune mult mai curată a muncii decât se regăseşte printre zeitățile altor națiuni. Abracadabrenzii, de exemplu, sunt creați de Păcat, păziți de Furt şi distruşi de Prostie. Preoții lui Brahma, ca şi cei ai Abracadabrenzilor sunt oameni sfinți şi învățați care niciodată nu sunt neobrăzați.

O, Brahma, tu Divinitatea rară şi veche,
Prima Persoană a Trinității hinduse,
Tu stai acolo calm şi asigurat,
Cu picioarele încrucişate atât de linişitit -
Tu eşti Primul Singular, fără îndoială.

(Polydore Smith)

BRICI, s. Un instrument folosit de caucazian ca să-şi mărească frumusețea, de mongol ca să se facă bărbat, de afro-american ca să-şi demonstreze valoarea.

BROASCĂ, s. O reptilă cu picioare comestibile. Prima menționare a broaştelor în literatura profană este în narațiunea lui Homer despre războiul dintre ele şi şoareci. Persoanele sceptice s-au îndoit de paternitatea lui Homer asupra operei, dar învățatul, ingeniosul şi harnicul doctor Schliemann a pus capăt controversei, o dată pentru totdeauna, dezvăluind oasele broaştelor ucise. Una dintre formele înduplecării morale prin care Faraonul a fost implorat să îi favorizeze pe israeliți a fost o năvălire a broaştelor, dar Faraonul, căruia îi plăceau tocană, a remarcat, cu un stoicism, într-adevăr, oriental, că putea să suporte în acelaşi timp şi broaştele, şi

evreii; astfel că programul a fost schimbat. Broasca este o cântăreață sârguincioasă, având voce bună, dar nu are ureche muzicală. Libretul operei sale favorite, aşa cum a fost scris de Aristofan, este scurt, simplu şi eficient: "oacacaca"; muzica este, aparent, a acelui eminent compozitor, Richard Wagner. Caii au câte o broască în fiecare copită, o prevedere înțeleaptă a naturii, permițându-le să strălucească într-o cursă cu obstacole.

BROASCĂ ȚESTOASĂ, s. O ființă creată cu înțelepciune pentru a oferi obiectul următoarelor versuri ale ilustrului Ambat Delaso:

BROAŞTEI MELE ȚESTOASE

Prietena mea, nu eşti grațioasă deloc;
Atitudinea ta e între clătinare şi cădere.

Nici nu eşti frumoasă, capul tău e de şarpe
Când îl priveşti şi nu mă-ndoiesc că doare.

Cât despre picioare, ar face un înger să plângă
E-adevărat că le bagi înăuntru când dormi.

Nu, nu eşti drăguță, dar ai, recunosc,
Un fel de fermitate - mai ales spinarea ta.

Fermitate şi putere (ai muşchi de gigant)
Sunt virtuțile pe care cei măreți ştiu să le folosească -

Mi-aş dori să n-o facă; totuşi întru totul
Îți lipseşte, scuză-mă că o spun, Sufletul.

Astfel, spre a fi sincer, nerezervat şi onest
Mai degrabă ai fi tu, eu decât eu, tu.

Poate, totuşi, într-un timp viitor
Când omul nu va mai fi, vei vedea o lume mai bună

Progeniturile tale vor fi la putere şi în control
Datorită Genezei şi creşterii Sufletului.

O, te salut ca pe o măreață reptilă
Predestinată să regenerezi pământul.

Mamă a Posibilităților, o, binevoieşte
Să accepți omagiul unei domnii pieritoare!

În regiunile îndepărtate ale neştiutului
Visez la o broască țestoasă pe fiece tron.

Văd un Împărat cu capul retras
În carapace de teama Legii;

Un rege care poartă altceva decât grăsime,
Oricât de acceptabil ar purta-o;

Un Preşedinte neaplecat cu tărie
Asupra pedepsei răzmeriței auzite,

Care n-a împuşcat vreodată (ar fi un atac în zadar)
O țestoasă înarmată sau nu în spate;

Supuşi şi cetățeni care nu simt nevoia
Să facă din Marşul Minții o goană nebună;

Tot progresul încet, contemplativ, amorțit
Şi "Fără grabă", cuvântul în Biserică şi Stat.

O, Țestoasă, e un vis ferict, fericit
Regimul meu glorios de țestoase!

Mi-aş dori ca în Eden să fie adusă ea
Păşind dezlânat şi gonindu-l pe Adam.

BRUTĂ, s. Vezi SOȚ.

BUFON, s. Un ofițer ataşat în trecut la gospodăria unui rege, a cărui treabă era să amuze curtea cu acțiuni şi grăiri absurde, absurditatea fiind atestată prin costumul său pestriț. Regele însuşi fiind îmbărcat cu demnitate, i-a luat lumii câteva secole până să descopere că propria comportare şi decretele emise erau suficient de ridicole pentru amuzamentul nu numai al curții sale, ci şi al întregii omeniri. Bufonul era, de obicei, numit clovn, dar poeții şi romancierii îl prezintă ca fiind o persoană deosebit de înțeleaptă şi spirituală. În circul din zilele noastre fantoma melancolică a clovnului de la curte execută demoralizarea publicului mai umil cu aceleaşi glume cu care, în viață, întuneca sălile de marmură, izbea în simțul umorului patrician şi dădea cep butoiului de lacrimi regale.

Regina văduvă a Portugaliei
Avea un bufon îndrăzneț
Care intră în confesional,
Deghizat, şi acolo o spovedi.

"Părinte", spuse ea, "apleacă-ți urechea
Păcatele mele sunt mai mult decât de moarte;
Îmi iubesc bufonul, clovnul blasfemiator,
Şi om de rând, valet de joasă speță."

"Fiică", spuse preotul prefăcut,
"Acest păcat, într-adevăr, este cumplit;
Iertarea bisericii ți-e refuzată
Să îl iubeşti pe acela este nelegitim,

Dar întrucât inima ta încăpățânată
După el plânge etern,
Ai face bine să-l faci prin decret
Om cu naştere şi educație aleasă."

Ea l-a făcut pe clovn duce, în speranța
De a îmblânzi pedeapsa Cerului;
Apoi i-a spus unui preot, care i-a spus Papei,
Care a alungat-o de la altar!

(Barel Dort)

BUN, adj. Cu judecată, nebun spre meritul actualului scriitor. În viață, domnule, pentru avantajele de a-l lăsa în pace.

BUNĂTATE, s. O prefață scurtă la zece volume de recuperări.

BUZDUGAN, s. O ghioagă oficială care semnifică autoritatea. Forma sa, cea a unei bâte grele, indică scopul şi uzul său original în descurajarea de la dezacord.

BUZUNAR, s. Leagănul motivului şi mormântul conştiinței. La femeie acest organ lipseşte, astfel că ea acționează fără motiv, iar conştiința ei, refuzându-i-se înmormântarea, rămâne etern vie, mărturisind păcatele altora.

C

CALAMITATE, s. O rememorare mai mult decât obişnuit de simplă şi fără greş că problemele vieţii nu sunt orânduite de noi. Calamităţile sunt de două feluri: nenorociri pentru noi şi noroc pentru alţii.

CALAPOD, s. Un instrument de-al cizmarului, numit de o Providenţă încruntată ca oportunitate pentru cei ce fac jocuri de cuvinte.

> Ah, autor de calambururi, de-ar fi soarta mea,
> Unde cizmarul nu este ştiut
> Ca să uit de calapodul lui
> Şi să-l folosesc pe-al meu.
>
> *(Gargo Repsky)*

CALE FERATĂ, s. Cel mai important din multe ansambluri mecanice care ne permite să plecăm de unde suntem spre un loc unde nu vom fi mai bine. În acest scop, calea ferată este cea mai apreciată de către optimist, căci îi permite să facă tranzitul cu mare expedienţă.

CALOMNIATOR, s. Un absolvent al Şcolii Scandalului.

CANIBAL, s. Un gastronom al şcolii vechi care păstrează gusturile simple şi aderă la dieta naturală a perioadei preporcine.

CANONIC, s. Viermele pestriț al Bufonilor de la Curtea din Ceruri.

CAPITALĂ, s. Reşedința proastei guvernări. Aceea care le furnizează focul, oala, cina, masa, cuțitul şi furculița anarhiştilor, partea pe care şi-o procură singur este dezonorarea dinainte de carne. Pedeapsă capitală: o pedeapsă în legătură cu a cărei justiție şi al cărei expediment multe persoane de valoare - incluzându-i pe toții asasinii - întrețin îndoieli serioase.

CAPORAL, s. Un om care ocupă treapta cea mai joasă pe scara militară.

> Fioros se desfăşura bătălia şi, trist de spus,
> Caporalul nostru eroic a căzut!
> Slava din înalt privi în jos spre încăierare
> Şi spuse: "Nu a căzut prea de sus."
>
> *(Giacomo Smith)*

CARMELIT, s. Un călugăr cerşetor din ordinul Muntelui Carmel.

> În timp ce Moartea se înălța într-o zi,
> Peste Muntele Carmel a pornit-o
> Unde a dat de un călugăr cerşetor
> Cam pe trei sau patru sferturi beat,

Cu o sfântă batjocură şi un rânjet pios,
Zdrenţăros, şi gras, şi neruşinat ca păcatul,
Care şi-a întins mâinile şi-a strigat:
"Dă-mi, dă-mi, în numele Milei, te rog,
Dă în numele Bisericii, o, dă,
Dă pentru ca fiii ei cei sfinţi să trăiască!"
Şi moartea răspunse
Zâmbind larg şi îndelung:
"Îţi voi da, sfinte părinte, îţi voi da o plimbare."
Cu zăngănit şi bufnet
De oase ea sări,
De pe faimosul Cal Palid cu sulița
De gât şi de picioare
Îl înşfăcă pe individ şi-l puse
Călare cu fața la spate.
Monahul râse tare c-un hohot ce se-auzi
Ca bulgării de pământ pe un sicriu:
"Ho, ho! Un cerşetor pe cal, se spune,
Va călări la dracu'!" - şi buf
Căzu lat de pe coapsa
Animalului, care galopa mai departe,
Tot mai repede zbura,
Până când pietrele, turmele şi copacii care creşteau
Pe lângă drum erau înceţoşaţi, şi amestecaţi, şi albaştri
Pentru ochii sălbatici, sălbatici
Ai călăreţei; ca mărime
Semănau cu două plăcinte cu afine.
Moartea râse din nou, cum ar râde groapa
La o slujbă de înmormântare stricată
Şi intenţiile îndoliaţilor zădărnicite
De cadavrul ridicându-şi
Capul şi obiectând
La recitalul în continuare în numele său.

Mulți ani şi multe zile
Au trecut de la aceste evenimente
De mult călugărul e oale şi ulcele
Iar moartea nu şi-a recuperat calul,
Căci fratele s-a prins de coada lui
Şi l-a dus pe lângă
Păşunea mânăstirii
Unde animalul a fost pus în grajd şi hrănit
Cu secară, ulei şi pâine
Până ce-a devenit mai gras ca cel mai gras frate
Şi la momentul potrivit... a fost făcut Abate.

(G.J.)

CARNE, s. Persoana a Doua a Trinității seculare.

CARNE DE VIERMI, s. Produsul finit pentru care noi suntem materia primă. Conținutul Taj Mahal-ului, Mormântului lui Napoleon şi Mausoleului. Carnea de viermi este de obicei depăşită ca rezistență de structura care o adăposteşte, dar şi aceasta trebuie să se ducă. Probabil cea mai prostească muncă pe care o poate face o ființă umană este construcția unui mormânt pentru sine însuşi. Scopul solemn nu îl poate face demn, ci numai accentuează prin contrast dinainte cunoscuta inutilitate.

Prostănac ambțios! Nebun ce te dai în spectacol!
Ce lipsită de profit e munca ce o depui
Pentru o clădire a cărei magnificență
Locuitorul nu o poate nici admira, nici şti.

Construieşti adânc şi înalt, construieşti cât de masiv poți,
Rădăcinile de iarbă zburdalnice vor învinge planul
Despărțind toate pietrele

În timp de o clipă doar.

Timpul pentru mort trece neobservat
Că atunci când marmura ta e praf, te ridici
Dacă eşti trezit, întinzi din membre şi caşti,
O să crezi că de-abia ai închis ochii.

Ce dacă din toată munca omului doar mormântul tău
Ar rezista până ce Timpul însuşi va fi detronat?
Ţi-ar fi de vreun avantaj să locuieşti acolo
Etern ca o pată pe o piatră?

(Joel Huck)

CARNIVOR, adj. Dependent de cruzimea de a devora vegetarieni fricoşi, moştenitorii şi împuterniciţii lor.

CARTEZIAN, adj. Referitor la Descartes, un filosof faimos, autor al celebrului dicton *"Cogito, ergo sum"*, prin care era mulţumit să presupună că demonstrase realitatea existenţei omeneşti. Dictonul ar putea fi îmbunătăţit, totuşi, astfel: *"Cogito, cogito ergo cogito sum"* ("Cred că gândesc, prin urmare, cred că exist"); o apropiere la fel de mare de siguranţă precum a obţinut oricare filosof.

CASĂ, s. Un edificiu gol pe dinăuntru ridicat pentru a fi locuit de om, şobolan, şoarece, cărăbuş, gândac, muscă, ţânţar, păduche, bacil şi microb. Casa de corecţie e un loc de răsplată pentru servicii politice şi personale şi pentru detenţia infractorilor şi însuşirilor. Casa Domnului e o clădire cu o turlă şi o ipotecă puse pe ea. Câine de casă e un animal dăunător ţinut în incintele domestice pentru a insulta persoanele care trec prin faţa ei şi a-l îngrozi pe vizitatorul temerar. Fată în casă e o persoană tinerică de sex opus, etalându-se, în mod

variat, dezagreabilă şi ingenios de murdară în slujba în care Dumnezeu a vrut să o lase.

CAVALER, s.

Cândva un luptător nobil prin naştere,
Apoi o persoană cu demnitate civică,
Acum un indivd care să ne veselească.
Războinic, persoană, individ - nimic mai mult:
Trebuie să ne facem câinii cavaleri să mai coborâm,
Bravi Cavaleri ai Cotețelor veți fi,
Nobili Cavaleri ai Puricelui de Aur,
Cavaleri ai Ordinului Sfântului Aşteaptă,
Cavaleri ai Sf. Gheorghe şi Sir Cavaler Fălcosul.
Să ne ajute Domnul! când acest hămăit de înnobilare
Va ajunge la câini, câinii or să înnebunească.

CĂLĂU, s. Un ofițer al legii însărcinat cu îndatoriri de cea mai înaltă demnitate şi supremă gravitate şi privit cu lipsă de stimă ereditară de o populație cu o ascendență criminală. În unele state americane funcția sa este îndeplinită de un electrician, ca în New Jersey, unde execuțiile prin electrocutare au fost de curând ordonate, primul exemplu cunoscut lexicografului despre cineva care are îndoieli asupra expedientului de a-i spânzura pe cei din Jersey.

CĂLDURĂ, s.

"Căldura", spune profesorul Tyndall, "este un mod
Al mişcării", acum ştiu cum îşi demonstrează
Punctul de vedere: cuvinte încinse revărsate
Cu pricepere pun pumnul omenesc în mişcare
Şi-acolo unde se opreşte, stelele ard libere şi sălbatice.

Crede expertul, dar eu le-am văzut, copile!
(Gorton Swone)

CĂMILĂ, s. Un patruped *(Gârbovidus aquadosus)* de mare valoare pentru industria spectacolului. Sunt două feluri de cămile - cămila cum trebuie şi cămila cum nu trebuie. Al doilea tip este întotdeauna arătat.

CĂSĂTORIE, s. Starea sau condiţia unei comunităţi care constă dintr-un stăpân, o stăpână şi doi sclavi, făcând la un loc doi.

CĂUTĂTOR DE COMORI, s. Cineva care foloseşte o baghetă magică pentru prospectarea metalelor preţioase din buzunarul unui prost.

CÂNEPĂ, s. O plantă din a cărei scoarţă fibroasă se face un articol de purtat la gât care se pune de obicei după un discurs public în aer liber şi îl împiedică pe purtător să moară răcit.

CÂRCOTAŞ, s. Un critic al operei noastre.

CÂT, s. Număr care arată de câte ori o sumă de bani, aparţinând unei persoane, se află conţinută în buzunarul alteia, de obicei, cam de atâtea ori cât poate încăpea acolo.

CEAS, s. O maşinărie de mare valoare morală pentru om, alinându-i preocuparea faţă de viitor, amintindu-i că mai are o grămadă de timp.

Un om ocupat se plângea într-o zi:
"Nu am nici un pic de timp!" "Ce ai spus?"
Strigă prietenul lui, un sucit leneş;
"Ai, domnule, tot timpul de pe lume.

Este din belşug şi să nu te îndoieşti,
Nici o oră nu rămânem fără el."

(Purzil Crofe)

CENOBIT, s. Un om care se încuie cu pioşenie ca să mediteze asupra păcatului răutății; şi ca să şi-o păstreze proaspătă în minte, îi alătură o frăție, de exemplu, îngrozitoare.

O, cenobitule, o cenobitule,
Gregar monastic
Tu diferi de anahoret,
Acel singuratic,
Cu rugăciuni revărsate îl răneşti pe Necuratul
Cu aruncări scăpate el îşi face rău.

(Quincy Giles)

CENTAUR, s. Cineva dintr-o rasă de persoane care au trăit înainte ca diviziunea muncii să ajungă la un asemenea vârf al diferențierii şi care urmau maxima economică primitivă "Fiecare cu păsărelele lui." Cel mai bun dintre toți a fost Chiron care, pe lângă virtuțile şi înțelepciunea păsărelelor, a adăugat iuțeala omului. Povestea din scriptură a capului lui Ioan Botezătorul pe tipsie arată că miturile păgâne au sofisticat oarecum istoria sacră.

CERBER, s. Câinele de pază al lui Hades, a cărui datorie era să păzească intrarea - împotriva cui şi a ce nu pare foarte clar căci toată lumea, mai devreme sau mai târziu, trebuia să se ducă acolo şi nimeni nu voia să fure intrarea. Despre Cerber se ştie că avea trei capete, iar unii dintre poeți l-au creditat chiar şi cu o sută. Profesorul Graybill, a cărui erudiție clericală şi cunoştințe profunde de greacă dau opiniei sale o mare greutate, a făcut o medie a tuturor estimărilor şi a ieşit

cu numărul douăzeci şi şapte - o judecată extrem de concluzivă asupra faptului că Profesorul Graybill ştie: a) câte ceva despre câini şi b) câte ceva despre aritmetică.

CERNEALĂ, s. Un compus ticălos din colorant, gumă arabică şi apă, folosit în principal pentru a facilita infectarea cu idioţenie şi promovarea crimelor intelectuale. Proprietăţile cernelii sunt ciudate şi contradictorii: poate fi folosită pentru a crea şi a distruge reputaţii, a le înnegri şi a le albi; dar este folosită în general şi în cea mai largă accepţiune ca mortar pentru a lega unele de altele pietrele unui edificiu al faimei şi ca văruială pentru a ascunde după aceea calitatea ticăloasă a materialului. Există oameni numiţi jurnalişti care au înfiinţat băi de cerneală pentru care unii plătesc ca să intre, alţii ca să iasă. Nu rareori se întâmplă ca o persoană, care a plătit să intre, plăteşte dublu să iasă.

CERŞETOR, s. Cineva care s-a bazat pe sprijinul prietenilor săi.

(A) CERŞI, v. A cere ceva cu o seriozitate proporţională credinţei că nu-ţi va fi niciodată dat.

- Cine este acela?
- Un cerşetor, copile,
Tras la faţă, morocănos şi nepoliticos - sălbatic!
Vezi cum se uită urât prin barele celulei!
Nu stau bine lucrurile cu Cetăţeanul Cerşetor.
- De ce l-au pus acolo, tată?
- Deoarece
Acultându-şi burta s-a opus legilor.
- Burta?
- Ei, bine, era înfometat, copile -
O stare în care, fără îndoială, este puţină bucurie.

Nu luase o îmbucătură de zile în şir şi strigătul lui
Era "Pâine!" mereu "Pâine!"
- Ce avea plăcinta?
- Cu puține de îmbrăcat, n-avea nimic de vândut;
Să cerşească era ilegal şi nepotrivit.
- De ce nu muncea?
- Ar fi făcut şi asta
Dar oamenii îi spuneau: "Ieşi afară!" iar Statul: "Zât!"
Menționez aceste incidente doar să arăt
Că răzbunarea lui a fost deosebit de josnică.
Răzbunarea, în cel mai bun caz, e actul unui apaş,
Dar pentru nimicuri...
- Te rog, ce-a făcut răul Cerşetor?
- A furat două pâini ca să-şi suplinească lipsa
Şi să scoată-n față burta care se lipise de spate.
- Asta e tot, dragă tată?
- Sunt puține de spus:
L-au trimis la puşcărie şi l-au încuiat, ei bine,
Tovărăşia lui mai bună decât ne lăudăm,
- Şi este pâine pentru săraci, dragă tată?
- Hâm, răbdări prăjite.

(Atka Mip)

CHIRIAŞ, s. Un nume mai puțin popular al Persoanei a Doua a acelei Trinități încântătoare a ziarului, Camera, Patul şi Masa.

CHIROMANȚIE, s. A 947-a metodă (conform clasificării lui Mimbleshaw) de a obține bani prin metode necinstite. Constă în "citirea caracterului" în cutele făcute prin strângerea palmei. Pretenția nu este întru totul falsă; caracterul chiar poate fi citit cu foarte mare acuratețe în acest fel, căci cutele din fiecare palmă întinsă spun clar cuvântul "păcălit." Impostura constă în a nu citi cu voce tare.

CIMITIR, s. Un loc suburban, izolat, unde îndoliații îți compară minciunile, poeții scriu cu norma, iar cioplitorii în piatră ortografiază la întâmplare. Inscripțiile care rezultă pentru a ilustra sucesul obținut în aceste jocuri olimpice:

> Virtuțile lui erau atât de evidente încât dușmanii,
> Incapabili să le treacă cu vederea,
> Le-au negat, iar prietenii lui,
> Pentru ale căror vieți destrăbălate ele erau un reproș,
> Le-au prezentat drept vicii.
> Ele sunt aici, comemorate de familia lui
> Care le-a împărtășit.
> În pământ pregătim aici
> Un loc s-o depunem pe mica noastră Clara.
> Thomas M. şi Mary Frazer.
> P.S. - Gabriel o va învia şi pre ea.

CINIC, s. Un ticălos a cărui viziune greşită vede lucrurile aşa cum sunt ele, nu aşa cum ar trebui să fie. De aici obiceiul printre sciți de a scoate ochii unui cinic ca să-i îmbunătățească vederea.

CIORAPI DE BALET, s. Un veşmânt de scenă menit să întărească aclamațiile generale ale agentului de presă cu o publicitate deosebită.

Atenția publică era cândva oarecum abătută de la această piesă de vestimentație de refuzul domnişoarei Lillian Russel de a-l purta, şi multe au fost presupunerile legate de motivul ei, şi de persuasiunea domnişoarei Pauline Hali arătând un grad superior de ingenuitate şi reflecție susținută. Credința domnişoarei Hall era că natura nu o dăruise pe domnişoara Russell cu picioare frumoase. Această teorie a

fost imposibil de acceptat de către înțelegerea masculină, dar conceptul piciorului feminin defectuos era atât de extraordinar de original ca să se numere printre cele mai strălucitoare exemple de speculație filosofică! Este straniu că în toată controversa legată de aversiunea domnișoarei Russell față de costumul de balerină, nimeni nu pare să se fi gândit să o atribuie acelui lucru cunoscut printre antici drept "modestie". Natura acelui sentiment este acum înțeleasă în mod imperfect și probabil incapabil de expus cu vocabularul care ne-a rămas. Studiul artelor pierdute a fost, totuși, reînviat și unele dintre artele însele au fost recuperate. Aceasta este o epocă de renașteri și există temei pentru speranța că îmbujorarea primitivă ar putea fi scoasă din ascunzătoarea ei dintre mormintele antichității și împinsă până pe scenă.

CIRC, s. Un loc unde cailor, poneilor și elefanților li se permite să vadă bărbați, femei și copii purtându-se prosteşte.

CITARE, s. Actul de a repeta în mod eronat cuvintele altuia.

> Hotărât să-și facă citatul mai adevărat,
> El caută pagina infailibilului Brewer,
> Apoi făcu un jurământ solemn care va fi
> Condamnat pentru eternitate. Vai mie, vai mie!
>
> *(Stumpo Gaker)*

CITIT, s. Corpul general a ceea ce citeşti. În țara noastră constă, de regulă, din romane indiene, povestiri în dialect și umor în jargon.

> Știm după ce carte citeşte
> Ce creştere are;
> Dar ce-i stârneşte râsul
> Știm după Eternitate.

Nu citi, nici nu râde,
Sfinxul era mai puțin deştept!

(Jupiter Muke)

CIUMĂ, s. În vremuri străvechi, o pedepsire generală a nevinovaților pentru admonestarea conducătorilor lor, ca în exemplul familiar al Faraonului Immune. Ciuma din zilele noastre are fericirea de a şti că este pur şi simplu manifestarea neaşteptată a Naturii pentru criticismul fără scop.

CLARINET, s. Un instrument de tortură pus în funcțiune de o persoană cu vată în urechi. Există doar două instrumente care sunt mei rele decât un clarinet, şi anume două clarinete.

CLARVĂZĂTOR, s. O persoană, de obicei, o femeie, care are puterea de a vedea ceea ce este invizibil şefului ei, adică faptul că este un cap pătrat.

CLEPTOMAN, s. Un hoț bogat.

CLERIC, s. Un om care îşi asumă să se ocupe de eternele noastre chestiuni spirituale ca metodă de a şi le îmbunătăți pe cele vremelnice ale sale.

CLIO, s. Una din cele nouă muze. Funcția lui Clio era să prezideze peste istorie, ceea ce a făcut cu multă demnitate, mulți dintre cetățenii de frunte ai Atenei ocupând locuri pe estradă, întâlnirile fiind conduse de domnii Xenofon, Herodot şi alți vorbitori populari.

COADĂ, s. Partea şirii spinării unui animal care şi-a transcendat limitele naturale pentru a stabili o existență independentă într-o lume a sa. Cu excepția stării fetale, Omul este lipsit de coadă, o privațiune pe care o atestă ca o conştiință

ereditară şi stânjenită prin poala hainei la bărbaţi şi trena la femei şi printr-o tendinţă marcată de a ornamenta partea ţinutei sale unde ar trebui să fie coada şi unde indubitabil era cândva. Această tendinţă se observă cel mai mult la femelele speciei, în care simţul ancestral este puternic şi persistent. Oamenii cu coadă descrişi de Lordul Monboddo sunt acum consideraţi în general a fi produsul unei imaginaţii neobişnuit de susceptibile la influenţele generate în epoca de aur a trecutului nostru pitecantrop.

COCIOABĂ, s. Fructul unei flori numite Palat.

Twaddle avea o cocioabă,
Twiddle un palat;
Twaddle spuse: "O să-l linguşesc
Să nu creadă că-i port pică."
Un sentiment atât de nemaivăzut
Precum un castor pe-un caliciu.

În jos în genunchi
Se lăsă Twaddle
Şi-l ului pe Twiddle
Care-ncepu să-şi înalţe căpăţâna.
Hrăneşte-te cu nimicuri,
Vorbe goale înşirate, gogonate
Şi începi să devii încrezut.

(G.J.)

COMERŢ, s. Un fel de tranzacţie în care A jefuieşte de la B bunurile lui C, iar, în compensaţie, B fură din buzunarul lui D banii care-i aparţin lui E.

COMESTIBIL, adj. Bun de mâncat şi sănătos de digerat, ca un vierme pentru o broască râioasă, o broască râioasă pen-

tru un şarpe, un şarpe pentru un porc, un porc pentru un om şi un om pentru un vierme.

COMMONWEALTH, s. O entitate administrativă ţinută în funcţiune de o multitudine incalculabilă de paraziţi politici, activă din punct de vedere logic şi în mod fortuit eficientă.

Priveliştea culoarelor Capitoliului acestui Commonwealth,
Atât de pline de o mulţime înfometată şi indolentă
De funcţionari, paji, portari şi tot felul de ataşaţi
Pe care ticăloşii-i numesc "populaţie" şi îi plătesc
Că nici o pisică nu alunecă printre grosimea pulpelor
Şi nici nu-şi aude miorlăitul de zgomotul bărbiilor.
Pe funcţionari, şi paji, şi portari, şi pe toţi,
Să cadă nenorocirile şi să-i trăsnească dezastrul!
Să le fie viaţa doar un şir de dureri;
Căpuşele să le sălăşluiască-n cămăşi;
Dureri şi boală să le intre-n oase;
Plămâni tuberculoşi, vezici cu piatră;
Microbi, bacili să le infesteze ţesutul
Şi teniile să le digere măruntaiele;
Scaieţii să li se încâlcească-n păr
Şi dese trageri în ţeapă să le strice plăcerea.
Tulburate să le fie visele de discursuri cumplite
De canapele zgomotoase cu ecou sepulcral,
De scaune şchioape şi podele strâmbe -
De saltele care izbesc şi perne care sforăie!
Fii ai cupidităţii, legănaţi în păcat!
Îngerul morţii să vă răărească rândurile criminale,
Răzbunându-l pe amicul ce nu şi-a putut face loc în ele.

(K.Q.)

(A) COMPĂTIMI, v., A arăta că pierderea grea este un rău mai mic decât simpatia.

COMPORTARE, s. Comportament, aşa cum este determinat, nu prin principiu, ci prin creştere. Cuvântul pare să fie oarecum liber folosit în traducerea dr. Jamrach Holobom a următoarelor versuri din *"Dies Irae"*:

> Recordare, Jesu pie
> Quod sum causa tua via.
> Ne me perdas illa die.
>
> Te rog, aminteşte-ți, sfinte Mântuitorule,
> Mâinile care nesăbuite ți-au dat
> Lovitura de moarte. Iartă aşa o comportare.

COMPROMIS, s. O asemnea ajustare a intereselor conflictuale încât să ofere fiecărui adversar satisfacția de a crede că a obținut ceea ce nu ar fi trebuit şi că nu a fost deposedat de nimic decât de ceea ce era în mod cinstit al său.

CONFIDENT, s. Cineva căruia A îi încredințează secretele lui B, care au fost încredințate de el lui C.

CONFORT, s. O stare de spirit produsă de contemplarea stânjenelii vecinului.

CONGRES, s. O reuniune de oameni care se întâlnesc doar să respingă legile.

CONIAC, s. Un întăritor compus dintr-o parte tunet-şi-fulger, o parte remuşcare, două părți crimă sângeroasă, o parte iad-şi-mormânt şi patru părți Satana distilat. Doza: cât să-ți umpli capul de fiecare dată. Coniacul este declarat de dr. Johnson

a fi băutura eroilor. Numai un erou s-ar aventura să-l bea.

CONSERVATOR, s. Un om de stat care este îndrăgostit de relele existente, de distins față de Liberal, care dorește să le înlocuiască cu altele.

CONSOLARE, s. Știința că un om mai bun este mai nenorocit decât tine.

(A) CONSPECTA, v. A scurta.

Când în cursul evenimentelor omenești devine necesar ca oamenii să-și conspecteze regele, un respect decent față de părerile omenirii cere ca ei să își declare cauzele care le impun separarea.

(Oliver Cromwell)

CONSTRÂNGERE, s. Elocvența puterii.

(A) CONSULTA, v. A căuta dezaprobarea altuia asupra unei chestiuni deja decise.

CONTROVERSĂ, s. O bătălie în care scuipatul sau cerneala înlocuiește ghiuleaua de tun care rănește și baioneta lipsită de considerație.

În controversă cu limba dezlegată -
Acel război fără de sânge al bătrânilor și tinerilor -
Să-ți cauți adversarul ca să-l ataci
Pentru ca singur să-și epuizeze furia
Și, ca un șarpe legat de pământ,
Cu propriii colți să-și dea rana fatală
Mă întrebați cum se produce acest miracol?
Adoptați-i opiniile, una câte una

Şi provocați-l să le combată; în furia lui
Le va spulbera fără de milă din cale,
Apoi avansați blând tot ce vreți să demonstrați,
Fiecare propunere prefațată cu "Aşa cum
Bine ai remarcat", sau "Cum spui cu înțelepciune",
Şi "Nu pot contrazice", sau "Apropo
Această părere, exprimată cu mult mai bine,
Este în raționamentul tău", apoi lasă restul
În seama lui, sigur că îşi va juca partea
Şi-ți va dovedi părerile inteligente şi corecte.

(Conmore Apel Brune)

CONVERSAȚIE, s. Un târg pentru dezvăluirea înlesnirilor mentale minore, fiecare expozant fiind prea aplecat asupra aranjamentului propriilor mărfuri ca să le mai observe pe cele ale vecinului său.

COPAC, s. O legumă înaltă menită de către natură a servi ca aparat penal, deşi printr-o proastă administrare a justiției, majoritatea copacilor poartă doar fructe neglijabile, sau nici una. Când face fructe în mod natural, copacul este un agent binefăcător pentru civilizație şi un factor important în morala publică. În vestul sever şi sudul sensibil, fructele sale (albe şi respectiv negre), deşi nu sunt mâncate, sunt agreabile gustului public şi, deşi nu sunt exportate, profitabile pentru bunăstarea generală. Relația legitimă dintre copac şi justiție nu a fost o descoperire a judecătorului Lynch (care, într-adevăr, a consimțit că nu are preempțiune asupra stâlpului de felinar şi marginii de pod), este clarificată de următorul pasaj din Morryster, care îl antedatează cu două secole:

Când mă aflam pe acel pământ am fost dus să văd copacul Ghogo, de care auzisem mult vorbindu-se; dar cum n-am văzut nimic remarcabil la el, şeful satului unde creştea

a răspuns după cum urmează:

"Copacul nu are acum fructe, dar în anotimpul ăsta o să vezi atârnând de crăcile lui pe toți cei care l-au înfruntat pe Maiestatea Sa Regele."

Şi mi s-a spus mai departe că vorba "Ghogo" înseamnă pe limba lor la fel ca "ticălos" pe a noastră.

(Călătorii în Orient)

COPILĂRIE, s. Perioada vieții omeneşti intermediară între idioția prunciei şi prostia tinereții, la doi paşi de păcatul bărbăției şi trei de remuşcarea bătrâneții. Perioada vieților noastre când, conform lui Wordsworth, cerul se află în jurul nostru. Lumea începe să mintă despre noi destul de curând după aceea.

CORAN, s. O carte pe care mahomedanii o cred, în mod prostesc, a fi fost scrisă prin inspirație divină, dar pe care creştinii o ştiu a fi o impostură, contradictorie Sfintelor Scripturi.

CORECTOR, s. Un răufăcător care ispăşeşte faptul de a fi făcut scrierea un nonsens permițându-i culegătorului să o facă ininteligibilă.

CORPORAȚIE, s. O stratagemă ingenioasă pentru a obține profit individual fără responsabilitate individuală.

CORSAR, s. Un politician al mărilor.

COSIȚA BERENICEI, s. O constelație *(Coma Berenices)* numită în onoarea uneia care şi-a sacrificat părul ca să îşi salveze soțul.

Şuviţele şi-a dat o străveche doamnă
Iubitorul soţ să-şi salveze
Iar oamenii, atât o onorau pe doamnă,
Unor stele le-au dat numele ei.

Dar pentru frumoasele măritate de azi,
Care şi-ar da stăpânii să-şi salveze părul
Nu este nici o recunoaştere astrală
Căci nu sunt destule stele pe cer.

(G.J.)

COTOROANȚĂ, s. O doamnă vârstnică de care se întâmplă să nu îți placă; uneori numită, de asemenea, găină, pisică. Vrăjitoarele, ghicitoarele etc. bătrâne erau numite cotoroanțe din credința că aveau capetele înconjurate de un fel de iluminare sau nimb vătămător, acesta fiind numele popular pentru acea lumină electrică ciudată care se observa uneori în părul lor. Cândva, cotoroanță nu era un cuvânt de ocară; Drayton vorbeşte despre "o cotoroanță frumoasă, toată zâmbet", tot aşa cum Shakespeare spunea "dulce fetiş-cană." Acum nu ar fi potrivit să îți numeşti iubita cotoroanță, acest compliment fiind rezervat uzului nepoților ei.

COȚOFANĂ, s. O pasăre a cărei predispoziție spre furt i-a sugerat cuiva ideea că ar putea să o învețe să vorbească.

CREDINȚĂ, s. Încrederea fără vreo dovadă a ceea ce ni se spune de către cineva fără ştiință, în lucruri fără seamăn.

CREDITOR, s. Cineva dintr-un trib de sălbatici care trăieşte dincolo de Strâmtoarea Financiară şi este temut pentru incursiunile prăduitoare.

CREIER, s. Un aparat cu care credem că gândim. Ceea ce îl distinge pe omul care este mulțumit să fie ceva, de omul care își dorește să facă ceva. Un om cu o mare avere, unul care a fost împins înspre o funcție înaltă are, de obicei, un cap așa de plin de creier, încât vecinii lui nu-și pot ține pălăriile pe cap. În civilizația noastră și sub forma noastră republicană de guvernământ, creierul este atât de mult onorat, încât i s-a acordat scutirea de la grijile slujbei sale.

CREMONA, s. O vioară de mare preț fabricată în Connecticut.

CREȘTIN, s. Cineva care crede că Noul Testament este o carte de inspirație divină admirabil potrivită nevoilor spirituale ale vecinului său. Cineva care urmează învățăturile lui Christos atâta timp cât nu contrazic o viață trăită în păcat.

Am visat că stăteam pe un deal și, iată!
Mulțimea dumnezeiască se plimba de colo-colo
În vale, în haine potrivite de sabat,
Cu mină pioasă, potrivit de tristă,
În timp ce clopotele bisericilor
Scoteau un dangăt potrivit de solemn -
O alarmă de foc pentru cei ce trăiau în păcat.
Apoi am văzut privind gânditor în jos
Cu o față liniștită la acel spectacol sfânt
O siluetă înaltă, slabă, în robă albă
Ai cărei ochi împrăștiau o lumină melancolică.
"Domnul fie cu tine, străine", am exclamat. "Tu ești
Fără îndoială (hainele o arată) de departe;
Și totuși stau cu speranța că tu,
La fel cu acești buni oameni, ești creștin și tu."
Și-a înălțat ochii și cu o privire atât de severă
Că m-a făcut să roșesc de mii de ori

Răspunse, cu dispreț în manieră:
"Ce! Eu creştin? Nici gând! Eu sunt Christos."

(G.J.)

CRITIC, s. O persoană care se laudă că este greu de mulțumit deoarece nimeni nu încearcă să-l mulțumească.

Există un tărâm de încântare pură,
Dincolo de râul Iordanului,
Unde sfinții, înveşmântați în alb,
Aruncă înapoi noroi criticului.

Şi cum îndepărtează cu piciorul
Gunoiul de culoare întunecată,
El se-ntristează amar să recunoască
Proiectilele pe care el le-a aruncat.

(Orrin Goof)

CRUCE, s. Un simbol religios străvechi presupus în mod greşit a-şi datora semnificația celui mai solemn eveniment din istoria creştinismului, dar de fapt antedatându-l cu mii de ani. De mulți este considerat a fi identic cu *"crux ansata"* a străvechii adorări falice, dar a fost urmărit chiar dincolo de tot ceea ce ştim despre acel simbol în riturile popoarelor primitive. Astăzi avem Crucea Albă ca simbol al castității şi Crucea Roşie ca simbol al neutralității binevoitoare în război. Având-o în minte pe cea dintâi, părintele reverend Gassalasca Jape îşi struneşte lira în următorul mod:

"Fii bun, fii bun!" sonoritatea
Strigă în cor sfânt
Să ne descurajeze de la păcat fac paradă
Cu felurite farmece prin fața noastră.

Dar de ce, oh, de ce, nici un ochi
Nu a văzut atitudinea învingătoare,
Şi graţia tinerească, şi chipul drăgălaş
Fâlfâind stindardul Crucii Albe?

Acum, unde-i discursul şi pălăvrăgeala
Să ne îmbunătăţească purtarea?
Un plan mai simplu pentru salvarea omului
(Dar, mai întâi, merită el a fi salvat?)

Este, dragilor, când el refuză să fugă
De gânduri rele ce-l năpădesc
Ignorând Legea de parc-ar fi un pai
Şi vrea să păcătuiacă - nu-l lăsaţi!

CUI BONO? (în limba latină) De ce folos ar fi pentru mine?

CUNOSCĂTOR, s. Un specialist care ştie totul despre ceva şi nimic despre altceva.

Un vechi degustător de vinuri, fiind făcut bucăţi într-o coliziune cu un tren, i s-a picurat puţin vin pe buze ca să îşi revină. "Pauillac, 1873", a murmurat el, şi a murit.

CUPIDON, s. Aşa-numitul zeu al iubirii. Această creaţie bastardă a unei închipuiri barbare a fost, fără îndoială, impusă cu forţa mitologiei pentru păcatele zeităţilor sale. Dintre toate concepţiile fără frumuseţe şi nepotrivite este cea mai lipsită de raţiune şi chiar ofensatoare. Noţiunea simbolizării iubirii sexuale printr-un bebeluş pe jumătate lipsit de sex şi compararea durerilor pasiunii cu rana unei săgeţi, introducerea acestui homunculus dolofan în artă, în mod grosolan, ca să materializeze spiritul subtil şi sugestia operei, aceasta este, în mod eminent, demnă de vremurile care, dându-i naştere, l-au aşezat pe pragul prosperităţii.

CURCAN, s. O pasăre mare a cărei carne, când este îngurgitată la anumite aniversări religioase, are particularitatea deosebită de a atesta pietatea şi recunoştința. Incidental, e bună de mâncat.

CURIOZITATE, s. O calitate criticabilă a minții femeieşti. Dorința de a şti dacă o femeie posedă sau nu blestemul curiozității este una dintre cele mai active şi insațiabile pasiuni ale sufletului masculin.

CVORUM, s. Un număr suficient de membri pentru ca un corp deliberativ să facă după cum îl taie capul, iar capul să urmeze aceasta. În Senatul Statelor Unite, un cvorum constă din preşedintele Comitetului de Finanțe şi un mesager de la Casa Albă; în Camera Reprezentanților, din Vorbitor şi diavol.

(A O) DA COTITĂ, v. A-ți schimba brusc părerile şi a te duce în alt grup. Cea mai notabilă cotitură consemnată a fost cea a lui Saul din Tarsus, care a fost sever calificat drept cameleon de către unele dintre ziarele noastre partizane.

(A) DANSA, v. A țopăi în sunetele muzicii săltărețe, preferabil cu brațele în jurul nevestei sau fiicei vecinului. Sunt multe feluri de dansuri, dar toate cele care solicită participarea celor două sexe au două caracterisitici în comun: a) sunt în mod evident nevinovate şi b) sunt iubite cu ardoare de către vicioşi.

DATARIU, s. Un înalt ecleziast al bisericii romano-catolice, a cărui funcție importantă este să însemneze bulele papale cu cuvintele *"Datum Roma"*. El se bucură de o răsplată princiară şi de prietenia lui Dumnezeu.

(A) DATORA, v. A avea (şi a deține) o datorie. Cuvântul însemna în trecut nu îndatorare, ci posesie, însemna "a poseda" şi în mințile debitorilor încă mai există multă confuzie

între active şi pasive.

DATORIE, s. Ceea ce ne împinge în mod imperios în direcția profitului, de-a lungul liniei dorinței.

> Sir Lavender Portwine, în favoruri la curte,
> Era furios pe stăpân, care o sărutase pe Lady Port.
> Furia lui l-a provocat să-i ia capul regelui,
> Dar datoria a triumfat şi el i-a luat pâinea regelui
> În schimb.
>
> *(G.J.)*

DECALOG, s. O serie de porunci, zece la număr, tocmai suficiente pentru a permite o selecție inteligentă de supunere, dar nu destule ca să stânjenească alegerea. În continuare, ediția revizuită a Decalogului, gândită pentru acest meridian.

> "Să nu adori alt Dumnezeu în afară de mine",
> Ar fi prea costisitor să ai mai mulți.
>
> "Să nu-ți faci chip cioplit sau idoli",
> Ca să îi spargă Robert Ingersoll.
>
> "Să nu iei numele Domnului în deşert",
> Alege un moment când va fi eficient.
>
> "Nu lucra deloc în zilele de sabat",
> Ci du-te să vezi echipele jucând fotbal.
>
> "Cinsteşte-ți părinții",
> Obții rate mai mici la asigurările de viață.
>
> "Să nu ucizi, să nu-i ajuți pe cei care ucid",
> Să nu plăteşti nota de plată la măcelar.

"Să nu săruți soția vecinului",
Decât dacă pe-a ta vecinul o mângâie.

"Să nu furi; nu vei avea succes în afaceri",
Mai bine, înşală.

"Să nu depui mărturie falsă, este josnic",
Ci spune: "Auzi, se zvoneşte aşa şi pe dincolo."

"Acoperă-ți puținul ce-ai obținut
Cu chiu cu vai" sau altcumva.

(G.J.)

(A) DECIDE, v. A se supune preponderenței unui set de influențe în favoarea altui set.

O frunză a fost smulsă din copac,
"Vreau să cad pe pământ", spuse ea.
Vântul de est, înălțându-se, o făcu să schimbe direcția
"Spre est", spuse ea, "mă voi îndrepta acum."
Vântul de vest se ridică cu forță mai mare
Ea spuse: "Ar fi înțelept să-mi schimb direcția."
Cu forțe egale ele se luptă
Ea spuse: "Renunț la judecată."
S-au potolit vânturile; frunza înveselită,
Strigă: "Am decis să cad drept în jos."
Primul gând e cel mai bun? Nu-i asta morala;
Alegeți-o şi nu ne vom certa.
Oricum s-ar întâmpla să cazi
N-ai absolut nici un merit în asta.

(G.J.)

DE DOUĂ ORI, adv. Cam prea mult.

DE JOASĂ SPEȚĂ, adj. Ridicat, mai degrabă, decât crescut.

DEDUCȚIE, s. Într-o curte de justiție engleză, un om pe nume Home a fost judecat pentru calomnie pentru că îşi acuzase vecinul de crimă. Cuvintele lui exacte au fost: "Sir Thomas Holt a luat un satâr şi şi-a lovit bucătarul în cap, astfel că o parte a căzut pe un umăr şi cealaltă parte pe celălalt umăr." Acuzatul a fost achitat la instrucțiunile curții, învățații judecători susținând că vorbele nu acuzau de crimă, căci nu afirmau moartea bucătarului, aceea fiind numai o deducție.

(A) DEFĂIMA, v. A minți despre altcineva. A spune adevărul despre altul. A-i atribui altuia, cu răutate, acțiuni rele pe care nu ai avut tentația sau ocazia să le comiți.

DEGENERAT, adj. Admirabil într-un mod mai puțin evident decât strămoşii tăi. Contemporanii lui Homer erau exemple izbitoare de degenerescență; a fost nevoie de zece ca să ridice o piatră sau o rebeliune pe care unul dintre eroii războiului troian ar fi putut cu uşurință să o facă de unul singur. Homer nu oboseşte niciodată să-i ia în zeflemea pe "oamenii care trăiesc în aste zile degenerate", motiv pentru care, probabil, îi permiteau să cerşească o pâine: un exemplu marcant de răspunderea cu bine la rău, căci dacă i-ar fi interzis, cu siguranță ar fi murit de foame.

DEGRADARE, s. Una din etapele progresului moral şi social de la starea particulară la preferința politică.

DÉJEUNER, s. Micul dejun al unui american care a fost la Paris. Pronunțat în mod variat.

DELEGAȚIE, s. În politica americană, un articol de comerț care vine în seturi.

DELIBERARE, s. Actul de a-ți examina pâinea ca să vezi pe ce parte este unsă cu unt.

DELICT, s. O infracțiune împotriva legii care are mai puțină demnitate decât crima şi care nu constituie pretenție de admisibilitate în cea mai bună societate criminală.

Prin delicte el încearcă să urce
Către aristocrația crimei.
O, vai lui! cu manieră rece şi măreață
Căpitanii industriei i-au respins mâna,
Regii finanțelor i-au refuzat recunoaşterea,
Magnații căilor ferate şi-au râs de joasa lui condiție.
A jefuit o bancă pentru a se face respectat
Şi tot l-au respins pentru că a fost prins.

(S.V. Hanipur)

(A) DEMISIONA, v. A renunța la o onoare pentru un avantaj. A renunța la un avantaj pentru un avantaj şi mai mare.

Se zvonea că Leonard Wood semnase
O renunțare sinceră
De la titlu, rang de orice fel,
Din militărie
Orice funcție onorabilă.

Aprins de exempul său, înclinat
Spre-o nobilă emulație,
Țara cu modestie s-a resemnat
Cu demisia lui Leonard Wood,

Demisia lui creştină.

(Politian Greame)

DEMN DE MILĂ, adj. Starea unui duşman al oponentului după o dispută imaginară cu respectivul.

DENTIST, s. Un prestidigitator care, punându-ți metal în gură, îți scoate monezile din buzunar.

DEPĂŞIT, adj. Nemaifolosit de către timizi. Spus în principal despre cuvinte. Un cuvânt pe care vreun lexicograf l-a marcat depăşit este de atunci, pentru totdeauna, un obiect de groază şi dispreț pentru scriitorul prost, dar, dacă este un cuvânt bun şi nu are un echivalent exact modern la fel de bun, este suficient de bun pentru scriitorul bun. Într-adevăr, atitudinea unui scriitor față de cuvintele depăşite este o măsură la fel de adevărată a abilității sale literare şi orice altceva în afară de caracterul operei sale. Un dicționar de cuvinte depăşite şi pe cale de a ieşi din uz nu ar fi numai deosebit de bogat părți de vorbire puternice şi dulci, dar ar adăuga averi întinse vocabularelor oricărui scriitor competent care s-ar putea să nu fie un cititor competent.

DEPENDENT, adj. Bazându-se pe generozitatea altuia pentru sprijinul pe care nu este în stare să-l obțină din temerile lui.

DESFRÂNAT, s. Cineva care a urmărit atât de serios plăcerea încât a avut nefericirea să o depăşească.

DESTIN, s. Autoritatea unui tiran pentru crimă şi scuza unui prost pentru eşec.

DESTUL, adv. Tot ceea ce există în viață dacă îți place.

Destul este la fel de bun ca un festin, în privința asta
Mai destul este la fel ca festinul pentru farfurie.
(Arbely C. Strunk)

DEŞTEPTARE, s. Un semnal pentru soldații adormiți de a nu mai visa la câmpuri de bătălie, ci a se trezi ca să li se numere nasurile albastre. În armata americană, este numită în mod ingenios "dăştieptare" şi acestei pronunții i-au dedicat viețile, nefericirile şi sfânta dezonoare compatrioții noştri.

(A) DEZABUZA, v. A-i oferi vecinului o altă greşeală mai bună decât cea pe care a considerat-o avantajos de adoptat.

DIAFRAGMĂ, s. O barieră musculară separând bolile pieptului de bolile măruntaielor.

DIAGNOSTIC, s. Previziunea unui doctor asupra bolii după pulsul şi portofelul pacientului.

DIATRIBĂ, s. Un discurs din partea unui oponent care este cunoscut ca un urangutan.

DICTATOR, s. Şeful unei națiuni care preferă holera despotismului ciumei anarhiei.

DICȚIONAR, s. O invenție literară răuvoitoare pentru a stăvili creşterea unei limbi şi a o face dură şi neelastică. Acest dicționar este o operă cât se poate de folositoare, totuşi.

DIGESTIE, s. Transformarea festinurilor în virtuți. Când procesul este imperfect, evoluează viciile în locul lor - o circumstanță din care acel scriitor pus pe rele, dr. Jeremiah Blenn, deduce că doamnele suferă mai mult de dispepsie.

DILUVIU, s. Un experiment de început notabil în botezare care a curățat păcatele (şi păcătoşii) de pe lume.

DINOTERIU, s. Un pachiderm dispărut care a înflorit când era la modă pterodactilul. Cel din urmă era originar din Irlanda, numele său fiind pronunțat Terry Dactil sau Peter O'Dactil după cum omul care îl pronunța a avut ocazia să îl audă spus sau să-l vadă scris.

DIPLOMAȚIE, s. Arta patriotică de a minți pentru țara ta.

(A) DISCRIMINA, v. A observa detaliile prin care o persoană sau lucru este, posibil, mai criticabilă decât alta.

DISCUȚIE, s. O metodă de a le confirma altora erorile lor.

(A) DISIMULA, v. A pune o cămaşă curată peste caracter.

"Să ne disimulăm."

(Adam)

(A) DISPĂREA, v. A se "îndrepta într-o direcție misterioasă", în mod obişnuit împreună cu proprietatea altuia.

Primăvara cheamă! Toate lucrurile la apel să răspundă;
Copacii dau frunze şi cecurile dispar.

(Phela Orm)

DISPREȚ, s. Sentimentul unui om prudent față de un duşman care este formidabil de "în siguranță" ca să fie confruntat.

DISTANȚĂ, s. Singurul lucru pe care bogații îi lasă pe săraci să-l numească al lor şi să-l păstreze.

DISTRACȚIE, s. Orice fel de amuzament ale căruri incursiuni se opresc exact înainte de moartea prin injecție. O născocire pentru a promova deprimarea. Exercițiu blând pentru debilitatea intelectuală.

DIVINAȚIE, s. Arta de a-ți vârî nasul în cele oculte. Divinația este de tot atâtea feluri pe cât sunt soiurile înflorite purtătoare de fructe ale nătângilor şi proştilor timpurii.

DOJANĂ, s. Una din multele metode prin care proştii preferă să îşi piardă prietenii.

DOMNIŞOARĂ, s. Titlul cu care le însemnăm pe femeile nemăritate ca să indicăm faptul că sunt pe piață. Domnişoara (dra), Doamna (dna) şi Domnul (dl) sunt cele mai distincte trei cuvinte dezagreabile din limbă, ca sunet şi înțeles. Două sunt coruperi după Domniță, iar celălalt de la Domnitor. Din abolirea generală a titlurilor sociale în țara noastră, ele au scăpat în mod miraculos ca să ne tortureze. Dacă e vorba să le avem, măcar să fim consecvenți şi să-i dăm unul şi bărbatului necăsătorit. Îndrăznesc să sugerez Domnişor, abreviat dşor.

DOS, s. Acea parte a prietenului tău pe care ai privilegiul să o contemplezi în adversitate. În chestiuni militare americane, acea parte expusă a armatei care se află cel mai aproape de Congres.

DOVADĂ, s. Mărturie cu o nuanță mai plauzibilă decât improbabilitatea. Evidența a doi martori credibili opusă unuia singur.

DRAGON, s. Un soldat care combină îndrăzneala şi hotărârea în măsuri atât de egale încât îşi face atacul pe picioare şi retragerea călare.

DRAGOSTE, s. O nebunie temporară vindecabilă prin căsătorie sau prin îndepărtarea pacientului de influențele sub care a căpătat boala. Boala, precum caria şi multe alte suferințe, prevalează numai în sânul raselor civilizate care trăiesc în condiții artificiale; națiunile barbare care respiră aer pur şi mănâncă hrană simplă se bucură de imunitate față de ravagiile sale. Uneori este fatală, dar în mod mai frecvent doctorului decât pacientului.

DRAMATURG, s. Cineva care adaptează piese de teatru după francezi.

(A) DRĂCUI, v. Un cuvânt folosit în trecut foarte mult de către paflagonieni, al cărui înțeles s-a pierdut. De către învățatul dr. Dolabelly Gak, este considerat a fi fost un termen de satisfacție, implicând cel mai înalt grad posibil de linişte mentală. Profesorul Groke, din contră, crede că exprima o emoție de încântare tumultuoasă, deoarece apare atât de des în combinație cu cuvântul lucru, semnificând bucurie. Cu o foarte mare sfidare, aş avansa o opinie care să fie în conflict cu aceste autorități formidabile.

DRÂMBĂ, s. Un instrument nemuzical, la care se cântă ținându-l strâns cu dinții şi încercând să-l dai la o parte cu degetul.

DREPT, s. Autoritatea legitimă de a fi, a face sau a avea; precum dreptul de a fi rege, dreptul de a-l fura pe vecinul tău, dreptul de a avea pojar şi tot aşa. Primul dintre aceste drep-

turi era cândva considerat în mod universal a fi derivat direct din voința lui Dumnezeu, şi aceasta încă se afirmă uneori *in partibus infidelium* în afara tărâmurilor luminate ale Democrației; aşa cum bine cunoscutele rânduri ale lui Sir Abednego Bink, după cum urmează:

Prin ce drept domnesc domnitorii?
A cui este sancțiunea pentru rolul şi puterea lor?
Cu siguranță, era încăpățânat ca un catâr
Cel care, fără voia Domnului, putea ține o oră
Şedința tronului neinvitat sau să-şi arate
Mândria singur de fotoliul Prezidențial.

Tot ceea ce este prin Drept Divin este,
Orice s-ar întâmpla, Domnul o vrea pe pământ!
Ar fi un lucru minunat dacă voința Sa
Ar putea ului un prost şi reține un ticălos!
De-o fi aşa, atunci Domnul, spun, fără să intenționez o ofensă,
E vinovat de neglijență cumulată!

DREPTATE, s. O virtute viguroasă care se regăsea cândva printre Pantidoodleşi care locuiau în zona mai joasă din peninsula Oque. Câteva încercări slabe au fost făcute de misionari trimişi să o introducă în țările europene, dar se pare că a fost expusă în mod imperfect. Un exemplu de asemenea prezentare defectuoasă se găseşte în singura predică existentă a piosului Episcop Rowley, din care este dat aici un fragment relevant:

"Acum, dreptatea constă nu numai într-o stare sfântă a minții, nici chiar în îndeplinirea riturilor religioase şi supunerea față de litera legii. Nu este suficient ca cineva să fie pios şi drept; trebuie să caute ca şi alții să se afle în

aceeaşi stare; şi în acest scop obligaţia este un mijloc potrivit. Pe atât cât nedreptatea mea îi va face rău altuia, pe atât este în mod evident datoria mea să mă opresc pentru a înceta propria greşeală. Prin urmare, dacă aş fi drept, sunt silit să-mi opresc vecinul, prin forţă dacă este nevoie, de la toate întreprinderile vătămătoare de la care, printr-o dispoziţie mai bună şi prin ajutorul Cerurilor, eu mă abţin."

DRIC, s. Căruciorul morţii.

DRUIZI, s. Preoţi şi slujitori ai unei religii celtice străvechi care nu disprețuiau să utilizeze vrăjile mai umile ale sacrificiilor umane. Se cunosc foarte puţine despre druizi şi credinţa lor. Plinius spune că religia lor, născută în Britania, s-a împrăştiat spre est până în Persia. Cezar spune că cei care erau doritori să îi studieze misterele se duceau în Britania. Cezar însuşi s-a dus în Britania, dar nu pare să fi obţinut vreun favor deosebit în Biserica Druidică, deşi talentul său la sacrificii umane era considerabil.

Druizii îşi desfăşurau riturile religioasè în dumbrăvi şi nu ştiau nimic despre ipotecile pentru biserici şi sistemul de bilete sezoniere a chiriilor pentru strane. Ei erau, pe scurt, păgâni şi, întrucât au fost cândva catalogaţi, de complezenţă, de un distins prelat al Bisercii Anglicane - Dizidenţi.

DRUM, s. O fâşie de pământ pe care cineva poate trece de unde este prea obositor până unde e inutil să te duci.

> Toate drumurile, oricât s-ar despărţi, duc la Roma
> De unde, slavă Domnului,
> Măcar unul duce înapoi acasă.
>
> *(Borey Chelul)*

DUEL, s. O ceremonie formală preliminară reconcilierii a doi duşmani. Este necesară o mare îndemânare pentru îndeplinirea sa satisfăcătoare; dacă este făcută neîndemânatic pot urma, uneori, cele mai neaşteptate şi deplorabile consecinţe. Cu mult timp în urmă, un om şi-a pierdut viaţa într-un duel.

Duelarea aceea e un viciu de gentilomi,
Declar şi-mi doresc să fi fost soarta mea
Să-mi duc viaţa într-un loc favorizat,
În vreo ţară unde e considerat drăguţ
Să despici un rival ca pe un peşte, sau să feliezi
Un soţ cu săpăliga, sau cu o împuşcătură
Să dobori un datornic înglodat în încurcături
Gata să fie pus la gheaţă.
Câţiva ticăloşi mai sunt pe care tânjesc
Să-i împuşc, înjunghii sau în vreun fel să-i trimit
Pe nenorociţii infami la viţei şi maniere mai bune
Parcă îi văd acum: o gloată numeroasă
Arată de parcă ar veni pe mine să mă provoace
Mărşăluind veseli cu arme, fanfară şi steaguri!

(Xamba Q. Dar)

DULĂU, s. Un fel de adăugire sau Zeitate subsidiară desemnată să prindă revărsarea şi surplusul adoraţei lumii. Fiinţa Divină în unele din încarnările sale mai mici şi mătăsoase, în afecţiunea Femeii locul pentru care nu există nici un aspirant uman de sex bărbătesc. Dulăul este un supravieţuitor - un anacronism. El nu trudeşte, nici nu toarce, cu toate acestea Solomon, în toată gloria lui, nu a stat niciodată întins pe un preş de câine toată ziua, scăldat de soare, hrănit cu muşte şi gras, în timp ce stăpânul său muncea pentru mijloacele cu care să cumpere datul leneş din coada solomonică, însoţită de o înfăţişare de recunoaştere tolerantă.

DURERE, s. O stare de spirit neconfortabilă care ar putea avea o bază fizică şi ceva ce-i este făcut trupului, sau poate fi pur mentală, provocată de norocul altuia. O boală provocată de expunerea la prosperitatea unui prieten.

EBRAIC, s. Un evreu de sex masculin, a se diferenția de semit, o ființă întru totul superioară.

ECHILIBRU, s. Dispoziția de a îndura suferința cu supunere umilă în timp ce coci un plan de răzbunare.

ECONOMIE, s. Cumpărarea butoiului de whisky de care nu ai nevoie la prețul vacii pe care nu ți-o permiți.

EDITOR, s. O persoană care combină funcțiile judiciare ale lui Minos, Radamantus şi Eac, dar poate fi înmuiat cu un obol; un cenzor virtuos de sever, dar atât de milos pe lângă acestea încât tolerează virtuțile altora şi viciile sale; care împrăştie în jurul său tunetele vânjoase ale admonestării până seamănă cu un mănunchi de artificii grăindu-şi arțăgos părerea față de coada unui câine, apoi chiar după aceea murmură o baladă blândă, melodioasă, delicată precum uguitul unui măgar care-şi intonează rugăciunea pentru luceafărul de seară. Stăpân al misterelor şi lord al legii, suit sus pe tronul gândului, cu chipul inundat de splendorile

începețoşate ale Schimbării la Față, cu picioarele încâlcite, cu vorbirea răspicată, editorul îşi revarsă voința de-a lungul hârtiei şi o taie în lungimi care să se potrivească. Şi la anumite intervaluri, din spatele vălului tâmplei se aude vocea supraveghetorului solicitând trei inci de spirit şi şase rânduri de meditație religioasă, sau îndemnându-l să lase baltă înțelepciunea şi să stoarcă ceva patos.

Oh, Dumnezeul Legii pe Tronul Gândirii
Este un impostor poleit.
Din fâşii şi petice sunt țesute robele sale,
Coroana lui este alamă,
El însuşi un măgar,
Iar puterea lui este vorbă de clacă,
În glumă, dând cu gura dereglat despre nimic,
Monarh prost, bătrân, tremurător al Gândului.
El, mărşăluind după opinia publică,
Tunând, călcând în strâchini, jefuind liber,
Afectat,
Dizgrațios,
Suspectat,
Mincinos,
Respectat contemporan!

(J.H. Bumbleshook)

EDUCAȚIE, s. Ceea ce se dezvăluie înțelepciunii şi le deghizează proştilor lipsa de înțelegere.

EFECT, s. Al doilea din cele două fenomene care întotdeauna se petrec împreună în aceeaşi ordine. Primul, numit Cauză, se spune că îl generează pe celălalt, ceea ce nu este mai cu judecată decât ar fi dacă cineva, care nu a văzut un câine decât în urmărirea unui iepure, să declare iepurele cauza câinelui.

EGOIST, adj. Lipsit de considerație pentru egoismul altora.

EGOTIST, s. O persoană cu gusturi proaste, mai interesată de ea decât de mine.

Megaceph, ales să servească Statul
În sălile dezbaterilor legislative,
Într-o zi a venit cu toate recunoaşterile
La uşa Capitoliului şi şi-a anunțat numele.
Portarul s-a uitat cu o strâmbătură comică
A feței la eminentul egotist
Şi a spus: "Pleacă, pentru că aici stabilim
Tot felul de chestiuni, încâlcite şi ciudate,
Şi nu putem accepta, când vorbitorul solicită
Să i se spună cum stă fiecare membru,
Un om care cu toate lucrurile de pe lume
Este de acord votând întotdeauna «Eu»."

(AL) El, pron. Al lui.

ELECTOR, s. Cineva care se bucură de privilegiul sacru de a vota pentru omul ales de altul.

ELECTRICITATE, s. Puterea care provoacă toate fenomenele naturale necunoscute a fi cauzate de altceva. Este acelaşi lucru ca fulgerul, şi încercarea sa faimoasă de a-l izbi pe dr. Franklin este unul dintre cele mai pitoreşti incidente din cariera acelui om măreț şi bun. Memoria doctorului Franklin este pe drept păstrată cu multă venerație, în special în Franța, unde o efigie de ceară a lui a fost recent expusă, purtând următoarea relatare emoționantă a vieții şi serviciilor lui aduse ştiinței:

"Monsieur Franklin, inventatorul electricității. Acest savant ilustru, după ce a făcut mai multe călătorii în jurul lumii, a murit pe Insula Sandwich şi a fost devorat de sălbatici; din el nu s-a mai găsit nici măcar un fragment."

Electricitatea pare destinată să joace un rol cât se poate de important în artă şi industrie. Chestiunea aplicației sale economice în anumite scopuri este încă nestabilită, dar experimentele au demonstrat deja că propulsează un tramvai mai bine decât jetul de abur şi dă mai multă lumină decât un cal.

ELEGIE, s. O compunere în versuri, în care, fără a folosi vreuna din metodele umorului, scriitorul intenționează să producă în mintea cititorului cea mai deprimantă stare de melancolie. Cel mai faimos exemplu englezesc începe cam aşa:

> Mojicul prevede dangătul zilei despărțirii
> Cireada rătăcitoare se-ndreaptă încet spre păşune;
> Înțeleptul spre casă merge agale, numai eu stau
> Să bat câmpii pe o notă minoră.

ELIZEU, s. O țară imaginară încântătoare pe care anticii o credeau în mod prostesc locuită de spritele celor buni. Această fabulă ridicolă şi răutăcioasă a fost ştearsă de pe fața pământului de primii creştini, fie-le sufletele fericite în Elizeu!

ELOCINȚĂ, s. Arta convingerii pe cale orală a proştilor că albul are culoarea pe care pare să o aibă. Include darul de a face orice culoare să pară albă.

ELOGIU, s. Lauda unei persoane care fie are avantajul bogăției şi puterii, fie considerația de a fi morală.

EMANCIPARE, s. Schimbarea unui iobag de la tirania altuia la despotismul lui însuşi.

Era sclav; la o vorbă venea şi se ducea;
Zgarda de fier îl tăia până la os.
Apoi Libertatea i-a şters numele stăpânului
I-a strâns şuruburile şi i l-a scris pe al lui.

(G.J.)

EMIGRANT, s. O persoană nedumerită care consideră o ţară mai bună decât alta.

EMOŢIE, s. O boală prelungită provocată de o hotărâre a inimii asupra capului. Uneori este însoţită de o descărcare copioasă de clorhidrat de sodiu din ochi.

ENTUZIASM, s. O lipsă de temperanţă a tinereţii, vindecabilă prin doze mici de căinţă în legătură cu aplicaţiile exterioare ale experienţei. Byron, care îşi revenise de ceva vreme ca să îl numească "entuzi-fâs" a avut o recădere care l-a dus pe aripi până la Missolonghi.

EPICURIAN, s. Un oponent al lui Epicur, un filosof abstinent care, susţinând că plăcerea ar trebui să fie scopul principal al omului, nu şi-a pierdut timpul cu gratificaţia simţurilor.

EPIGRAMĂ, s. O scurtă zicere incisivă în proză sau versuri, frecvent caracterizată prin aciditate sau agresivitate şi uneori prin înţelepciune. Următoarele sunt epigramele cele mai notabile ale învăţatului şi ingeniosului dr. Jamrach Holobom:

"Cunoaştem mai bine necesităţile noastre decât ale altora. Să te seveşti singur este economie de administraţie."

"În fiecare inimă omenească sunt un tigru, un porc, un măgar şi o privighetoare. Diversitatea caracterelor se datorează activităţii lor inegale."

"Există trei sexe: masculi, femele şi fecioare."

"Frumuseţea la femei şi distincţia la bărbaţi sunt asemănătoare: par să ofere pe negândite un fel de credibilitate."

"Femeile îndrăgostite sunt mai puţin ruşinate decât bărbaţii. Ele au mai puţine lucruri de care să se ruşineze."

"În timp ce prietenul tău te ţine cu afecţiune de ambele mâini, eşti în siguranţă, le poţi privi pe ambele ale lui."

EPITAF, s. O inscripţie pe un mormânt, arătând că virtuţile obţinute prin moarte au un efect retroactiv. În continuare un exemplu înduioşător:

Aici zac oasele Părintelui Platt,
Înţelept, pios, umil şi tot restul
Care ne-a arătat viaţa cum trebuie s-o trăim cu toţii,
Vorbă să fie, şi Domnul să i-o ierte!

EPOLET, s. O insignă ornamentată, servind pentru a distinge un ofiţer militar de duşmanul său, adică de ofiţerul de grad inferior căruia moarta lui i-ar aduce promovarea.

EREMIT, s. O persoană ale cărei vicii şi prostii nu sunt sociabile.

ERUDIȚIE, s. Praful scuturat dintr-o carte într-un craniu gol.

Atât de întinsă îi era erudiția
Că știa originea și planul pentru toată Creația
Și doar accidental a ajuns la suferință,
S-a gândit, biet om, că e corect să fii hoț.
(Romach Pute)

ETERN, adj. Care durează veșnic. Nu cu puțină sfidare mă aventurez să ofer această definiție scurtă și elementară, deoarece nu sunt în necunoștință de cauză privind existența unui volum pântecos al unuia dintre Episcopii de Worcester, intitulat *O definiție parțială a cuvântului "etern"*, așa cum este folosit el în vesiunea autorizată a Sfintelor Scripturi. Cartea lui a fost cândva apreciată drept o mare autoritate în Biserica Anglicană și înțeleg că încă este studiată cu plăcere pentru minte și câștig al sufletului.

ETNOLOGIE, s. Știința care tratează diferitele triburi de Oameni drept tâlhari, hoți, escroci, nătângi, nebuni, idioți și etnologi.

EU, pron. Primele litere ale alfabetului, primul cuvânt al limbii, primul gând al minții, primul obiect al afecțiunii. În gramatică este un pronume de persoana întâi și numărul singular. Se spune că plurarul său este Noi, dar cum pot fi mai mulți de eu însumi este fără îndoială mai clar pentru gramaticieni decât pentru autorul acestui dicționar incomparabil. Concepția a doi ca mine este dificilă, dar frumoasă. Sincerul și totuși grațiosul "EU" distinge un scriitor bun de unul rău; cel din urmă îl poartă în maniera unui hoț care încearcă și-și dosească prada.

EUHARISTIE, s. O sărbătoare sacră a sectei religioase a teofagilor. O dispută s-a stârnit din nefericire, cândva, între membrii acestei secte referitor la ceea ce mâncau. În această controversă cam cinci sute de mii au fost deja asasinați, iar chestiunea nu este încă decisă.

EVACUARE, s. Un remediu aprobat pentru boala vorbăriei. Este de asemenea foarte folosit în cazuri de sărăcie extremă.

EVANGHELIST, s. Un aducător de ştiri bune, într-un sens religios, din acelea care ne asigură de propria salvare şi de damnarea vecinilor noştri.

EVIDENT PRIN SINE, adj. Evident pentru noi şi pentru nimeni altcineva.

EXCENTRICITATE, s. O metodă de distincție atât de ieftină încât proştii o folosesc ca să îşi accentueze incapacitatea.

EXCEPȚIE, s. Un lucru care îşi ia libertatea de a fi diferit de alte lucruri din aceeaşi clasă, cum ar fi un bărbat onest, o femeie sinceră etc. "Excepția confirmă regula" este o expresie constant pe buzele ignorantului, care o papagaliceşte de la altul care niciodată nu s-a gândit la absurditatea ei. În latină *"Exceptio probat regulam"* înseamnă că excepția testează regula, o supune dovedirii, nu o confirmă. Răufăcătorul care a tras înțelesuri din acest excelent dicton şi a substituit contrariul de capul său a exercitat o putere a răului care pare să fie nemuritoare.

EXCES, s. În moravuri, o indulgență care impune prin pedepse potrivite legea moderației.

Slăvit fii, înalt Exces, în special în vin!
Spre tine în adorare îmi îndoi genunchiul
Tu care predici abstinența pentru mine
Craniul meu amvonul, burta mea altarul tău.
Precept peste precept şi verset după verset
Nu mă puteau convinge atât de dulce să fiu de-acord
Cu raționamentul precum atingerea ta exactă şi liberă,
Pe fruntea mea şi de-a lungul şirii spinării.
La porunca ta dând la o parte cupa plăcerii,
Cu vin fiert nu îmi mai încălzesc spiritul
Când pe scaunul penitenței stau
Sunt cât se poate de convertit, căci nu mă pot ridica.
Nerecunoscător cel ce după aceea se va clătina
Ca să facă noi sacrificii la altarul tău!

EXCOMUNICARE, s.

Această "excomunicare" este un cuvânt
În vorbire ecleziastică deseori întâlnit
Şi înseamnă blestemarea cu evanghelie şi patrafir
A unui păcătos cu păreri scandaloase, un rit
Ce îi permite lui Satan să-l facă sclav etern
Şi să-i interzică lui Christos să îl salveze.

(Gat Huckle)

EXECUTOR, s. Un ofțer al guvernului, a cărui datorie este să impună dorințele puterii legislative până când departamentul juridic va avea bunăvoința să le pronunțe invalide şi fără efect. În continuare este un fragment dintr-o carte veche intitulată *Lunaticul uluit*, Pfeiffer&Co., Boston, 1803:

LUNATICUL: Atunci, când a votat Congresul vostru o lege, merge direct la Curtea Supremă pentru a se afla pe loc

dacă este constituțională?

PĂMÂNTEANUL: Oh, nu, nu este necesară aprobarea Curții Supreme decât după ce a fost impusă timp de mai mulți ani, cineva poate obiectează că ea operează împotriva lui, vreau să spun clientul său. Președintele, dacă o aprobă, începe să o execute pe loc.

LUNATICUL: Ah, puterea executivă este o parte a legislativului. Polițiștii voștri trebuie și ei să fie de acord cu ordonanțele locale pe care le aplică?

PĂMÂNTEANUL: Nu chiar, cel puțin nu le stă în fire polițiștilor de stradă. Totuși, vorbind la modul general, toate legile au nevoie de aprobarea celor pe care intenționează să îi restrângă.

LUNATICUL: Înțeleg. Condamnarea la moarte nu este validă până când nu este semnată de criminal.

PĂMÂNTEANUL: Prietene, te exprimi prea colorat; nu suntem atât de consecvenți.

LUNATICUL: Dar sistemul vostru de a menține o mașinărie juridică scumpă de a anula validitatea legilor cu mult după ce au fost executate și atunci numai când sunt aduse în fața tribunalului de o persoană particulară nu provoacă mari confuzii?

PĂMÂNTEANUL: Ba da.

LUNATICUL: Atunci de ce legile voastre nu sunt validate înainte de a fi executate, nu prin semnătura Președintelui vostru, ci prin cea a Președintelui Curții Supreme?

PĂMÂNTEANUL: Nu există nici un precedent pentru o asemenea procedură.

LUNATICUL: Precedent. Ce este acesta?

PĂMÂNTEANUL: A fost definit de cinci sute de avocați în câte trei volume de fiecare. Deci cum se poate ști?

EXILAT, s. Cineva care își servește țara rezidând în străinătate și totuși nu este ambasador.

Un căpitan naval englez fiind întrebat dacă citise *"Exilul lui Erin"* a răspuns: *"Nu, sir, dar aş şti să ancorez lângă el."* La ani după aceea, când a fost spânzurat ca pirat după o carieră de atrocităţi fără egal, următoarea însemnare a fost găsită în jurnalul de bord al navei pe care îl ţinuse la momentul replicii:

3 aug. 1842. Făcut glumă despre Exilul lui Erin. *Primită cu răceală. La război contra întregii lumi!*

EXISTENŢĂ, s.

> Un vis trecător, oribil, fantastic
> În care nimic nu e cum par lucrurile să fie
> Din care eşti trezit de o scuturătură prietenească
> De colegul de pat, Moartea, şi strigi: "Oh, la naiba!"

(A) EXORTA, v. În chestiuni religioase, a pune conştiinţa altuia pe frigare şi grătar şi a o coace până ajunge maro ca nuca arsă.

EXPERIENŢĂ, s. Înţelepciunea care ne permite să recunoaştem drept cunoştinţă veche, indezirabilă, prostia pe care deja am îmbrăţişat-o.

> Pentru cineva care, călătorind prin noapte şi ceaţă,
> Este năclăit până la gât într-o mocirlă
> Experienţa, precum soarele care răsare în zori,
> Îi arată poteca pe care nu trebuia s-o ia.
>
> *(Joel Frad Bink)*

EXTINCŢIE, s. Materialul brut din care teologia a creat starea viitoare.

EZOTERIC, adj. În mod deosebit de abscons şi cu desăvârşire ocult. Filosofiile antice erau de două feluri, exoterice, cele pe care filosofii înşişi le puteau înțelege parțial, şi ezoterice, cele pe care nimeni nu le înțelegea. Cele din urmă au afectat cel mai profund gândirea modernă şi au găsit cea mai mare acceptare în timpurile noastre.

(A) FACE PE PLAC, v. A pune bazele unei superstructuri de obligații.

FAIMOS, s. Evident în suferință.

S-a dus după fier, vedeți
Cel ce-a aspirat a fi faimos.
Mulțumit? Ei bine, grătarul e placat cu aur,
Şi răsucirile lui sunt mult admirate.
(Hassan Brubuddy)

FANTOMĂ, s. Semnul exterior şi vizibil al fricii interioare.

El a zărit o fantomă.
Ocupa, posomorâtă,
Drumul pe care el îl urma.
Înainte să aibă timp să se oprească sau să fugă,
Un tremur i-a tulburat ochiul
Care vedea fantoma.
A căzut cum cad drepții străvechi;

Nemişcată acea groaznică viziune stătea
Stelele care dansau prin faţa orizontului său
Le dădu cu sălbăticie la o parte şi-apoi
Văzu stâlpul.

(Jared MacPhester)

Relatând despre comportamentul neobişnuit al fantomelor, Heine menționează teoria ingenioasă a cuiva care precizează că le este la fel de frică de noi precum ne este nouă de ele; nici chiar aşa! pot să judec după tabelele de viteze comparative pe care le pot compila din amintirile propriilor experienţe.

Există un obstacol de nedepăşit în faţa credinţei în fantome. O fantomă nu vine niciodată dezbrăcată: apare fie într-un cearşaf, fie în în straiele în care a trăit. A crede în ea, prin urmare, înseamnă să credem nu numai că morții au puterea să se facă vizibili după ce nu a mai rămas nimic din ei, ci şi că aceeaşi putere rezidă în textile şi materiale. Presupunând că produsele războaielor de țesut au această abilitate, ce scop urmăresc atunci prin exercitarea ei? Acestea ar fi răspunsuri de mare însemnătate: ele coboară şi înşfacă într-o strânsoare convulsivă chiar rădăcinile acestei credinţe înfloritoare.

FAR, s. O clădire înaltă pe țărmul mării în care guvernul păstrează o lampă şi pe prietenul politicianului.

FARMACIST, s. Complicele doctorului, binefăcătorul antreprenorului de pompe funebre şi furnizorul viermelui de mormânt.

Când Jupiter şi-a trimis binecuvântarea spre toți oamenii
Iar Mercur a adus-o într-un borcan,

Acel prieten al păcălitorilor a introdus prin viclenie
Boala pentru sănătatea farmacistului,
A cărui recunoştinţă l-a silit să proclame:
"Cel mai mortal leac se va numi ca patronul meu!"
(G.J.)

FĂRĂ ADĂPOST, adj. Care şi-a asigurat toate bunurile din cămin.

FĂRĂ AUSPICII, adj. Într-o manieră nepromiţătoare, auspiciile fiind nefavorabile. Printre romani era obişnuit ca, înainte să întreprindă vreo acţiune sau faptă, să obţină din partea augurilor sau profeţilor de stat vreo aluzie despre deznodământul probabil, şi una dintre modalităţile lor favorite şi cea mai de încredere divinaţie consta în observarea zborului păsărilor - sorţii fiind numiţi auspicii. Reporterii de ziare şi anumiţi lexicografi ticăloşi au decis că acest cuvânt - întotdeauna la plural - să însemne patronaj sau conducere, ca în *"Festivităţile au fost sub auspiciile Anticului şi Onorabilului Corp al Hoţilor de Cadavre"*; sau *"Festinul a fost auspiciat de Cavalerii Foametei."*

Un scalv roman apăru, într-o zi,
În faţa Augurului: "Spune-mi, te rog,
Dacă... " aici Augurul, zâmbind, făcu
Un gest de oprire şi-şi arătă
Palma deschisă, care în mod clar îl mânca
După cum vizibil suprafaţa-i tremura.
Un denarius (paraua latinească)
Înlătură cu succes stânjeneala
Şi atunci sclavul reîncepu: "Te rog,
Informează-mă dacă soarta proclamă
Succes sau eşec în ceea ce
Astă-seară (de-i întuneric) voi încerca.

Natura sa? Nu contează, cred,"
Şi făcând cu ochiul
Care întunecă jumătate din pământ, el scoase
Încă un denarius la vedere,
Fața sa strălucitoare cu atenție o scrută,
Apoi îl trecu în mâna bunului om,
Care cu mare gravitate spuse: "Aşteaptă,
Cât mă retrag să mă consult cu Sorții."
Acea persoană sfântă se retrase-apoi
De pe pământul sfânt şi trecu
Poarta din spate-a templului, strigând "Uşşş!"
Fluturându-şi roba de slujbă. Pe loc
Fiece păun sacru şi soața lui
(Păstrați în favoarea lunonei) zbură
Cu chiot din copaci, de deasupra
Unde trăseseră pentru la noapte.
Acoperişul templului le primi zborul
Căci acolo se duceau mereu
Când de jos pericolul îi amenința.
Înapoi la sclav veni Augurul:
"Fiule, prin previziunea evenimentului
Făcută de zborul păsărilor, trebuie să mărturisesc
Auspiciile refuză succesul."
Sclavul se retrase, un om mai trist
Abandonându-şi planul secret -
Care era (aşa cum văzătorul priceput
Ghicise de la început) să se urce pe zid
În mod fraudulos şi să înşface
Păsările lunonei din copaci.

(G.J.)

FĂRĂ PRIETENI, adj. Neavând de acordat favoruri. Părăsit de noroc. Dependent de grăirea adevărului şi a bunului simț.

FĂRÂMĂ, s. Un fragment, o parte componentă, o rămăşiţă. Cuvântul este folosit în mod diferit, dar în următoarele versuri despre o femeie reformatoare notabilă care se opunea ca femeile să meargă pe bicicletă deoarece "le conducea spre diavol", se vede cel mai bine:

Roţile se învârtesc fără un sunet;
Fecioarele se desfată foarte mult,
În stări de spirit păcătoase, nebune de vesele
Adevărate torcătoare, pedalând la vale
De la datorie către diavol!
Ele râd, cântă şi ting-ling!
Claxoanele lor răsună toată dimineaţa;
Lanternele lor strălucitoare umplu de stele noaptea
Avertizându-i pe pietoni.
Cu mâini ridicate domnişoara Charlotte se roagă
Implorându-L pe Domnul şi jeluindu-se
Reumatismul ei uitat e aproape,
Grăsimea ei de furie sfârâind.
Ea blochează drumul care duce spre vale,
Sfidând puterea lui Satana.
Roţile se învârt fără un sunet
Luminile ard roşii, albastre şi verzi.
Dar ce se află la pământ?
Biata Charlotte Smith e fărâme!

(John William Yope)

FELICITĂRI, s. Politeţea invidiei.

FECIOARĂ, s. O persoană tânără, de sex neplăcut, obişnuită cu comportarea deschisă şi păreri care înnebunesc până la crimă. Genul are o distribuţie geografică întinsă, fiind găsită oriunde este căutată şi deplânsă oriunde este găsită. Fecioara nu este întru totul neplăcută ochiului, nici (fără

pianul şi părerile ei) insuportabilă urechii, deşi, în ce priveşte farmecul, este în mod distinct inferioară curcubeului şi, referitor la partea din ea care este audibilă, este bătută de departe de canar care, de asemenea, este mai portabil.

O fecioară părăsită de iubit stătea şi cânta
Acest cântec ciudat, dulce îl îngâna;
"O, tânăr cu şut la fotbal
Şi muşchi frumoşi de privit!
Căpitan, el
E peste o echipă!
Pe teren el va străluci
Un monarh prin drept divin
Şi nu mă voi frige eu!"

(Opoline Jones)

FEMEIE, s.

Un animal care trăieşte de obicei în vecinătatea unui om şi având o susceptibilitate rudimentară pentru domesticire. Este creditată de mulți dintre zoologii mai în vârstă cu o anumită docilitate vestigială dobândită într-o stare anterioară de izolare, dar naturaliştii perioadei postsusananthony, neavând nici o ştiință referitoare la izolare, neagă virtutea şi declară că aşa cum a zărit zorii creației, tot aşa urlă şi acum. Specia este cea mai larg răspândită dintre toate animalele de pradă, infestând toate părțile locuibile ale globului, de la munții de mirodenii ai Groenlandei până la fâşia morală a Indiei. Numele popular, lupoaică, este incorect, căci ființa este din soiul pisicii. Femeia este agilă şi grațioasă în mişcări, mai ales varietatea americană *(Felis Pugnans)*, este omnivoră şi poate fi învățată să nu vorbească.

(Balthasar Pober)

FEMELĂ, s. O membră a sexului opus sau necinstit.

Creatorul, la naşterea Creaţiei
Cu fiinţe vii dotase Pământul
De la elefanţi la lilieci şi melci,
Dar cu toatele erau bune, fiind masculine.
Când Diavolul a venit şi a văzut
A spus: "După legea Ta eternă
De creştere, maturitate şi descompunere,
Toate acestea trebuie să moară repede
Şi să lase Pământul nesălăşluit
Dacă Tu nu înfiinţezi naşterea" -
Apoi şi-a vârât capul sub aripă
Să râdă - nu avea mănuşi; lucrul
Pe care-l sugerase Domnului
Era diavolesc de logic...
Stăpânul s-a gândit la acest sfat
Apoi a scuturat şi-a aruncat un zar blestemat,
Care ordonează toate chestiunile de-aici de jos.
A consultat aruncarea, apoi
Şi-a aplecat capul într-o stare îngrozitoare
Confirmând decretul Sorţii.
Din fiecare parte a Pământului, din nou,
Praful conştient a zburat consimţind,
În timp ce râurile de la cursul lor s-au rostogolit
Ca să îl facă plastic pentru modelare.
Destul s-a strâns, dar nu mai mult,
Căci Natura zgârcită îşi face grămadă rezerva
El a amestecat-o în lut maleabil,
Iar Aghiuţă neobservat a aruncat un pic din el.
Şi apoi Domnul a făcut diferite forme:
Organe primitive la început, iar la sfârşit cele mai fine;
Nici una nu a evoluat deodată, ci toate
Cu retuşuri discret au crescut şi prin mici

Etape au avansat până când, nuanță după nuanță,
Ca să se potrivească cu toate ființele cărora le dăduse;
Femele, complete în toate părțile
În afară de inimi, căci lutul Său se terminase.
"Nu contează", strigă Satana, "cu viteză
Îți voi aduce inimile de care ai nevoie."
Astfel zbură şi curând aduse
Numărul necesar într-un sac.
În acea noapte Pământul a răsunat de luptă:
Zece milione de masculi aveau fiecare o nevastă;
În acea noapte, dulcea pace aripile şi-a întins
Spre Iad cu zece milioane de diavoli morți!

(G.J.)

FERICIRE, s. O senzație agreabilă care provine din contemplarea nefericirii altuia.

FICAT, s. Un organ voluminos şi roşu oferit cu înțelepciune de natură ca să îți verşi fierea. Sentimentele şi emoțiile pe care fiecare anatomist literar le ştie acum că bântuie inima, erau în vechime crezute a infesta ficatul, şi chiar Gascoygne, vorbind despre partea emotivă a firii umane, o numeşte "partea noastră hepatică." Cândva era considerat aşezământul vieții, de aici numele de ficat: lucrul cu care putem fi. Ficatul este cel mai prețios dar al Cerului pentru gâscă; fără el, pasărea ar fi fost incapabilă să ne ofere *pateul de Strasbourg.*

FIDELITATE, s. O virtute specifică celor care sunt pe punctul de a fi trădați. O afecțiune pervertită care te-a ademenit spre propria nevastă.

FILANTROP, s. Un domn în vârstă bogat (şi de obicei chel) care s-a antrenat să rânjească în timp ce conştiința îi fură din buzunar.

FILISTIN, s. Cineva a cărui minte este creația mediului său, urmând moda în gândire, sentiment şi emoție. El este uneori învățat, frecvent prosper, de obicei curat şi întotdeauna solemn.

FILOSOFIE, s. Un traseu cu multe drumuri care duc de la niciunde la nimic.

FINANȚE, s. Arta sau ştiința de a manevra veniturile şi resursele în cel mai mare avantaj al celui care le manevrează. Pronunțarea acestui cuvânt cu i-ul lung şi accentul pe prima silabă este una dintre cele mai prețioase descoperiri şi posesiuni ale Americii.

FIZIOGNOMONIE, s. Arta de a determina caracterul altuia prin asemănările şi diferențele dintre fața lui şi a noastră, care este standardul de excelență.

> "Nu este nici o artă", spune Shakespeare, "om prost,
> În a citi mintea din construcția feței."
> Fizionomiştii îi scrutează portetul
> Şi spun: "Cât de puțină înțelepciune regăsim aici!
> Ştia că fața lui îi dezvăluie inima şi mintea
> Aşa că, pentru apărare, ne-a discreditat arta."
>
> *(Lavatar Shunk)*

FOILETON, s. O operă literară, de obicei o poveste care nu este adevărată, care se târăşte prin mai multe numere ale unui ziar sau reviste. Frecvent adăugat la fiecare episod se află un "rezumat al capitolelor anterioare" pentru cei care nu

le-au citit, dar o necesitate mai stringentă este un "rezumat al capitolelor următoare" pentru cei care nu intenționează să le citească. Un rezumat al întregii opere ar fi şi mai bun.

Răposatul James F. Bowman scria o poveste în foileton pentru un ziar hebdomadar în colaborare cu un geniu al cărui nume nu a ajuns la noi. Ei nu scriau la comun, ci alternativ, Bowman oferind episodul pentru o săptămână, prietenul său pentru următoarea şi tot aşa fără sfârşit, sperau ei. Din nefericire s-au certat şi, într-o luni dimineață, când Bowman a citit ziarul ca să se pregătească pentru munca sa, şi-a văzut opera încheiată într-un mod care l-a surprins şi îndurerat. Colaboratorul său îmbarcase toate personajele narațiunii pe un vapor şi le scufundase pe toate în cea mai adâncă parte a Atlanticului.

FONOGRAF, s. O jucărie iritantă care readuce la viață zgomotele moarte.

FORȚĂ, s.

"Forța este doar putere", spuse învățătorul,
"Această definiție-i corectă."
Elevul nu a zis nimic, dar s-a gândit în schimb,
Pipăindu-şi capul bumbăcit:
"Forța nu este putere, dar trebuie!"

FOTOGRAFIE, s. Un tablou pictat de soarele fără pregătire în artă. Este ceva mai bună decât opera unui apaş, dar nu chiar aşa de bună ca aceea a unui cheyenne.

FRANCMASONERIE, s. Un ordin cu ritualuri secrete, ceremonii groteşti şi costume fantastice care, avându-şi originea în timpul domniei lui Charles al II-lea printre zidarii din

Londra, a fost îmbrățișat succesiv de morții secolelor trecute în regresiune neîntreruptă până când acum îmbrățișează toate generațiile omului dinspre Adam şi se laudă cu recruți distinşi printre locuitorii dinainte de Creație ai Haosului şi Golului Fără de Formă. Ordinul a fost înființat în diverse perioade de Carol cel Mare, Iuliu Cezar, Cyrus, Solomon, Zoroastru, Confucius, Tutmes şi Buddha. Emblemele şi simbolurile sale s-au găsit în catacombele Parisului şi Romei, pe pietrele Partenonului şi ale Marelui Zid Chinezesc, printre templele din Karnak şi Palmyra şi în piramidele egiptene, întotdeauna de către un francmason.

FRANKALMONIE, s. Dreptul de posesiune prin care o comunitate religioasă deține pământuri cu condiția să se roage pentru sufletul donatorului.

În vremurile medievale, multe dintre cele mai bogate frății îşi obțineau proprietățile în această manieră simplă şi ieftină; şi odată Henric al VIII-lea a trimis un ofițer să confişte anumite posesiuni întinse pe care le deținea o frăție de călugări prin frankalmonie.

- Cum! a spus Abatele, stăpânul tău ar vrea ca sufletul binefăcătorului nostru să rămână în Purgatoriu?

- Da, a răspuns ofițerul, cu răceală, şi tu n-o să te mai rogi pentru el că acu' mai trebuie să se şi pârjolească.

- Dar, fiule, insistă bunul om, acest act este jefuirea lui Dumnezeu!

- Nu, nu, bunule părinte, stăpânul meu, regele, îl eliberează doar de nenumăratele ispite ale prea multor averi.

FRENOLOGIE, s. Ştiința de a fura din buzunar prin scalp. Constă în localizarea şi exploatarea organului cu care s-a păcălit cineva.

FRUMUSEȚE, s. Puterea prin care femeia îl farmecă pe iubit şi îl înspăimântă pe soț.

FUNERALII, s. Un festival prin care ne demonstrăm respectul față de cei morți prin îmbogățirea antreprenorului de pompe funebre şi ne întărim suferința printr-o risipă care ne adânceşte gemetele şi ne dublează lacrimile.

Când sălbaticul moare, ai lui îi sacrifică un cal
Să ducă mortul spre fericitul tărâm al vânătoarei.
Când prietenii noştri se sting, noi facem banii să zboare
Sperând că sufletele lor îi vor urmări spre ceruri.
(Jex Wopley)

FUNIE, s. O ustensilă învechită pentru a le reaminti asasinilor că şi ei sunt muritori. Se pune în jurul gâtului şi rămâne acolo pe tot parcursul restului vieții cuiva. A fost în mare parte depăşită de un aparat electric mult mai complex care se poartă pe altă parte a corpului, dar şi acesta cedează rapid locul unui aparat cunoscut drept "morală".

FURCULIȚĂ, s. Un instrument folosit în principal cu scopul de a băga animale moarte în gură. În trecut, cuțitul era folosit cu acest scop şi de multe persoane cu greutate este considerat, în continuare, a avea multe avantaje asupra celuilalt instrument, pe care, totuşi, nu îl resping întru totul, ci îl folosesc pentru a ajuta la încărcarea cuțitului. Imunitatea acestor persoane față de moartea rapidă şi îngrozitoare este una dintre dovezile cele mai izbitoare ale milosteniei lui Dumnezeu pentru toți cei care Îl hulesc.

G

GARGUI, s. O buză de golire a ploii care iese în afara jgheaburilor clădirilor medievale, de obicei modelată într-o caricatură grotescă a vreunui duşman personal al arhitectului sau al proprietarului clădirii. Acesta era în special cazul la bisericile şi construcţiile ecleziastice, în general, în care garguiele prezentau o galerie de ticăloşi identică ereticilor şi controversaţilor locali. Uneori, când un nou vicar şi o nouă adunare de canonici erau instalaţi, se îndepărtau vechile garguie şi altele le înlocuiau având o legătură mai strânsă cu animozităţile particulare ale noilor parohi.

GÂSCĂ, s. O pasăre care furnizează pene pentru scris. Acestea, printr-un proces ocult al naturii, sunt penetrate şi umplute în diferite măsuri de energiile intelectuale ale păsării şi ale caracterului său emoţional, astfel că, după ce sunt cufundate în cerneală şi trasate mecanic peste hârtie de către o persoană numită "autor", rezultă o transcriere foarte corectă şi curată a gândurilor şi sentimentelor păsării. Diferenţele între gâşte, aşa cum s-a descoperit prin această metodă ingenioasă, sunt considerabile: se află despre multe

că au numai puteri triviale şi nesemnificative, dar despre unele se descoperă a fi gâşte foarte mărețe, într-adevăr.

GELOS, adj. Preocupat fără măsură de păstrarea a ceea ce poate fi pierdut numai dacă nu merită păstrat.

GEOGRAF, s. Un tip care poate să-ți spună pe nepregătite diferența dintre exteriorul lumii şi interiorul ei.

Habeam, geograf de mare renume,
Originar din Abu-Keber, oraşul antic,
Trecând odată de-a lungul râului Zam
Pe lângă satul adiacent Xelam,
Uluit de multitudinea de drumuri
S-a rătăcit, a supraviețuit mult cu broaşte migratoare
Apoi din cauza climei a murit în suferință
Şi călătorii recunoscători şi-au plâns ghidul.
(Henry Haukhorn)

GEOLOGIE, s. Ştiința despre crusta pământului, căreia, fără îndoială, i se va adăuga ceea ce are în interior de fiecare dată când un om va ieşi vorbăreț dintr-un puț. Formațiunile geologice de pe glob, deja însemnate, se catalogheză astfel: Primarul, sau cel de jos, constă din roci, oase sau măgăruşi înnămoliți, conducte de gaz, unelte de miner, statui antice minus nasul, dubloni spanioli şi strămoşi; Secundarul este în principal format din viermi roşii şi cârtițe; Terțiarul conține şine de cale ferată, trotuare, iarbă, şerpi, cizme înglodate, sticle de bere, conserve de roşii, cetățeni beți, gunoi, anarhişti, câini care mârâie şi proşti.

GENEALOGIE, s. O însemnare a descinderii cuiva dintr-un strămoş căruia nu i-a păsat în mod deosebit să o noteze pe a sa.

GENEROS, s. La origini, acest cuvânt însemna nobil prin naştere şi era pe drept aplicat unei multitudini de persoane. Acum înseamnă nobil prin fire şi ia o mică pauză.

GENEROZITATE, s. Larghețea unuia care are multe în a-i permite unuia care nu are nimic să ia cât poate.

Se spune că o singură vrabie devorează zece milioane de insecte în fiecare an. Furnizarea acestor insecte o iau a fi un un exemplu remarcabil al generozității Creatorului de a întreține viețile creaturilor Sale.

(Henry Ward Beecher)

GENTIL, adj. Rafinat, după moda unui cetățean.

Observă cu grijă, fiule, distincția ce ți-o dezvălui:
Un domn e politicos şi un individ gentil.
Nu te uita la definiția din "Dicționarul explicativ"
Căci autorii de dicționare sunt, în general, cetățeni.

(G.J.)

GHILOTINĂ, s. O maşinărie care îl face pe un francez să strângă din umeri cu un motiv întemeiat.

În opera sa măreață asupra Liniilor divergente ale evoluției rasiale, eminentul Profesor Brayfugle argumentează din prevalența acestui gest - strângerea umerilor - printre francezi, că ei descind din broaştele țestoase şi că este pur şi simplu un obicei de supraviețuire, de retragere a capului în carapace. Fără tragere sunt în dezacord cu o autoritate atât de eminentă, dar după judecata mea (aşa cum este expusă ea în mod mai elaborat şi susținută în opera mea intitulată *"Emoții ereditare"*, lib. II, c. XI) strângerea umerilor este un

fundament slab pe care să construieşti o teorie atât de importantă, deoarece anterior Revoluției gestul era necunoscut. Nu am nici o îndoială că se poate face referire directă la teroarea inspirată de ghilotină în timpul perioadei de activitate a acelui instrument.

GLOATĂ, s. Într-o republică, cei care exercită o autoritate supremă temperată de alegeri frauduloase. Gloata este, precum sacrul Simurgh din povestea arăbească, omnipotentă cu condiția să nu facă nimic.

GNOM, s. În mitologia nord-europeană, un drăcuşor pitic care locuieşte în părțile interioare ale pământului şi are custodia specială a comorilor minerale. Bjorsen, care a murit în 1765, spune că gnomii erau destul de obişnuiți prin părțile sudice ale Suediei în copilăria lui şi îi vedea frecvent cățărându-se pe dealuri în amurg. Ludwig Binkerhoff a văzut trei chiar în 1792, în Pădurea Neagră şi Sneddekker afirmă cu tărie că ei au gonit un grup de mineri dintr-o mină din Silezia. Bazându-ne calculele pe datele furnizate de aceste consemnări, descoperim că gnomii au dispărut de-abia după 1792.

GNOSTICI, s. O sectă de filosofi care au început să pună în practică o fuziune între creştinii antici şi platonicieni. Cei dintâi nu au vrut să vină la întrunirea preelectorală şi combinația a eşuat, spre marea îndurerare a conducătorilor fuziunii.

GNU, s. Un animal din Africa de Sud care, în starea domesticită, seamănă cu un cal, un bizon şi un cerb. În starea sălbatică este ceva ca un tunet, un cutremur şi un ciclon.

Un vânător din Kew zări în depărtare
Un gnu paşnic şi gânditor
Şi spuse: "Îl vreau şi mâinile-mi voi scălda

În sângele lui la o discuție mai de aproape."
Dar acel animal l-a urmărit şi pe vânător l-a aruncat
Peste vârful unui palmier care creştea în apropiere;
Şi spuse el în timp ce zbura: "Ce bine că m-am retras
Înainte ca, pierzându-mi cumpătul, să-l ucid cu răutate
Pe acel gnu cu adevărat merituos."

(Jarn Leffer)

GORGONĂ, s.

Gorgona era o fecioară îndrăzneață
Ce i-a făcut stane de piatră pe grecii vechi
Care se uitau le fruntea ei îngrozitoare.
Am scos-o din ruine acum
Şi jurăm că îndemânarea este atât de proastă,
Încât dovedeşte că toți sculptorii antici erau nebuni.

GRABĂ, s. Expedienta cârpacilor.

GRAMATICĂ, s. Un sistem de prăpăstii pregătit cu înțelepciune pentru picioarele omului autodidact, de-a lungul căii pe care avansează spre distincție.

GRANIȚĂ, s. În geopolitică, o linie imaginară între două națiuni, despărțind drepturile imaginare ale uneia de drepturile imaginare ale celeilalte.

GRAȚII, s. Trei zeițe frumoase, Aglaia, Thalia şi Eufrosine, care o serveau pe Venus, slujind-o fără salariu. Nu comportau nici un fel de cheltuieli cu cazarea şi îmbrăcămintea, căci nu mâncau nimic de descris şi se îmbrăcau potrivit vremii, purtând orice se întâmpla să sufle briza.

GRAVITAȚIE, s. Tendința tuturor trupurilor să se apropie unul de altul cu o forță proporțională cu cantitatea de materie pe care o conțin; cantitatea de materie pe care o conțin fiind stabilită prin puterea tendinței lor de a se apropia unul de altul. Această încântătoare şi edificatoare ilustrare despre cum ştiința, după ce a făcut din A dovada lui B, face din B dovada lui A.

GRÂU, s. O cereală din care un whisky apreciabil de bun poate fi făcut cu oarecare dificultate şi care este folosită şi pentru pâine. Francezii, se spune, mănâncă mai multă pâine *per capita* decât orice alt popor, ceea ce este natural, căci numai ei ştiu cum să facă chestiunea comestibilă.

GROSOLĂNII, s. Limbajul licențios al altuia referitor la noi înşine.

GROZAV, adj.

"Sunt grozav", spuse Leul - "domnesc
Monarh al pădurii şi câmpiei!"

Elefantul răspunse: "Eu sunt grozav -
Nici un patruped nu s-apropie de greutatea mea!"

"Eu sunt grozavă, nici un animal nu are pe jumătate
Un gât aşa de lung!" spuse Girafa.

"Eu sunt grozav", spuse Cangurul - "admirați
Musculatura mea femurală!"

Oposumul spuse: "Eu sunt grozav, priviți,
Coada mea este subțire, cheală şi rece!"

O Stridie friptă, s-a înțeles,
A spus: "Eu sunt grozavă, sunt gustoasă!"

Fiecare crede că a fi grozav constă
În ceea ce pune el în fruntea listei,

Şi Venirick crede că-i vârful clasei
Deoarece este cel mai mare măgar.

(Arion Spurl Doke)

GUNOI, s. Materie fără valoare, cum ar fi religiile, filosofiile, literaturile, artele şi ştiințele triburilor care infestează regiunile la sud de Boreaplas.

GURĂ, s. La bărbat, poarta spre suflet; la femeie, supapa de evacuare a inimii.

GUTĂ, s. Numele dat de doctor reumatismului unui pacient bogat.

GUVERNARE MONARHICĂ, s. Guvernare.

H

HABEAS CORPUS (în limba latină) Un înscris prin care un om poate fi scos din puşcărie după ce a fost închis pentru crima greşită.

HADES, s. Lumea de jos, reşedinţa sufletelor plecate dintre cei vii; locul unde trăiesc morţii.

Printre antici, ideea despre Hades nu era sinonimă cu Iadul nostru, mulţi dintre cei mai respectabili oameni ai antichităţii locuind acolo într-un mod foarte confortabil. Într-adevăr, chiar Câmpiile Elizee făceau parte din Hades, deşi între timp au fost mutate la Paris. Când versiunea iacobită a *Noului Testament* era în plin proces de evoluţie, oamenii pioşi şi eruditi implicaţi în muncă au insistat printr-o majoritate de voturi să traducă cuvântul grecesc "Aides" prin "Iad", dar un membru conştiincios aflat în minoritate a pus mâna pe consemnare în secret şi a tăiat cuvântul inacceptabil oriunde l-a putut găsi. La următoarea întrunire, Episcopul de Salisbury, uitându-se pe operă, sări brusc în picioare şi spuse cu o agitaţie considerabilă: "Domnilor, cineva a şters «Iadul» de aici!"

La ani buni după aceasta, moartea bunului prelat a fost îndulcită de reflecția că el fusese mijlocul (sub Providență) de a face o adăugire importantă, utilă şi nemuritoare la frazeologia limbii engleze.

HALO, s. Propriu-zis, un cerc luminos care înconjură un corp astronomic, dar nu rareori confundat cu aureola sau nimbul, un fenomen oarecum asemănător, purtat deasupra capului de divinități şi sfinți. Haloul este o iluzie pur optică, produsă de umiditatea din aer, în maniera unui curcubeu, dar aureola este conferită ca un semn de sanctitate superioară, la fel ca mitra unui episcop sau tiara Papei. În pictura *Naşterea Domnului* de Szedgkin, un artist pios din Pesta, nu numai Fecioara şi Pruncul poartă nimbul, dar şi un măgar care rontăie fân dintr-o iesle sacră este similar decorat şi, întru eterna sa onoare fie spus, pare să îşi poarte neobişnuita demnitate cu o grație cu adevărat sfântă.

HAŞIŞ, s. Nu există definiție pentru acest cuvânt, nimeni nu ştie ce este.

(A) HIBERNA, s. A petrece anotimpul iernii în izolare domestică. Au existat multe noțiuni populare ciudate despre hibernarea diferitelor animale. Mulți cred că ursul hibernează pe pacursul întregii ierni şi supraviețuieşte sugându-şi labele. Se admite că iese din izolare primăvara atât de slăbănog, încât trebuie să încerce de două ori înainte de a face umbră. Cu trei sau patru secole în urmă, în Anglia, nici un fapt nu era mai bine atestat decât acela că rândunelele petrec lunile de iarnă în noroiul de pe fundul pârâielor, strângându-se una într-alta în mase globulare. Aparent, au fost silite să renunțe la acest obicei şi să dea socoteală pentru mizeria pâraielor. Sotus Escobius a descoperit în Asia Centrală o națiune întreagă de oameni care hibernează. Conform unor cercetă-

tori, postul Paştelui se presupune a fi fost inițial o formă modificată de hibernare, căreia biserica i-a dat o semnificație religioasă; dar această opinie a fost aprig contracarată de acea autoritate eminentă, Episcopul Kip, care nu a dorit să i se refuze vreun onor memoriei Fondatorului familiei sale.

HIBRID, s. Un vlăstar în comun.

HIDRĂ, s. Un soi de animal pe care anticii îl încadrau în mai multe categorii.

HIENĂ, s. Un animal privit cu veneraţie de unele popoare orientale datorită obiceiului său de a frecventa noaptea locurile unde sunt înmormântați morții. Dar şi studentul la medicină face asta.

HIPOGRIF, s. Un animal (acum dispărut) care era pe jumătate cal şi pe jumătate grifon. Grifonul însuşi era un animal eclectic, pe jumătate leu şi pe jumătate vultur. Hipogriful era, de fapt, prin urmare, pe un sfert vultur, ceea ce înseamnă doi dolari şi cincizeci de cenți în aur. Studiul zoologiei este plin de surprize.

HOMEOPAT, s. Umoristul profesiei medicale.

HOMEOPATIE, s. O şcoală de medicină la jumătatea drumului între alopatie şi ştiința creştină. Față de cea din urmă ambele sunt în mod distinct inferioare, căci ştiința creştină vindecă boli imaginare, dar ele nu pot.

HOTĂRÂT, adj. Încăpățânat într-o direcție pe care o aprobăm.

HOȚ, s. Un cuceritor în mici afaceri, ale cărui anexări sunt lip-

site de meritul sfințitor al magnitudinii.

HULPAV, s. O persoană care scapă de relele moderației comițând dispepsie.

HURIE, s. O femeie atrăgătoare care locuieşte în Paradisul mahomedan ca să îl veselească pe bunul musulman, a cărui credință în existența ei marchează o nobilă nemulțumire față de soția lui de pe Pământ, căreia îi refuză orice. De către acea bună doamnă huriile sunt prea puțin stimate.

I

ICONOCLAST, s. Spărgător de idoli, adoratorii cărora sunt în mod imperfect gratificați de această realizare şi îl protestează cu toată tăria că el distruge, dar nu clădeşte la loc, trânteşte la pământ, dar nu înalță. Căci bieții de ei mai degrabă ar avea alți idoli în locul celor pe care el îi zdrobeşte de glie şi îi împrăştie. Dar iconoclastul spune: "Nu veți avea nimic din aceştia, pentru că nu aveți nevoie de ei; şi dacă cel ce reconstruieşte se foieşte pe aici, priviți cum îi voi pune capul la pământ şi voi sta pe el până când o să zbiere."

IDIOT, s. Membrul unui trib numeros şi puternic ale cărui influențe în chestiunile omeneşti au fost dintotdeauna dominante şi conducătoare. Activitatea Idiotului nu se limitează la vreun domeniu deosebit al gândirii sau al acțiunii, ci prevalează şi reglementează întregul. El are ultimul cuvânt în toate, decizia lui este de neînlăturat. El stabileşte moda şi părerile despre gusturi, dictează limitările vorbirii şi circumscrie comportarea cu o barieră.

IERI, s. Copilăria tinereții, tinerețea vârstei adulte, întregul trecut al bătrâneții.

Dar ieri trebuia să mă consider binecuvântat
Să stau suit pe piscul
Vârstei mijlocii şi să privesc în josul întunecatei
Şi necunoscutei pante dinspre vest
Unde umbre solemne înveşmântează tot pământul
Şi voci calme, pe jumătate amintite, grăiesc
Profeții neterminate şi focuri de vrăjitoare sperie
Amurgul bântuit al Întunecimii restului.
Da, ieri sufletul meu era tot în flăcări
Să alunge umbra de pe fața discului
În amiaza vieții de adult! Acum pe numele lui Dumnezeu
Cert cu voce tare micul interspațiu
Despărțindu-mă de Certitudine şi n-aş vrea
Să cunosc visul şi viziunea vreodată din nou.

(Baruch Arnegriff)

Se spune că la ultima sa boală, poetul Arnegriff a fost îngrijit în perioade diferite de şapte doctori.

IGNORANT, s. O persoană nefamiliarizată cu anumite feluri de cunoştințe familiare ție şi având unele anume despre care tu nu ştii nimic.

Dumble era un ignorant,
Mumble pentru-nvățătură era faimos.
Mumble-i spuse într-o zi lui Dumble:
"Ignoranța ar trebui să fie mai umilă
N-ai nici o sclipire de ştiință
Ce se învață-n vreun colegiu."
Dumble-i spuse lui Mumble: "Cu-adevărat

Că pe nedrept eşti mulțumit de tine.
Lucrurile din colegiu mi-au negat
Ştiința şi tu mai presus de toți."

(Borelli)

ILUMINAȚI, s. O sectă de eretici spanioli de la sfârşitul secolului al şaisprezecelea, numiți astfel pentru că ardeau lent - *cunctationis illuminati.*

ILUSTRU, adj. Plasat în mod potrivit între lăncile răutății, invidiei şi detractării.

ILUZIE, s. Tatăl unei familii cât se poate de respectabile, care se compune din Entuziasm, Afecțiune, Negare de Sine, Credință, Speranță, Milă şi mulți alți fii şi fiice de bine.

Cu toți te salutăm, Iluzie! Dacă nu ai fi tu
Am vedea cu toții lumea cu susul în jos;
Căci Viciul respectabil cu închipuiri curate
Ar fugi abandonând avansurile grosolane ale Virtuții.

(Mumfrey Mappel)

IMAGINAȚIE, s. Un depozit de fapte, cu poetul şi mincinosul pe post de coproprietari.

IMBECILITATE, s. Un fel de inspirație divină, de foc sacru, afectând critica cenzorială a acestui dicționar.

IMORAL, adj. Tot ceea ce pe termen lung şi în legătură cu cel mai mare număr de exemple oamenii consideră a fi, în general, inoportun, ajunge să fie considerat greşit, neruşinat şi imoral. Dacă părerile omului despre bine şi rău au altă bază decât oportunitatea, dacă ele şi-au avut originea sau ar fi putut să-şi aibă originea în orice alt fel, dacă acțiunile au în

ele însele un caracter moral dincolo de şi fără să depindă de consecinţele lor, atunci toată filosofia este o minciună şi raţiunea o tulburare a minţii.

IMORTALITATE, s.

O jucărie după care plâng oamenii
Şi în genunchi o cer,
Şi-o dispută, se luptă şi mint pentru ea
De li s-ar da pe voie
Ar fi pe drept mândri
Pe veci să moară pentru ea.

(G.J.)

IMPARŢIAL, adj. Incapabil să perceapă o promisiune de avantaj personal din îmbrăţişarea vreunei părţi a controversei sau adoptarea oricăreia din cele două opinii aflate în conflict.

IMPENITENŢĂ, s. O stare de spirit intermediară din punct de vedere temporal între păcat şi pedeapsă.

IMPIETATE, s. Lipsa ta de veneraţie faţă de zeitatea mea.

IMPOSTOR, s. Un aspirant rival la onorurile publice.

IMPROBABILITATE, s.

Îşi spuse povestea cu o faţă solemnă
Şi-o graţie tandră, melancolică.
E improbabilă, nu-i îndoială,
Dacă stăteai să te gândeşti,
Dar el fascina mulţimea
Surpriza lor adâncă o mărturisea
Şi toţi cu un glas afirmau

"E cel mai uluitor lucru auzit vreodată."
Toți, în afară de unul care n-a grăit o vorbă,
Ci stătea tăcând chitic
De parcă era surdo-mut,
Calm, indiferent şi nemişcat.
Atunci toți ceilalți s-au întors spre el
Şi l-au scrutat din mădular în mădular,
L-au măsurat de viu,
Dar nu părea să se-nvioreze
Şi mai liniştit devenea cu fiece clipă,
De parcă nu era nimic în asta.
"Cum! cum!" strigă unul, "nu eşti umit
De ce a spus prietenul nostru?" El ridică,
Sobru atunci, ochii şi privi
Într-un mod natural
Şi se-apucă să spună,
În timp ce-şi încrucişa picioarele sub el:
"Oh, nu, deloc, şi eu sunt mincinos."

IMPRUDENȚĂ, s. Aprovizionare pentru nevoile de azi din veniturile de mâine.

IMPUNITATE, s. Bogăție.

IN FORMA PAUPERIS (în limba latină) În cazul unei persoane sărace este o metodă prin care unui pârât fără bani pentru avocați i se permite să piardă procesul.

Când Adam de demult la a lui Cupidon curte
(Căci Cupidon dormea pân-ce Adam să fie inventat)
A deschis proces pentru favorul Evei, spune o poveste,
A stat şi a pledat neînveşmântat.
"Pledezi *in forma pauperis*, văd", a strigat Eva,

"Procesele nu se judecă aşa pe-aici."
Şi toate moţiunile bietului Adam au fost respinse:
A plecat aşa cum venise: făr' de costum.

(G.J.)

INADMISIBIL, adj. Incompetent de a fi luat în considerare. Spus despre anumite feluri de mărturii despre care se presupune că juraţii sunt nepotriviţi să li se încredinţeze şi pe care judecătorii, prin urmare, le anulează, chiar de la audierea în faţa lor singuri. Mărturia din auzite este inadmisibilă deoarece persoana citată nu a depus jurământ şi, prin urmare, nu se află în faţa curţii pentru depoziţie; totuşi majoritatea acţiunilor de moment, militare, politice, comerciale şi de orice alt fel, sunt zilnic puse în practică pe mărturie din auzite. Nu există nici o religie pe lume care să aibă altă bază decât mărturia din auzite: Apocalipsa este mărturie din auzite; că Scripturile sunt cuvântul Domnului, avem numai mărturia unui lung şir de oameni de mult morţi a căror identitate nu este clar stabilită şi despre care nu se ştie să fi depus jurământ în vreun fel. Sub regula dovezii aşa cum există acum, în această ţară, nici o singură afirmaţie din Biblie nu are ca sprijin vreo mărturie admisibilă într-o curte de justiţie. Nu se poate dovedi că bătălia de la Blenheim a fost purtată vreodată, că a existat vreo persoană precum Iuliu Cezar, un imperiu precum Asiria.

Dar cum înregistrările curţilor de justiţie sunt admisibile, poate fi cu uşurinţă dovedit că au existat cândva magicieni puternici şi răuvoitori şi că au fost o plagă pentru omenire. Dovezile (incluzând mărturisirea) pe baza cărora au fost acuzate de vrăjitorie şi executate anumite femei erau fără viciu; încă sunt curate ca lacrima. Deciziile judecătorilor bazate pe ele erau solide ca logică şi lege. Nimic din vreo curte existentă nu a fost dovedit mai pe deplin decât acuza-

țiile de vrăjitorie şi ocultism pentru care atât de multe au suferit moartea. Dacă nu au existat vrăjitoare, mărturia omenească şi raţiunea omenească sunt în acelaşi fel deposedate de valoare.

INCOMPATIBIL, adj. Incapabil de a exista dacă există altceva. Două lucruri sunt incompatibile când lumea existenţei are întindere suficientă pentru unul din ele, dar nu suficientă pentru amândouă, cum ar fi poeziile lui Walt Whitman şi milostenia lui Dumnezeu faţă de om. Incompatibilitatea, se va vedea, este numai incompatibilitate lăsată de capul ei. În loc de un limbaj josnic precum "Cară-te, dacă nu te omor pe loc", cuvintele "Domnule, suntem incompatibili" ar aduce o înştiinţare la fel de plină de înţeles cu o curtoazie impunătoare întru totul superioară.

INCOMPATIBILITATE, s. În căsnicie, o similitudine a gusturilor, în special a gustului pentru dominaţie. Incompatibilitatea poate totuşi reprezenta o matroană cu priviri plecate trăind chiar după colţ. Chiar s-a aflat că ar avea mustaţă.

INCUB, s. Cineva dintr-o specie de demoni neruşinaţi despre care, deşi nu şi-au sfârşit zilele, se poate spune că le-au trecut cele mai bune nopţi. Pentru o relatare completă despre incubi şi sucubi, vezi *"Liber Demonorum"* de Protassus (Paris, 1328) care conţine multe informaţii ciudate care ar fi nelalocul lor într-un dicţionar menit uzului şcolar.

Victor Hugo relatează că Satan însuşi din Channel Islands - ispitit mai mult decât oriunde de frumuseţea femeilor, fără îndoială - se joacă uneori de-a incubii, spre marele inconvenient şi alarmare a bunelor doamne care doresc să rămână credincioase jurămintelor conjugale, în general vorbind. O anumită doamnă s-a adresat preotului paroh ca să

afle cum ar putea, pe întuneric, să îl distingă pe intrusul îndrăzneț de soțul ei. Omul sfânt a spus că trebuie să-i pipăie fruntea de coarne; dar Hugo este destul de negalant ca să sugereze un dubiu față de eficacitatea testului.

INDECIZIE, s. Elementul de bază al succesului; "căci în timp ce", spune Sir Thomas Brewbold, "există numai o cale de a nu face nimic şi moduri diferite de a face ceva, dintre care, cu siguranță, numai unul este modul potrivit, urmează că acela care din indecizie stă neclintit, nu are atât de multe posibilități să se rătăcească precum cel ce se împinge înainte", o expunere cât se poate de clară şi mulțumitoare a chestiunii.

- Decizia dumneavoastră promptă de a ataca, i-a spus Generalul Grant cu o anumită ocazie Colonelului Gordon Granger, a fost admirabilă; ați avut doar cinci minute să vă hotărâți.

- Da, domnule, răspunse subordonatul victorios, este mare lucru să ştii exact ce să faci în caz de urgență. Când mă îndoiesc dacă să atac sau să mă retrag, nu ezit nici o clipă: dau cu banul.

- Vreți să spuneți că aşa ați făcut şi de data aceasta?

- Da, domnule General, dar pentru numele lui Dumnezeu, nu mă certați: nu am făcut cum a ieşit la sorți.

INDEPENDENȚĂ, s. Una dintre cele mai de preț posesiuni ale Imaginației.

Poporul ce se înălța, înfierbântat şi cu suflarea tăiată
Răcnea în jurul palatului: "Independență sau moarte!"
"Moartea ajunge", spuse Regele, "lăsați-mă să domnesc
Cu siguranță, nu veți avea de ce vă plânge."

(Martha Braymance)

INDEX, s. Degetul folosit în mod obişnuit pentru a arăta doi răufăcători.

INDIFERENT, adj. Conştient în mod imperfect de diferenţele între lucruri.

> "Plictisitorule!" îi strigă soţia lui Indolentio,
> "Ai devenit indiferent faţă de toate-n viaţă."
> "Indiferent?" spuse el arar cu un zâmbet leneş,
> "Aş fi, dragă, dar nu merită efortul."
>
> *(Apuleius M. Gokul)*

INDIGESTIE, s. O boală pe care pacientul şi prietenii săi o confundă deseori cu o convingere religioasă profundă şi o preocupare pentru soarta omenirii. Aşa cum Pielea Roşie simplă din vestul sălbatic a spus-o cu, trebuie să recunoaştem, o oarecare forţă: "Prea plin, nu rugăciune; durere mare la burtă, mult Dumnezeu."

INDISCREŢIE, s. Vina femeii.

INFERIA, s. (în limba latină) Printre greci şi romani, sacrificii pentru îmbunarea zeilor Manes sau sufletele eroilor morţi; căci anticii pioşi nu puteau inventa suficienţi zei pentru a-şi satisface nevoile spirituale şi trebuia să aibă un număr de zeităţi de mântuială sau, cum ar spune un marinar, de zei de doi bani, pe care îi făceau din cele mai nepromiţătoare materiale.

În timp ce sacrifica un taur spiritului lui Agamemnon, Laiaidis, un preot din Aulis, a fost favorizat cu o audienţă de către umbra acelui luptător ilustru, care i-a relatat în mod profetic naşterea lui Christos şi triumful creştinismului, dându-i şi

un sumar rapid, dar acceptabil de complet al evenimentelor până la domnia lui Ludovic cel Sfânt. Narațiunea s-a sfârşit în mod abrupt la acel punct, datorită chirăitului lipsit de consideraţie al unui cocoş, care l-a silit pe fantomaticul Rege al Micenei să o ia la goană înapoi spre Hades. Există o adăugire medievală, frumoasă, la această poveste şi, întrucât nu i-a fost urmărită filiația mai departe de pere Brateillle, un scriitor pios, dar obscur de la curtea lui Ludovic cel Sfânt, probabil nu vom greşi în presupunerea de a o considera apocrifă, deşi judecata Monseniorului Capel în privința chestiunii ar putea fi diferită; şi în faţa ei mă înclin, pfui!

INFLUENȚĂ, s. În politică, un quo vizionar dat în schimbul unui bănuț substanțial.

INFRACTOR, s. O persoană mult mai întreprinzătoare decât discretă care, în îmbrățişarea unei oportunități a format o alianță nefericită.

INFRAGREŞELIAN, s. Cineva care se aventurează să creadă că nu era nevoie ca Adam să păcătuiască, decât dacă avea de gând să o facă, în opoziție cu Supragreşelienii, care susțin că prăbuşirea nefericitei persoane a fost hotărâtă de la bun început. Infragreşelienii sunt uneori numiți Subgreşelieni fără vreun efect material asupra importanței şi lucidității vederilor lor asupra lui Adam.

> Doi teologi cândva, în timp ce erau pe drum
> Spre capelă, adânciți în dispută colocvială -
> O logomahie serioasă, amară ca fierea
> Legată de bietul Adam şi ce l-a făcut să cadă.
> "A fost Predestinare", strigă unul - "căci Domnul
> A hotărât ca să cadă de bună voie."
> "N-a fost aşa, a fost Liber Arbitru", susținu celălalt

"Cel ce l-a condus să aleagă ce a poruncit Domnul."
Atât de fioroasă şi aprinsă devenea discuția
Că doar vărsarea de sânge le mai putea opri mânia:
Deci la pământ cu rasele şi glugile
Şi animate de spirit, mâinile lor s-au încleştat.
Până ce vreunul să-şi demonstreze teologia
Câştigând sau chiar începând lupta,
Un bătrân profesor de latină albit trecu
Cu un baston în mână şi încruntat în ochi,
Şi aflând cauza certei (în timp ce
Se loveau fără pricepere, ei disputau cu meşteşug
Despre prestabilirea libertății de alegere)
Strigă: "Domnilor! Acest război fără motiv încetați:
Nu există nici o neînțelegere demnă de lovituri.
Sectelor cărora le aparțineți, sunt gata să jur,
Le interepretați greşit numele ce le poartă.
Tu, infragreşelian, fiu de clovn!
Ar trebui să fii doar mulțumit că Adam a căzut;
În timp ce tu, pui de Supragreşelian!
N-ar trebui să susții decât că Adam a alunecat.
E-acelaşi lucru dacă-n colo sau încoace
Aluneci pe o coajă de banană
Nici chiar Adam nu şi-a înțeles greşeala
Ci a crezut că a alunecat pe-un fulger!

(G.J.)

INGENUITATE, s. O anumită calitate antrenantă pe care o ating femeile, prin lungi studii şi practică severă, asupra masculului admirator care este încântat să-şi închipuie că seamănă cu simplitatea candidă a copiilor lui.

INIMĂ, s. O pompă de sânge automată, musculoasă. La modul figurat, despre acest organ util se spune că ar fi sediul emoțiilor şi sentimentelor - o închipuire foarte drăguță care,

totuşi, nu este decât supravieţuirea unei credinţe, cândva, universale. Acum este ştiut că sentimentele şi emoţiile rezidă în stomac, evoluând din mâncare prin acţiunea chimică a sucurilor gastrice. Procesul exact prin care biftecul devine un sentiment, delicat sau nu, conform vârstei animalului din care a fost tăiat; etapele succesive de elaborare prin care un sandviş cu caviar este transformat într-o închipuire ciudată şi reapare ca o epigramă înţepătoare; minunatele metode funcţionale de convertire a unui ou fiert tare în constrângere religioasă sau a unui sufleu de smântână într-un oftat de sensibilitate - aceste lucruri au fost stabilite cu răbdare de către M. Pasteur şi au fost expuse de el cu o luciditate convingătoare. (Vezi, de asemenea, monografia mea, *Identitatea esenţială a afecţiunilor spirituale şi a anumitor gaze intestinale eliberate în timpul digestiei*, pp. 4-687). Într-o operă ştiinţifică intitulată, cred, *Delectatio Demonorum* de John Camden Hotton (Londra, 1873) această opinie asupra sentimentelor primeşte o ilustraţie izbitoare, şi pentru consultarea uşoară suplimentară,faimosul tratat al Profesorului Dam despre *Dragostea ca produs al macerăţiei alimentare.*

INJURIE, s. O ofensă imediat următoare după enormitatea unei greşeli.

INJUSTIŢIE, s. O povară care, dintre toate cele pe care le aruncăm asupra altora şi le purtăm noi înşine este cea mai uşoară în mâini şi cea mai grea în spate.

INOPORTUN, adj. Necalculat pentru avansarea intereselor cuiva.

INSCRIPŢIE, s. Ceva scris pe alt lucru. Inscripţiile sunt de multe feluri, dar majoritatea memoriale, menite a imortaliza faima vreunei persoane ilustre şi a înmâna secolelor înde-

părtate consemnarea serviciilor şi virtuților sale. Acestei clase de inscripții îi aparține numele lui John Smith, pictat pe monumentul lui Washington. În continuare, câteva exemple de inscripții comemorative pe pietre funerare: (Vezi EPITAF).

"În ceruri mi se găseşte sufletul,
Iar trupul în pământ.
Încetul cu-ncetul trupul mi se va înălța
La spiritul meu din ceruri
Ridicându-se către porțile Raiului." 1878

"Cu sfințenie, în memoria lui Jeremiah Copacul. Tăiat pe 9 mai 1862, în vârstă de 27 ani, 4 luni şi 12 zile. Indigen."

"Suferința dureroasă a purtat-o mult timp ea,
Doctorii au fost în zadar,
Până ce Moartea a eliberat-o pe draga decedată
Şi a lăsat-o un cadavru plecat
Să se-alăture lui Ananias în regiunile binecuvântate."

"Lutul ce zace sub această piatră
Drept Silas Wood era bine cunoscut.
Acum, zăcând aici, întreb de ce
Mi-a fost lăsat să fiu S.Wood
«Oh, Omule, să nu te tulbure ambiția»
Este sfatul lui Silas W."

"Richard Haymon, din Ceruri, a căzut pe pământ pe 20 ian. 1807 şi şi-a scuturat praful de pe el pe 3 oct. 1874."

INSECTIVORĂ, s.

"Vezi", strigă corul de predicatori în admirație,
"Cum Providența îşi hrăneşte toate ființele Sale!"

"Grija Lui", spuse ţânţarul, "chiar şi insectele o urmează:
Pentru noi El a creat pitulice şi vrăbii."

(Sempen Railey)

INSURECŢIE, s. O revoluţie fără succes. Eşecul nemulţumirii de a înlocui o conducere proastă cu o guvernare rea.

INTENŢIE, s. Simţul minţii privind prevalenţa unui set de influenţe faţă de alt set; un efect a cărui cauză este iminenţa, imediată sau îndepărtată a efectuării unui act involuntar.

INTERPRET, s. Cineva care le dă posibilitatea a două persoane de limbi diferite să se înţeleagă una pe alta repetându-i fiecăreia ceea ce ar fi fost în avantajul interpretului dacă ar fi spus cealaltă.

INTERREGN, s. Perioada în care o ţară monarhică este guvernată de un loc cald de pe perna tronului. Experimentul de a lăsa locul să se răcească a fost, de obicei, însoţit de cele mai nefericite rezultate din zelul multor persoane notabile de a-l încălzi din nou.

INTIMITATE, s. O relaţie în care sunt atraşi în mod providenţial proştii pentru distrugerea reciprocă.

Două "pudre de Seidlitz", una albastră
Şi una albă, s-au atras reciproc
Şi având fiecare un simţ plăcut
Despre excelenţa celeilalte
Şi-au părăsit cutiile pentru comoda
Bucurie a unui pachetel comun.
Atât de mare deveni intimitatea lor
Că o hârtie le ţinea pe amândouă.

La confidențe au ajuns pe loc,
Mai puțin nerăbdătoare să audă decât să spună;
Apoi fiecare cu remuşcare mărturisi
Toate virtuțile ce le posedau
Recunoscând că le aveau
Într-un grad atât de mare că era păcat.
Cu cât spuneau mai multe, cu atât îşi simțeau
Spiritele, de emoție, topindu-se,
Până ce lacrimi duioase le-au exprimat
Sentimentele. Apoi au făcut efervescență!
Aşa îşi execută Natura actele
De furie asupra prietenilor şi simpatiilor:
Buna şi vechea regulă ce nu se aplică
Că tu eşti tu şi eu sunt eu.

INVENTATOR, s. O persoană care face un aranjament ingenios de roți, mânere şi arcuri şi o crede civilizație.

INVIDIE, s. Emulație adaptată celei mai zgârcite capacități.

IOBAG, s. Un prost care, având proprietatea sa, îşi asumă responsabilitatea pentru aceea încredințată altuia de un al treilea.

Philippe d'Orleans, dorind să-l numească pe unul dintre favoriții săi, un nobil risipitor, într-o funcție înaltă, l-a întrebat ce gaj putea să dea. "Nu dau iobagi", a răspuns el, "deoarece să vă dau cuvântul meu de onoare." "Şi, rogu-te, care ar fi valoarea acestuia?" se interesă Regentul amuzat. "Monsieur, valorează greutatea sa în aur."

IPOCRIT, s. Cineva care profesând virtuți pe care nu le respectă, îşi asigură avantajul de a părea ceea ce disprețuieşte.

IPOHONDRIE, s. Deprimare a propriei stări de spirit.

Câteva grămezi de gunoi pe un loc viran
Unde demult erau aruncate mizeriile satului
Avea o tăbliță peste zdrențe și cioturi:
"IPOHONDRIE." Însemna Groapa de Gunoi.
(Bogul S. Purvy)

ISTORIC, s. Un bârfitor pe arii extinse.

ISTORIE, s. O narațiune cât se poate de falsă, despre evenimente cât se poate de lipsite de importanță, care este relatată de conducători, în principal escroci, și de soldați, în principal proști.

Despre istoria romană, marele Niebuhr a arătat că e
Nouă zecimi minciună. Pe cinstea mea, aș vrea să aflu,
Înainte să-l accept pe marele Niebuhr drept ghid,
Pe unde s-a-ncurcat și cât de mult a mințit?
(Salder Bupp)

Î

(A) ÎMBĂLSĂMA, v. A păcăli vegetarea, încuind gazele cu care se hrăneşte. Prin îmbălsămarea morţilor şi, prin urmare, deranjarea echilibrului natural dintre viaţa animală şi cea vegetală, egiptenii şi-au făcut ţara, cândva fertilă şi populată, sterilă şi incapabilă de a susţine mai mult decât un grup răsfirat. Sicriul de înmormântare, modern, din oţel este un pas în aceeaşi direcţie şi mulţi oameni morţi care acum ar trebui să ornamenteze pajiştea vecinului sub formă de copac sau îmbogăţindu-i masa sub forma unui mănunchi de ridichi, este blestemat la o lungă inutilitate. O va face în cele din urmă, dar între timp violeta şi trandafirul tânjesc după o îmbucătură din al său *hominis mortui corpus*.

ÎMPIETRIT, adj. Dăruit cu marea putere de a îndura relele care îl afectează pe altul.

Când lui Zenon i s-a spus că unul dintre duşmanii săi nu mai era, s-a observat că era profund mişcat. "Cum!" spuse unul dintre discipolii săi, "plângeţi la moartea unui duşman?" "Ah, este adevărat", răspunse marele stoic, "dar ar trebui să

mă vezi cum zâmbesc la moartea unui prieten."

ÎMPINGERE, s. Unul din cele două lucruri principale care conduc către succes, în special, în politică. Celălalt este Tragerea.

ÎMPRICINAT, s. O persoană pe cale să-şi dea pielea în speranţa de a-şi păstra oasele.

ÎNCĂPĂŢÂNAT, adj. Inaccesibil adevărului aşa cum se manifestă în toată splendoarea şi accentuarea propagandei noastre. Tipul popular şi exponentul încăpăţânării este catârul, un animal cât se poate de inteligent.

ÎNCORONARE, s. Ceremonia de investire a unui suveran cu semnele exterioare şi vizibile ale dreptului său divin de a fi aruncat în aer către ceruri de o bombă cu dinamită.

ÎNCREDERE, s. În politica americană, o mare corporaţie formată din cea mai mare parte a muncitorilor avari, văduve cu mijloace reduse, orfani în grija tutorilor şi a curţilor de justiţie şi mulţi răufăcători asemănători şi duşmani publici.

(A SE) ÎNDOPA, v. A cina.

> Slăvit fii, Gastronom, Apostol al Excesului
> Foarte priceput în a te îndopa fără oprire!
> Marea ta invenţie, festinul nefatal,
> Arată superioritatea omului faţă de animale!
>
> *(John Boop)*

ÎNDRĂZNEALĂ, s. Una dintre cele mai evidente calităţi ale unui om aflat în siguranţă.

ÎNJURĂTURĂ, s. Invectiva unui oponent.

ÎNNĂSCUT, adj. Natural, inerent - cum ar fi idei înnăscute, adică idei cu care te naşti, după ce mai întâi ni le-ai împărtăşit şi nouă. Doctrina ideilor înnăscute este una dintre cele mai admirabile crezuri ale filosofiei, fiind ea însăşi o idee înnăscută şi prin urmare inaccesibilă contestării, deşi Locke a presupus în mod prostesc că i-ar fi dat "o bilă neagră." Printre ideile înnăscute poate fi menționată credința în abilitatea de a conduce un ziar, în măreția țării tale, în superioritatea civilizației tale, în importanța problemelor personale şi în natura interesantă a bolilor tale.

ÎNTR-ADEVĂR, adv. Aparent.

(A) ÎNTRECE, v. A-ți face un dușman.

ÎNSEMNE, s. Insigne, distincții, bijuterii şi costume ale unor ordine străvechi şi onorabile precum Cavalerii lui Adam, Vizionarii Tufişului Detectabil, Străvechiul Ordin al Troglodiților Moderni; Liga Sfintei Păcăleli; Falanga de Aur a Falangiştilor; Gentila Societate a Nebunilor Expurgați; Mistica Alianță a Însemnaților Terbili; Cavaleri şi Doamne ai Câinelui Galben; Ordinul Oriental al Fiilor Vestului; Frăția Chestiillor Insuportabile; Războinicii Arcului, Păzitorii Măreței Linguri de Corn; Banda Brutelor; Ordinul Impenitent al Bătăuşilor de Neveste; Legiunea Sublimă a Băgăcioşilor Fistichii, Adoratori ai Altarului Electificat; Inaccesibilii Strălucitori; Bla-bla-bla ai Strânsorii Inimitabile; Ieniceri ai Penei de Păun Late; Gaşca Templului Magic; Marea Cabală a Sedentarilor Întregi la Trup; Zeitățile Asociate ale Comerțului cu Unt; Grădina Galoşilor; Frăția Afectuoasă a Oamenilor cu Negi Asemănători; Uimitorii Poleiți; Doamnele Groazei; Asociația Cooperatistă pentru Ieşirea în Evidență; Ducii Edenului; Discipolii Militanți

ai Credinței Ascunse; Cavalerii Campioni ai Câinelui Domestic; Sfinții Gregari; Optimiştii Hotărâți; Străvechea Tovărăşie a Porcilor Neospitalieri; Suveranii Asociați ai Minciunii; Ducii Păzitori ai Misticei Haznale; Societatea pentru Prevenire şi Prevalență; Regii Băuturii; Federația Politicoasă a Domnilor cu Greutate; Misteriosul Ordin al Pergamentului Indescifrabil; Rangul Uniform al Mâțelor Blestemate; Monarhii de Valoare şi Foamete; Fiii Stelei Sudului; Prelații Căzii şi Sabiei.

ÎNȚELEGERE, s. O secreție cerebrală care ne permite să deosebim o casă de un cal după acoperişul de pe casă. Natura şi legile sale au fost expuse în mod exhaustiv de către Locke, care a călărit o casă şi de Kant, care a locuit într-un cal.

Înțelegerea lui era aşa de pătrunzătoare:
Toate lucrurile pe care le simțea, auzea şi vedea
Putea să le interpreteze fără greş
De era în sau afară din închisoare.
El scria la chemarea Inspirației
Expuneri profunde asupra tuturor
Apoi, închis în final într-un azil
Îndeplini serviciul de a le compila.
Un scriitor atât de mare, jură toți,
N-au mai citit de când se ştiu.

(Jorrock Wormley)

ÎNVĂȚĂTURĂ, s. Soiul de ignoranță care îi distinge pe studioşi.

J

J, s. Este o consoană, dar unele popoare o folosesc ca vocală, lucru față de care nimic nu poate fi mai absurd. Forma sa originală, care a fost doar puțin modificată, era aceea a cozii unui câine supus şi nu era o literă, ci un semn grafic convențional, ținând locul unui verb latin, *"jacere"*, "a arunca", deoarece când se azvârle cu o piatră într-un câine, coada câinelui ia această formă. Aceasta este originea literei, aşa cum a fost expusă de renumitul dr. Jocolpus Bumer de la Universitatea din Belgrad, care şi-a stabilit concluziile pe acest subiect într-o operă de trei volume *in-quarto* şi s-a sinucis când i s-a reamintit că *j* în alfabetul roman nu era curbat la origini.

JARTIERĂ, s. O bandă elastică menită să o oprească pe o femeie să iasă din ciorapi şi să pârjolească țara.

(A) JEFUI, v. A lua proprietatea cuiva fără să respecți reticențele decente şi obişnuite ale furtului. A pune în practică o schimbare de proprietar cu concomitența candidă a brățării

de fier. A smulge bogăția lui A de la B lăsându-l pe C să se plângă de o ocazie pierdută.

JEFUITOR DE CADAVRE, s. Un tâlhar de viermi de mormânt. Cineva care le furnizează doctorilor tineri ceea ce doctorii bătrâni au furnizat antreprenorului de pompe funebre. Hienă!

"Într-o noapte", a spus un doctor, "toamna trecută,
Eu şi camarazii mei, patru cu toţii,
Când vizitam un cimitir stăteam
În umbra unui zid,
Cum aşteptam să apună luna,
Am văzut o hienă sălbatică furişându-se
Pe lângă un mormânt proaspăt şi apoi
Începând să sape pe la margini!
Şocaţi de oribila faptă, noi am dat
O năvală ca o ambuscadă
Şi încolţind-o pe fiara cea păgână
Am trimis-o p-ailaltă lume c-un târnăcop şi-un hârleţ."
(Bettel K. Jones)

JUG, s. Un instrument, doamnă, al cărui nume latinesc, *jugum,* îl dăm unuia dintre cele mai luminate cuvinte din limba noastră, un cuvânt care defineşte starea matrimonială cu precizie, ascuţime şi vivacitate. Mii de scuze pentru reţinerea lui.

JUMĂTATE, s. Una din cele două părţi egale în care poate fi împărţit un obiect sau considerat ca împărţit. În secolul al paisprezecelea o discuţie aprinsă s-a stârnit între teologi şi filosofi referitoare la posibilitatea ca Atotputernicul să împartă un obiect în trei jumătăţi; iar piosul părinte Aldrovinus s-a

rugat în public la catedrala de la Rouen ca Dumnezeu să demonstreze afirmativul afirmației prin vreun semn și o modalitate neîndoielnică și în special (dacă el dorea) asupra trupului acelui înverșunat blasfemiator, Manutius Porcinus, care susținea negarea. Porcinus, totuși, a fost scutit să moară de la o mușcătură de viperă.

JURĂMÂNT, s. În lege, un apel solemn la Zeitate, făcut legându-l de conștiință printr-o pedeapsă pentru mărturie mincinoasă.

JURNAL, s. Însemnări zilnice ale vieții cuiva, pe care și le poate povesti singur fără să roșească.

Hearst ținea un jurnal în care scria
Tot ce avea înțelept și de spirit.
Astfel că Îngerul Arhivar, când Hearst a murit,
Și-a șters toate însemnările și a strigat:
"Te voi judeca după jurnalul tău." Spuse Hearst:
"Îți mulțumesc, îți va arăta că sunt Sfântul cel Dintâi",
Pe loc scoțând, jubilând și mândru
Însemnările dintr-un buzunar, din giulgiu.
Îngerul întoarse încet paginile, una după alta,
Fiecare rând prostesc pe care îl știa dinainte
Întunecându-i și aprinzându-i ochii dând
Peste Sentimente vane și Spirit furat;
Apoi îl închise și i-l dădu înapoi.
"Prietene, te-ai rătăcit de la drumul drept
Veșnic vei fi nemulțumit de astă parte a mormântului:
Pentru idei mari Raiul are loc puțin
Și Iadul nu-i un loc de veselit",
Spuse el și-l trimise pe individ cu un șut pe pământ.
(Filosoful nebun, 1697)

JUSTIȚIE, s. Un bun de uz general care reprezintă o formă mai mult sau mai puțin contrafăcută pe care Statul i-o vinde cetățeanului ca răsplată pentru loialitatea, impozitele și serviciul său personal.

K, s. Este o consoană pe care am obţinut-o de la greci, dar poate fi urmărită de-a lungul timpului dincolo de ei până la sculptorieni, un popor mic care locuia în peninsula Sculptora. Pe limba lor se numea Kitch, ceea ce înseamnă "artă de prost gust". Forma literei era la origini exact ca H-ul nostru, dar eruditul dr. Snedeker explică faptul că a fost modificată la forma actuală pentru a comemora distrugerea marelui templu Hidos de către un cutremur, pe la 730 î.Ch. Această construcţie era faimoasă pentru cele două coloane înalte din portic, dintre care una a fost frântă la jumătate de catastrofă, cealaltă rămânând intactă. Întrucât forma anterioară se presupune că fusese sugerată de către aceşti stâlpi, la fel consideră marele anticar, cea din urmă a fost adoptată ca un mijloc simplu şi natural - ca să nu spunem înduioşător - de a păstra calamitatea pentru totdeauna în memoria naţională. Nu se ştie dacă numele literei a fost modificat ca mnemonic suplimentar, sau dacă numele ei a fost dintotdeauna Kitch, iar distrugerea unul dintre jocurile de cuvinte ale naturii. Cum fiecare teorie pare destul de posibilă, nu văd nici o obiecţie pentru a crede în amândouă, iar dr. Snedeker s-a aşezat de

partea acestei chestiuni.

KAABA, s. O piatră mare oferită de arhanghelul Gabriel patriarhului Abraham şi păstrată la Mecca. Probabil că patriarhul îi ceruse arhanghelului pâine.

KILT, s. Un costum purtat uneori de scoţieni în America şi de americani în Scoţia.

L

LACĂT ŞI CHEIE, s. Mecanismul distins al civilizaţiei şi iluminării.

LAOCOON, s. O sculptură antică faimoasă reprezentându-l pe preotul cu acel nume şi pe cei doi fii ai săi în încolăcirile a doi şerpi uriaşi. Priceperea şi răbdarea cu care bătrânul şi cei doi băieţi îi ţin pe ei ocupaţi au fost, pe drept, considerate a fi una dintre cele mai nobile ilustrări artistice ale măiestriei inteligenţei omeneşti asupra inerţiei brutelor.

LAŞ, s. Cineva care în situaţii de urgenţă, de mare pericol, gândeşte cu picioarele.

LAUDĂ, s. Tributul pe care îl oferim realizărilor care se aseamănă, dar nu le egalează, pe ale noastre.

LAUR, s. Laurus, o legumă dedicată lui Apolo şi desfrunzită în vechime ca să împodobească frunţile învingătorilor şi poeţilor care aveau influenţă la curte. *(Vide supra.)*

LAUREAT, adj. Încoronat cu frunze de laur. În Anglia, Poetul Laureat este un angajat la curtea suveranului, care joacă rolul de schelet dansator la fiecare banchet regal şi cântă pe muteşte la fiecare înmormântare regală. Dintre toţi deţinătorii acelui înalt titlu, Robert Southey a avut cel mai notabil truc de a-l droga pe Samson cu bucurie publică şi a-i tăia părul până la rădăcină, şi a avut un simţ artistic al culorii care l-a făcut să înnegrească atât de mult îndurerarea publică încât să-i dea aspectul de crimă naţională.

LĂPTUCĂ, s. O plantă din genul Lactuca, "cu care", spune acel gastronom pios, Hengist Pelly, "Dumnezeu a avut plăcerea să-i răsplătească pe cei buni şi să-i pedepsească pe cei răi. Căci prin lumina sa interioară, omul drept a ales felul de a o găti ca garnitură cu multe condimente gustoase, fiind reconciliată şi ameliorată cu prisosul uleiului, totul comestibil, veselind inima celui bun şi făcându-i faţa să strălucească. Dar persoana nedemnă spiritual este ispitită cu succes de Duşman să mănânce lăptucă în lipsa uleiului, muştarului, oului, sării şi usturoiului şi cu baie ticăloasă de oţet poluat cu zahăr. Prin urmare o persoană nedemnă spiritual suferă dureri intestinale şi face gălăgie."

LECTOR, s. Cineva cu mâna în buzunarul tău, limba în urechea ta şi credinţa în răbdarea ta.

LEGAL, adj. Compatibil cu voinţa unui judecător care are jurisdicţie.

LEGE, s.

> **Odată Legea şedea pe o bancă,**
> **Iar Mila îngenunche plângând.**
> **"Dispari! strigă ea, "fetişcană dezordonată!**

Și nu te mai târî până la mine
În genunchi dacă apari,
E clar că n-ai ce să cauți."

Apoi Justiția veni. Onorata instanță strigă:
"Statutul tău?! naiba să te ia!"
"Senatul american", răspunse ea,
"Prietenă a curții, fie pe voia ta."
"Dispari!" strigă ea, "acolo-i poarta
Nu ți-am mai văzut fața până acum!"

(G.J.)

LENEVIE, s. Odihnă nemeritată a manierelor la o persoană de joasă speță.

LEONIN, adj. Deosebit de leul de menajerie. Versurile leonine sunt acelea în care un cuvânt în mijlocul unui vers rimează cu un cuvânt de la sfârșit, ca în acest pasaj faimos din Bella Peeler Silcox: "Lumina electrică invadează cel mai de nepătruns adânc din Hades, strigă Pluto în timp ce sforăie: «O tempora! O mores!»" Ar trebui să fie explicat că doamna Silcox nu își asumă să predea pronunția limbilor latină și greacă. Versurile leonine sunt numite astfel în onoarea unui poet numit Leo, pe care prozodiștii par să găsească o plăcere să îl considere primul care a descoperit că un cuplet care rimează poate fi făcut dintr-un singur vers.

LEVIATAN, s. Un animal acvatic enorm menționat de Iov. Unii presupun că ar fi fost balena, dar acel ihtioiog distins, Dr. Jordan de la Universitatea Stanford susține cu o aprindere considerabilă că era o specie de Mormoloc gigantic *(Thaddeus Polonensis)* sau Moluscă *(Maria Pseudo-hirsuta)*. Pentru o descriere și istorie exhaustive ale Mormolocului,

consultați faimoasa monografie a lui Jane Potter, *Thaddeus de Varşovia.*

LEXICOGRAF, s. Un individ dăunător care, sub pretextul de a înregistra nişte etape particulare în dezvoltarea unei limbi, face tot ce îi stă în putință pentru a-i opri dezvoltarea, îi înțepeneşte flexibilitatea şi îi mecanizează metodele. Lexicograful nostru, odată ce şi-a scris dicționarul, ajunge să fie considerat "cineva cu autoritate", în timp ce funcția lui este numai să facă o înregistrare, nu să dea o lege. Servilismul natural al înțelegerii omeneşti conferindu-i putere judiciară, renunță la dreptul de a raționa şi se supune unei cronici de parcă ar fi o statuie. Să marcheze dicționarul (de exemplu) un cuvânt bun drept arhaic sau învechit şi puțini oameni se vor aventura după aceea să-l folosească, oricare ar fi necesitatea lor şi oricât de dorită ar fi readucerea lui la favoruri - de unde procesul de sărăcire este accelerat şi vorbirea decade. Din contră, dacă recunoaşte adevărul că limba trebuie să crească prin inovație, dacă e vorba să crească, face cuvinte noi şi le foloseşte pe cele vechi cu un sens neobişnuit, nu are adepți şi i se reaminteşte impertinent că "nu este în dicționar", deşi până la vremea primului lexicograf (Domnul să-l ierte!) nici un alt autor nu a folosit vreodată un cuvânt care să fie în dicționar. În epoca de aur şi înflorirea limbii engleze, când de pe buzele marilor elizabethani curgeau cuvinte care îşi făceau propriul înțeles şi îl purtau în însuşi sunetul lor; când un Shakespeare şi un Bacon erau posibili, iar limba, acum dispărând cu repeziciune la un capăt şi încet reînnoindu-se la celălalt, era în plină creştere viguroasă şi conservare rezistentă - mai dulce decât mierea şi mai puternică decât un leu - lexicograful era o persoană necunoscută şi dicționarul o creație pe care Creatorul său nu îl crease.

Dumnezeu spuse: "Să dispară Spiritul în Formă",
Şi lexicografii apărură, un stol!
Gândul zbură şi-şi părăsi veşmintele pe care ei le-au luat
Şi au catalogat fiecare strai într-o carte.
Acum, din ascunzişul frunzos ea strigă:
"Daţi-mi hainele şi mă voi întoarce", ei se ridică
Şi urmăresc lista şi spun fără de milă:
"Scuzaţi-ne, cam toate-s demodate!"

(Sigismund Smith)

LIBERTATE, s. Scutire de la stresul autorității în multitudinea de metode ale unei jalnice jumătăți de duzină de restrângeri. O condiție politică în care fiecare națiune presupune că se bucură, practic, de monopol. Distincția dintre neatârnare şi libertate nu este cunoscută cu acuratețe; naturaliştii nu au fost capabili să găsească un specimen viu din nici una.

"Libertate!" cum ştie orice şcolar;
A strigat, când a căzut, Kosciusko.
Pe fiecare vânt, într-adevăr, ce suflă
O aud ţipând.

Ea ţipă oricând monarhi întâlneşte,
La fel parlamentari; ei vor
Să-i lege lanţurile de picioare
S-o facă să îngenuncheze.

Şi când poporul îl detronează pe suveran
El nu poate voturile să-şi scrie.
Pe suflarea vijeliei
Creşte plânsetul ei.

Toți cărora puterea le e dată
O clatină sau o siluiesc.
Între ei împart Raiul
Şi ei îi dau Iadul.

(Blary O'Gary)

LIMBĂ, s. Muzica prin care putem adormi şerpii care păzesc comoara altuia.

LINGĂU, s. Un funcționar folositor, regăsit nu de puține ori la editarea unui ziar. În calitatea sa de editor el este strâns aliat cu şantajistul prin legătura ocazională a identității; căci, cu adevărat, lingăul este numai un şantajist sub alt aspect, deşi cel din urmă se regăseşte deseori ca specie independentă. Linguşeala este mai detestabilă decât şantajul, exact aşa cum munca unui om de încredere este mai detestabilă decât cea a unui tâlhar la drumul mare, iar paralelismul se menține până la capăt, căci, în timp ce mulți tâlhari înşeală, fiecare lingău va jefui dacă îndrăzneşte.

LINGUŞITOR, s. Un soi special, dar nu deosebit, de mincinos.

LIRĂ, s. Un instrument de tortură străvechi. Cuvântul este folosit acum în sens figurat pentru a desemna facultatea poetică, ca în următoarele versuri aprinse ale marii noastre poete Ella Wheeler Wilcox:

Stau pe Parnas cu lira mea
Şi aleg cu grijă struna neascultătoare.
Acel păstor prost proptit în bâta lui
Cu atenție surdă de-abia catadicseşte să se uite.
Stau răbdătoare şi va veni vremea, cândva,
Când cu energie şi putere de Titan

Voi strânge strunele în pumn şi O,
Cuvântul va suferi când le voi da drumul!
(Farquharson Harris)

LITIGIU, s. O maşinărie în care intri porc şi ieşi cârnați.

L.L.D. Litere care indică titlul de *Legumptionorum Doctor,* cineva expert în drept, dăruit cu dibăcia legală. O anumită suspiciune este aruncată asupra derivației prin faptul că, în trecut, titlul era L.L.D. şi le era conferit numai domnilor distinşi prin bogăția lor. La data acestei scrieri, Universitatea Columbia ia în considerare expedientul de a face un alt titlu pentru clerici, în locul fostului D.D., *Damnator Diaboli.* Noile onoruri vor fi cunoscute drept *Sanctorum Custus* şi se vor scrie $$C. Numele reverendului John Satan a fost sugerat ca un candidat potrivit de către un iubitor al consecvenței, care indică faptul că profesorul Harry Thurston Peck s-a bucurat multă vreme de avantajul unui grad.

LOC DE VECI, s. Casa Indiferenței. Mormintele sunt acum, prin consimțământ comun, investite cu o oarecare sfințenie, dar după ce au fost mult timp locuite nu este considerat un păcat să le deschizi şi să le răvăşeşti; faimosul egiptolog, Dr. Huggyns explică faptul că un mormânt poate fi curățat imediat ce ocupantul său este terminat, sufletul fiind cu totul eliberat. Această vedere rezonabilă este acum acceptată la modul general de către arheologi, prin care nobila ştiință a Curiozității a câştigat mult în demnitate.

LOCȚIITOR, s. O rudă de sex masculin a unui deținător de funcție sau a împuternicitului său. Locțiitorul este de obicei un bărbat tânăr şi chipeş, cu o cravată roşie şi un sistem complicat de pânze de păianjen întinzându-se de la nasul la biroul său. Când este lovit în mod accidental de mătura omu-

lui de serviciu, degajă un nor de praf.

"Locţiitor şef", strigă Stăpânul,
"Azi trebuie judecate registrele
De experţi şi contabili care
Au fost însărcinaţi să vină
Pe la biroul nostru de aici ca să vadă
Dacă am furat injudicios.
Te rog fă înregistrările potrivite
Arată balanţele cuvenite,
Conform sumei totale
De bani gheaţă pe care îi vor număra.
De mult îţi admir competenţa,
Aici, la birou, de la răsărit la apus
Înfruntând din scaun mulţimea
De oameni de afaceri, ale căror voci tari
Şi gesturi violente le potoleşti
Printr-o magie misterioasă şi calmă,
O privire adâncă în ochi
Ce-l pune în banca lui pe cel mai gălăgios
Şi împrăştie o sfântă şi profundă
Linişte de jur-împrejur.
Atât de ordonat e făcut totul, încât cei
Ce-au venit să retragă rămân să plătească,
Dar acum timpul o cere, în sfârşit,
Să-ţi foloseşti geniul vast
În energii mai active, ridică-te
Şi scutură-ţi fulgerele din priviri,
Inspiră-ţi subordonaţii şi împrăştie-ţi
Spiritul tău în tot şi în toate!"
Aici mâna Stăpânului dădu o lovitură
Spinării aplecate a Locţiitorului,
Şi imediat la podea căzu
Un glob fragil, o coajă zornăitoare,

Un cap înnegrit, ofilit, fără ochi!
Omul de-un an era mort, bine merci!
(Jamrach Holobom)

LOCVACITATE, s. O boală care îl face pe suferind incapabil să-şi înfrâneze limba când vrei să-i vorbeşti.

LOGICĂ, s. Arta de a gândi şi raţiona în strictă conformitate cu limitările şi incapacităţile neînţelegerii omeneşti. Baza logicii este silogismul, constând dintr-o premisă majoră, una minoră şi o concluzie, astfel:

Premisa majoră: Şaizeci de oameni pot face o muncă de şaizeci de ori mai repede decât un om;

Premisa minoră: Un om poate săpa o groapă pentru un stâlp în şaizeci de secunde;

Concluzie: Şaizeci de oameni pot săpa o groapă pentru un stâlp într-o secundă.

Acesta se poate numi silogism aritmetic în care, prin combinarea logicii cu matematica, obţinem o siguranţă dublă şi suntem de două ori binecuvântaţi.

LOGODIT, adj. Dotat cu o cătuşă la gleznă pentru lanţul cu bilă.

LOGOMAHIE, s. Un război în care armele sunt cuvinte, iar rănile găuri în băşica înotătoare a respectului de sine - un fel de concurs în care, cel învins fiind neştiutor de înfrângere, învingătorului îi este refuzată răsplata succesului.

E spus de cufundători învățaților
Că bietul Salmasius a murit de pana lui Milton.
Vai! nu putem şti de-i adevărat
Căci citind spiritul lui Milton pierim şi noi.

LOIALITATE, s.

Acest lucru, loialitatea, presupun
E ca un inel tras prin nasul supusului
Prin care acel organ este ținut bine ridicat
Ca să miroasă dulceața unşilor Domnului.

(G.J.)

LONGEVITATE, s. O prelungire neobişnuită a fricii de moarte.

LORD, s. În societatea americană, un turist englez peste condiția unui zarzavagiu, cum ar fi Lordul Mercerie, Lordul Artizanat şi tot aşa. Britanicul călător de un grad mai mic este chemat cu titlul de "Sir", ca în Sir Călăuza sau Piața de Peşte. Cuvântul "Lord" este uneori folosit, de asemenea, şi ca titlu pentru Ființa Supremă; dar aceasta este gândită mai mult ca o flatare decât ca o venerație sinceră.

Domnişoara Sallie Ann Splurge, de bună voie,
S-a măritat cu un lord englez rătăcitor -
S-a măritat şi l-a luat să stea cu "papa" al ei,
Un părinte care prospera practicând Desenul.
Lordul Cadde, nu ezit să-l declar,
Nedemn de grja socrului,
Acel soi de amic bătrân, în ciuda adevărului,
Cadde renunțase la nebuniile tinereții;
Căci, trist de spus, ajunsese la etapa
Existenței ce e marcată de viciile vârstei.

Printre ele, cupiditatea l-a silit să facă
Solicitări repetate la buzunarul lui Splurge
Până când, nenorocit de soartă, acel domn văzu
Sprijinul neadecvat în practica Desenului
Şi luă ca mijloc de a-şi mări teşchereaua
Afacerea de-a fi el însuşi lord.
Hainele lui potrivite le-aruncă de bună voie
Şi-n loc de ele se-nveşmântă cu stranii stofe în carouri,
Îşi rase bărbia, dar păstră la fiece ureche
Un favorit care arăta ca o carieră explodată,
Îşi vopsi obrazul cu culoare roşiatică,
În fiece dimineață, şi îl vopsi cum ştia el.
Monoclul ca o lună şi-l puse în ochi
Şi părea să se uite după Frumoasa Nu-Ştiu-Cum.
Capul lui era acoperit cu o pălărie-gambetă
Iar pantofii decupați erau adânci şi plați.
În vorbire, evita felul său american
Refuzând nasului folosirea lui A
Şi înceţoşându-i marginile până ce simțul delicat
Al unui bebeluş, la sunetul său, nu se putea supăra.
H-urile sale erau indefinit de dulci în
Zăngănitul ce-l făceau când îi cădeau la picioare!
Refăcut astfel, domnul Splurge, fără de teamă,
Începu ca Lord Splurge să-şi remodeleze cariera.
Vai, Divinitatea şi-a schimbat scopurile
Având alte păreri şi decise să-l trimită
Pe Înălțimea sa în oroare, disperare şi deziluzie
Pe tărâmul prăzii naturale a nobilului: biet Cezar
Cucerit de obiceiurile lui din Lumea Veche,
Lady Cadde s-a îndrăgostit de tatăl ei!

(G.J.)

(A) LUA, v. A obține, în mod frecvent prin forță, dar preferabil prin viclenie.

LUMINAT, s. Cineva care aruncă lumină asupra unui subiect; ca un editor nescriind despre el.

LUNARIAN, s. Un locuitor al lunii, de distins de Lunatic, cineva care locuieşte pe Lună. Lunarienii au fost descrişi de Lucian, Locke şi alţi observatori, dar fără să cadă prea mult de acord. De exemplu, Bragellos susține identitatea lor anatomică cu Omul, dar Profesorul Newcomb spune că ei seamănă mai mult cu triburile de deal din Vermont.

LUNI, s. În țările creştine, ziua de după meciul de baseball.

MACROBIAN, s. Cineva uitat de zei şi ajungând să trăiască până la o vârstă înaintată. Istoria este aprovizionată din abundenţă cu exemple, de la Matusalem la Bătrânul Parr, dar unele exemple notabile sunt mai puţin cunoscute. Un ţăran calabrez pe nume Coloni, născut în 1753, a trăit atât de mult încât a avut ceea ce se numeşte o străfulgerare a păcii universale. Scandinavius relatează că a cunoscut un arhiepiscop care îşi putea aminti un timp când nu merita să fie spânzurat. În 1566, un negustor de pânzeturi din Bristol, Anglia, a declarat că avea cinci sute de ani şi că în tot acel timp nu spusese nici o minciună. Sunt exemple de longevitate (macrobiosis) chiar în ţara noastră. Senatorul Chauncey Depew este destul de bătrân ca să o ştie. Editorul lui The American, un ziar din New York City, are o memorie care merge până la timpul când el era un ticălos, dar nu şi până la fapt; Preşedintele Statelor Unite s-a născut cu atât de mult timp în urmă, încât mulţi dintre prietenii tinereţii lui s-au înălţat până la favoruri militare şi politice fără sprijinul meritului personal. Următoarele versuri sunt scrise de către un macrobian:

Când eram tânăr, lumea era frumoasă,
Amabilă şi însorită;
Era o strălucire în tot aerul,
În toate apele, miere;
Glumele erau bune şi amuzante;
Oamenii de stat cinstiţi în păreri,
La fel şi în vieţi
Şi când aflai o ştire,
Era destul de adevărată ca s-o spui.
Oamenii nu vorbeau aiurea, strigau, duhneau,
Nici femeile, "în general, vorbind."

Vara pe-atunci era lungă într-adevăr:
Dura tot anotimpul!
Iarna sclipitoare nu-ţi făcea probleme
Când îi era poruncit de Neraţiune
Să aducă prima fasole.
Acum, de unde naiba mai are rost?
Să numeşti asta an
Care nu face decât bun comerţ
Înainte de sfârşit.
Când eram tânăr, anul se-ntindea
Din lună în lună până se termina,
Nu ştiu de ce lumea s-a schimbat
În ceva trist şi-ntunecat,
Iar totul e-acum aranjat
Ca să te enerveze.
Meteorologul, mă tem că el
Are multe de spus, sunt sigur,
Aerul nu este la fel:
Te îneacă dacă-i impur şi
Când e pur te moleşeşte:
Cu fereastra-nchisă eşti astmatic

Deschisă, nevralgic sau sciatic.

Ei, presupun că acest nou regim
De posomorâtă degenerare
Pare mai rău decât ar fi
La o atentă observare
Şi are ceva în compensare
Nişte binecuvântări bine ascunse
Pe care ochiul muritor nu poate
Să le pătrundă, deşi pentru ochii de înger
Ele sunt dezvăluite.
Dacă e Vârsta un lucru-aşa de bun, pământul meu!
E deghizată de o mână de maestru!

(Venable Strigg)

MAGDALENA, s. O locuitoare din Magdala. În mod popular, o femeie prinsă asupra faptului. Definiția cuvântului are autoritatea ignoranței, Maria din Magdala fiind altă persoană decât femeia pocăită menționată de Sfântul Luca. Are de asemenea, sancțiunea oficială a guvernelor Marii Britanii şi Statelor Unite. În Anglia, cuvântul este pronunțat Maudlin, de unde adjectivul, neplăcut de sentimental. Cu Maudlin pentru Magdalena şi Bedlam pentru Betleem, englezii ar putea, pe drept, să se laude ca cei mai mari revizioniști.

MAGHERNIȚĂ, s. Aparținând unui anumit ordin al arhitecturii, cunoscut altfel drept American Normal. Majoritatea clădirilor publice din Statele Unite sunt din ordinul Maghernița, deşi unii dintre arhitecții noştri timpurii îl preferau pe cel Ironic. Adăugiri recente la Casa Albă din Washington sunt Theo-dorice, ordinul ecleziastic al Doricilor. Ele sunt extrem de frumoase şi costă o sută de dolari cărămida.

MAGIE, s. O artă de a converti superstiția în bănuți. Sunt şi alte arte cu acelaşi scop nobil, dar lexicograful, discret, nu le numeşte.

MAGNET, s. Ceva care acționează în urma magnetismului.

MAGNETISM, s. Ceva care acționează asupra unui magnet.

Cele două definiții imediat una după cealaltă sunt condensate din operele a o mie de savanți eminenți, care au iluminat subiectul cu o mare lumină albă, spre nespusul progres al cunoaşterii omeneşti.

MAGNIFIC, adj. Având grandoare sau splendoare superioară aceleia cu care este obişnuit spectatorul, cum ar fi urechile unui măgar, față de cele ale unui iepure sau gloria unui licurici față de cea a unui vierme.

MAGNITUDINE, s. Mărime. Magnitudinea fiind pur relativă, nimic nu este mare şi nimic mic. Dacă totul din Univers ar fi mărit ca volum cu o mie de diametre, nimic nu ar fi mai mare decât mai înainte, dar dacă un lucru ar rămâne neschimbat, toate celelalte ar fi mai mari decât fuseseră. Pentru o înțelegere familiară cu relativitatea magnitudinii şi distanței, spațiile şi masele astronomului nu ar fi mai impresionante decât ale celui ce lucrează cu microscopul. Pentru orice cunoaştem, din contră, universul vizibil ar putea fi doar o mică parte a unui atom, cu ionii săi componenți, plutind în fluidul vieții (eterul luminifer) vreunui animal. E posibil că micuțele creaturi care populează corpusculii propriului nostru sânge sunt copleşite de o emoție potrivită atunci când contemplează inimaginabila distanță de la unul la celălalt.

MAHĂR, s. În politică, cineva afectat de respect de sine şi dependent de viciul independenței. Un termen dispreţuitor.

MAI MULT, adj. Comparativul lui prea mult.

MAIMUȚĂ, s. Un animal arboricol care se simte ca acasă în arborii genealogici.

MAIONEZĂ, s. Unul dintre sosurile care le servesc francezilor în loc de religie de stat.

MAJESTATE, s. Starea şi titlul unui rege. Este privită cu un dispreţ meritat de către Cei Mai Eminenți Mari Maeştri, Mari Cancelari, Mari Încornorați şi Potentați Imperiali din străvechile şi onorabilele ordine ale Americii republicane.

MALTHUSIAN, adj. Ținând de Malthus şi doctrinele lui. Malthus a crezut în limitarea artificială a populației, dar a descoperit că nu se putea face vorbind. Unul dintre cei mai practici exponenți ai ideii maltusiene a fost Irod al Iudeii, deşi toți soldații faimoşi au gândit în acelaşi fel.

MAMIFERE, s. O familie de animale vertebrate ale căror femele, în stare naturală, le dau puilor să sugă, dar când sunt civilizate şi iluminate îi dau la doică sau folosesc biberonul.

MAMON, s. Zeul religiei conducătoare a lumii. Templul principal se află în oraşul sfânt New York.

El a jurat că toate religiile erau trecătoare
Şi în genunchi i-a dat lui Mamon ascultare.
(Jared Oopf)

MANĂ, s. O hrană miraculos dată israeliților în sălbăticie. Când nu le-a mai fost oferită, s-au stabilit şi au arat pământul, feritilizându-l, ca regulă, cu trupurile ocupanților originari.

MANI sau LARI, s. Părțile nemuritoare din grecii şi romanii morți. Ei se aflau într-o stare de inconfort plictisit până când trupurile din care ieşiseră erau înmormântate şi arse; şi nu păreau să fie în mod deosebit de fericiți după aceea.

MANIHEISM, s. Doctrina persană antică despre un război neîncetat între Bine şi Rău. Când Binele a renunțat la luptă, persanii s-au alăturat Opoziției învingătoare.

MARTIR, s. Cineva care umblă de-a lungul liniei de cea mai mică împotrivire spre o moarte dorită.

MASCUL, s. Un membru al sexului neluat în considerare, neglijabil. Masculul speciei omeneşti, de obicei, cunoscut (femelelor) drept Doar Bărbatul. Genul are două varietăți: susținători buni şi susținători răi.

MAŞINAȚIUNE, s. Metoda folosită de oponenții cuiva ca să dejoace eforturile sale deschise şi onorabile de a face ceea ce este corect.

Atât de clare sunt avantajele maşinației
Că devine morală, ca obligație,
Şi lupi cinstiți ce o privesc cu dezgustare
Se simt siliți să-mbrace haina oii ca deghizare.
Arta diplomatică atât de mult încă prosperă
Că Satan se înclină cu mâna pe inimă.

(R.S.K.)

MATERIAL, adj. Având o existență practică, de distins față de una imaginară. Important.

> Lucrurile materiale le știu, sau simt, sau văd;
> Tot restul îmi e imaterial.
> *(Jamrach Holobom)*

MAUSOLEU, s. Ultima și cea mai amuzantă nebunie a bogaților.

MĂNĂSTIRE, s. Un loc de retragere pentru femeia care dorește tihnă pentru a medita asupra viciului lenii.

MĂRUNTAIE, s. Stomacul, inima, sufletul și alte mațe. Mulți cercetători eminenți nu clasifică sufletul printre măruntaie, dar observatorul atent și autoritatea recunoscută, dr. Gunsaulus este convins că organul misterios cunoscut drept splină nu este nimic altceva decât partea noastră cea mai importantă. Din contră, profesorul Garret P. Servis susține că sufletul omului este acea prelungire a măduvei spinării care determină căderea cozii, și ca demonstrație a ipotezei sale indică faptul indubitabil că nici un animal cu coadă nu are suflet. În legătură cu aceste două teorii, este cel mai bine să suspendăm judecata crezându-le pe amândouă.

MĂSCĂRICIUL CURȚII, s. Reclamantul.

MÂNĂ, s. Un instrument ciudat purtat la capătul brațului omenesc și de obicei înfipt în buzunarul altcuiva.

(A) MÂNCA, v. A desfășura succesiv (și cu succes) funcțiile masticației, umectării și deglutiției.

- Eram în salon, savurându-mi cina, spuse Brillat-Svarin, începând o anecdotă.

- Ce! îl întrerupse Rochebiran, mâncai într-un salon?

- Trebuie să te rog să observi, monsieur, explică marele gastronom, că nu am spus îmi mâncam cina, ci că o savuram. Cinasem cu o oră înainte.

MÂNIE, s. Furie de un grad şi o calitate superioare, potrivite cu caracterele exaltate şi ocaziile de importanţă; precum "mânia lui Dumnezeu", "ziua mâniei" etc. Printre antici, mânia regilor era considerată sacră, căci de obicei putea porunci intermedierea vreunui zeu pentru manifestarea ei potrivită, aşa cum putea, de asemenea, cea a unui preot. Grecii în faţa Troiei au fost atât de hărţuiţi de Apolo încât au sărit din lacul mâniei lui Criseis în puţul mâniei lui Ahile, deşi Agamemnon, singurul inculpat, nu a fost nici făcut leoarcă, nici înecat. O imunitate notabilă similară a fost aceea a lui David când a provocat mânia lui Iehova numărându-i oamenii, şaptezeci de mii dintre ei plătind cu preţul vieţii. Acum Dumnezeu este Iubire şi directorul unui recensământ îşi face munca fără să se teamă de dezastru.

MÂNTUIRE, s. Salvarea păcătoşilor de pedeapsa păcatului lor, prin asasinarea zeităţii împotriva căreia au păcătuit. Doctrina Mântuirii este misterul fundamental al religiei noastre sfinte şi oricine crede în ea nu va pieri, ci vor avea viaţă fără de sfârşit în care să încerce să o înţeleagă.

Trebuie să trezim spiritul Omului din păcatul său
Şi să luăm nişte măsuri speciale ca să-l mântuim;
Deşi cu-adevărat dificilă sarcina de a-l aduce
Printre îngeri altcumva decât îmblânzindu-l,
Sau purificându-l altcumva decât înăbuşindu-l.
Sunt nepriceput la Mântuire, un începător,

Metoda mea este să crucific păcătosul.

(Golgo Brone)

(A) MEANDRA, v. A avansa sinuos şi fără ţel. Cuvântul reprezintă numele străvechi al unui râu, cam la o sută şi cincizeci de mile în sudul Troiei, care se întorcea şi se răsucea în efortul de a ieşi din raza auditivă când grecii şi troienii se lăudau cu bravura lor.

MEDALIE, s. Un mic disc de metal dat ca răsplată pentru virtuţi, realizări sau servicii mai mult sau mai puţin autentice.

Se relatează despre Bismarck, căruia îi fusese acordată o medalie pentru faptul că salvase cu bravură o persoană de la înec, că, fiind întrebat de semnificaţia medaliei, el a răspuns: "Uneori salvez vieţi." Şi uneori nu salva.

MEDIC, s. Cineva spre care ne îndreptăm speranţele când suntem bolnavi şi câinii când suntem sănătoşi.

MEDICINĂ, s. O piatră aruncată în josul lui Bowery ca să omoare un câine de pe Broadway.

MEERSCHAUM, s. (Literal, spumă de mare şi considerată în mod greşit de mulţi a fi făcută din ea.) O argilă albă, fină, convenabil colorată în maro şi făcută pipe de tutun şi fumată de muncitorii implicaţi în acea industrie. Scopul colorării ei nu a fost dezvăluit de fabricanţi.

Era un tânăr (aţi mai auzit
Această tristă poveste, poate)
Care-a cumpărat o pipă MEERSCHAUM şi-a jurat
Ce culoare are!

S-a izolat de lume,
Nici un suflet nu vedea.
Fuma noaptea, fuma ziua
Cât de tare putea în piept trăgea.

Câinele i-a murit urlând în vijelia
Vântului care sufla,
Buruieni erau pe potecă
Coțofana era pe acoperiş.

"A plecat departe, nu se mai întoarce",
Spuneau trişti vecinii toată ziua
Şi au început să izbească în uşă
Lucrurile să i le ia.

Mort, cu pipa în gură, tânărul zăcea,
Maroniu ca nuca la față şi trup.
"Pipa e de-un alb frumos", au spus ei,
"Dar l-a colorat pe el!"

Morala e lucru puțin de spus,
"E clar ca lumina zilei:
Nu vă jucați cu cel
Care ştie şi el jocul."

(Martin Bulstrode)

MEMBRU, s. Creanga unui copac şi piciorul unei americance,

O pereche de cizme a cumpărat doamna,
Iar vânzătorul le-a strâns tare cu şireturile
La o înălțime remarcabilă,
Mai sus, chiar decât cred că trebuia
Mai sus decât poate fi potrivit.

Căci Biblia declară, dar, nu contează,
Nu prea se potriveşte
Să controlez şi să găsesc defecte
Altora pentru păcate la care nu sunt înclinat
Eu însumi a le comite.
Fiecare are-o slăbiciune şi, deşi a mea
E libertatea față de-orice păcat,
Tot ar fi nedrept să mă amestec
Şi să arunc prima piatră a cenzurii.
Şi-apoi, adevărul mă sileşte-a spune
Cizmele în chestiune aşa erau făcute.
Când el strânse şiretul, ea făcu o grimasă,
Şi roşind îi spuse:
"Cizma asta, fără-ndoială, este prea înaltă
Ca s-o suport, mă doare, mă doare membrul."
Vânzătorul zâmbi într-un fel blând
Ca un copil nevinovat, neprefăcut;
Apoi, controlându-se, feței sale-i dădu
O mină tristă şi gravă
Deşi nu-i păsa deloc
De durerile şi suferințele ei,
Remarcând într-o manieră amabilă
Potrivită meseriei sale: "Doamnă, sper
Că nu vă doare şi la rămurele."

(B. Percival Dike)

MENESTREL, s. În trecut, poet, cântăreț sau muzician; acum un negru cu o culoare mai puțin profundă şi un umor ceva mai mult decât pot suporta oamenii din carne şi oase.

MENIU FIX, s. Concesia unui bucătar zgârcit făcută pasiunii universale pentru iresponsabilitate.

Bătrânul Burdihan, proaspăt însurat
A dus-o pe doamna B. la masă
Şi acolo s-a hrănit în delir
Pe cât de repede a fost în stare.

"Îmi place la nebunie mâncarea bună", strigă el
Dedicat înfulecării
"Ah, da", spuse mireasa neglijată
"Tu eşti pe meniu fix."

(Associated Poets)

(A) MERGE ÎN ZIGZAG, v. A te mişca înainte cu nesiguranţă, dintr-o parte în alta, ca cineva care poartă povara omului alb. (Din zedjagg, un cuvânt islandez cu sens necunoscut).

El zedjagga atât de larg
Că nu putea trece pe nici o parte
Astfel, ca să ajung la purul adevăr, am fost
Constrâns să nu mă mai clatin între margini.

(Munwele)

MESMERISM, s. Hipnotismul înainte de a îmbrăca haine bune, a avea trăsură şi a invita Incredulitatea la cină.

METROPOLĂ, s. O fortăreaţă a provincialismului.

(AL) MEU, pron. Aparţinându-mi dacă pot să-l iau sau să-l înşfac.

MILĂ, s. Un sentiment drag infractorilor prinşi. Un sentiment de scutire care slăbeşte inspirat de contrast.

MILENIU, s. Perioada de o mie de ani când trebuie strâns capacul, cu toţi reformatorii înăuntru.

MINCINOS, s. Dependent de retorică. Un avocat cu un comision rătăcitor.

MINE, pron. Cazul inacceptabil al lui "eu." Pronumele personal are în engleză trei cazuri, dominator, inacceptabil şi oprimant. Fiecare este toate trei.

MINISTRU, s. Un agent al unei puteri mai înalte cu o responsabilitate mai mică. În diplomaţie, orice ofiţer trimis într-o ţară străină ca întruchipare vizibilă a ostilităţii suveranului său. Calificarea lui principală este un grad de minciună plauzibilă imediat sub cea a unui ambasador.

MINOR, adj. Mai puţin inacceptabil.

MINTE, s. O formă misterioasă a materiei, secretată de creier. Activitatea sa principală constă în străduinţa de a-şi stabili natura, inutilitatea încercării datorându-se faptului că nu are nimic în afară de ea însăşi pentru a se cunoaşte. Din latinescul *mens,* un fapt necunoscut cinstitului vânzător de pantofi care, observând că, competitorul său învăţat de peste drum a pus motto-ul "Mens conscia recti", şi-a înnobilat propria sa firmă cu cuvintele: "Pentru bărbaţi, femei, copii conscia recti."

MIRACOL, s. Un act sau eveniment dincolo de ordinea naturii şi inexplicabil, cum ar fi să câştigi în faţa unei mâini de patru popi şi un as, cu patru aşi şi un popă.

MIREASĂ, s. O femeie cu o frumoasă perspectivă de fericire în urma ei.

MIRMIDON, s. Un discipol de-al lui Ahile, în special atunci când nu conducea.

MIRONOSIȚĂ, s. O codoaşă care se ascunde în spatele comportării ei.

MIŞEL, s. O persoană de cel mai înalt grad de lipsă de merit. Etimologic, cuvântul înseamnă necredincios, iar semnificația sa actuală poate fi privită drept cea mai nobilă contribuție a teologiei la dezvoltarea limbii noastre.

MITOLOGIE, s. Corpul credințelor unui popr primitiv în legătură cu originea, istoria sa timpurie, eroii, zeitățile şi tot aşa, de neconfundat cu povestirile adevărate pe care le inventează mai târziu.

MITRALII, s. Un argument pe care viitorul îl pregăteşte ca răspuns la cerințele socialismului american.

MIZERICORDIE, s. Un pumnal care era folosit în războiul medieval de către soldatul pe picioare ca să-i aducă aminte cavalerului descălecat că era muritor.

MODĂ, s. Un despot pe care îl ridiculizăm şi îl respectăm.

Era un rege care şi-a pierdut un ochi
Într-un exces al pasiunii,
Şi imediat toți curtenii lui au încercat
Să urmeze noua modă.

Fiecare lăsa în jos o pleoapă înainte
Să se aventureze spre tron, crezând
Că îi va face plăcere regelui. Monarhul a jurat
Să-i taie pe toți cei ce făceau cu ochiul.

Ce să facă ei? Nu erau înfierbântați
Atât cât să provoace dezastrul;
Nu îndrăzneau să mai închidă un ochi, dar nici
Să vadă mai bine decât stăpânul lor.

Văzându-i înlăcrimați şi-ntunecați
O lipitoare i-a consolat pe plângăreți:
A întins pe cârpe mici, cauciuc lichid
Şi le-a acoperit jumătate din vedere.

Toată curtea le-a purtat, flacăra
Mâniei regale potolindu-se;
Aşa plasturele s-a inventat,
De nu mă-nşel prea tare.

(Naramy Oof)

MOLECULĂ, s. Unitatea finală, indivizibilă, a materiei. Se distinge de corpuscul, de asemenea unitate finală, indivizibilă a materiei. Trei mari teorii ştiințifice ale structurii Universului sunt cea moleculară, corpusculară şi atomică. O a patra susține, prin Haeckel, condensarea materiei precipitate din eter a cărui existență este dovedită de condensarea precipitării. Tendința actuală a gândirii ştiințifice este spre teoria ionului. Ionul diferă de moleculă, corpuscul şi atom prin faptul că este ion. O a cincea teorie este susținută de idioți, dar este îndoielnic că ar şti mai mult despre chestiune decât alții.

MOMEALĂ, s. Un preparat care face cârligul mai gustos. Cel mai bun sortiment este frumusețea.

MONADĂ, s. Unitate finală, îndivizibilă, a materiei. (Vezi MOLECULĂ). Conform lui Leibnitz, atât de mult cât pare dispus să fie înțeles, monada are trup fără masă şi minte fără

manifestare; Leibnitz o cunoaşte prin puterea înnăscută a aprecierii. Pe ea el a fondat o teorie a Universului, pe care creatura o suportă fără resentiment, căci monada este educată. Cât ar fi de mică, monada conţine toate puterile şi posibilităţile necesare evoluţiei sale spre un filosof german de primă clasă, întrutotul este o mititică foarte capabilă. A nu se confunda cu microbul sau cu bacilul; prin incapacitatea sa de a o distruge, microscopul o arată a fi o specie cu totul distinctă.

MONARH, s. O persoană implicată în domnie. În trecut, monarhul conducea, după cum atestează derivarea cuvântului şi aşa cum mulţi supuşi au avut ocazia să afle. În Rusia şi în Orient, monarhul are încă o influenţă considerabilă în chestiuni publice şi în condiţia capului omenesc, dar în Europa de Vest administraţia politică este în principal încredinţată miniştrilor săi, el fiind oarecum preocupat cu reflecţii legate de statutul propriului său cap.

MONOSILABIC, adj. Compus din cuvinte de o silabă, pentru bebeluşi literari care niciodată nu obosesc să-şi demonstreze încântarea faţă de compunerea insipidă prin bâlbâieli potrivite. Cuvintele sunt de obicei în saxonă, adică sunt cuvintele unui popor barbar rămas fără idei şi incapabil de orice altceva decât cele mai elementare sentimente şi emoţii.

> Omul ce scrie în saxonă
> E cel ce foloseşte satârul.
>
> *(Judibras)*

MONSENIOR, s. Un înalt titlu ecleziastic, ale cărui avantaje au fost trecute cu vederea de Întemeietorul religiei noastre.

MONUMENT, s. O structură menită a comemora ceva care

fie nu are nevoie de comemorare, fie nu poate fi comemorat:

"Oasele lui Agamemnon sunt un spectacol
Şi i-au distrus regalul monument",

dar faima lui Agamemnon nu suferă diminuare, în consecință. Obiceiul monumentelor are *reductiones ad absurdum* prin monumentele eroilor necunoscuți, adică monumente care să perpetueze amintirea celor care nu au lăsat nici o amintire.

MORAL, adj. Conform cu un standard local şi schimbabil de corectitudine, având calitatea expedienței generale.

Se spune că ar fi un şir de munți în Est, pe o parte a căruia anumite purtări sunt imorale, totuşi, de cealaltă parte sunt prețuite cu mare stimă; prin urmare, le este foarte comod muntenilor, căci pot coborî de oricare parte şi să facă ce vor fără să producă supărare.

(Meditațiile lui Gooke)

MORMÂNT, s. Un loc în care sunt puşi morții ca să aştepte sosirea studentului la medicină.

Alături de un mormânt singuratic stăteam,
Cu rug era încărcat,
Vânturile gemeau în pădure,
Neauzite de cel care dormea,

Unui necioplit stând alături, i-am spus:
"El nu poate să-l audă suflând!"
"Sigur că nu", spuse el, "tipu-i mort -
Nu poa' să auză nimic din ce se-ntâmplă!"

"Prea adevărat", am spus; "vai, prea adevărat -
Nici un sunet nu-i poate trezi simțurile!"
"Ei bine, domnu', şi ce-i cu asta?
Mortu' doar nu dă din picioare."

Am îngenuncheat şi m-am rugat: "O, Părinte,
Zâmbeşte spre el şi arată-i milă!"
Țăranul se uită o vreme
Şi spuse: "Văz bine că nu-l ştiai!"

(Pobeter Dunko)

MOROI, s. Un demon dependent de obiceiul reprobabil de a devora morți. Existența moroilor a fost disputată de acea clasă de opozanți care sunt mai preocupați de văduvirea lumii de credințe aducătoare de tihnă decât de a le da ceva bun în locul lor. În 1640, Părintele Secchi a văzut unul într-un cimitir de lângă Florența şi l-a speriat cu semnul crucii. El îl descrie ca posedând multe capete şi o abundență neobişnuită de membre şi l-a văzut în mai multe locuri. Bunul om se întorcea de la cină în acel moment şi explică faptul că dacă nu ar fi fost "ghiftuit de mâncare", ar fi înşfăcat monstrul cu orice risc. Atholston relatează că un moroi a fost prins de către nişte țărani voinici într-un cimitir din Sudbury şi l-au cufundat într-o baltă pentru adăpatul cailor. (El pare să creadă că un criminal atât de distins ar fi trebuit cufundat într-o cisternă cu apă de trandafiri.) Apa s-a transformat dintr-odată în sânge "şi tot aşa este până în zilele noastre." Între timp balta a fost secată cu ajutorul unui jgheab. Chiar la începutul secolului al XIV-lea, un moroi a fost gonit până în cripta unei catedrale la Amiens şi toată populația a înconjurat locul. Douăzeci de bărbați înarmați, cu un preot în fruntea lor purtând un crucifix, au intrat şi au capturat moroiul, care, crezând că o să scape printr-o stratagemă, se transformase ca să semene cu un cetățean binecunoscut, dar a fost, cu

toate acestea, spânzurat, înecat şi făcut bucăţi în mijlocul unor orgii populare hidoase. Cetăţeanul a cărui formă o luase demonul a fost atât de afectat de întâmplarea sinistră, încât niciodată nu s-a mai arătat la Amiens, iar soarta sa rămâne un mister.

MORT, adj.

> S-a terminat cu munca respiraţiei; s-a terminat
> Cu toată lumea; în cursa nebună alergată
> Până la capăt, ţelul de aur
> Atins se dovedeşte-a fi o groapă!
>
> *(Squatol Jones)*

MOŞTENIRE, s. Un dar din partea cuiva care îl aduce prin contrabandă din valea lacrimilor.

MULATRU sau METIS, s. Copilul a două rase, ruşinat de amândouă.

MULTITUDINE, s. Mulţime, sursa înţelepciunii şi virtuţii politice. Într-o republică, obiectul adoraţie unui om de stat. "Într-o multitudine de consilieri există înţelepciune", spune proverbul. Mai mulţi oameni de o înţelepciune individuală egală sunt împreună mai înţelepţi decât oricare din ei? Trebuie să fie deoarece obţin excesul înţelepciunii prin simplul act de a se strânge laolaltă. De unde vine aceasta? Evident, de niciunde - la fel de bine poţi să spui că un şir muntos este mai înalt decât munţii separaţi care îl compun. O multitudine este la fel de înţeleaptă ca şi cel mai înţelept membru al său, dacă îl ascultă; dacă nu, nu este mai înţeleaptă decât cel mai prost.

MUMIE, s. Un egiptean antic, în trecut aflat în uzul universal al popoarelor moderne civilizate pe post de medicament şi acum implicat în a-i furniza artei un pigment excelent. El este, de asemenea, folositor în muzee pentru satisfacerea curiozităţii vulgare care îl distinge pe om de animalele inferioare.

Cu ajutorul Mumiei, omenirea, se spune,
Atestă în faţa zeilor respectul pentru morţi.
Îi jefuim mormântul, fie păcătos sau sfânt,
Îl distilăm pentru doctorii şi-l pisăm pentru vopsea
Arătăm pe bani bietul lui trup stafidit
Şi cu uşurinţă îl înghesuim pe scena ruşinii.
O, spuneţi-mi, zei, folosul rimei mele:
Pentru respectul morţilor care e limita de timp?
(Scopas Brune)

MUSCA ŢEŢE (sau TSETSE), s. O insectă africană *(Glossina morsitans)* a cărei muşcătură este de obicei considerată cel mai eficace remediu al naturii împotriva insomniei, deşi unii dintre pacienţi îl preferă pe cel al romancierului american *(Mincinosus interminabilis)*.

MUSCHETĂ, s. O mănuşă lungă care acoperă o parte a braţului, purtată în New Jersey. Dar "muschetă" este un mod eufemistic de a scrie "muschetar."

MUSTANG, s. Un cal neascultător din câmpiile vestice. În societatea engleză, soţia americană a unui nobil englez.

N

NAS, s. Avanpostul extrem al feței. De la circumstanța că marii cuceritori au nasuri mari, Getius, ale cărui scrieri antedatează epoca umorului, numeşte nasul organul reprimării. S-a observat că nasul cuiva nu este niciodată atât de fericit ca atunci când este vârât în afacerile altora, fapt din care unii fiziologi au dedus că nasul este lipsit de simțul mirosului.

Este un om cu un nas
Şi oriunde se duce
Oamenii fug de el şi strigă:
"Nu avem vată
Pentru urechi dacă cumva
El suflă din trompa aceea nesfârşită!"

Dar avocații au făcut apel
La hotărârea judecătorească: "Refuzată",
Spuse judecătorul: "Prezumpția inculpatului
Orice ar prevesti,

Pare să transceadă
Limitele jurisdicției acestei curți."

(Arpad Singiny)

NAŞTERE, s. Prima şi cea mai cumplită dintre toate catastrofele. Cât despre natura ei, nu pare să existe vreo uniformitate. Castor şi Pollux s-au născut din ou. Pallas a ieşit dintr-un craniu. Galateea a fost cândva un bloc de stâncă. Peresilis, care a scris în secolul al zecelea, declară ritos că a răsărit din pământul unde un preot a vărsat apă sfințită. Este ştiut că Arimaxus a provenit dintr-o gaură în pământ, făcută de o lovitură de trăsnet. Leucomedon a fost fiul unei peşteri din Muntele Etna şi eu însumi am văzut un om ieşind dintr-o cramă.

NĂPASTĂ, s. Proces de aclimatizare pregătind sufletul pentru o altă lume amară.

NĂSCOCIRE, s. O minciună care nu şi-a tăiat dinții. Cea mai mare apropiere de adevăr a unui mincinos înveterat: perigeul orbitei sale excentrice.

Când David a spus: "Toți oamenii sunt mincinoşi",
El însuşi mincinos, născocea ca orice hoț.
Probabil credea că va slăbi neîncrederea
Prin dovada că nici chiar el nu era un sclav
Al Adevărului, deşi, bănuiesc, păcăliciul îmbătrânit
Fusese dintre servitorii lui cel de frunte,
Doar dacă ar fi ştiut că frunza şovăitoare a smochinei
Este mai mult decât a purtat el vreodată pe țărm sau val.

Nu, David nu i-a servit Adevărului Gol-goluț când el
A dat lovitura aceea de ciocan speciei sale;
Nici nu a pus el punctul pe i,

Căci motivele o arată că nu se putea vreodată
Şi faptele îl contrazic în față.
Nu toți oamenii sunt mincinoşi căci... unii sunt morți!
(Bartle Quinker)

NĂSOI, adj. Un nas creat după chipul creatorului său.

NĂTÂNG, s. Un membru al dinastiei domnitoare în scripte şi în viață. Nătângii au venit odată cu Adam şi fiind atât numeroşi, cât şi voinici au pus stăpânire pe lumea locuibilă. Secretul puterii lor este insensibilitatea lor la lovituri: gâdilă-i cu un ciomag şi ei râd cu platitudine. Nătângii au venti în mod originar din Beoția, de unde au fost goniți de spectrul foametei, lenea lor distrugând recoltele. Preț de câteva secole au infestat Filistia şi mulți dintre ei sunt numiți filistini până în ziua de azi. În timpurile turbulente ale Cruciadelor s-au retras de acolo şi s-au împrăştiat treptat prin toată Europa, ocupând majoritatea locurilor înalte din politică, artă, literatură, ştiință şi teologie. Întrucât un detaşament de Nătângi a venit cu Pelerinii pe "Mayflower" şi au dat un raport favorabil despre țărm, multiplicarea lor prin naştere, emigrare şi conversie a fost rapidă şi constantă. Conform celor mai credibile statistici, numărul Nătângilor adulți din Statele Unite este doar cu puțin sub treizeci de milioane, incluzându-i pe statisticieni. Centrul intelectual al speciei este pe undeva prin Peoria, Illinois, dar Nătângul de Noua Anglie este cel mai şocant de moral.

NĂVOD, s. Un fel de plasă pentru a efectua o schimbare involuntară de mediu. Pentru peşti este făcut puternic şi aspru, dar femeile sunt prinse mai uşor cu un singur material delicat cu contragreutăți din pietricele mici, şlefuite.

Diavolul aruncând un năvod de dantelă,
(Cu pietre prețioase era fixat în jos)
Îl trase înapoi la mal
Şi-i calculă conținutul.

Toate sufletele femeilor erau în acel năvod -
O pradă miraculoasă, prețioasă!
Dar până să apuce să-l arunce în spinare
Scăpaseră cu toate printre ochiuri.

(Baruch de Loppis)

NEAMERICAN, adj. Rău, intolerabil, păgân.

NEBUN, s. Afectat într-un grad înalt de independență intelectuală; neconform cu standardele gândirii, vorbirii şi acționării derivate de conformişti din studierea lor înşişi; împotriva majorității; pe scurt, neobişnuit. Este important de observat că persoanele sunt declarate nebune de oficiali în lipsa dovezilor că ei înşişi sunt sănătoşi la minte. Ca ilustrare, prezentul (şi ilustrul) lexicograf nu este mai ferm în credința în propria sănătate mintală decât un pacient al vreunei case de nebuni din țară. Totuşi, din ceea ce ştie, în locul ocupației înalte care pare că îi solicită puterile, el ar putea la fel de bine să izbească cu palmele în fereastra zăbrelită a unui azil şi să se declare Noah Webster, spre inocenta încântare a multor spectatori, de asemenea, fără minte.

NECAZ, s. Răsplata consecvenței.

NECREDINCIOS, s. La New York, cineva care nu crede în religia creştină, în Constantinopol, cineva care crede. (Vezi GHIAUR). Un fel de ticălos imperfect de respectuos şi zgârcit contribuabil pentru divini, ecelziaşti, papi, parohi, diaconi, călugări, molahi, preoți voodoo, prezbiterieni, hierofanți,

prelați, vrăjitori, superiori, călugărițe, misionari, predicatori, canonici, minoriți, hagii, mari preoți, muezini, brahmani, vraci, confesori, eminențe, frați mormoni, primați, prebendari, pelerini, profeți, imami, benedictini, clerici, vicari corişti, arhiepiscopi, episcopi, abați, stareți, popi, părinți, starețe, tămâietori, călugări cerşetori, ministranți, patriarhi, mitropoliți, franciscani, intermediari, canonice, ayatolahi, diocezani, carmeliți, subdiaconi, diaconi rurali, copii de cor, vânzători de talismane, arhidiaconi, ierarhi, conducători de cor, protopopi, şamani, şeici, sacerdoți, postulanți, scribi, guru, piariști, rozariști, fachiri, paracliseri, reverenzi, exorciști, cenobiți, dominicani, capelani, mujahedini, recitatori, novici, vicari, pastori, rabini, teologi mahomedani, lama, sacristani, ajutori de paracliser, dervişi, lectori, administratori de biserici, cardinali, maici superioare, consilii canonice, acoliți, vânzători de indulgențe, coribanți, protosingheli, muftii şi umflați.

NECTAR, s. O băutură servită la banchetele zeităților din Olimp. Secretul preparării ei s-a pierdut, dar locuitorii moderni din Kentucky cred că s-au apropiat destul de mult de o cunoaştere a ingredientului său principal.

> Junona a băut o cupă de nectar,
> Dar băutura nu a afectat-o.
> Junona a băut o cupă de whisky,
> Apoi a zis "Adio, mamă!"
>
> *(J.G.)*

NEGRIŞOR, s. Puiul lui *Procyanthropos* sau *Americanus dominans*. Este mic, negru şi acuzat de fatalități politice.

NEGRU, s. *Piece de resistance* în problema politică americană. Reprezentându-l prin litera n, republicanii încep să îşi construiască ecuația astfel "Fie n = omul alb." Aceasta,

totuşi, pare să dea o soluţie nesatisfăcătoare.

NEGUSTOR, s. Cineva implicat în activităţi comerciale. O activitate comercială este una în care lucrul urmărit este un dolar.

NENOROCIRE, s. Felul de noroc care nu ratează niciodată.

NEOBRĂZAT, adj. Cu un simţ puternic al propriului merit, cuplat cu o percepţie slabă a valorii altora.

A fost odată un om în Ispahan
Cu mult, mult timp în urmă
Şi frenologii spun că avea un cap
Care-l făcea bun de spectacol.

Căci umflătura modestiei lui era aşa de mare
(Era o ciudăţenie a naturii, spun ei.)
Că vârful ei stătea mult de-asupra pădurii
Părului său, ca piscul unui munte.

Un om aşa modest în Ispahan
Jurau ei tot mereu şi repetat,
Aşa umil şi de nimic, în van ai căuta
Nici un altul înainte nu s-a mai găsit.

Între timp cocoaşa umflăturii
În ceruri s-a străduit s-ajungă
Atât de mare, că-i spuneau individului
"Omul cu minaretul".

Nu era om în Ispahan
Mai mândru sau mai zgomotos în lauda grămezii
Cu-o gură neobosită şi plămâni forte

El se fălea cu vasta-i umflătură.

Până ce Şahul furios trimise-un paj de-ncredere
Ce purta un sac şi chiar şi-un arc
Şi-acel copil blând, explică zâmbitor:
"Un mic cadou pentru dumneata."

Cel mai vestit om din Ispahan,
Se strâmbă la dar, însă tot îl acceptă.
"Dacă trăiam", spuse el, "modestia mea
Mi-ar fi dat faimă nemuritoare!"

(Sukker Uffro)

NEPOTISM, s. Numirea în funcție a bunicii pentru binele partidului.

NERECUNOSCĂTOR, s. Cineva care obține un beneficiu din partea altuia, sau altfel este un obiect al milosteniei.

"Toți oamenii sunt nerecunoscători", se strâmbă cinicul.
"Nu", răspunse bunul filantrop;
"Am adus un mare serviciu unui om într-o zi
Care nici până azi nu m-a blestemat întorcându-l
Nici nu m-a vorbit de rău."

"Stai!" strigă cinicul, "adu-l direct la mine,
De veneraţie sunt copleşit
Şi-aş vrea să îi primesc binecuvântarea."
"Tristă ți-e soarta,
El nu te poate binecuvânta, eu sufăr să-ți mărturisesc
Acest om e mut."

(Ariel Selp)

NESĂBUIT, s. Insensibil la valoarea sfatului nostru.

"Acum pariază ca mine sau lasă-i
Pe pariorii ăştia să-ţi ia banii."
"Nu, copilul nu pariază." "La naiba!
Cum de poţi fi aşa nesăbuit?"

(Bootle P. Gish)

NESTATORNICIE, s. Saţietatea repetată a unei afecţiuni întreprinzătoare.

NESUPUNERE, s. Căptuşeala de argint a norului servituţii.

NEWTONIAN, adj. Aparţinând filosofiei universului inventat de Newton, care a descoperit că un măr cade la pământ, dar nu a fost în stare să spună de ce. Succesorii şi discipolii săi au avansat atât de mult, încât să spună când.

NIHILIST, s. Un rus care neagă existenţa a orice altceva în afară de Tolstoi. Liderul şcolii este Tolstoi.

NIRVANA, s. În religia budistă, o stare de anihilare plăcută dată ca recompensă înţelepţilor, în special celor suficient de înţelepţi ca să o înţeleagă.

NISIPAR, s. Un mamifer vertebrat care susţine părerile politice ale lui Denis Kearney, un demagog notoriu din San Francisco, a cărui audienţă se strângea în spaţiile deschise (loturile de nisip) ale oraşului. Devotat tradiţiei speciei sale, acest lider al proletariatului a fost în cele din urmă doborât de duşmanii săi din lege şi ordine, trăind în tăcere prosperă şi murind nepocăit de bogat. Dar înainte de trădarea sa, el a impus Californiei o constituţie care era o confecţie de păcate servită într-o dicţie de solecisme. Asemănarea dintre cuvin-

tele nisipar şi nemernic este problematică, dar fără îndoială sugestivă.

NOBIL, s. Previziunea naturii pentru minţile ambiţioase ale americanilor bogaţi să-şi atragă distincţia socială şi să sufere înalta societate.

NOIEMBRIE, s. A unsprezecea douăsprezecime a plictisului.

(A) NOMINALIZA, v. A desemna cel mai greu argument politic. A înainta o persoană potrivită pentru a-şi atrage bulgării de noroi şi pisicile moarte ale opoziţiei.

NOMINALIZAT, s. Un gentilom modest care se retrage din faţa distincţiei vieţii particulare şi caută cu perseverenţă obscuritatea onorabilă a unei funcţii publice.

NON-COMBATANT, s. Un quaker mort.

NONSENS, s. Obiecţiile care sunt ridicate împotriva acestui dicţionar excelent.

NOTORIETATE, s. Faima competitorului cuiva pentru onoruri publice. Soiul de renume cel mai accesibil şi acceptabil pentru mediocritate. O scară a lui Iacob care duce la scena vodevilului, cu îngeri urcând şi coborând.

(A) NU DA ASCULTARE, v. A sărbători cu o ceremonie potrivită maturitatea unei porunci.

> Dreptul lui de a mă guverna e limpede ca lumina zilei,
> Datoria mea evidentă e să nu dau ascultare;
> Şi de voi renunţa vreodată la aceasta

Să fiu trăsnit împreună cu datoria mea.

(Israel Brown)

NUMEN, s. Ceea ce există, a se distinge de ceea ce doar pare să existe, cel din urmă fiind un fenomen. Numenul este puțin cam dificil de localizat; poate fi perceput numai printr-un proces de raționare, care este un fenomen. Cu toate acestea, descoperirea şi expunerea numenului oferă un câmp bogat pentru ceea ce Lewis numeşte "nesfârşita diversitate şi încântare a gândirii filosofice." Ura (prin urmare) pentru numen!

NUNTĂ, s. O ceremonie în care două persoane îşi asumă răspunderea să devină una, unul îşi asumă răspunderea să devină nimic şi nimicul îşi asumă răspunderea să devină suportabil.

O

OBICEI, s. O cătuşă pentru cei liberi.

OBLIGAŢIE, s. Un înlocuitor ingenios al lanţului şi biciului traficantului de sclavi.

> Aşa cum, închis în acvariu, peştişorul
> Înoată tot în jurul vasului să găsească o ieşire,
> Lipindu-şi nasul de sticla care-l ţine
> Nici nu vede închisoarea ce-l înconjoară;
> La fel, bietul datornic, fără să vadă nimic împrejur
> Şi totuşi simţind limitele strâmte ce-l strâng
> Suferă din cauza datoriei şi studiază să o evite
> Şi descoperă la sfârşit că mai bine o plătea.
>
> *(Barlow S. Vode)*

OBSERVATOR, s. Un loc unde astronomii încep să intre la bănuieli faţă de presupunerile predecesorilor lor.

OCAZIONAL, adj. Afectându-ne cu o frecvenţă mai mare sau mai mică. Acesta, totuşi, nu este sensul în care este folosit

cuvântul în expresia "versuri ocazionale", care sunt scrise pentru o ocazie, cum ar fi o aniversare, o sărbătoare sau alt eveniment. E adevărat, ele ne afectează ceva mai rău decât alte feluri de versuri, dar numele lor nu are nici o referire la recurența neregulată.

OCCIDENT, s. Partea din lume care se află la vest (sau est) de Orient. Este în cea mai mare parte locuit de creştini, un subtrib puternic al Ipocriților, ale căror principale ocupații sunt crima şi înşelăciunea pe care au plăcerea să le numească război şi comerț. Acestea sunt, de asemenea, principalele ocupații din Orient.

OCEAN, s. Un spațiu de apă care ocupă cam două treimi dintr-o lume făcută pentru om care nu are branhii.

ODATĂ, adv. Îndeajuns.

(A SE) ODIHNI, v. A înceta să mai faci necazuri.

OFENSIV, adj. Generând emoții sau senzații dezagreabile, cum ar fi avansarea unei armate împotriva duşmanului său.

- Au fost ofensive tacticile duşmanului? întrebă regele.

- Aşa aş spune! răspunse generalul înfrânt. Ticălosul nu a vrut să iasă din ascunziş!

OGLINDĂ, s. Un plan sticlos pe care se expune un spectacol trecător dat pentru amăgirea omului.

Regele Manciuriei avea o oglindă magică, în care oricine se uita nu-şi vedea propria imagine, ci pe cea a regelui. Un anumit curtean care se bucura de multă vreme de favorul regelui şi era, prin urmare, cu mult mai bogat decât

orice supus din regat, i-a spus regelui: "Dați-mi, vă rog, oglinda voastră minunată, astfel încât atunci când lipsesc din prezența voastră augustă să pot totuși aduce omagii umbrei voastre vizibile, plecându-mă noapte și zi în fața gloriei binevoitoare a trăsăturilor voastre, pe lângă care nimic nu are o splendoare atât de divină, o Soare al Amiezii Universului!"

Mulțumit de discurs, regele porunci ca oglinda să fie dusă la palatul curteanului; dar, când s-a dus acolo fără să dea de știre, el a găsit-o într-o încăpere unde se țineau numai vechiturile inutile. Aceasta l-a enervat atât de mult, încât a dat în ea cu pumnul tare, spărgând sticla și s-a rănit rău. Înfuriat și mai mult de acest ghinion, el a poruncit ca nerecunoscătorul să fie aruncat în închisoare, iar oglinda să fie reparată și dusă înapoi în palatul său; și așa s-a făcut. Dar când s-a uitat din nou în oglindă, el nu și-a văzut propria imagine, ci numai figura unui măgar încornorat, având un bandaj însângerat la una din copitele din față, așa cum artizanii și toți cei care se uitaseră în ea observaseră mai înainte, dar se temuseră să declare. Învățând înțelepciunea și mila, regele l-a eliberat pe curtean, a pus oglinda din nou în sala tronului și a domnit mulți ani cu dreptate și modestie și, într-o zi, când a adormit în moarte pe tron, întreaga curte a văzut în oglindă imaginea luminoasă a unui înger, care a rămas până astăzi.

OLEAGINOS, adj. Uleios, moale, flexibil.

Disraeli a descris cândva atitudinea Episcopului Wilberforce drept "onctuoasă, oleaginoasă, saponacee." Și bunul prelat a fost cunoscut de atunci drept Sam Săpunilă. Pentru fiecare om există ceva în vocabular care i se lipește ca a doua piele. Dușmanii săi trebuie numai să îl găsească.

OLIMPIAN, adj. Legat de muntele din Tessalia, cândva legat de Zei, acum sălașul ziarelor îngălbenite, sticlelor de bere și

conservelor de sardine mutilate, atestând prezența turistului şi apetitului său.

Numele său turistul zâmbăreț îl scrijeleşte
Pe pereții tempului Minervei,
Unde-a tunat cândva Zeus Olimpianul,
Şi îşi marchează abuzul apetitului.

(Averil Joop)

OM, s. Un animal atât de pierdut în contemplare extatică a ceea ce crede că este, încât trece cu vederea ceea ce ar trebui să fie fără îndoială. Ocupația lui de bază este exterminarea altor animale şi a propriei specii care totuşi se multiplică cu o asemenea repeziciune insistentă, încât va infesta toată suprafața locuibilă, şi Canada.

Când lumea era tânără, iar omul nou
Şi totul era plăcut,
Natura distincții nu făcea
Între regi, şi preoți şi țărani.
Acum nu mai suntem aşa, în prezent,
Decât în această Republică, unde
Avem acel regim vechi
Căci toți sunt regi, oricât de goale
Le-ar fi spinările, oricât de extremă
Foamea. Şi, într-adevăr, oricine are-o voce
Ca să-l accepte pe tiranul ales de partidul său.
Un cetățean care nu voia să voteze
Şi, prin urmare, era detestat
A fost într-o zi cu o haină de catran
(Cu fulgi pe spate şi pe piept)
De patrioți îmbrăcat.
"E datoria ta", strigă mulțimea
"Votul să-l dai cu sinceritate

Pentru cel pe care-l alegi." El se-nclină umil
Şi-şi explică trecutul hain:
"Aşa aş fi făcut, cu bucurie,
Dragi patrioți, dar el niciodată n-a candidat."
(Apperton Duke)

OMILECTICĂ, s. Ştiința de a adapta predicile nevoilor spirituale, capacităților şi condițiilor congregației.

Atât de priceput era parohul în omilectică
Că toate purgativele şi emeticele lui normale
Pentru doftoricirea sufletului erau compuse
Cu discriminare corect fondată
Pe o examinare riguroasă
A limbii, pulsului, inimii şi respirației.
Apoi, diagnosticând starea fiecăruia,
Specificele lui omilii acest doctor
Le administra: pilulele lui atât de eficace
Şi vomitivele atât de vivace
Că sufletele suferinde de zece feluri de boli
Erau convalescente până să-şi dea seama că le au.
Dar vocea Calomniei - toată ascunsă - grăia
Ideile-i colerice şi mormăia scandalos
Că în cazul pacienților cu bani
Pilulele erau de zahăr şi vomitivul era miere.
(Biografia Episcopului Potter)

OMOR, s. Uciderea unei ființe omeneşti de către alta. Sunt patru feluri de omor: criminal, scuzabil, justificabil şi demn de laudă, dar nu contează prea mult pentru persoana ucisă dacă a fost răpusă de un fel sau altul, clasificarea este spre avantajul avocaților.

ONORABIL, s. Suferind de un impediment în atingerea scopurilor. În corpurile legislative este obişnuit să se menţioneze toţi membrii ca fiind onorabili; cum ar fi "onorabilul gentilom este un ticălos nenorocit."

OPERĂ, s. O piesă care prezintă viaţa în altă lume, ai cărei locuitori nu vorbesc, ci cântă, nu au mişcări, ci gesturi şi nu au posturi, ci atitudini. Toată interpretarea este simulare, iar cuvântul simulare vine de la *simia,* maimuţă; dar în operă actorul îşi ia ca model *Simia audibilis* sau *Pithecanthropos stentor*, maimuţa urlătoare.

> Actorul îl maimuţăreşte pe om, cel puţin la formă;
> Artistul de operă o maimuţăreşte pe maimuţă.

OPIAT, s. O uşă neîncuiată din închisoarea identităţii. Duce spre curtea puşcăriei.

OPORTUNITATE, s. O ocazie favorabilă de a înşfăca o dezamăgire.

OPOZIŢIE, s. În politică, partidul care împiedică Guvernul de la a o lua razna, ţinându-l în frâu.

Regele din Ghargaroo, care fusese în străinătate să studieze ştiinţa guvernării, numi pe o sută dintre cei mai graşi supuşi de-ai săi membri ai parlamentului ca să facă legi pentru strângerea taxelor. Pe patruzeci dintre aceştia i-a numit Partidul Opoziţiei şi l-a pus pe Primul Ministru să-i instruiască cu grijă în datoria lor de a se opune la fiecare măsură regală. Cu toate acestea, prima care a fost discutată a fost votată în unanimitate. Extrem de nemulţumit, Regele şi-a folosit dreptul de veto, informând Opoziţia că dacă vor

mai face ceea ce făcuseră din nou, vor plăti cu capetele pentru încăpățânarea lor. Toți cei patruzeci şi-au făcut harakiri pe loc.

- Ce ne facem acum? întrebă Regele. Instituțiile liberale nu pot fi menținute fără un partid de Opoziție.

- Splendoarea Universului, răspunse Primul Ministru, este adevărat că aceşti câini ai întunericului nu mai au credit, dar nu este pierdut chiar totul. Lăsați chestiunea în mâinile acestui vierme din praf.

Ministrul a îmbălsămat şi umplut cu paie cadavrele Opoziției Maiestății Sale, le-a pus din nou în scaunele puterii şi le-a bătut în cuie acolo: patruzeci de voturi au fost înregistrate împotriva fiecărei legi şi națiunea a prosperat. Dar într-o zi o lege care impunea taxa pe negi a fost respinsă căci membrii partidului de guvernământ nu fuseseră bătuți în cuie de scaune! Aceasta l-a înfuriat atât de mult pe Rege, încât Primul Ministru a fost omorât, parlamentul a fost dizolvat cu o baterie de artilerie şi guvernarea poporului, de către popor, pentru popor a dispărut din Ghargaroo.

OPTIMISM, s. Doctrina sau credința că totul este frumos, incluzând ceea ce este urât, totul este bine, mai ales răul şi totul corect dacă este greşit. Este susținută cu cea mai mare tenacitate de cei mai obişnuiți cu ghinionul de a cădea în calamități şi este cel mai acceptabil expusă cu rânjetul cu care zâmbeşte maimuța. Fiind o credință oarbă, este inaccesibilă luminii dezmințirii, o boală intelectuală, care nu cedează la nici un tratament în afară de moarte. Este ereditară, dar din fericire nu contagioasă.

OPTIMIST, s. Un susținător al doctrinei (vezi OPTIMISM) conform căreia negrul este alb.

Un pesimist se adresă lui Dumnezeu pentru uşurare.

- Ah, doreşti să îţi redau speranţa şi veselia! spuse Dumnezeu.

- Nu, răspunse solicitantul, mi-aş dori să creezi ceva care le-ar justifica.

- Lumea este toată creată, spuse Dumnezeu, dar ai trecut cu vederea ceva - mortalitatea optimiştilor.

(A SE) OPUNE, v. A sprijini cu obstrucţionări şi obiecţii.

Cât de singuratic e cel ce crede că apără
Cu vorbe goale Sexul Solemn
De uşurătate. Doar Bărbatule, teme-te,
Numai cei Gravi merită Neplăcutul.

(Percy P. Orminder)

ORATORIE, s. O conspiraţie între vorbire şi acţiune pentru a înşela înţelegerea. O tiranie temperată de stenografie.

ORFAN, s. O persoană vie pe care moartea a lăsat-o fără puterea nerecunoştinţei filiale, o privaţiune care face apel cu o elocvenţă deosebită la tot ceea ce este înţelegător în natura umană. Când este tânăr, orfanul este, de obicei, trimis la un azil, unde, printr-o cultivare atentă a simţului rudimentar al localizării, este învăţat să-şi cunoască locul. Apoi este instruit în arta dependenţei şi a servituţii şi, în cele din urmă, lăsat liber să hălăduiască prin lume ca lustragiu sau spălătoreasă de vase.

ORNITORINC, s. Nota dumneavoastră de plată la restaurant în timpul sezonului de post negru.

ORTODOX, s. Un bou care poartă jugul religios popular.

ORTOGRAFIE, s. Ştiința de a silabisi cu ochiul în loc de ureche. Susținută cu mai multă aprindere decât lumină de către cei eliberați din toate casele de nebuni. Ei trebuie să conceadă câteva lucruri de pe vremurile lui Chaucer, dar cu toate acestea sunt înfierbântați în apărarea celor ce vor fi învinşi de acum încolo.

Un reformator al ortografiei, inculpat
Pentru născociri, a fost citat în fața curții.
Judecătorul spuse: "Suficient,
O să-i stingem lumânarea eternă
Iar cavoul său nu va mai fi văruit."

OSPITALITATE, s. Virtutea care ne face să hrănim şi să adăpostim anumite persoane care nu au nevoie de hrană şi adăpost.

OSTILITATE, s. Un simț deosebit de ascuțit şi aplicat în mod deosebit suprapopulării Pământului. Ostilitatea este clasificată ca activă şi pasivă; ca, respectiv, sentimentele unei femei față de prietenele ei şi cele pe care le are față de restul sexului ei.

OVAȚIE, s. În Roma antică, un imn închinat, formal în onoarea celui care nu fusese de folos duşmanilor poporului. Un triumf mai mic. În engleza modernă, cuvântul este folosit pentru a semnifica orice expresie liberă şi spontană de omagiu popular adresat eroului de moment.

"Am avut o ovație!" spuse actorul,
Dar mi s-a părut neobişnuit de ciudat
Că oamenii şi criticii fuseseră duşi de el
De ureche.

Lexiconul latin îi face absurdă
Afirmația, cât se poate de clar;
În *"ovum"* găsim rădăcina adevărată a cuvântului:
Înseamnă ou.

(Dudley Spink)

PACE, s. În relații internaționale, o perioadă de înşelare între două perioade de lupte.

Oh, ce este vuietul zgomotos ce-mi atacă
Urechile fără încetare?
Este vocea celor cu speranțe, salutând
Ororile păcii!

Ah, Pace Universală! ei o curtează,
S-ar şi căsători cu ea,
Dacă numai ar şti cum să o facă
Ar fi uşor de făcut.

Muncesc zi şi noapte
La problema lor, precum cârtițele.
Ai milă, Cerule, te rog,
De sufletele lor băgăcioase!

(Ro Amil)

PAIAȚĂ, s. Un personaj popular în vechile piese italieneşti, care îl imita cu o incompetență caraghioasă pe bufon sau clovn şi era, prin urmare, maimuțăreala unei maimuțe; căci clovnul însuşi imita personajele serioase ale piesei. Paiața a fost progenitura specialistului în umor, aşa cum avem astăzi nefericirea să-l cunoaştem. În paiață vedem un exemplu de creație; în umorist, de transmitere. Un alt specimen excelelent al paiației moderne este ajutorul de paroh, care îl maimuțăreşte pe paroh, care îl maimuțăreşte pe episcop, care îl maimuțăreşte pe arhiepiscop, care îl maimuțăreşte pe diavol.

PALAT, s. O reşedință frumoasă şi costisitoare, în special a unui mare oficial. Reşedința unui mare demnitar al Bisericii creştine se numeşte palat; cel al Întemeietorului religiei sale era cunoscut drept câmp sau marginea drumului. Există un progres.

PALMIER, s. O specie de copac care are mai multe varietăți, dintre care palmierul râios *(Palma hominis)* este cel mai larg răspândit şi mai cu hărnicie cultivat. Nobila plantă exudă un fel de cauciuc invizibil, care poate fi detectat aplicând pe scoarță o bucată de aur sau argint. Metalul va adera cu o tenacitate remarcabilă. Fructul palmierului râios este atât de amar şi nesatisfăcător, încât un procent considerabil din el este, uneori, dat în ceea ce se numeşte "binefacere".

PANĂ, s. Un instrument de tortură cedat de o gâscă şi, de obicei, mânuit de un măgar. Folosirea penei este acum depăşită, dar echivalentul său modern, penița de oțel, este mânuită de aceeaşi eternă Prezență.

PANDEMONIU, s. Literal Locul Tuturor Demonilor. Majoritatea au evadat în politică şi finanțe, iar locul este

folosit acum ca sală de lectură pentru Reformatorul Audibil. Când sunt tulburate de vocea sa, ecourile străvechi urlă răspunsuri potrivite, cât se poate de mulțumitoare pentru mândria distincției lui.

PANTALONI, s, Un veşmânt pentru partea de jos a masculului adult civilizat. Veşmântul este tubular şi nu este dotat cu balamale la punctele de flexiune. Se presupune că a fost inventat de un umorist. Numiți pantaloni de către cei luminați şi izmene de cei nedemni.

PANTEISM, s. Doctrina conform căreia totul este Dumnezeu, în contradicție cu doctrina conform căreia Dumnezeu este totul.

PANTOMIMĂ, s. O piesă în care povestea este spusă fără violență față de limbaj. Cea mai puțin dezagreabilă formă de acțiune dramatică.

(A) PARDONA, v. A anula o pedeapsă şi a readuce la viața de crimă. A adăuga la ademenirea crimei tentația nerecunoştinței.

PAŞAPORT, s. Un document impus în mod ticălos unui cetățean care merge în străinătate, expunându-l ca străin şi scoțându-l în evidență pentru reprobări şi nelegiuri speciale.

PATĂ DE MUSCĂ, s. Prototipul punctuației. S-a observat de către Garvinus că sistemele de puctuație, în uz printre diferitele națiuni alfabetizate, au depins în mod originar de obiceiurile sociale şi dieta generală a muştelor care le infestau țările. Aceste ființe, care s-au distins întotdeauna printr-o familiaritate de vecini tovărăşească cu autorii, le împodobesc cu larghețe sau zgârcenie, manuscrisele în procesul

creşterii sub peniţă, conform obiceiurilor lor trupeşti, scoţând sensul operei printr-un fel de interpretare superioară şi independentă de puterile scriitorului. Vechii maeştri ai literaturii, adică scriitorii timpurii a căror operă este atât de stimată de scribii mai târzii şi criticii aceleiaşi limbi, niciodată nu puneau semne de punctuaţie, ci lucrau tot înainte cu mâna liberă, fără acea discontinuitate a gândului care provine din folosirea punctelor. (Observăm acelaşi lucru la copii astăzi, a căror utilizare în această privinţă este un exemplu izbitor şi frumos al legii conform căreia copilăria indivizilor reproduce metodele şi etapele dezvoltării caracterizând copilăria speciei.) În opera acestor scribi primitivi se descoperă, de către investigatorul modern, cu instrumentele sale optice şi testele chimice, că toate semnele de punctuaţie au fost introduse de ingeniosul şi săritorul colaborator al scriitorului, musca obişnuită de casă - *Musca maledicta.* Transcriind aceste manuscrise străvechi, cu scopul fie de a fi însăşi opera, fie de a păstra ceea ce autorii, în mod natural, priveau drept revelaţii divine, scriitorii de mai târziu au copiat cu reverenţă şi acurateţe orice fel de semne au găsit pe papirus sau pergament, spre negrăita mărire a lucidităţii gândului şi a măreţiei operei. Scriitorii contemporani cu aceşti copişti s-au folosit, firește, de avantajele evidente ale acestor semne, în propria operă, şi cu sprijinul muştelor din casele lor ar putea să aibă bunăvoinţa să ofere recunoaştere, frecvent să rivalizeze şi uneori să depăşească scrierile mai vechi, cel puţin în ce priveşte punctuaţia, ceea ce nu este o glorie mică. Pentru a înţelege pe deplin serviciile importante pe care le aduc muştele literaturii, este necesar numai să punem o pagină dintr-un roman alături de o farfurie cu smântână şi alta cu melasă, într-o cameră însorită, şi să observăm "cum spiritul se aprinde şi stilul se rafinează" în proporţie corespunzătoare duratei expunerii.

PATRIOT, s. Cineva pentru care interesele unei părți par superioare celor ale întregului. Păcăleala omului de stat şi unealta cuceritorilor.

PATRIOTISM, s. Gunoi inflamabil pregătit pentru torța oricărui ambițios dornic să-şi lumineze numele.

În faimosul dicționar al doctorului Johnson, patriotismul este definit ca ultimul resort al unui ticălos. Cu tot respectul pentru un lexicograf luminat, dar inferior, îndrăznesc să susțin că este primul.

PĂCĂLITUL DE 1 APRILIE, s. Păcăltul din martie cu încă o lună adăugată prostiei sale.

PĂGÂN, s. O creatură ignorantă care are prostia de a adora ceva pe care îl poate vedea şi simți. Conform Profesorului Howison de la Universitatea de Stat din California, ebraicii sunt păgâni.

"Ebraicii sunt păgâni!" spune Howison. El
Este un filosof creştin. Eu sunt
Un individ agnostic vulgar, dacă doriți,
Prea mult dependent de crima
Discuțiilor religioase în rimele mele.

Deşi ebraicii şi Howison nu se pot înțelege
Asupra unui modus vivendi,
Totuşi Cerul a avut un scop pentru mine
Şi eu nu am fost crescut într-un mod
Ca să mă bucur de disputa încinsă.

Căci asta este credința sufletului şi a esenței mele
Şi adevărul ei îl susțin:

Cine diferă de mine în credință e un -ist
Şi un -it, o -ie, sau un -ism
Şi peste el sau ea am sărit!

Să solicite Howison cu bărbia ridicată
Toleranța, este foarte bine,
Şi o prăjeală este ofensă pentru nara sa subțire,
Dar conduce - ştiu după miros -
Un grătar secret şi personal!

(Bissel Gip)

PĂGÂNISM, s. Principala dintre toate marile credințe de pe această lume.

PĂMÂNT, s. O parte a suprafeței Pământului, considerată proprietate. Teoria conform căreia pământul este supus proprietății private şi controlului este fundamentul societății moderne şi este, în mod eminent demnă de superstructură. Dusă către concluzia sa logică, înseamnă că unii au dreptul să-i împiedice pe alții să trăiască, căci dreptul de a poseda înseamnă dreptul exclusiv de a ocupa şi, de fapt, legile încălcării sunt puse în practică oriunde este recunoscută proprietatea asupra pământului. Aşadar, dacă întreaga suprafață de *terra firma* este în proprietatea lui A, B sau C, nu va mai fi loc să se nască D, E şi F sau, născuți ca uzurpatori, să existe.

O viață pe valul oceanului,
O casă în adâncurile întunecate,
Acolo scânteia naturii mi-a dat şi
Am dreptul să o păstrez.

Mi-au dat interdicție
Oriunde să mă duc pe țărm.

Atunci, ho! Pe spuma învolburată,
Sunt un comodor înnăscut!

(Dodle)

(A) PĂSTRA, v.

El şi-a rispit toată averea
Şi-apoi în moarte a adormit,
Murmurând: "Ei, în orice caz,
Îmi voi păstra numele nepătat."
Dar când a fost săpat pe piatra de mormânt
Al cui era? - căci morții nu iau cu ei nimic.

(Durang Gophel Arn)

PÂNZĂ, s. Un fel de material care, atunci când e făcut pentru ştreang, necesită mult in - Calcraft Spânzurătorul.

PEDEAPSĂ, s. O ploaie de foc şi pucioasă care cade la fel asupra drepților şi asupra nedrepților care nu şi-au găsit adăpost evacuându-i.

În rândurile următoare, adresate unui *Împărat în exil* de către părintele Gassalasca Jape, reverendul poet pare să facă aluzie la imprudența de a se întoarce către Pedeapsă când exclamă:

Cum, cum! Don Pedro, doreşti să pleci
Înapoi în Brazilia să-ți sfârşeşti zilele liniştit?
Dar ce asigurare ai că va fi aşa?
Nu este mult de când ai fost într-o revoltă,
Iar dragii tăi supuşi au arătat dorința de a sări
La beregata ta şi să te strângă ca pe-un şobolan. Ştii
Că împărățiile sunt nerecunoscătoare; eşti sigur
Că în republici e mai greu să ți se facă rău?

PEDIGREE, s. Partea cunoscută a rutei de la un strămoş arboricol cu băşică înotătoare la descendentul urban cu ţigară.

PELERIN, s. Un călător care este luat în serios. Un Părinte Pelerin a fost cineva care, părăsind Europa în 1620 pentru că nu i se permitea să cânte psalmi pe nas, a ajuns până în Massachussets unde Îl putea personifica pe Dumnezeu conform conştiinţei sale.

PENITENT, adj. Fiind supus sau aşteptând pedeapsa.

PERFECŢIUNE, s. O stare imaginară de calitate distinsă de cea actuală printr-un element cunoscut drept excelenţă; un atribut al cinicului.

Editorul unei reviste engleze, după ce a primit o scrisoare indicând natura eronată a vederilor şi stilului său şi semnată "Perfecţiune", a scris cu promptitudine în josul scrisorii: "Nu sunt de acord cu dumneavoastră" şi i-a expediat-o lui Matthew Arnold.

PERICOL, s.

> Un animal sălbatic care, atunci când doarme,
> Este ridiculizat şi dispreţuit de om
> Dar o ia la sănătoasa în salturi
> Şi sare când se trezeşte.
>
> *(Ambat Delaso)*

PERIPATETIC, adj. Umblând de colo-colo. Legat de filosofia lui Aristotel care, în timp ce o expunea, se deplasa de colo-colo ca să evite obiecţiile elevilor său. O precauţie inutilă, nici

ei nu ştiau mai mult decât el despre chestiune.

PERORAȚIE, s. Explozia unei rachete oratorice. Orbeşte, dar pentru un observaor care are nasul nepotrivit, cea mai evidentă particularitate este mirosul diferitelor tipuri de prafuri folosite la pregătirea ei.

PERSEVERENȚĂ, s. O virtute josnică de la care mediocritatea obține un succes fără glorie.

"Perseverează, perseverează!" strigă predicatorii cu toții,
Ei înşişi zi şi noapte, perseverând să dea din gură.
"Aminteşte-ți fabula broaştei țestoase şi a iepurelui -
Unul spre țel, iar celălalt este... unde?"
Păi, unde? înapoi în țara Viselor, reînnoindu-şi chiria
Vieții şi toți muşchii, păstrându-şi pacea,
Țelul şi rivalul uitați la fel
Ca lunga oboseală a fugii inutile.
Spiritul lui ascuns în iarba şi roua
Tărâmului fără de câini dincolo de Tocană
El doarme, ca un sfânt într-un loc sacru,
Câştigător a tot ceea ce este bun într-o specie.
(Sukker Uffro)

PESIMISM, s. O filosofie impusă cu forța convingerilor observatorului printr-o prevalență descurajantă a optimistului cu speranța sperietoare de ciori şi zâmbetul antipatic.

PHOENIX, s. Un prototip clasic al păsăricii fierbinți moderne.

PIAN, s. O maşinărie de salon pentru a-l stăpâni pe vizitatorul impertinent. Se pune în funcțiune apăsând clapele mecanismului şi spiritele audienței.

PICTURĂ, s. Arta de a proteja suprafețele plane de vreme şi a le expune criticului.

În trecut, pictura şi sculptura erau combinate în aceeaşi operă: anticii îşi pictau statuile. Singura alianță actuală dintre cele două arte este că pictorul modern îşi şlefuieşte protectorii.

PIELE ROŞIE, s. Un indian nord-american, a cărui piele nu este roşie, cel puțin nu pe dinafară.

PIERDERE, s. Privare de ceea ce am avut sau nu am avut. Astfel în sensul din urmă, se spune despre un candidat învins că "a pierdut alegerile"; şi despre acel om eminent, poetul Gilder, că "şi-a pierdut mințile." În sensul dintâi şi mai legitim este folosit cuvântul în faimosul epitaf:

Aici de mult zace cenuşa lui Huntington
A cărui pierdere este câştigul nostru,
Căci cât îşi exercita puterile
Orice câştiga, pierderea era a noastră.

PIETATE, s. Venerație față de Ființa Supremă, bazată pe presupusa Lui asemănare cu omul.

Un porc este învățat prin pilde şi predici
Să gândească că Dumnezeul Porcilor
Are rât şi coadă sfredel.

(Judibras)

PIETON, s. Partea variabilă (şi audibilă) a şoselei pentru un automobil.

PIGMEU, s. Cineva dintr-un trib de oameni foarte mici, descoperit de călătorii din vechime în multe părți ale lumii, dar de cei moderni numai în Africa Centrală. Pigmeii sunt numiți astfel pentru a-i deosebi de caucazieniii mai voluminoşi care sunt Hogmei.

PIRATERIE, s. Comerț fără încurcături prosteşti, exact aşa cum l-a făcut Dumnezeu.

PISICĂ, s. Un automat, moale, indestructibil oferit de natură pentru a fi izbit cu piciorul când lucrurile merg prost în cercul domestic.

Acesta este un câine,
Aceasta este o pisică.
Aceasta este o broască,
Acesta este un şoarece.
Aleargă, câine! Miorlăie, pisică!
Sari, broască! Ronțăie, şoarece!

(Elevenson)

(A) PLAGIA, v. A prelua gândirea sau stilul altui scriitor pe care nu l-am citit absolut niciodată.

PLAGIAT, s. O coincidență literară compusă dintr-o prioritate discreditabilă şi o urmare consecutivă.

PLATITUDINE, s. Elementul fundamental şi gloria specială a literaturii populare. O gândire care sforăie în cuvinte care fumegă. Înțelepciunea a milioane de proşti în dicția unui nerod. Un sentiment fosil în piatră artificială. O morală fără fabulă. Tot ceea ce este muritor dintr-un adevăr răposat. O jumătate de ceaşcă de lapte şi mortalitate. Nasul Papei pe un păun fără pene. O moluscă uscându-se pe țărmul unei mări

a gândirii. Cotcodăcitul care-i supraviețuieşte oului. O epigramă uscată.

PLATONIC, adj. Aparținând filosofiei lui Socrate. Iubirea Platonică este denumirea prostească pentru afecțiunea dintre o incapacitare şi un îngheț.

PLĂCERE, s. Cea mai puțin nesuferită formă de deprimare.

PLĂCINTĂ RECE, s. Un agent de avansare a culegătorului al cărui nume este Indigestie.

"Plăcinta rece era extrem de apreciată de rămăşițe."
(Rev. dr. Mucker, la o slujbă de înmormântare a unui nobil britanic)

"Plăcinta rece este detestabilă
Cea americană comestibilă.
De aceea am sfârşit-o şi m-am terminat,
Aşa departe de Londra."
(De pe piatra funerară a unui nobil britanic din Kalamazoo)

(A) PLĂNUI, v. A te preocupa în legătură cu cea mai bună metodă de a obține un rezultat accidental.

PLEBEU, s. Un roman antic care nu şi-a mânjit decât mâinile cu sângele țării sale. Diferențiat de Patrician, care era o soluție saturată.

PLEBISCIT, s. Un vot popular care să stabilească voința suveranului.

PLENIPOTENȚIAR, adj. Având puteri depline. Un ministru plenipotențiar este un diplomat care posedă autoritatea absolută cu condiția să nu şi-o exercite niciodată.

PLEONASM, s. O armată de cuvinte care escortează un caporal al gândirii.

PLIC, s. Mormântul unui document; teaca unei note de plată, păstaia unui mandat poştal; furoul unei scrisori de dragoste.

PLICTIS, s. Lâncezeală, starea sau condiția în care eşti plictisit. Multe derivații pline de fantezie ale cuvântului au fost afirmate, dar o autoritate atât de înaltă precum părintele Jape spune că provine dintr-o sursă foarte evidentă: primele cuvinte ale străvechiului imn latinesc *Te Deum Laudamus*. În derivația sa aparent naturală este ceva care întristează.

PLICTISITOR, s. O persoană care îți vorbeşte când doreşti să asculte.

PLUG, s. Un instrument care strigă în gura mare după mâinile obişnuite cu penița.

PLUMB, s. Bucățele dăunătoare de metal suspectate de distrugerea civilizației şi iluminării, în ciuda rolului lor în acest dicționar incomparabil. Un metal greu albastru-cenuşiu folosit pentru a da stabilitate iubiților uşori, în special celor care nu iubesc cu înțelepciune, ci pe soțiile altor bărbați. Plumbul este, de asemenea, de mare folos drept contragreutate la un argument de o asemenea greutate încât întoarce roata dezbaterii în direcția greşită. Un fapt interesant în chimia controverselor internaționale este că la punctul de contact a două patriotisme, plumbul se precipită în cantități mari.

Slăvit fii, sfânt Plumb! al feudelor omeneşti marele
Şi universalul arbitru; dăruit
Cu pătrundere să străpungi orice nor
Începeţoşând câmpul urii controversate,
Şi cu o precizie selectivă, inevitabilă,
Cercetătoare găseşti nemărturisitul
Dar vitalul punct. Judecata ta, când e permisă
De chirurg, încheie dezbaterea.
O, metal util! de n-ai fi tu,
Mereu ne-am trage de urechi;
Dar când te-auzim bâzâind ca o albină
Noi, ca bătrânul Muhleneberg, "nu dorim să mai stăm."
Şi când cei rapizi au fugit ca iepurii,
Jack Satana miroase morţii ca să facă alte gloanţe.

POALĂ, s. Unul dintre cele mai importante organe ale corpului femeiesc, o înzestrare admirabilă a naturii pentru odihna copilăriei, dar, în principal, utilă la festivităţile rurale pentru a susţine farfurii cu pui rece şi capetele masculilor adulţi. Masculul speciei noastre are o poală rudimentară, imperfect dezvoltată şi care nu contribuie în nici un fel la bunăstarea substanţială a animalului.

POCĂINŢĂ, s. Slujitorul credincios şi discipolul Pedepsei. De obicei manifestă un grad de reformare care nu este întru totul proporţională cu conţinutul păcatului.

Doritor să eviţi chinurile Iadului
Te vei pocăi şi te vei alătura Bisericii, Parnell?
Astfel Aghiuţă te va ţine departe de cărbunii încinşi,
Dar te va adăuga la suferinţele altor suflete.
(Jomater Abemy)

POCHER, s. Un joc despre care se spune că se joacă cu cărțile într-un scop necunoscut acestui lexicograf.

POEZIE, s. O formă de exprimare particulară a Tărâmului de dincolo de Reviste.

POLIGAMIE, s. O casă de ispăşire, sau capelă de pocăință, dotată cu mai multe scaune de penitență, deosebită de monogamie, care are numai unul.

POLITEȚE, s. Cea mai acceptabilă ipocrizie.

POLITICĂ, s. O luptă de interese deghizată într-o competiție de principii. Conducerea chestiunilor publice pentru avantaje particulare.

POLITICIAN, s. Un țipar din noroiul fundamental pe care este ridicată superstructura societății organizate. Când se zbate, confundăm agitarea cozii lui cu clătinarea edificiului. Comparat cu omul de stat, el suferă dezavantajul de a fi în viață.

POLIȚIE, s. O forță armată pentru protecție şi participare.

POPULIST, s. Un patriot fosilă din perioada agricolă timpurie, găsit în vechiul steatit roşu de sub Kansas; caracterizat printr-o întindere neobişnuită a urechii, pe care unii naturalişti o consideră a-i da puterea să zboare, deşi profesorii Morse şi Whintey, urmând linii de gândire diferite, au scos în evidență cu ingeniozitate că dacă ar fi posedat-o, s-ar fi dus altundeva. În discursul pitoresc din perioada sa, din care unele fragmente ne-au parvenit, era cunoscut drept "Chestiunea Kansas."

PORC, s. O pasăre remarcabilă pentru catolicismul apetitului său şi servind ca să-l ilustreze pe al nostru. Printre mahomedani şi evrei porcul nu se bucură de favoare ca articol de dietă, dar este respectat pentru delicateţea şi vocea sa melodioasă. În principal, pentru cântec este apreciată această pasăre; colivia sa plină de cor a fost ştiută să smulgă lacrimi din partea a două persoane în acelaşi timp. Numele ştiinţific al acestei păsări este *Porcus Rockefelleri.* Domnul Rockefeller nu a descoperit porcul, dar este considerat dreptul său prin asemănare.

PORT, s. Un loc unde vapoarele se adăpostesc de furia furtunii şi sunt expuse furiei vameşilor.

PORTABIL, adj. Expus unor stăpâni schimbători prin vicisitudinile posesiei.

> Această mică avere, dacă nu el a făcut-o
> Şi nici n-a părăsit-o fostul paznic al ei,
> E nepotrivit de portabilă, bag de seamă.
>
> *(Worgum Slupsky)*

PORTUGHEZI, s. O specie de gâşte indigene din Portugalia. În marea majoritate nu au aripi şi sunt cât se poate de bune de mâncat, chiar şi când sunt umplute cu usturoi.

POSEDAT, adj. Vexat de un spirit rău, precum porcul Gadarene şi alţi critici. Posedarea era cândva mai obişnuită decât este acum. Arastus ne spune despre un ţăran care era posedat de un diavol diferit în fiecare zi a săptămânii, iar duminica de doi. Ei erau deseori văzuţi, întotdeauna umblând în umbra lui, când avea una. Au fost, în final, alungaţi de preotul satului, un om sfânt; dar l-au luat cu ei pe ţăran, căci el a dispărut cu totul. Un diavol scos dintr-o femeie de Arhie-

piscopul de Rheims a alergat prin copaci, urmărit de sute de oameni, până a ajuns la câmp deschis unde, printr-un salt mai înalt decât o turlă de biserică, a intrat într-o pasăre. Un capelan din armata lui Cromwel a exorcizat diavolul dintr-un soldat aruncând soldatul în apă, şi diavolul a ieşit la suprafață. Soldatul, din nefericire, nu a mai ieşit.

POSTERITATE, s. O curte de apel care întoarce judecata contemporanilor unui autor, petentul fiind competitorul său obscur.

POTABIL, s. Potrivit pentru băut. Se spune că apa este potabilă, într-adevăr, unii o declară băutura noastră naturală, deşi chiar ei o descoperă plăcută la gust numai când suferă de o boală recurentă numită sete, pentru care este medicament. Asupra a nimic nu s-a concentrat atâta ingeniozitate măreață şi perseverentă în toate epocile şi în toate țările, în afară de cele mai necivilizate, ca asupra invenției înlocuitorilor apei. Să susții că această aversiune generală față de acel lichid nu are nici o bază în instinctul de conservare al speciei înseamnă să fii neştiințific şi fără ştiință suntem precum şerpii şi broaştele râioase.

POVESTE, s. O narațiune, de obicei neadevărată. Adevărul poveştilor care urmează nu a fost, totuşi, discreditat cu succes.

Într-o seară, domnul Rudolph Block din New York s-a găsit aşezat la cină alături de domnul Percival Pollard, distinsul critic.

- Domnule Pollard, spuse el, cartea mea, *"Biografia unei vaci moarte"*, este publicată anonim, dar nu se poate să nu-l cunoaşteți pe autorul ei. Totuşi, făcându-i recenzia, vorbiți despre "opera Idiotului Secolului". Considerați că este o

critică onestă?

- Îmi pare foarte rău, domnule, răspunse criticul amabil, dar nu mi-a trecut prin cap că chiar nu ați dori ca publicul să nu știe cine a scris-o.

Domnul W.C. Morrow, care locuia în San Jose, California, era dependent de scrierea poveștilor cu fantome care îl făceau pe cititor să simtă că un șir de șopârle, de-abia ieșite din gheață, îi mergeau de-a lungul spatelui și i se ascundeau în păr. San Jose era în acel timp considerat a fi bântuit de spiritul vizibil al unui bandit pe nume Vasquez, care fusese spânzurat acolo. Orașul nu era luminat foarte bine și este un eufemism să spunem că în San Jose aveai rețineri să ieși pe afară noaptea. Într-o noapte deosebit de întunecoasă, doi domni se aflau în cel mai siguratic loc din oraș, vorbind cu voce tare ca să-și păstreze curajul, când au dat peste domnul J.J. Owen, un bine cunoscut jurnalist.

- Cum, Owen, spuse unul, ce te aduce pe aici într-o noapte ca asta? Mi-ai spus că ăsta este unul dintre locurile favorite bântuite de Vasquez! Nu ți-e frică să fii pe afară?

- Dragul meu, răspunse jurnalistul cu o cadență uscată în vorbire, precum vâjâitul vântului încărcat de frunze, mi-e frică să stau în casă. Am în buzunar una din poveștile lui W.C. Morrow și nu îndrăznesc să mă duc singur unde este suficientă lumină ca să o citesc.

Contraamiralul Schley și reprezentantul Charles F. Joy stăteau lângă Monumentul Păcii, în Washington, discutând chestiunea: "Este succesul un eșec?" Domnul Joy se opri brusc în mijlocul unei propoziții elocvente, exclamând:

- Hei! Am mai auzit fanfara asta, Santlemann's, cred.

- Nu aud nici o fanfară, spuse Schley.

- Dacă stau și mă gândesc, nici eu, spuse Joy; dar îl văd pe Generalul Miles venind în josul bulevardului și festivi-

tatea aceea mă afectează mereu ca o orchestră cu alămuri. Trebuie să-ți analizezi impresiile cu foarte mare grijă, altfel le încurci originile.

În timp ce Amiralul își digera masa rapidă de filosofie, Generalul Miles trecu cu alaiul, un spectacol de o demnitate impresionantă. Când coada procesiunii trecuse, cei doi observatori își reveniră din orbirea trecătoare provocată de strălucirea ei.

- Pare să se simtă bine, spuse Amiralul.

- Nu este nimic, consimți Joy gânditor, care să îi placă pe jumătate la fel de mult.

Ilustrul om de stat Champ Clark a trăit cândva cam la o milă de satul Jebigue, în Missouri. Într-o zi, el călări în oraș pe măgărușul lui favorit și, legând animalul pe partea însorită a străzii, în fața unei cârciumi, intră cu aerul său de abstinent total pentru a-l înștiința pe cârciumar că vinul este botezat. Era o zi înfricoșător de fierbinte. Destul de curând, un vecin veni înăuntru și, văzându-l pe Clark, îi spuse:

- Omule, nu e bine să lași măgărușul ăla acolo, în soare. O să se prăjească, cu siguranță, fumega când am trecut pe lângă el.

- Oh, n-are nimic, spuse Clark cu nepăsare, este un fumător înrăit.

Vecinul luă o limonadă, dar scutură din cap și repetă că nu era bine. Deodată îi veni o idee; fusese un incendiu în noaptea trecută, un grajd de după colț arsese și un număr de cai ajunseseră la nemurire, printre care și un mânz care se rumenise de tot. Unul dintre băieți dădu drumul măgărușului domnului Clark și îl înlocui cu partea muritoare a mânzului. Imediat un alt om intră în cârciumă.

- Pentru numele lui Dumnezeu! spuse el, luând-o pe ocolite, ia de acolo măgarul ăla, miroase.

- Da, interveni, Clark, animalul ăla are cel mai bun nas

din Missouri. Dar dacă el nu se supără, n-ar trebui nici tu.

În cursul evenimentelor omeneşti, domnul Clark ieşi şi acolo, aparent, zăceau rămăşiţele incinerate şi micşorate ale animalului său. Băieţii n-au avut parte să se amuze pe seama domnului Clark care se uită la trup şi, cu expresia neutră căreia îi datorează atât de mult avansarea politică, plecă. Dar ducându-se spre casă târziu, în acea noapte, el îşi văzu măgăruşul stând tăcut şi solemn la marginea drumului în lumina cețoasă a lunii. Menționând numele lui Satan cu o emfază neobişnuită, domnul Clark o luă la sănătoasa cât de repede putu şi petrecu noaptea în oraş.

Generalul H.H. Wotherspoon, preşedintele Colegiului Militar de Război, avea un babuin cu nasul cârn, un animal de o inteligență neobişnuită, dar cu o frumusețe imperfectă. Întorcându-se în apartamentul său într-o seară, generalul a fost surprins şi îndurerat să-l găsească pe Adam (căci aşa era numită creatura, generalul fiind darwinist) stând drepți în fața lui şi purtând cea mai bună uniformă a stăpânului său, cu epoleți şi toate cele.

- Nenorocit de strămoş îndepărtat! Detună marele strateg, ce înseamnă asta? Şi cu haina mea pe tine!

Adam se ridică şi, cu o privire plină de reproş, se lăsă în patru labe în felul speciei sale şi, țopăind prin cameră până la o masă, se întoarse cu o carte de vizită: Generalul Barry venise în vizită şi, judecând după o sticlă goală de şampanie şi mai multe mucuri de trabuc, fusese tratat cu ospitalitate în timp ce aşteptase. Generalul îi ceru scuze strămoşului său credincios şi se retrase. În ziua următoare, îl întâlni pe Generalul Barry, care spuse:

- Spoon, bătrâne, când te-am lăsat ieri seară am uitat să te întreb despre trabucurile acelea excelente. De unde le-ai luat?

Generalul Wotherspoon nu consimți să răspundă, ci

plecă.

- Iartă-mă, te rog, spuse Barry, glumeam, bineînțeles. Păi, am ştiut că nu erai tu înainte să treacă un sfert de oră.

POZITIV, adj. Greşind cu voce tare.

POZITIVISM, s. O filosofie care neagă ştiința noastră asupra Realului şi ne afirmă ignoranța asupra Aparentului. Cel mai îndelungat exponent al său este Comte, cel mai întins Mill şi cel mai gros Spencer.

PRAF DE PUŞCĂ, s. Un agent folosit de națiunile civilizate pentru soluționarea disputelor care ar putea deveni problematice dacă ar fi lăsate nerezolvate. Conform majorității scriitorilor, invenția prafului de puşcă este atribuită chinezilor, dar nu cu dovezi convingătoare. Milton spune că a fost inventat de diavol ca să împrăştie îngerii cu el şi această opinie pare să îşi atragă ceva sprijin din puținătatea îngerilor. Mai mult, are sprijinul din toată inima al onorabilului James Wilson, Secretar al Agriculturii.

Secretarul Wilson a devenit interesat de praful de puşcă în urma unui eveniment care s-a petrecut pe la ferma experimentală a Guvernului din Districtul Columbia. Într-o zi, cu câțiva ani în urmă, un ticălos imperfect de reverențios față de ataşamentele profunde şi caracterul personal al Secretarului i-a făcut cadou un sac cu praf de puşcă, prezentându-l drept semințe de *Flashawful flabbergastor*, o cereală din Patagonia de mare valoare comercială, admirabil adaptată acestei clime. Bunul Secretar a fost instruit să o împrăştie de-a lungul unei brazde lungi şi după aceea să o acopere cu sol. Aceasta el a început să facă pe loc şi făcuse o linie continuă de-a lungul unui câmp de zece acri, când a fost obligat să se uite înapoi de un strigăt al generosului donator, care a

lăsat să-i scape pe loc un chibrit aprins în brazdă, la începutul ei. Contactul cu solul umezise întrucâtva praful, dar funcționarul uimit s-a văzut urmărit de un stâlp înalt mișcător de foc, fum şi cu o evoluție fioroasă. El a stat o clipă paralizat şi incapabil să vorbească, apoi şi-a amintit de un angajament şi, scăpându-l pe jos pe tot, s-a îndepărtat de acolo cu o iuțeală surprinzătoare, încât pentru ochii spectatorilor aflați de-a lungul rutei alese apărea ca o dungă lungă, încețoşată care se prelungea cu o rapiditate de neînchipuit prin şapte sate şi refuzând în mod audibil să se potolească. "Sfinte Sisoe! Ce e aia?" a strigat şeful unui prospector, făcându-şi umbră ochilor şi privind dunga ştearsă a agricultorului care îi intersecta orizontul vizibil. "Acela", spuse supraveghetorul, privind neatent la fenomen şi din nou concentrându-şi atenția asupra instrumentului său, "este Meridianul Washingtonului."

PREADAMIC, s. Una dintre speciile experimentale şi aparent nesatisfăcătoare care a antedatat Creația şi a trăit în condiții greu de conceput. Melsius credea că locuia în Vid şi că era ceva intermediar între peşti şi păsări. Puține sunt ştiute despre ei, în afară de faptul că i-au oferit lui Cain o soție şi teologilor o controversă.

PRECEDENT, s. În Drept, o decizie, regulă sau practică anterioară care, în absența unui statut definitivat, are orice fel de forță şi autoritate pe care alege să i-o acorde un Judecător, prin aceasta simplificându-şi sarcina de a face cum pofteşte. Cum există precedente pentru orice, el nu trebuie decât să le ignore pe cele care sunt împotriva interesului său şi să le accentueze pe cele pe care le doreşte. Inventarea precedentului înalță procedura legală de la starea joasă de chin neprevăzut la atitudinea nobilă a unui arbitrar dirijabil.

PRECIPITAT, adj. Înaintea cinei.

> Precipitat în toate, acest păcătos
> A trecut la fapte întâi, apoi la cină.
>
> *(Judibras)*

PREDESTINARE, s. Doctrina conform căreia toate lucrurile se petrec conform cu programul. Această doctrină nu ar trebui să fie confundată cu cea a predeterminării, care înseamnă că toate lucrurile sunt programate, dar nu le afirmă îndeplinirea, aceea fiind numai o implicație din partea altor doctrine cu care se împletește ea. Diferența este suficient de mare ca să fi înecat creștinătatea în cerneală, ca să nu spunem nimic de sânge. Cu deosebirea dintre cele două doctrine în minte şi o credință plină de veneraţie în amândouă, poți spera să scapi de perdiție, dacă eşti scutit.

PREDETERMINARE, s. Arată ca un cuvânt uşor de definit, dar când iau în considerare că teologi pioşi şi învățați au petrecut vieți îndelungate explicându-l şi au scris biblioteci întregi ca să-şi explice explicațiile; când îmi amintesc că națiunile au fost divizate de războaie sângeroase provocate de diferențele între predeterminare şi predestinare şi că milioane de comori au fost cheltuite în efortul de a demonstra şi dezminți compatibilitatea sa cu liberul arbitru şi eficacitatea rugăciunii, a laudei şi a vieții religioase, amintindu-mi toate aceste fapte oribile din istoria cuvântului, stau îngrozit în fața problemei spinoase a semnificației sale, îmi cobor ochii spirituali, temându-mă să-i contemplu magnitudinea de rău augur, mă descopăr cu reverență şi cu umilință fac referire la Eminența Sa Cardinaul Gibbons şi Sfinția Sa Episcopul Potter.

PREDILECȚIE, s. Starea pregătitoare a deziluziei.

PREEXISTENȚĂ, s. Un factor nescris în creație.

PREFECT, s. Un criminal ingenios care își acoperă hoțiile secrete sub pretenția jafului pe față.

PREFERINȚĂ, s. Un sentiment, sau stare de spirit, indus de credința eronată că un lucru este mai bun decât altul.

Un filosof antic, expunându-și convingerea că viața nu este mai bună decât moartea, a fost întrebat de un discipol de ce nu murea atunci. "Deoarece", a răspuns el, "moartea nu este mai bună decât viața." Este mai lungă.

PREISTORIC, adj. Aparținând unei perioade anterioare și unui muzeu. Antedatând arta și practica de a perpetua falsitatea.

El era născut într-o perioadă preistorică,
Pe când totul era absurd și fantasmagoric.
Trăind mai târziu, când Clio, celest înregistrată,
A pus evenimentele mari în succesiune,
El, cu siguranță, n-a văzut nimic caraghios aici,
În afară de minciunile pe care ea le-a azvârlit spre noi.
(Orpheus Bowen)

PREJUDECATĂ, s. O părere rătăcitoare fără mijloace vizibile de susținere.

PRELAT, s. Un oficial al bisercii care are un grad superior de sfințenie și o funcție mai grasă. Cineva din aristocrația Raiului. Un gentilom de-al lui Dumnezeu.

PREROGATIVĂ, s. Dreptul unui suveran de a face rău.

PREŞEDINTE, s. Figura principală dintr-un mic grup de oameni de către care - şi numai de către ei - este cunoscut cu precizie că mulțimile imense de compatrioți nu i-a vrut pe nici unul Preşedinte.

> Dacă aceasta e o onoare, precis este una şi mai mare
> Să fii un spectator simplu şi neblestemat.
> Priviți la omul marcant şi notabil
> Căruia nici un elector nu i-a refuzat vreodată un vot!
> Un domn nediscreditat, nehuiduit
> Care, din câte ştim, ar putea fi Preşedinte,
> După aclamări. Salutați, lacheilor, salutați!
> Eu trec cu urechile larg deschise!
>
> *(Jonathan Fomry)*

PREŞEDINȚIE, s. Porcul îngrăşat din jocul de cameleon al politicii americane.

PREȚ, s. Valoare, plus o sumă rezonabilă pentru frecuşurile conştiinței în a o cere.

PREVESTIRE, s. Un semn că se va întâmpla ceva dacă nu se întâmplă nimic.

PREZBITERIAN, s. Cineva care susține convingerea că autoritățile guvernante ale Bisercii ar trebui să se numească prezbiteri.

PREZENT, s. Acea parte a eternității care desparte domeniul dezamăgirii de tărâmul speranței.

PREZENTABIL, adj. Înveşmântat hidos după moda timpului şi locului.

În Booriboola-Gha, un om este prezentabil, în ocazii de ceremonie, dacă îşi vopseşte abdomenul în albastru intens şi poartă o coadă de vacă; la New York el poate, dacă vrea, să omită vopseaua, dar după apus trebuie să poarte două cozi făcute din lână de oaie şi vopsite în negru.

PREZENTARE s. O ceremonie socială inventată de diavol pentru gratificarea servitorilor săi şi chinuirea duşmanilor. Prezentarea îşi atinge cea mai răuvoitoare dezvoltare în acest secol, fiind, într-adevăr, strâns legată de sistemul nostru politic. Fiecare american fiind egal cu oricare alt american, urmează că fiecare are dreptul să cunoască pe oricine altcineva, ceea ce implică dreptul de prezentare fără cerere sau permisiune. Declarația de Independență ar trebui să sune astfel:

"Susțineam aceste adevăruri ca fiind evidente: că toți oamenii sunt creați egali, că ei sunt dăruiți de Creatorul lor cu anumite drepturi inalienabile şi că printre acestea se numără viața şi dreptul de a face pe altcineva nefericit aruncându-i în spinare o cantitate incalculabilă de cunoştințe; libertatea, în special libertatea de a prezenta persoane una alteia fără a stabili mai întâi dacă nu se cunosc deja sau dacă nu sunt duşmani; şi urmărirea fericirii altuia cu o gloată de străini în goană."

(A) PREZIDA, v. A ghida acțiunea unui corp delibera spre un rezultat dezirabil. În *"jumaleză"*, a cânta la un instrument muzical; ca în "El a prezidat peste piculină."

Editorul de titluri, ținând numărul în mână,
Citi cu o față solemnă:
"Muzica a fost neobișnuit de măreață,
Cea mai bună oferită vreodată,
Căci concetățeanul nostru Brown a prezidat
La orgă cu pricepere și grație."
Editorul de titluri se opri din citit
Și, întinzând ziarul jos
Pe birou, mâzgăli la începutul listei:
"Interpretare măiastră din partea Președintelui Brown."

(Orpheus Bowen)

PRIETENIE, s. Un vapor suficient de mare să țină doi pe vreme bună, dar numai unul pe vreme proastă.

Marea era calmă și cerul abastru,
Cu veselie, cu veselie, navigam noi doi.
Barometrul ridicat aduce bucurie.
Pe vasul amețit, cu un țipăt groaznic
S-a prăvălit furtuna și noi am căzut.
Vai, mersul e un lucru urâcios!

(Armit Huff Bettle)

PRIMAT, s. Conducătorul unei biserici, în special a unei biserici de Stat susținută prin contribuții involuntare. Primatul Angliei este Arhiepiscopul de Canterbury, un bătrân domn amiabil care ocupă Palatul Lambeth când trăiește și Westminster Abbey când este mort. De obicei este mort.

PROBOSCIDĂ, s. Organul rudimentar al unui elefant care îi servește în loc de cuțit și furculiță, pe care Evoluția i le-a refuzat până acum. În scopuri umoristice i se spune popular trompă.

Întrebat cum ştia că un elefant porneşte în călătorie, ilustrul Joe Miller a aruncat o privire plină de reproş spre torţionarul său şi a răspuns, absent: "Când este deschis" şi s-a aruncat de pe un promontoriu înalt în mare. Astfel a pierit în gloria sa cel mai faimos umorist al antichităţii, lăsând omenirii o moştenire de suferinţă! Nici un succesor demn de titlu nu a apărut, deşi domnul Edwar Bok, de la *Ladies' Home Journal,* este foarte respectat pentru puritatea şi delicateţea caracterului său personal.

PROCES, s. O investigaţie formală menită să dovedească şi să înscrie în acte caracterul fără pată al judecătorilor, avocaţilor şi juraţilor. În acest scop este necesar să se obţină un contrast faţă de persoana cuiva care se numeşte pârât, prizonier sau acuzat. Când contrastul este făcut suficient de clar, această persoană este făcută să treacă prin asemenea chinuri încât să le dea virtuoşilor domni un sentiment confortabil al imunităţii lor, adăugat celui al valorii lor. În zilele noastre, acuzatul este de obicei o fiinţă umană,sau un socialist, dar în vremurile medievale chiar animalele, peştii, reptilele şi insectele erau aduse la proces. Un animal care luase o viaţă omenească sau practica vrăjitoria era arestat după cuviinţă, acuzat şi, dacă era condamnat, omorât de călăul public. Insectele care făceau ravagii pe câmpurile cu grâne, în livezi şi în vii erau citate să compară cu avocatul în faţa unui tribunal civil şi după luarea depoziţiei, argumentării şi condamnării, dacă insistau *in contumaciam*, chestiunea era preluată de înalta curte ecleziastică, unde ele erau în mod solemn excomunicate şi anatemizate. Pe o stradă din Toledo, nişte porci care alergaseră cu răutate printre picioarele viceregelui, răsturnându-l, au fost arestaţi pe mandat, judecaţi şi pedepsiţi. În Neapole, un măgar a fost condamnat la ardere pe rug, dar sentinţa pare să nu fi fost executată. D'Addosio relatează din înregistrările curţii multe procese ale

unor porci, boi, cai, cocoşi, câini, capre etc. spre îmbunătățirea comportamentului şi moralei lor. În 1451 a fost deschis un proces împotriva lipitorilor care infestau nişte heleştee de lângă Berna, iar Episcopul de Lausanne, instruit la Universitatea din Heidelberg, a dictat ca unii dintre viermii acvatici să fie aduşi în fața magistraturii locale. Aceasta s-a făcut şi lipitorile, şi prezente, şi absente, au primit ordin să părăsească locurile pe care le infestaseră în trei zile sub amenințarea blestemului lui Dumnezeu. În voluminoasele înregistrări ale acestei cauze celebre, nu se găseşte nimic care să arate dacă inculpații au făcut recurs la pedeapsă sau au plecat pe loc din acea jurisdicție neospitalieră.

PROFEȚIE, s. O privire în viitor, de obicei amenințătoare. O aşteptare, de obicei interzisă.

> Suflați, suflați, brize înmiresmate,
> Peste Ceylon trimiteți-vă răsuflarea
> Unde orice perspectivă e plăcută,
> În afară de cea a morții.
>
> *(Episcopul Sheber)*

PROIECTIL, s. Arbitrul final în dispute internaționale. În trecut aceste dispute se încheiau prin contact fizic între cei implicați, cu argumente simple precum logica rudimentară pe care o putea oferi epoca: sabia, sulița şi tot aşa. O dată cu creşterea prudenței în chestiunile militare, proiectilul a ajuns să fie din ce în ce mai favorizat, iar acum este extrem de prețuit de cei mai curajoşi. Defectul său capital este că necesită îngrijire personală la punctul de propulsie.

PROPRIETATE, s. Orice lucru material care nu are nici o valoare deosebită, care poate fi deținut de A împotriva cupidității lui B. Orice gratifică pasiunea pentru posesie a cuiva şi o

dezamăgeşte în alţii. Obiectul rapacităţii scurte a omului şi lunga indiferenţă.

PROPRIETATE INDIVIDUALĂ, s. Despărţire, cum ar fi pământuri în proprietate individuală, nu în proprietate comună. Anumite triburi de indieni sunt considerate a nu fi suficient de civilizate pentru a avea în proprietate individuală pământurile pe care până atunci le-au ţinut în organizaţii tribale şi nu au putut să le vândă Albilor pentru mărgele de sticlă şi whisky din cartofi.

Iată! bietul indian a cărui minte neînvăţată
A văzut moartea înainte, iadul şi mormântul înapoi;
Pe care colonistul avar nu l-a invitat niciodată la masă,
Lucruşoarele lui, prada lor căutată;
Pe care Deposedarea, cu ademenire tentantă
I-a convins pe altundeva în fiecare clipă!
Focul lui nestins şi viermele nemuritor
Prin "proprietate individuală" (termen încântător!)
Sunt răcite şi stinse, respectiv, până la urmă,
Iar noul proprietar ţine totul strâns!

PROSTĂNAC, s. O persoană care pătrunde în domeniul speculaţiei intelectuale şi se împrăştie prin canalele activităţii morale. El este omnilateral, omniprezent, omniscient, omnipotent, omnivor şi omnibuz. El a fost cel care a inventat literele, tipăritura, calea ferată, vaporul cu aburi, telegraful, platitudinea şi cercul ştiinţelor. El a creat patriotismul şi le-a învăţat pe naţiuni războiul, a înfiinţat teologia, filosofia, dreptul, medicina şi Chicago. El a instaurat guvernările monarhice şi republicane. El este dintru eternitate întru eternitate; aşa cum l-au zărit zorile creaţiei tot aşa se prosteşte acum. În dimineaţa timpului, el cânta pe dealurile primitive, iar la

prânzul existenței el ținea fruntea procesiunii ființării. Mâna lui de bunic era adânc vârâtă în Soarele apus al civilizației, iar în amurg el pregătește masa de seară a Omului din lapte și moralitate și așterne cuvertura mormântului universal. Și după ce noi toți ne-am retras pentru noaptea uitării eterne el va sta treaz să scrie o istorie a civilizației omenești.

PROSTIE, s. Acel "dar și aptitudine divine" a cărei energie creatoare, care controlează și îi inspiră mintea Omului, îi ghidează acțiunile și îi decorează viața.

O, Prostie! Deși Erasmus te-a lăudat cândva
Într-un volum gros și toți autorii știuți
Dacă nu a ta glorie, totuși puterea ta au arătat,
Binevoiește să primești omagiul fiului tău ce aleargă
Prin toate labirinturile fraților săi, proști și nătângi,
Viețile să le dreagă și s-o susțină pe-a lui,
Oricât de nevoie și-ar arunca săgețile,
Mult s-or bonti armele zburătoare în toate dosurile.
A tututor mamă, Prostie! Fie soarta mea să-nalț
Cu plămâni viguroși, aici pe țărmul vestic,
Cu toate vlăstarele tale îngrămădite de peste tot,
Cântul de laudă ce tu mi-l inspiri,
Și de-o fi prea slab, îl voi angaja să mă ajute
Pe Dick Watson Gilder, cel mai solemn dintre toți.

(Aramis Loto Frope)

PROTOPOP, s. O persoană de cel mai viu interes pentru antipopi.

PROVIDENȚIAL, adj. Neașteptat și, evident, spre beneficiul persoanei care îl descrie astfel.

(A) PUBLICA, v. În chestiuni literare, a deveni elementul fundamental într-un con de critici.

PURCEL s. Un animal *(Porcus omnivorus)* strâns înrudit cu specia umană prin splendoarea şi vivacitatea apetitului său care totuşi este inferior ca orizont, căci se reduce la porc.

PUŞCĂRIE, s. Un loc de pedeapsă şi răsplată. Poetul ne asigură că "zidurile de piatră nu fac puşcăria", ci o combinaţie între zidurile de piatră, parazitul politic şi instructorul moral nu există o grădină a plăcerilor.

PYRRONISM, s. O filosofie antică numită după inventatorul ei. Consta într-o necredinţă absolută în orice în afară de Pyrronism. Profesorii săi moderni l-au adăugat şi pe acesta.

QUIJOTESC, adj. Absurd de cavaler, precum Don Quijote. O analiză a frumuseții și excelenței acestui adjectiv incomparabil îi este din nefericire refuzat celui care are nefericirea de a ști că numele nefericitului domn se pronunță Chi-ho-te.

> Când ignoranța din viețile noastre poate alunga
> Filologia, e o prostie să cunoști spaniola.
>
> *(Juan Smith)*

RAC, s. Un crustaceu mic care seamănă foarte bine cu homarul, dar este mai puțin digerabil.

În acest animal mic este admirabil figurată şi simbolizată înțelepciunea omenească; pentru că racul se mişcă numai cu spatele şi poate avea numai retrospecție, văzând nimic altceva decât pericolele deja trecute; la fel înțelepciunea omului nu îi permite să evite nebuniile care îi tulbură calea, ci numai să le priceapă natura după aceea.

(Sir James Merivale)

RADICALISM, s. Conservatorismul de mâine injectat în chestiunile de azi.

RADIU, s. Un mineral care dă căldură şi stimulează organul după care se înnebunește savantul.

RAI, s. Un loc unde cei răi încetează să te mai supere cu discuțiile despre problemele lor personale, iar cei buni ascultă cu atenție în timp ce tu ți le expui pe ale tale.

RANG, s. Înălţare relativă pe scara valorii umane.

> El deţinea la curte un rang aşa înalt,
> Încât alţi nobili l-au întrebat de ce.
> "Deoarece", li se răspunse, "altora le lipseşte
> Îndemânarea lui de-a scărpina spinarea regală."
> *(Aramis Jukes)*

RAPACITATE, s. Providenţă fără silinţă. Frugalitatea puterii.

(A) RAŢIONA, v. A cântări probabilităţile pe scara dorinţei.

RAŢIONAL, s. Lipsit de toate iluziile în afară de cele ale observaţiei, experienţei şi reflecţiei.

RAŢIUNE, s. Înclinaţia prejudecăţii.

RĂBDARE, s. O formă minoră de disperare, deghizată în virtute.

RĂCAN, s. Un domn din armată cu bastonul unui mareşal în raniţă şi un impediment în speranţe.

RĂGAZ, s. O suspendare a ostilităţilor împotriva unui asasin condamnat, pentru a-i permite Executivului să decidă dacă nu cumva crima a fost comisă de procuror. Orice întrerupere în continuitatea unei aşteptări neplăcute.

> Altgeld, pe patul său incandescent
> Zăcea, cu un demon în aşteptare la capul său.
> "Oh, crud bucătar, te rog, acordă-mi o uşurare -
> Un răgaz de la frigere, oricât de scurt.

Aminteşte-ţi cum pe pământ i-am iertat
Pe toţi prietenii tăi din Illionis aflaţi la ananghie."
"Suflet nefericit! Doar pentru asta te zvârcoleşti
Pe foc nestins, vierme nemuritor.

Totuşi, fiindu-mi milă de starea ta incomodă
Îţi voi îmblânzi soarta şi micşora durerea.
Pentru un anotimp nimic nu-ţi va tulbura confortul
Nici măcar amintirea a ceea ce eşti."

Prin tot spaţiul etern căzu tăcere-ncremenită
Cerul se clătină când Mila în Iad intră.
"Atât, demon blând, să-mi fie răgazul
Pe cât, domnind aici, te-aş păsui eu."

"Atât de mult, biet suflet, cât timp oricăruia din gloata
Ce-ai scos-o din închisoare i-a luat ca să se-ntoarcă."
O răcoare plăcută atinse spatele lui Altgeld
În timp ce-l întorceau pe partea cealaltă.

(Joel Spate Woop)

RĂSĂRIT, s. Momentul când se duc la culcare oamenii cu raţiune. Anumiţi oameni bătrâni preferă să se trezească la acel moment, făcând o baie rece şi o plimbare lungă pe stomacul gol şi supunându-şi trupul la pedepse în alte feluri. Apoi ei indică aceste practici cu mândrie ca fiind cauza sănătăţii lor robuste şi a anilor înaintaţi; adevărul fiind că ei sunt voinici şi bătrâni nu datorită obiceiurilor lor, ci în ciuda lor. Motivul pentru care descoperim numai persoane robuste făcând aceasta este pentru că pe toţi ceilalţi care au încercat-o i-a omorât.

RĂSCUMPĂRARE, s. Achiziţionarea a ceea ce nici nu aparţine vânzătorului, nici nu poate aparţine cumpărătorului.

Cea mai neprofitabilă investiție.

(A) RĂSPUNDE, v. A formula un răspuns, sau a dezvălui altcumva o conştiinţă de a fi inspirat un interes în ceea ce Herbert Spencer numeşte "coexistenţe externe", aşa cum Satana, ghemuit ca broasca, la urechea Evei, a răspuns la atingerea suliței îngerului. A răspunde la daune înseamnă a contribui la întreținerea avocatului reclamantului şi, incidental, la gratificația reclamantului.

RĂSPUNDERE, s. Mama precauției.

> "Răspunderea mea, ține minte."
> A spus marele Vizir: "Da, da",
> A spus Şahul: "Ține-o - e singurul fel
> De abilitate pe care-o posezi."
>
> *(Joram Tate)*

RĂUFĂCĂTOR, s. Factorul de frunte în progresul speciei umane.

RĂZBOI, s. Un produs secundar al artelor păcii. Cea mai amenințătoare condiție politică este o perioadă de amiciție internațională. Studentul la istorie care nu a fost învățat să se aştepte la neaşteptat poate să se laude pe drept a fi inaccesibil luminii. "În timpul păcii pregătiți-vă de război" are un înțeles mai profund decât se discerne de obicei, înseamnă nu pur şi simplu că toate lucrurile pământeşti au un sfârşit, că schimbarea este singura lege neschimbată şi eternă, ci că ogorul păcii este des semănat cu semințele războiului şi foarte potrivit pentru germinarea şi creşterea lor.

> Când Kubilai Han a decretat "domul plăcerii statale",
> Când adică era pace şi îngrăşare în Xanadu,

El a auzit în depărtare
Voci ancestrale profetizând războiul!

Unul dintre cei mai mari poeți, Coleridge, a fost unul dintre cei mai înțelepți dintre oameni şi nu degeaba ne-a citat această parabolă. Să avem ceva mai puține "mâini peste mare" şi ceva mai multă neîncredere din acea neîncredere elementară care este siguranța națiunilor". Războiului îi place să vină ca un hoț, noaptea; profesarea amiciției eterne aduce noaptea.

RĂZBUNARE, s. Piatra naturală pe care este înălțat Templul Legii.

RÂIE, s. Patriotismul unui scoțian.

RÂS, s. O convulsie interioară, producând o distorsionare a trăsăturilor, însoțită de sunete nearticulate. Este molipsitoare şi, deşi intermitentă, incurabilă. Predispoziția la atacuri de râs este una dintre caracteristicile care îl disting pe om de animale - acestea nefiind nu numai inaccesibile provocării exemplului său, dar imune la microbii care au jurisdicția originală în blagoslovirea cu această boală. Dacă râsul ar putea fi împărtăşit animalelor prin inoculare de la pacientul uman este o întrebare care nu a primit răspuns prin experimentare. Dr. Meir Witchell susține că natura infecțioasă a râsului se datorează fermentării instantanee a sputei, împrăştiată în jur. De la această particularitate, el numeşte boala *Convulsio spargens*.

REALISM, s. Arta de a picta natura aşa cum îi se pare broaştelor râioase. Şarmul care se revarsă dintr-un peisaj pictat de o cârtiță sau o poveste scrisă de un vierme.

REALITATE, s. Visul unui filosof nebun. Ceea ce ar rămâne în creuzet dacă ai face analiza unei fantome. Nucleul vacuumului.

(A-ŞI) REAMINTI, v. A-şi aduce aminte, cu adăugiri, despre ceva care nu a fost ştiut în trecut.

REBEL, s. Un propunător al unei noi nereguli care a eşuat în a o impune.

RECONCILIERE, s. O suspendare a ostilităților. Un armistițiu armat cu scopul de a dezgropa morții.

(A) RECONSIDERA, v. A căuta o justificare pentru o decizie deja luată.

RECREERE, s. Un mod deosebit de deprimare pentru a scăpa de o oboseală generală.

RECRUT, s. O persoană diferită de un civil după uniforma sa şi de un soldat după ținută.

> Tocmai ieşit din fermă, fabrică sau stradă,
> Pasul său mărşăluit, în urmărire sau retragere,
> Ar fi un spectacol marțial impresionant,
> Cu excepția a două impedimente: picioarele lui.
>
> *(Thompson Johnson)*

RECTOR, s. În Biserica anglicană, a Treia Persoană a Treimii parohiale, Parohul şi Vicarul fiind celelalte două.

RECVIEM, s. O misă pentru mort, pe care poeții minori ne asigură că "vântul o cântă peste mormintele favoriților lor"; uneori, pentru a oferi un divertisment variat, el cântă un pro-

hod.

REDUNDANT, adj. Superfluu; inutil; prea.

> Sultanul spuse: "Sunt dovezi nenumărate
> Să-l răzbim pe acest câine necredincios redundant."
> La care Marele Vizir, cu mină impresionată
> Răspunse: "Capul lui, cel puțin, pare excesiv."
> *(Habeeb Suleiman)*

> "Domnul Debs este un cetățean redundant."
> *(Theodore Roosevelt)*

REFERENDUM, s. O lege pentru supunerea legislației propuse unui vot popular pentru a afla nonsensul opiniei publice.

REFLECȚIE, s. O acțiune a minții prin care obținem o vedere mai clară a relației noastre cu lucrurile de ieri şi suntem în stare să evităm pericolele pe care nu le vom mai întâlni.

REFORMĂ, s. Un lucru care îi mulțumeşte cel mai mult pe reformatorii care se opun reformării.

REFUGIU, s. Orice asigură protecția cuiva aflat în pericol. Moise şi Joshua au oferit şase oraşe de refugiu: Bezer, Golan, Ramoth, Kadesh, Shekem şi Hebron, către care cineva care luase viața cuiva, din inadvertență, putea fugi când era vânat de rudele decedatului. Acest expedient admirabil le oferea un exercițiu sănătos şi le permitea să se bucure de plăcerile vânătorii prin care sufletul mortului era onorat în mod adecvat cu manifestări similare jocurilor funerare din Grecia străveche.

REFUZ, s. Negarea a ceva dorit: mâna unei domnişoare bătrâne pentru căsătorie de către un peţitor bogat şi frumos; ca o franciză valoroasă pentru o corporaţie bogată de către un consilier comunal; izbăvirea pentru un rege impertinent de către un preot şi tot aşa. Refuzurile sunt gradate în mod descrescător al finalităţii astfel: refuzul absolut, refuzul condiţionat, refuzul provizoriu şi refuzul feminin. Cel din urmă este numit de unii cazuişti refuzul aprobativ.

REGE, s. O persoană de sex masculin cunoscută, de obicei, în america drept "cap încoronat", deşi niciodată nu poartă o coroană, ca să nu mai vorbim că nu are cap.

Un rege, în vremuri de mult, de mult trecute,
Îi spuse bufonului său cel leneş:
"Dacă aş fi în locul tău şi tu în al meu
Cu veselie mi-ar zbura timpul
Fără vreo grijă sau o supărare să mă tulbure."

"Motivul, Sire, pentru care-aţi prospera",
Spuse bufonul - "dacă l-aţi auzi -
Ar fi acela că dintre toţi bufonii vii
Care vă recunosc drept suveran, eu
Am firea cea mai iertătoare."

(Oogum Bem)

REGINĂ, s. O femeie de care este condus un regat când există un rege şi prin care este condus când nu există.

RELICVARIU, s. Un receptacol pentru obiecte sacre precum bucăţile de cruce adevărată, coaste ale sfinţilor, urechile măgarului lui Balaam, plămânul cocoşului care l-a chemat pe Petru spre pocăinţă şi tot aşa. Relicvariile sunt, de obicei, din metal şi dotate cu o încuietoare pentru a împiedica conţinutul

lor să iasă şi să facă miracole la momente nepotrivite. O pană din aripa Îngerului Bunei-Vestiri a scăpat odată în timpul unei predici de la Sfântul Petru şi a gâdilat atât de tare nasurile congregaţiei că s-au trezit cu toţii şi au strănutat cu mare forţă de trei ori fiecare. Se relatează în *"Gesta Sanctorum"* că un sacristan din catedrala Canterbury a surprins capul Sfântului Denis în bibliotecă. Apostrofat de asprul custode, a explicat că era în căutarea unei cărţi de dogme. Această uşurinţă nepotrivită l-a înfuriat atât de mult pe diocezan, încât ofensatorul a fost anatemizat în public, aruncat în Stour şi înlocuit de un alt cap al Sfântului Denis, adus de la Roma.

RELIGIE, s. O fiică a Speranţei şi Fricii, care îi explică Ignoranţei natura Necunoscutului.

- Care este religia ta, fiule? se interesă Arhiepiscopul de Rheims.

- Scuzaţi, monseniore, răspunse Rochebriant; mi-e ruşine de ea.

- Atunci de ce nu devii ateu?

- Imposibil! Mi-ar fi ruşine de ateism.

- În acest caz, domnule, ar trebui să treceţi la protestanţi.

RENUMĂRARE, s. În politica americană, o nouă aruncare a zarurilor, acordată jucătorului împotriva căruia sunt aranjate.

RENUME, s. Un grad de distincţie între notorietate şi faimă, ceva mai suportabil decât unul şi un pic mai intolerabil decât celălalt. Uneori este conferit de o mână neprietenoasă şi nerecunoscătoare.

Am atins harpa pe orice strună,
Dar nu am găsit nici o ureche să mă asculte;
Şi apoi Ithuriel m-a atins
Cu o suliță revelatoare.

Nici tot geniul meu, cât de mare ar fi,
Nu m-ar mâna în miez de noapte,
Dar am simțit îndemnul său
Şi am sărit în lumină!

(W.J. Candleton)

REPARAȚIE, s. Satisfacție care se acordă pentru o nedreptate şi se scade din mulțumirea simțită în comiterea ei.

REPLICĂ, s. Insultă prudentă ca răspuns, practicată de gentilomii cu o aversiune constituțională față de violență, dar cu o dispoziție puternică să ofenseze. Într-un război al cuvintelor, tactica indianului nord-american.

REPORTER, s. Un scriitor care îşi bâjbâie drumul spre adevăr şi îl împrăştie cu o furtună de cuvinte.

"Mai dragă decât ştie pieptul meu, o, tu,
Ale cărei buze sunt pecetluite şi nu tăgăduieşti!"
Aşa cânta reporterul voios în timp ce sporea
Sub mâna sa interviul de-o şchioapă.

(Barson Maith)

REPREZENTANT, s. În politica națională, un membru al Camerei Inferioare de pe această lume fără o speranță observabilă de promovare în următoarea.

REPROBAȚIUNE, s. În teologie, starea unui muritor ghinionist blestemat prenatal. Doctrina reprobațiunii a fost predi-

cată de Calvin, a cărui bucurie față de ea a fost oarecum întunecată de trista sinceritate a convingerii sale că, deşi unii sunt predestinați damnării, alții sunt predestinați salvării.

REPRODUCERE, s. O replică a unei opere de artă de către artistul care a făcut originalul. Se numeşte astfel pentru a o deosebi de copie, care este făcută de un alt artist. Când cele două sunt făcute cu pricepere egală, replica este mai valoroasă, căci se presupune că este mai frumoasă decât arată.

REPUBLICĂ, s. O națiune în care, guvernanții şi guvernații fiind aceiaşi, există numai o autoritate permisă pentru a impune o supunere opțională. Într-o republică, fundamentul ordinii publice este obiceiul, din ce în ce mai micşorat, de supunere moştenit de la strămoşi care, fiind cu adevărat guvernați, se supuneau cauzei pentru că trebuia. Există multe feluri de republici aşa cum există multe nuanțe între despotismul de la care au plecat şi anarhia spre care se îndreaptă.

RESPECT DE SINE, s. O laudă eronată.

RESPECTABILITATE, s. Vlăstarul unei relații dintre un cap chel şi un cont bancar.

RESPIRATOR, s. Un aparat care se potriveşte peste nasul şi gura unui locuitor al Londrei, prin care filtrează universul vizibil în trecerea sa spre plămâni.

RESPONSABILITATE, s. O povară detaşabilă uşor, de mutat pe umerii lui Dumnezeu, ai Sorții, Fortunei, Norocului sau vecinului. În zilele astrologiei era obişnuit să o descarci asupra unei stele.

Vai, lucrurile nu sunt cum ar trebui să le vedem
Dacă Eva ar fi lăsat mărul în pace;
Şi mulți indivizi care ar fi trebuit
Să se mulțumească cu frânturi de gânduri
Sau să joace un joc uşurel
Cu războinici pe câmpii de glorie
Sunt prăbuşiți de steaua nenorocoasă
Şi strigă: "Alune! Poftim!"

(Cerşetorul Zdrahon)

RESTITUIRI, s. Fondarea sau dăruirea universităților şi bibliotecilor publice prin donații sau moşteniri.

RESTITUITOR, s. Binefăcător; filantrop.

REȚETĂ, s. Presupunerea unui doctor referitoare la cel ce va prelungi situația cu cel mai mic rău pentru pacient.

REVELAȚIE, s. O carte faimoasă în care Sfântul Ioan Divinul a ascuns tot ceea ce ştia. Revelația se face de către comentatori care nu ştiu nimic.

(A) REVIZUI, v.

Ca să-ți îndrepți înțelepciunea (fără să te-ndoieşti de ea,
Deşi, în adevăr, nu e nimic de capul ei)
Asupra unei cărți şi astfel să citeşti din ea
Calitățile de care de-abia ai auzit.

REVOLTĂ, s. Un divertisment popular dat armatei de către privitori nevinovați.

REVOLUȚIE, s. În politică, o schimbare abruptă în forma de neguvernare. În mod specific, în istoria americană, substituirea conducerii Administrației cu acea a unui Minister din care bunăstarea şi fericirea poporului au progresat cu o întreagă jumătate de inch. Revoluțiile sunt, de obicei, însoțite de o efuziune considerabilă de sânge, dar se consideră că merită, această apreciere fiind făcută de beneficiarii al căror sânge nu a avut neşansa să fie vărsat. Revoluția Franceză este de o valoare inestimabilă pentru cea socialistă de azi; când trage sfoara punând-i în mişcare oasele, gesturile sale sunt nespus de înfricoşătoare pentru tiranii sângeroşi suspectați de atâtare la lege şi ordine.

REZIDENT, adj. Incapabil să plece.

REZONABIL, adj. Accesibil infecției din partea părerilor noastre. Ospitalier pentru persuasiune, descurajare şi evaziune.

REZULTAT, s. Un soi deosebit de dezamăgire, de către tipul de inteligență care vede într-o excepție o dovadă a regulii; înțelepciunea unei acțiuni este judecată prin rezultatul final. Acesta este un nonsens nemuritor, înțelepciunea unei acțiuni trebuie să fie judecată după părerea pe care o avea cel care a făcut-o când a făcut-o!

RIDICULIZARE, s. Cuvinte menite să arate că persoana căreia îi sunt adresate este lipsită de demnitatea caracterului distingând-o de cel care le grăieşte. Poate fi grafică, mimică sau pur şi simplu glumeață. Shaftesbury este citat că a declarat-o "testul adevărului". O afirmație ridicolă pentru mulți, o minciună solemnă care a trecut prin secole de ridiculizare fără să se abată de la acceptarea populară. Ce a fost, de exemplu, ridiculizat în mod mai valoros decât doctri-

na "Copilului: Respectabilitate"?

RIMĂ, s. Cuvinte care sunt în acord la sfârşitul versurilor, majoritatea proaste. Versurile însele, a nu se confunda cu proza, sunt în marea majoritate şterse. De obicei (şi cu răutate) scris şi "rimare".

R.I.P. O abreviere neatentă de la *requiescat in pace*, atestând bunăvoința indolentă față de morți. Conform învățatului doctor Drigge, totuşi, literele nu însemnau la origine nimic altceva decât *reductus in pulvis*.

RIT, s. O ceremonie religioasă sau semireligioasă stabilită de lege, precept sau obicei, din care se stoarce cu grijă uleiul sincerității.

RITUALISM, s. O Grădină Olandeză a lui Dumnezeu prin care El se poate plimba în libertate rectilinie, fără să calce iarba.

ROATĂ, s. Un instrument concludent folosit foarte mult în trecut pentru convingerea devotaților unei credințe false să îmbrățişeze adevărul viu. Ca vocație pentru neconvertiți, roata nu a avut niciodată vreo eficiență deosebită, iar acum se bucură de prea puțină stimă populară.

ROM, s. În mod generic, "apă de foc" care produce nebunia în rândul abstinenților totali.

ROMAN, s. O povestire căptuşită. Un fel de compoziție care are aceeaşi legătură cu literatura ca panorama cu arta. Fiind prea lung pentru a fi citit la întruniri, impresiile făcute de părțile sale succesive sunt succesiv şterse, ca şi în cazul panoramei. Unitatea, deplinătatea efectului, este imposibilă,

căci, pe lângă puținele pagini citite la sfârșit, tot ceea ce este păstrat în minte este simpla intrigă a ceea ce s-a întâmplat mai înainte. Față de nuvelă, romanul este ceea ce este fotografia față de pictură. Principiul care îl deosebește, probabilitatea, corespunde actualității literale a fotografiei și îl pune în mod distinct în categoria reportajului, în timp ce aripa liberă a nuvelistului îi permite să se înalțe la asemenea altitudini ale imaginației pe cât este potrivit să atingă; și primele trei elemente esențiale ale artei literare sunt imaginația, imaginația și imaginația. Arta de a scrie romane, așa cum era, este de multișor moartă pretutindeni, în afară de Rusia, unde este nouă. Pace osemintelor sale, dintre care unele au vânzări mari.

ROMANȚ, s. Ficțiune care nu mărturisește nici o legătură cu Dumnezeul Lucrulilor Așa Cum Sunt. În nuvelă, gândul scriitorului este priponit de probabilitate, ca un cal domestic de stâlp, dar în romanț hălăduiește după voie în întreaga regiune a imaginației, liber, fără lege, imun la mușcătură și frâu. Romancierul dumneavoastră este o creatură slabă, așa cum ar spune Carlyle, doar un reporter. El ar putea inventa personajele și intriga, dar nu trebuie să-și închipuie că ceva ce se întâmplă nu s-ar putea petrece, chiar dacă întreaga sa narațiune este în mod candid o minciună. De ce își impune această condiție grea și târăște la fiecare distanță un lanț lung făurit chiar de el, poate explica în zece volume groase fără a lumina nici măcar cu o rază de lumânare adâncul întunecat al propriei ignoranțe în această chestiune. Sunt romane mari, căci marii scriitori și-au epuizat puterile să le scrie, dar rămâne adevărat că de departe cea mai fascinantă ficțiune pe care o avem este *"O mie și una de nopți"*.

ROSTRUM, s. În latină, ciocul unei păsări sau prova unei nave. În America, un loc de unde un candidat la o funcție își

expune în mod energic înțelepciunea, virtutea şi puterea gloatei.

ROUNDHEAD, s. Un membru al Partidului Puritan în Războiul Civil Englez, numit astfel după obiceiul de a-şi purta părul tuns scurt, în timp ce duşmanul său, Cavalerul, şi-l purta lung. Erau şi alte diferențieri între ei, dar stilul coafurii era cauza fundamentală a discuției. Cavalerii erau regaliști deoarece regele, un individ indolent, găsea mai convenabil să îşi lase părul să crească decât să se spele pe ceafă. Acest lucru a fost considerat de puritani, care erau în marea majoritate bărbieri şi fabricanți de săpun, un rău pentru comerț, iar capul regal era, prin urmare, obiectul indignării lor deosebite. Descendenții tuturor beligeranților de atunci îşi poartă părul la fel, dar focurile animozității aprinse în acea luptă străveche se sting până în zilele noastre sub zăpezile politeții britanice.

(A SE) RUGA, v. A cere ca legile Universului să fie anulate în numele unui singur solicitant care se mărturiseşte nedemn.

(A) RUINA, v. A distruge. În mod specific a distruge credința unei fecioare în virtutea fecioarelor.

RUS, s. O persoană cu sânge caucazian şi suflet mongol. Un tătar emetic.

S

SABAT, s. Un festival săptămânal care își are originea în faptul că Dumnezeu a făcut lumea în șase zile și a fost arestat în a șaptea. Printre evrei, respectarea zilei a fost impusă de una dintre Porunci, iar aceasta este varianta creștină: "Amintește-ți a șaptea zi pentru a-l face pe vecinul tău să o țină întreagă." Pentru Creator a părut potrivit și eficace ca Sabatul să fie ultima zi a săptămânii, dar Părinții de la începuturile bisericii aveau alte idei. Atât de mare este sanctitatea zilei, încât chiar și acolo unde Domnul deține o jurisdicție îndoielnică și precară asupra celor care coboară în jos spre (și în jos în) mare, este păstrată cu veneratie, așa cum este vădit în următoarea versiune din adâncimea mării a celei de-a Patra Porunci: "Șase zile vei lucra și vei face ceea ce ești în stare, iar într-a șaptea vei lustrui puntea și cablurile." Acum nu se mai lustruiesc punțile, dar cablurile încă îi oferă căpitanului ocazia de a atesta un respect pios față de porunca divină.

SACERDOT, s. Cineva care are credința că un cleric este un preot. Negarea acestei doctrine de seamă este cea mai difi-

cilă provocare azvârlită în fața bisericii episcopale de către Neodicționarieni.

SACRAMENT, s. O ceremonie religioasă solemnă căreia i se ataşează câteva grade de autoritate şi semnificație. Roma are şapte sacramente, dar bisericile protestante, fiind mai puțin prospere, simt că îşi pot permite numai două, iar acestea sunt de o sanctitate inferioară. Unele dintre sectele mai mici nu au nici un fel de sacramente, pentru care economie zgârcită vor fi, fără îndoială, blestemați.

SACRU, adj. Dedicat unui scop religios; având un caracter divin, inspirând gânduri sau emoții solemne; precum Dalai Lama din Tibet; Mogulul din M'bwango; Templul Maimuțelor din Ceylon; Vaca în India; Crocodilul, Pisica şi Ceapa în Egiptul antic; Muftiul din Moosh; părul câinelui care l-a muşcat pe Noe etc.

> Toate lucrurile sunt fie sacre, fie profane,
> Primele le-aduc câştig ecleziaşti;
> Cele din urmă aparțin diavolului.
>
> *(Dumbo Omohundro)*

SALAMANDRĂ, s. La începuturi, o reptilă originală cu domiciliul în foc; mai târziu, un antropomorf nemuritor, dar în continuare pirofil. Salamandrele sunt acum considerate dispărute; ultima, despre care avem o relatare, fiind văzută în Carcassonne de către Abatele Belloc care a exorcizat-o cu o găleată de apă sfințită.

SARCOFAG, s. Printre greci, un sicriu care, fiind făcut dintr-un fel de piatră carnivoră, avea proprietatea deosebită de a devora trupul pus în el. Sarcofagul cunoscut celor ce studiază funeraliile este, de obicei, un produs al artei tâmplarului.

SATANA, s. Una dintre greşelile lamentabile ale Creatorului, ispăşită cu pânză de sac şi topoare. Fiind instaurat arhanghel, Satana s-a făcut în mai multe feluri nedorit şi a fost în cele din urmă gonit din Ceruri. La jumătatea coborârii, şi-a aplecat capul gânditor şi în cele din urmă s-a întors.

- Aş dori să cer o favoare, ceru el.

- Spune-o.

- Omul, înţeleg, este pe cale să fie creat. Va avea nevoie de legi.

- Cum, nenorocitule! Tu, adeversarul lui predestinat, acuzat de la începutul eternităţii de ura sufletului tău, ceri dreptul să le faci legile?

- Scuze, ceea ce vreau să cer este să i se permită să şi le facă singur.

Şi aşa a rămas!

SATIR, s. Unul dintre puţinele personaje ale mitologiei greceşti căruia i s-a acordat recunoaştere în ebraică (*Leviticul*, XVII, 7). Satirul era, la început, membrul unei comunităţi depravate care recunoştea o alianţă depărtată cu Dionisos, dar a trecut prin multe transformări şi îmbunătăţiri. Nu rareori este confundat cu faunul, o creaţie mai târzie şi mai decentă a romanilor.

SATIRĂ, s. Un fel învechit de compoziţie literară în care viciile şi nebuniile duşmanilor autorului sunt expuse cu o tandreţe imperfectă. În această ţară, satira nu a avut mai mult decât o existenţă bolnăvicioasă şi nesigură, căci sufletul ei este spiritul, unde avem o deficienţă întristătoare, umorul cu care o confundăm, ca toate felurile de umor, fiind tolerant şi înţelegător. Mai mult, deşi americanii sunt dăruiţi de Creatorul lor cu vicii şi nebunii abundente, nu este cunoscut, în mod general, că acestea sunt calităţi reprobabile, prin urmare,

satiricul este privit în mod popular ca un farsor cu sufletul agitat, iar țipătul etern al victimei sale după coapărători evocă un consimțământ național.

> Slăvită fii, Satiră! Mereu să ți se înalțe laude,
> În limba moartă a gurii mumiei,
> Căci însăşi tu eşti moartă şi la fel de blestemată,
> Iar spiritul tău, cu folos, utilizat în Iad:
> Dacă ar fi fost aşa cum îl consacră Biblia,
> Nu ai fi dispărut prin recuzare.
>
> *(Barney Stims)*

SATISFACȚIE, s. Reparație fără mulțumire.

Printre anglo-saxoni, unui supus care se considera nedreptățit de rege i se permitea, dovedindu-se nedreptatea, să bată o imagine de aramă a ofensatorului regal cu un bici care după aceea era aplicat pe propria spinare goală. Ritualul din urmă era îndeplinit de călăul public şi asigura moderație prin alegerea biciului de către împricinat.

SAȚIETATE, s. Sentimentul pe care îl ai față de farfurie după ce i-ai mâncat conținutul, doamnă.

SĂRĂCIE, s. O pilă oferită pentru dinții şobolanilor reformei. Numărul de planuri pentru abolirea ei îi egalează pe reformatorii care suferă din cauza ei, plus pe cel al filosofilor care nu ştiu nimic despre ea. Victimele sale se disting prin posedarea tuturor virtuților şi prin credința în conducătorii care caută să îi îndrume spre o prosperitate unde cred că aceştia sunt necunoscuți.

SĂRBĂTOARE, s. Un festival. O celebrare religioasă caracterizată de obicei prin lăcomie şi beție, frecvent în cinstea

vreunei persoane sfinte distinse prin abstinență. În biserica romano-catolică, sărbătorile sunt obligatorii sau opționale, dar cei ce le sărbătoresc sunt în mod uniform obligatorii până când sunt plini. În cele mai vechi timpuri, aceste distracții au luat forma praznicelor pentru morți, așa erau ele ținute de greci, sub numele de *Nemesia;* de azteci şi peruvieni, așa cum în timpurile moderne sunt populare printre chinezi; deşi se crede că morții din vechime, ca şi cei moderni mâncau puțin. Printre multele sărbători ale romanilor era *Novemdiale,* care se ținea, după Titus Liviu, ori de câte ori cădeau pietre din cer.

SĂRUTARE, s. Un cuvânt inventat de poeți ca să rimeze cu "binecuvântare." Se presupune că înseamnă, la modul general, un fel de ritual sau ceremonie care ține de buna înțelegere, dar maniera în care se desfăşoară este necunoscută lexicografului.

SÂNGELE ZEILOR, s. Un fluid decolorat care le serveşte zeilor şi zeițelor în loc de sânge.

> Frumoasa Venus, săgetată de Diomede,
> L-a ocărât furioasă şi-i spuse:
> "Iată, muritor nechibzuit, pe cine-ai rănit -
> Sufletul tău este pătat cu sânge alb de zeiță!"
>
> *(Mary Doke)*

SCARABEU, s. Gâza sacră a egiptenilor antici, înrudit cu familiarul nostru cărăbuş. Se presupunea că simbolizează nemurirea; Dumnezeu ştie de ce i-a dat această sfințenie deosebită. Obiceiul său de a incuba ouăle într-o minge de bălegar l-a recomandat, de asemenea, favorurilor preoțimii şi ar putea să-i asigure, într-o zi, o venerație similară în rândul nostru. Este adevărat, cărăbuşul american este o gâză infe-

rioară, dar şi preotul american este un preot inferior.

SCARIFICARE, s. O formă de penitență practicată de pioşii medievali. Ritualul era îndeplinit uneori cu un cuțit, uneori cu un fier înroşit, dar întotdeauna, spune Arsenius Asceticus, acceptabil dacă penitentul nu se scutea de nici o durere şi de nici o desfigurare nevătămătoare. Scarificarea, alături de alte penitențe rudimentare, a fost acum depăşită de binefacere. Înființarea unei biblioteci sau donațiile unei universități sunt considerate a-i provoca penitentului o durere mai pătrunzătoare şi mai de durată decât cea dată de cuțit sau de fier înroşit şi este, prin urmare, un mijloc mai sigur de a te grația. Sunt totuşi două obiecții grave față de ea ca metodă de penitență: binele pe care îl face şi pătarea justiției.

SCEPTRU, s. Un baston oficial al regelui, semnul şi simbolul autorității sale. La început era o ghioagă cu care suveranul îşi admonesta bufonul şi îşi impunea dreptul de veto asupra măsurilor ministeriale rupând oasele propunătorilor.

SCIMITAR, s. O sabie curbată de o ascuțime deosebită, în mânuirea căreia anumiți orientali au o îndemânare surprinzătoare, aşa cum incidentul relatat aici serveşte ca exemplu. Relatarea este tradusă din japoneză de Shushi Itama, un scriitor faimos din secolul al treisprezecelea.

Când marele Gichi Kuktai era Mikado, el l-a condamnat la decapitare pe Jijiji Ri, un înalt dregător la Curte. Curînd după ora stabilită pentru îndeplinirea ritualului, mare i-a fost mirarea Maiestății Sale să-l vadă apropiindu-se calm de tron pe omul care ar fi trebuit la acel moment să fie mort de zece minute!

- Şapte sute de dragoni imposibili! strigă monarhul înfuriat. Nu te-am condamnat să stai în piață şi să fii lovit de

călăul public la ora trei? Şi nu e acum trei şi zece?

- Fiu a o mie de ilustre zeităţi, răspunse ministrul condamnat, tot ceea ce spui este atât de adevărat, că prin comparaţie adevărul este minciună. Dar dorinţele însorite şi înviorătoare ale Majestăţii tale cereşti au fost în mod pestilenţial desconsiderate. Cu bucurie am alergat şi mi-am pus trupul nedemn în piaţa publică. Călăul a apărut cu scimitarul său dezgolit, l-a agitat ostentativ în aer şi apoi, bătându-mă uşor pe gât, plecă înapoi, îngândurat. Am venit să cer dreptate pentru capul meu dezonorat.

- Cărui regiment de călăi aparţine mişelul negru la maţe? întrebă Mikado.

- Bravului regiment Nouă Sute Treizeci şi Şapte, îl ştiu pe om. Numele lui este Sakko-Samshi.

- Să fie adus în faţa mea, îi spuse Mikado unui servitor şi jumătate de oră mai târziu vinovatul stătea în faţa tronului.

- Ticălosule, fiu al unui cocoşat cu trei picioare fără degete! urlă suveranul. De ce ai atins numai uşor gâtul care ar fi trebuit să fie plăcerea ta să îl tai?

- Lord al Merişorilor şi Cireşelor Coapte, răspunse călăul, nemişcat, porunciţi-i să-şi sufle nasul cu degetele.

Fiindu-i poruncit, Jijiji Ri îşi prinse nasul şi trâmbiţă ca un elefant, cu toţii aşteptându-se să vadă capul tăiat zburând violent de pe umeri. Nu se petrecu nimic; fapta trecu în pace până la sfârşit, fără incidente.

Toţi ochii erau acum întorşi spre călău, care se făcuse la fel de alb ca zăpezile de pe piscul Fujiama. Picioarele lui tremurau şi suflarea lui ieşea în valuri de groază.

- Mai multe feluri de lei de bronz cu cozile despicate! strigă el; sunt un mânuitor al scimitarului distrus şi dezonorat! L-am lovit pe ticălos uşor deoarece învârtind scimitarul, l-am trecut accidental prin gâtul meu! Tată al Lunii, demisionez din funcţia mea.

Spunând asta, el își prinse coada din creștetul capului, își ridică țeasta și avansând spre tron îl depuse cu umilință la picioarele marelui Gichi Kuktai.

SCRIJELITOR, s. Un scriitor profesionist ale cărui păreri sunt antagoniste alor noastre.

SCRIPCĂ, s. Un instrument pentru gâdilarea urechilor omenești prin frecarea cozii unui cal de măruntaiele unei pisici.

> Romei îi spuse Nero: "De te vei face fum,
> Nu voi înceta să cânt la scripcă în timp ce tu arzi."
> Lui Nero Roma i-a răspuns: "Fă tot ce-i mai rău
> Este pedeapsa mea că te-am lăsat cu scripca."
> *(Orm Pludge)*

SCRIPTURI, s. Cărțile sacre ale religiei noastre sfinte, deosebite de scrierile false și profane pe care sunt bazate toate celelalte credințe.

SCROFULOZĂ, s. O maladie care se vindeca în trecut prin atingerea suveranului, dar acum trebuie tratată de doctori. Astfel "mult prea piosul Edward" al Angliei obișnuia să-și pună mâna regală pe subiecții aflați în suferință și să-i facă bine:

> O mulțime de suflete chinuite
> Îi cer vindecarea; boala lor convinge
> Marea încercare a artei; la atingerea lui,
> Asemenea sfințenie i-a dat Cerul mâinii sale,
> Ei pe loc se fac bine,

după cum spune Doctorul din "Macbeth". Această proprietate utilă a mâinii regale putea, se pare, să fie transmisă alături de

alte proprietăți ale coroanei, căci, conform lui Malcolm,

> Regilor ce-i urmează el lasă
> Binecuvântarea vindecării.

Dar darul a dispărut pe undeva, pe linia succesiunii; suveranii din urmă ai Angliei nu au fost vindecători tactili, iar boala, cândva onorată cu numele "boala regelui", acum îl poartă pe cel umil de "scrofulă", de la *scrofa,* scroafă.

Data şi autorul următoarei epigrame sunt cunoscuți numai creatorului acestui dicționar, dar este destul de veche ca să arate că gluma despre boala națională a Scoției nu este un lucru depăşit.

> A Regelui boală zăcea în mine
> Când cel al Scoției a alungat-o.
> Şi-a pus mâna pe mine şi a spus:
> "Dusă să fii!" Bolnav n-am mai fost,
> Dar, vai, o suferință grea, între timp,
> Mă chinuie acum: am râie!

Superstiția conform căreia maladiile pot fi vindecate prin atingere regală este moartă, dar, ca multe convingeri dispărute, a lăsat în urmă un monument de obiceiuri ca să-i păstreze amintirea vie. Practica de a forma un şir şi a-i strânge mâna Preşedintelui nu are altă origine şi, când acel mare demnitar îşi oferă salutul vindecător asupra

> "Oamenilor cu viziuni stranii,
> Cu umflături şi ulcerații, jalnici la vedere",
> Spre disperarea chirurgiei,

el şi pacienții săi îşi înmânează o torță de nestins care a fost aprinsă cândva la focul altarului unei credințe păstrate de demult de toate felurile de oameni. Este o supraviețuire frumoasă şi edificatoare, una care aduce trecutul sfânt aproape de noi în afacerile şi piepturile noastre.

(A SE) SCUZA, v. A pune bazele unor jigniri viitoare.

SENAT, s. Un corp de domni în vârstă acuzați de îndatoriri înalte şi comportări nepotrivite.

SENZUALITATE, s. O anumită calitate literară observată în mod frecvent în romanele populare, în special în cele scrise de femei şi tinere, care îi dau alt nume şi cred că introducându-l ocupă un loc neglijat în câmpul literelor şi strâng o recoltă trecută cu vederea. Dacă au nefericirea să trăiască suficient de mult sunt chinuite de dorința de a-şi arde paginile.

SFAT, s. Cea mai mică monedă actuală.

"Omul era aşa de tulburat."
A spus Tom, "că n-am putut face mai puțin
Decât să-i dau un sfat." A spus Jim
"De s-ar fi putut face mai puțin
Te cunosc bine, fiule,
Să ştiu că aşa ai fi făcut."

(Jebel Jocordy)

SFÂNT, s. Un păcătos mort, revizuit şi reeditat.

Ducesa de Orleans relatează că bătrânul calomniator lipsit de reverență, mareşalul Villeroi, care în tinerețe îl cunoscuse pe Sfântul Francisc de Sales, a spus, auzindu-l

numit sfânt: "Sunt încântat să aud că Monsieur de Sales este un sfânt. Îi plăcea mult să spună lucruri nedelicate şi obişnuia să trişeze la cărţi. În alte privinţe era un gentilom perfect, deşi un prost."

SFÂRŞIT, s. Poziţia cea mai îndepărtată de fiecare parte a Interlocutorului.

Omul se sfârşea pe grabă,
Cel ce bătuse tamburina;
Pecetea morţii era pe chipul său:
Era palidă, căci era curată.
"Acesta-i sfârşitul", spuse bolnavul
Cu voce slabă şi tremurătoare.
Peste o clipă era mort,
Iar Tamburina era Oase.

(Tinley Roquot)

SICOFANT, s. Cineva care se apropie de Măreţie pe burtă astfel încât să nu i se poruncească să se întoarcă pentru a fi lovit cu piciorul. Uneori este un editor.

Lipitoarea subţire, cu victima găsită, este mulţumită
Să se fixeze pe o parte bolnavă
Până când umflătura neagră se goleşte de sânge rău
Ea cade sătulă şi se ascunde în noroi
Astfel sicofantul josnic cu bucurie descrie
Slăbiciunea vecinului şi gura şi-o aplică,
Se umflă şi prosperă ca lipitoarea, deşi
Spre deosebire de acel vierme el nu se desprinde.
Cineva, de te plătea să-ţi devotezi
Talentul în serviciul unei capre
Arătând prin forţa logicii că barba ei
E mai potrivită decât a lui Aaron spre a fi venerată,

Dacă în sarcina de-ai onora mirosul
Te-ar fi împins profitul ca şi dragostea,
Lumea ar primi în final un beneficiu de la tine
Şi răufăcătorii bogați ar plânge din nou
Favorul tău pentru o clipă refuzat
Şi spre un obiect mai nobil îndreptat.
Nu-i de ajuns că milionari avari
Ce jefuiesc în grabă şi spoliază cu toptanul
Sau, blestemați cu conştiințe care-i fac să fugă
Spre ticăloşii mai sigure, de o culoare mai închisă,
Jurând să nu mai jefuiască şi dispuşi în schimb
Să fure (ei spun "prindere la colț") pâinea noastră,
Să poată să te vadă în patru labe lingându-le ghetele
Şi implorând o lovitură de picior?
Tot trebuie să urmăreşti până la capătul amar
Tendința dispoziției tale sicofante
Şi-n zelul de-a le face pe plac celor bogați
Să vânezi păcătoşi înfometați până la ultimul drum,
În lauda lui Morgan opreşti sârma răsunătoare
Şi cânți osanale marelui Havemeyher!
Ce i-a făcut Satana ca să te eschivezi?
E prea putred de bogat, trăgând de la tine.

SIGURANȚĂ, s. Un dispozitiv mecanic care acționează automat pentru a împiedica căderea unui lift, în caz de accidentare a scripetelui de ridicare.

Odată am văzut un om sfărâmat
Într-un puț de lift:
Membrele lui erau împrăştiate
Peste tot locul unde căzuse.

Şi-mi spun eu, apostrofând
Acea ruină neobişnuit de întristătoare

"Poziția ta e-atât de surprinzătoare
Că tremur pentru viața ta!"

Atunci acea ruină, zâmbind trist
Şi impresionant, se ridică şi grăi:
"Ei bine, n-aş tremura prea tare,
S-a dus de vreo două săptămâni."

Apoi, pentru o înțelegere mai mare
A atitudinii lui, mă roagă
Să-mi îndrept atenția
Spre diferitele lui mâini şi picioare.

Cum sunt toate încăpățânate
Unde zac fiecare în parte,
Cum un picior susține fără grație
Alibiul celuilalt.

Aceste detalii sunt menționate
Pentru a-i arăta starea jalnică
Şi nu eram de la-nceput intenționat
Să relatez poziția lui specifică.

Nimic nu e mai de temut
Din ceea ce am auzit
Decât ce-a spus acel domn lățit
În puțul liftului.

Acum, povestea este alegorică,
Este cu totul figurată
Căci puțul este metaforic
Iar individul n-a căzut.

Opinez că nu-i moral
Pentru un scriitor să păcălească
Şi îl disprețuiesc că poartă laurul
Care a fost obținut prin înşelare.

Politica e subînțeleasă
În locul liftului, băgați de seamă,
Va ridica orice persoană
Dacă are talentul potrivit.

Cole Bryant avea talentul
(Căci omul ridicat el este.)
Şi l-a împins cu viteză-n sus, în stil mare,
Până ce capul a început să-i amețească,

Apoi frânghia s-a rupt deasupra lui
Şi dureros a coborât pe pământ,
Unde nu era nimeni să-l iubească
Pentru valoarea lui păguboasă.

Deşi trăieşte, nimeni nu-l cunoaşte
Sau, cel puțin, nu drept ceea ce e.
Morala acestui poem trist:
"Ungeți-vă des siguranța!"

(Porfer Poog)

SIGILIU, s. Un semn imprimat pe anumite feluri de documente pentru a atesta autenticitatea şi autoritatea lor. Uneori este imprimat în ceară şi ataşat hârtiei, alteori chiar pe hârtie. Sigilarea, în acest sens, este o supraviețuire a unui obicei străvechi de a înscrie pe hârtiile importante cuvinte sau semne cabalistice pentru a le da o eficacitate magică independent de ceea ce reprezintă. La British Museum sunt păstrate multe hârtii vechi, majoritatea cu un caracter sacerdotal,

validate de pentagrame necromante şi alte mijloace, în mod frecvent iniţiale ale cuvintelor de invocaţie şi, în multe cazuri, acestea sunt ataşate în acelaşi fel ca sigiliile adăugate azi. După cum aproape fiecare obicei, ritual şi formalitate lipsită de raţiune şi, aparent, fără însemnătate din timpurile moderne şi-a avut originea în vreo utilitate îndepărtată, este plăcut să notăm un exemplu de nonsens străvechi care a evoluat pe parcursul epocilor spre ceva cu adevărat util. Cuvântul nostru "sincer" este derivat din *sine cero*, adică fără ceară, dar învăţaţii nu sunt de acord dacă aceasta se referă la absenţa semnelor cabalistice sau la ceara cu care scrisorile erau în trecut închise în faţa examinării publice. Fiecare vedere asupra chestiunii va servi cuiva într-o nevoie imediată de ipoteză. Iniţialele L.S., adăugate în mod obişnuit semnăturilor de pe documentele legale, înseamnă *locum sigilis*, locul sigiliului, deşi nu se mai foloseşte sigiliul, un exemplu admirabil de conservatorism distingându-l pe Om de animalele care pier. Cuvintele *locum sigilis* sunt cu umilinţă sugerate ca un motto potrivit pentru Insulele Pribyloof oricând îşi vor lua locul ca Stat suveran al Uniunii Americane.

SILF, s. O fiinţă imaterială, dar vizibilă care locuia în aer când aerul era un element şi înainte de a fi poluat în mod fatal cu fum de la fabrici, gaze de eşapament şi produse asemănătoare ale civilizaţiei. Silfii erau înrudiţi cu gnomii, nimfele, salamandrele, care locuiau, respectiv, în pământ, apă şi foc, acum cu toate insalubre. Silfii, precum păsările aerului, erau masculine (silfi) şi feminine (silfide), fără nici un scop aparent, căci dacă ar fi avut progenituri ar fi trebuit să-şi facă cuib în locuri accesibile, nici unul din pui nefiind văzuţi.

SILOGISM, s. O formulă logică constând dintr-o presupunere majoră şi una minoră şi un inconsecvent. (Vezi LOGICĂ.)

SIMBOL, s. Ceva care se presupune că tipologizează sau stă în locul a altceva. Multe simboluri sunt simple reminiscențe, lucruri care nu mai au vreo utilitate continuă să existe deoarece am moştenit tendința de a le face; precum urnele funerare săpate pe monumentele memoriale. Cândva erau urne adevărate conținând cenuşa mortului. Noi nu ne putem opri să le facem, dar putem să le dăm un nume care să ne ascundă neajutorarea.

SIMBOLIC, adj. Aparținând simbolurilor şi uzului şi interpretării simbolurilor.

Se spune că, conştiința simte obligația,
Susțin că aceasta este munca stomacului,
Căci păcătosul pe care l-am observat
Când păcătuia era oarecum umflat
Sau bolanv în alt fel îngrozitor,
La acele măruntaie ale compasiunii.
Adevărat, cred că unicul păcătos
E cel ce mănâncă o cină frugală.
Ştiți cum Adam, pe bună dreptate,
Mâncând măr când nu le era sezonul
A fost pedepsit. Dar totul e simbolic:
Adevărul e că Adam avea colici.

(G.J.)

SINCER, adj. Mut şi analfabet.

SINGUR, adj. În companie proastă.

Faceți contact, hai! Flinta şi oțelul
Prin scânteie şi flacără, gândul dezvăluie
Că el metalul şi ea piatra

S-au avut dragi, în secret, singuri.

(Booley Fito)

SIRENĂ, s. Una dintre mai multe talente muzicale precoce, faimoasă pentru o încercare zadarnică de a-l descuraja pe Odiseu de la o viață pe valul oceanului. La figurat, orice doamnă cu perspective promițătoare, scopuri disimulate şi fapte dezamăgitoare.

SLAB, s. Incapabil să atace.

SLĂBICIUNI, s. Anumite puteri primare ale Femeii Tiran cu care păstrează dominația peste masculul speciei ei legându-l de serviciul voinței ei şi paralizându-i energiile rebele.

SOFISM, s. Metoda controversată a unui oponent, distinsă de superioara noastră lipsă de sincerîtate şi prostie. Această metodă este aceea a Sofiştilor târzii, o sectă grecească de filosofi care au început prin predarea înțelepciunii, prudenței, ştiinței, artei şi, pe scurt, a tot ce trebuia să ştie oamenii, dar s-au pierdut într-un labirint de ambiguități şi o ceață de cuvinte.

Faptele oponentului său rău le mătură
Şi-i târăşte sofismul la lumina zilei;
Apoi jură că sunt împinşi spre nebunie cei ce apelează
La o falsitate de un soi atât de disperat.
Nu chiar aşa; precum iarba pe pieptul unui mort
Cel mai uşor zace cel care e mai puțin apăsat.

(Polydore Smith)

SOS, s. Semnul infailibil al civilizației şi iluminării. Un popor fără sosuri are o mie de vicii; un popor cu un sos are doar

nouă sute nouăzeci şi nouă. Pentru fiecare sos inventat şi acceptat, i se iartă un păcat.

SOȚ, s. Cineva care, după ce a cinat, este însărcinat cu grija vaselor.

SPÂNZURĂTOARE, s. O scenă pentru desfăşurarea unor peise miraculoase, în care actorul principal este transferat în ceruri. În țara noastră, spânzurătoarea este, în principal, remarcabilă pentru numărul persoanelor care scapă de ea.

> Fie în înaltul spânzurătorii
> Sau unde sângele curge mai roşu
> Cel mai nobil loc pentru un om ca să moară -
> Este unde a murit de tot.
>
> *(Baladă veche)*

SPERANȚĂ, s. Dorință şi aşteptare înfăşurate la un loc.

> Dulce speranță! Când omului nu i-a mai rămas nimic
> Părăsit de noroc, abandonat de prieteni;
> Când chiar şi câinele îl părăseşte, iar capra
> Cu lipsă de afectare, liniştită, îi roade haina,
> Când încă îi mai atârnă în spinare, atunci tu,
> Cu steaua sclipind în depărtare pe fruntea ta de înger,
> Cobori, strălucitoare, din ceruri să dezvălui
> Promisiunea unui post de funcționar la Monetărie.
>
> *(Fogarty Weffing)*

SPRIRIDUŞIST, s. Un scriitor a cărui imaginație se preocupă cu fenomenele supranaturale, în special cu faptele spiriduşilor. Unul dintre cei mai iluştri spiriduşişti din timpurile noastre este domnul William D. Howells, care l-a prezentat pe cititorul cu bune referințe unui grup respectabil şi manierat de

spiriduşi, după cum şi-ar dori oricine să întâlnească. Spre groaza care îl chinuie pe şeful unui consiliu profesoral districtual, fantomele Howells adaugă ceva din misterul care îl învăluie pe un fermier din alt oraş.

SPIRIT, s. Sarea cu care umoristul american îşi strică fiertura intelectuală uitând să o pună.

SPLENDID, adj. Ca un simplu cetăţean american care se duce în casa cu chirie sau îşi afirmă importanţa în Plănuirea Lucrurilor ca o unitate elementară dintr-o paradă.

Cavalerii Dominionului erau atât de splendizi în catifeaua şi aurul lor, încât stăpânii lor de-abia i-ar fi recunoscut.
(Cronicile claselor)

STÂLPUL INFAMIEI, s. Un instrument mecanic pentru a impune cu forţa distincţia personală, prototip al ziarului modern condus de persoane cu virtuţi austere şi vieţi fără pată.

STEAG, s. O zdreanţă colorată purtată deasupra trupelor şi atârnată pe fortăreţe şi vapoare. Pare să servească aceluiaşi scop ca anumite semne pe care le vezi şi anumite locuri goale din Londra, purtând inscripţia: "Gunoiul nu poate fi aruncat aici."

STRIDIE, s. O scoică vâscoasă, mucilaginoasă pe care oamenii civilizaţi au îndrăzneala să o mănânce fără să-i scoată măruntaiele! Carapacele sunt date uneori săracilor.

STRUGURI, s.

Slăvit fii, nobil fruct! cântat de Homer,
Anacreon şi Khayyam;

Lauda ta este mereu pe limba
Unor oameni mai buni ca mine.

Lira din mâna mea nu a mângâiat vreodată
Cântecul pe care nu-l pot oferi;
Slujba mea mai umilă, te rog, s-o accepți -
Voi ajuta la omorârea zeflemitorului.

Băutorii de apă şi ciudații
Care îşi umplu pielea cu lichior -
Cu bucurie le voi căra burdihanele
Şi le voi da cep cu cuțitul de măcelar.

Umpleți, umpleți, căci înțelepciunea se răceşte
Când nu mai lăsăm vinul să se odihnească.
În cinstea morții proştilor Prohibiției
Şi a tuturor puricilor de vie!

(Jamrach Holobom)

STRUȚ, s. O pasăre mare căreia (pentru păcatele ei, fără îndoială) natura i-a refuzat acel deget din spate în care mulți naturaliști pioşi au văzut dovada unui scop. Absența unei perechi de aripi care funcționează bine nu este un defect, căci s-a scos în evidență cu ingeniozitate, struțul nu zboară.

SUBTERFUGIU, s. O minciună în starea de omidă.

SUCCES, s. Acel păcat de neiertat împotriva semenilor tăi. În literatură şi în mod deosebit în poezie, elementele succesului sunt extrem de simple şi sunt admirabil exprimate în următoarele versuri ale reverendului părinte Gassalasca Jape, semnate, din nişte motive misterioase, "John A. Joyce".

Bardul care vrea să prospere trebuie să aibă o carte

Să gândească în proză şi să poarte
O cravată stacojie, o privire pierdută
Şi în cap păr de un hexametru.
Fii subțire în gând şi trupul va fi gras;
Dacă porți părul lung, n-ai nevoie de pălărie.

SUFLET, s. O entitate spirituală în legătură cu care au avut loc dispute brave. Platon susținea că acele suflete care, într-o stare existențială anterioară (antedatând Atena) obținuseră cele mai clare imagini ale adevărului absolut, au intrat în trupurile persoanelor care au devenit filosofi. Sufletele care contemplaseră cel mai puțin adevărul divin au animat trupurile uzurpatorilor şi despoților. Dionisos I, care amenințase să-l decapiteze pe filosoful cu frunte înaltă, era un uzurpator şi un despot. Platon, fără îndoială, nu era primul care să construiască un sistem de filosofie care putea fi citat împotriva duşmanilor săi şi, cu siguranță, nu a fost ultimul.

"Referitor la natura sufletului", spune renumitul autor al tratatului *Diversiones Sanctorum,* "cu greu au existat mai multe argumente decât cele referitoare la locul său în trup. Credința mea este că sufletul îşi are locul în abdomen" (în care credință putem discerne şi interpreta un adevăr până acum ininteligibil, şi anume că lăcomia tuturor oamenilor este plină de devoțiune). Se spune în Scriptură că face zeu din burta sa, de ce, atunci, să nu fie pios, având întotdeauna Zeitatea sa alături de el ca să îi împrospăteze credința? Cine poate la fel de bine ca el să cunoască puterea şi maiestuozitatea pe care o adăposteşte? Cu adevărat şi cu sobrietate, sufletul şi stomacul sunt o Entitate Divină; şi aceasta era credința lui Promasius, care cu toate acestea a greşit când i-a negat nemurirea. El observase că substanța sa vizibilă şi materială se pierdea şi putrezea alături de restul trupului după moarte, dar nu ştia nimic despre esența sa imaterială.

Aceasta este ceea ce se numeşte Apetit şi supraviețuieşte epavei şi duhorii mortăciunii, pentru a fi răsplătită sau pedepsită într-o altă lume, conform cu ceea ce a cerut în formă trupească. Apetitul, ale cărui zgomote grosolane erau acordate după cărnurile nesănătoase de pe piață şi din refectoriul public, va fi azvârlit în foamete eternă, în timp ce acela care a insistat în mod ferm, deşi civilizat asupra numiților: ortolan, caviar, broască țestoasă de apă dulce, anşoa, paté de foie gras şi asupra altor asemenea delicii comestibile creştineşti îşi va întrupa dinții spirituali în sufletele lor pentru toți vecii vecilor şi îşi va potoli setea divină cu părțile nemuritoare ale celor mai rare şi bogate vinuri trase la butoi vreodată, aici, jos. Aceasta este credința mea religioasă, deşi sufăr să mărturisesc că nici Sfinția Sa Papa, nici Înălțimea Sa Arhiepiscopul de Canterbury (pe care îi venerez în mod egal şi profund) nu vor fi de acord cu împrăştierea ei.

SUFRAGIU, s. Expresia opiniei prin mijlocirea votului. Dreptul de sufragiu (care este considerat a fi atât un privilegiu, cât şi o îndatorire) înseamnă, cum este interpretat, de obicei, dreptul de a vota un om ales de altul şi este extrem de prețuit. Refuzul de a face astfel poartă numele urât de "lipsă de spirit civic". Cel lipsit de spirit civic, totuşi, nu poate fi pedepsit cum se cuvine pentru crima sa deoarece nu există un acuzator legitim. Dacă acuzatorul însuşi este vinovat, nu are drept să stea în curtea opiniilor; dacă nu, profită de crimă, căci abținerea lui A de a vota îi dă mai multă greutate votului lui B. Prin sufragiu feminin înțelegem dreptul unei femei de a vota aşa cum îi spune un bărbat. Este bazat pe responsabilitatea feminină, care este oarecum limitată. Femeia cea mai ageră să sară din capot ca să-şi afirme drepturile este prima care va sări înapoi în el când este amenințată cu retragerea lui pentru proastă folosire.

SUPUNERE, s. Răbdare neobişnuită în a plănui o răzbunare care merită aşteptarea.

M e de la Moise
Care-a omorât egipteni.
La fel de delicată ca un trandafir e
Blândeţea lui Moise.
Nici un monument nu-i arată
Inscripţia post-mortem
Dar M e de la Moise
Care-a omorât egipteni.

(Alfabetul biografic)

Ş

ŞARPE CU CLOPOŢEI, s. Fratele nostru întins la pământ *Homo burti-mersus.*

ŞERIF, s. În America, şeful biroului exectuiv dintr-o provincie, ale cărui îndatoriri caracteristice, în unele din statele vestice şi sudice, sunt prinderea şi spânzurarea ticăloşilor.

John Elmer Pettibone Cajee
(Scriu despre el cu puţină bucurie)
Era pe cât de rău se putea.

Deseori lumea zicea: "Jur!
Soarele n-a mai privit asupra
Unui om mai rău ca vecinul John."

Un păcătos până în măduva oaselor, el avea
Acest defect în plus: îl înnebunea
Să ştie că alt om e rău.

În acest caz i se părea potrivit
Să se ridice la orice oră din noapte
Şi să stingă lumina vieţii acelei persoane.

În ciuda implorărilor oraşului, el
Îl agăţa de cel mai apropiat copac
Şi-l lăsa legănându-se uşor şi liber.

Sau, uneori, dacă umorul îi venea,
Trupul nedoritor al unui ins ghinionist
Era dat flăcărilor vesele.

În timp ce se părpălea maroniu,
Nepăsătorul John întâmpina
Încruntarea acelui oraş auster şi drept.

"Ce trist", spuneau vecinii, "că el
Este atât de disprețuitor față de lege
Un a-nar-hist."

(Aşa preferau ei
Să pronunţe cuvântul dezgustător,
Atât de mult le stârnea aversiunea.)

"S-a hotărât", au spus ei continuând,
"Că John Răul trebuie să înceteze cu lucrul ăsta
De-a face fapte ilegale,

Acum, pe aceste relicve sacre" (aici
Fiecare om scoase un suvenir
Primit la o linşare anul trecut)

"Pe acestea jurăm că el va părăsi
Calea sa: nu ne va mai face inimile să ne doară

Prin păcatele frânghiei, torței și țepușei.

Îi vom lega mâna dreaptă însângerată și
Va avea puțină libertate să îndeplinească
Imboldurile minții lui fără de lege."

Astfel, în convenție atunci și acolo
L-au numit Șerif. Chestiunea
A fost începută, se spune, cu o rugăciune.

(J. Milton Sloluck)

ȘOARECE, s. Un animal care își presară calea cu femei leșinate. După cum la Roma creștinii au fost dați la lei, la fel cu secole mai înainte în Otumwee, cel mai străvechi și faimos oraș din lume, femeile eretice erau date la șoareci. Jakak-Zotp Istoricul, singurul otumwean ale cărui scrieri au ajuns până la noi, spune că aceste martire își întâmpinau moartea cu puțină demnitate și multe eforturi. El chiar încearcă să-i disculpe pe șoareci (astfel este răutatea bigotismului) declarând că nefericitele femei piereau, unele din epuizare, altele din cauza gâturilor frânte, dându-se singure peste cap, și unele din lipsa tonicelor. Șoarecii, susține el, se bucurau de plăcerile vânătorii cu calm. Dar dacă istoria romană este în proporție de nouă zecimi minciună, cu greu ne putem aștepta la o proporție mai mică din acea cifră retorică din analele unui popor capabil de o cruzime atât de incredibilă față de femeile frumoase; căci inima împietrită are gură mincinoasă.

T

T, a douăzecea literă a alfabetului englez, era numită de greci în mod absurd *tau.* În alfabetul din care provine al nostru, avea forma tirbuşonului grosolan al epocii şi când stătea izolat (ceea ce era mai mult decât puteau face întotdeauna fenicienii), însemna Tallegal, tradus de învăţatul doctor Brownrigg, "rachiu tare".

TABLOU, s. O reprezentare în două dimensiuni a ceva plictisitor în trei.

> Priviţi tabloul marelui Daubert expus aici,
> Pictat după modelul Vieţii,
> Dacă descrierea e adevărată
> Să dea Domnul să fiu pictat şi eu.
>
> *(Jali Hane)*

TAXĂ, s. Un număr de taxe pe importuri, menite să protejeze producătorul local împotriva lăcomiei consumatorului său.

Duşmanul Sufletelor Omeneşti
Stătea îndurerat de costul cărbunilor;
Căci iadul fusese anexat de curând
Şi era stat sudic suveran.
"Nu ar fi decât corect", spuse el
"Să îmi iau combustibilul pe gratis.
Datoria, nici corectă, nici înțeleaptă
Mă sileşte să economisesc,
Prin urmare, grătarele mele, fiecare
Sunt execrabil de nefripte.
Ce vor ei? deşi tânjesc
Să-i frig şi pe ei puțin
Nu-mi pot permite o căldură potrivită.
Taxa asta îi face şi pe diavoli să înşele!
Sunt ruinat şi meseria mea umilă
Poate fi invadată-n voie de toți ticăloşii;
Sub nasul meu presa publică
Mă depăşeşte în aciditate;
Baroul aplică cu ingeniozitate,
Ca să mă distrugă, propriile mele minciuni;
Medicamentele mele sunt folosite de doctori
(Deşi-n zadar) ca să refuze
Să mă facă prădător corect şi de drept
Şi să-i țină pe-ai lor în stare să plătească;
Predicatorii prin exemple povățuiesc
Ceea ce, disprețuind să folosesc, predau eu:
Şi oamenii de stat, maimuțărindu-mă, fac cu toții
Mai multe promisiuni decât pot încălca.
Împotriva acestei competiții eu
Înalț un strigăt neascultat,
Cum toți ignoră plângerea mea dreaptă
Prin Hocus-Pocus! O să mă fac sfânt!"
Acum, republicanii, care toți
Sunt sfinți, au început să protesteze

Împotriva competiției lui; astfel
A fost o cursă diavolească!
Şi-au încleştat coarnele cu el, tête-à-tête
În dezbatere muşcătoare,
Până ce democrații, amărâți şi trişti,
Au avut speranțe să iasă singuri.
Ca să îndepărteze acel rău, în grabă
Cei doi beligeranți se-mbrățişară;
Dar cum era rău să se relaxeze
O ceartă despre Sfânta Taxă,
A fost într-un final decis să se acorde
Îndrăznețului insurgent-protestant
Un bonus pentru fiece suflet ce cădea
În iadul lui ineficient.

(Edam Smith)

TAXĂ PE CAP DE OM, s. O taxă capitalizată sau taxă de vot.

În vremuri străvechi trăia un rege
Ai cărui perceptori de taxe nu puteau stoarce
Din toți supuşii lui suficient aur
Ca să facă traiul regal mai puțin strâmtorat,
Căci drumul plăcerii, ca şi damele,
Al cărui teritoriu îl înconjoară, pretinde
Perpetue reparații. Astfel,
Perceptorii înşirați
Au apărut în fața tronului să-l roage
Pe stăpânul lor să ticluiască vreun mod
Prin care să se umfle taxele. "Atât de mari",
Au spus ei, "sunt cerințele statului
O zecime din tot ce strângem
De-abia e de ajuns. Vă rugăm să reflectați:
Dacă renunțăm la o zecime, cum putem

Să supraviețuim din celelalte nouă?"
Monarhul îi întrebă drept răspuns.
"Trecutu-v-a prin cap să încercați
Avantajul economiei?"
"Cum nu", spuse vorbitorul, "am vândut
Toate şbilțurile de aur;
Cu tinichele strângem acum
Gâtlejurile celor pe care îi evaluăm,
Forcepsuri simple de fier folosim
Ca să alinăm bucuria nenorociților
Care pun deoparte cu lăcomie neobosită
Ceea ce solicită Maiestatea Voastră."
Adânci linii de-ngrijorare se vedeau apărând
De-a latul frunții regale.
"Starea voastră este disperată, fără vorbă;
Rogu-vă, faceți-mi o propunere."
"O, Rege al Oamenilor", spuse vorbitorul
"Dacă impuneți pe fiecare cap
O taxă, impozitul mărit
Cu bucurie îl împărțim cu tine."
Cu străfulgerări de soare luminează
Plecații nori de furtună în întunecarea lor supărată.
Regele zâmbi feroce. "Decretez
Să fie aşa şi, ca nu cumva
Să mă întrec în generozitate
Vă declar, pe fiecare dintre voi,
Excluşi de la operația
Acestei noi legi de capitalizare.
Dar ca nu cumva oamenii să ne blameze
Pentru că ei sunt legați şi voi sunteți liberi,
Ar fi bine să facem un plan deştept
Ca să fiți excluşi de la această taxă de cap de om.
Vă las acum în timp ce vă sfătuiți
Cu ministrul meu cel mai de încredere."

Monarhul din sala tronului ieşi
Şi imediat printre ei se furişă
Un om tăcut, cu faţa ascunsă,
Cu braţele goale - şi toporul strălucitor ridicat!

(G.J.)

TÂLHAR, s. Un om de afaceri candid.

Se spune despre Voltaire că, într-o noapte, el şi un tovarăş de călătorie au tras la un han de la marginea drumului. Împrejurimile erau sugestive şi după cină au căzut de acord să spună cu schimbul poveşti cu tâlhari. "Trăia odată un Fermier-General al Taxelor." Nemaispunând altceva, a fost încurajat să continue. "Aceasta", spuse el, "este toată povestea."

TELEFON, s. O invenţie a diavolului care abrogă câteva dintre avantajele de a face o persoană dezagreabilă să păstreze distanţa.

TELESCOP, s. Un mecanism care are o legătură cu ochiul similară cu cea dintre telefon şi ureche, permiţându-ne să ne chinuim cu o mulţime de detalii inutile. Din fericire nu este dotat cu un clopot care să ne cheme la sacrificiu.

TENACITATE, s. O anumită calitate a mâinii omeneşti în relaţia sa cu bănuţul omului. Atinge cea mai înaltă dezvoltare în mâna autorităţii şi este considerată un echipament util pentru o carieră în politică. Următoarele versuri ilustrative au fost scrise despre un domn californian aflat într-o funcţie politică înaltă, care a făcut această relatare:

Strânsoarea lui este de-o asemenea tenacitate
Că nimic din mână nu poate să-i scape.

Țipari bine unși mai poți scăpa
În căzi cu ulei alunecos, lichid;
În zadar, din pișcătura lui apucătoare
Nu se pot zbate nici jumătate de inci!
Ce noroc că el astfel a planificat
Ca să nu smulgă răsuflarea cu mâna
Căci de ar face-o, lăcomia iui ar fi atât de mare
Că ar smulge-o pe ultima cu viteză mare.
Asta ar fi bine, spuneți! Nu-i așa,
Ar smulge-o, dar nu i-ar mai da drumul!

TEOSOFIE, s. O credință străveche care avea toată certitudinea religiei și toate misterele științei. Teosoful modern susține, ca și budiștii, că trăim de un număr incalculabil de ori pe acest pământ, în la fel de multe trupuri, deoarece o singură viață nu este suficientă să devenim la fel de înțelepți și buni pe cât dorim să fim. A fi înțelept și bun la modul absolut, aceasta este perfecțiunea; iar teosoful este atât de pătrunzător cu vederea încât a observat că oricine este doritor de îmbunătățire atinge perfecțiunea. Observatori mai puțin competenți sunt dispuși să excludă pisicile, care nu par nici mai înțelepte, nici mai bune decât erau anul trecut. Cel mai mare și cel mai gras teosof recent a fost răposata Madame Blavatsky, care nu avea pisică.

TICĂLOS, s. Un om ale cărui calități, pregătite pentru a fi prezentate ca un coș cu fructe de pădure la piață - cele mai frumoase deasupra, a fost deschis pe partea greșită. Un gentilom pe invers. Un prost luat în considerare sub alt aspect.

TICĂLOȘIE, s. Activitatea unui intelect începețoșat.

TIGAIE, s. O parte a aparatului penal folosit în instituțiile punitive și în bucătăria femeii. Tigaia a fost inventată de

Calvin şi folosită de el pentru gătirea bebeluşilor de o şchioapă care muriseră nebotezaţi; şi observând într-o zi chinurile oribile ale unui vagabond care trăsese fără prevedere un bebeluş fript din coşul de gunoi şi îl devorase, i-a trecut prin minte marelui divin să jefuiască moartea de terorile ei introducând tigaia în fiecare gospodărie din Geneva. De atunci s-a împrăştiat prin toate colţurile lumii şi a fost un sprijin nepreţuit pentru propagarea credinţei lui sumbre. Rândurile următoare, prespuse a proveni din pana Sfinţiei Sale Episcopul Potter, par să indice că utilitatea usten-silei nu este limitată la acestă lume; dar ca o consecinţă a folosirii sale în această viaţă, ajunge până în viaţa de dincolo, astfel că se poate regăsi de celalaltă parte, răsplătindu-şi devotaţii:

Necuratul a fost chemat în ceruri.
Spuse Petru: "Intenţiile tale
Sunt bune, dar îţi lipseşte abilitatea
Referitoare la noile invenţii."

"Acum, prăjesc după un plan străvechi
De chinuri, dar am auzit
Vorbindu-se că tigaia
Arde mai bine spiritele rele."

"Ia una, umple-o cu grăsime,
Pe păcătoşi rumeneşte-i bine."
"Ştiu un truc care face cât două de-ăstea,"
Spuse Aghiuţă: "o să le frig mâncarea-n ea."

TINEREŢE, s. Perioada posibilităţii, când Arhimede descoperă un punct de sprijin, Cassandra are discipoli şi şapte oraşe se luptă pentru onoarea de a-l dărui pe Homer viu.

Tinerețea este cu adevărat Domnia Saturnină, Epoca de Aur pe pământ, când smochinele cresc pe ciulini şi porcii au fluiere în coadă, purtând peri de mătase, trăiesc ca în sânul lui Avraam şi ciorile zboară livrând lapte la fiecare uşă, iar Justiția nu este auzită niciodată sforăind şi fiecare asasin este făcut fantomă şi, urlând, este aruncat în Baltimost!

(Polydore Smith)

TOLBĂ, s. O teacă portabilă în care omul de stat antic şi avocatul aborigen îşi purtau argumentele mai uşoare.

El scoase din tolbă,
Aşa făcu romanul controversat,
Un argument bine potrivit,
Chestiunii ce i se supusese,
Apoi îl adresă ficatului
Duşmanului neconvins.

(Oglum P. Boomp)

TOPORIŞCĂ, s. Un topor tânăr, cunoscut printre indieni drept *tomahawk*.

"O, îngroapă securea, piele roşie irascibilă,
Căci pacea e o binecuvântare", spuse Omul Alb.
Sălbaticul fu de acord şi îngropă acea armă
Cu ritual impunător în capul Omului Alb.

(John Lukkus)

TOVARĂŞĂ DE VIAȚĂ, s. O soție sau jumătatea înverşunată.

"...Acum, de ce-i spune nevestei tale tovarăşă, Pat?"
Întreabă preotul. "De când îi făceai curte
Ea niciodată nu te-a ajutat la nimic -

Că tu nimic nu faci."

"Asta-i adevărat, Sfinţia ta", Patrick răspunde
Şi nu arată semn de supărare;
"Dar, pe Domnu', este un lucru de-nţeles
Că mi-e tovarăşă mereu la cheltuieli!"

(Marley Wottel)

TRADIŢIE, s. Învăţătură, în special, din aceea care nu este derivată dintr-un curs regulat de instrucţie, ci vine din citirea cărţilor oculte, sau din natură. Cea din urmă este desemnată ca folclor şi îmbrăţişează în mod popular miturile şi superstiţiile. În *"Mituri ciudate ale Evului Mediu"* de Baring-Gould, cititorul va găsi multe din acestea urmărite până la origini, prin liniile convergente ale fiilor multor oameni, spre o origine comună în antichitatea îndepărtată. Printre acestea sunt fabulele: *"Teddy, gigantul ucigaş", "John Hart William adormitul", "Scufiţa Roşie şi Compania Zahărului", "Frumoasa şi Brisbane", "Cei Şapte Consilieri din Efes", "Rip Van Fairbanks"* şi tot aşa. Fabula pe care Goethe o relatează cu atâta afecţiune sub numele *"Regele Earl"* era cunoscută în urmă cu două de mii de ani în Grecia drept *"Demos-ul şi industria de bebeluşi"*. Unul dintre cele mai generale şi străvechi mituri e povestea arăbească a lui *"Ali Baba şi cei patruzecl de Rockefelleri"*.

(A) TRAGE CU URECHEA, v. A auzi în secret un catalog al crimelor şi viciilor altuia sau ale tale.

O doamnă cu o ureche aplicată
Unei guri de cheie deschise auzi, înăuntru,
Două femei bârfitoare în conversaţie liberă
Subiectul care le preocupa fiind ea.
"Cred", spuse una, "şi soţul meu crede

Că e o vulpe spioană, băgăcioasă!"
Imediat ce nu mai auzi nimic
Doamna, indignată, îşi îndepărtă urechea.
"Nu voi sta", spuse ea cu o îmbufnătură
"Să aud cum se minte despre mine!"

(Gopete Sherany)

(A) TRAGE ÎN ȚEAPĂ, v. În folosirea populară, a străpunge cu orice armă care rămâne în rană. Aceasta, totuşi, nu este chiar exact, a trage în țeapă este, la modul propriu-zis, a trimite pe cineva la moarte înfigându-i o țepuşă ascuțită, dreaptă în trup, victima fiind lăsată în poziția şezând. Acesta era un mod obişnuit de pedepsire printre multe națiuni ale antichității şi este încă în mare favoare în China şi multe părți ale Asiei. Până la începutul secolului al cincisprezecelea era larg utilizată în mântuirea ereticilor şi schismaticilor. Wolecraft o numeşte "scaunul pocăinței" şi printre oamenii obişnuiți era cunoscută în glumă ca "a călări pe calul cu un picior". Ludwig Salzmann ne informează că în Tibet trasul în țeapă este considerat cea mai potrivită pedeapsă pentru crime împotriva religiei şi, chiar dacă în China este acordată uneori pentru infracțiuni laice, este cu cea mai mare frecvență adjudecată în cazuri de sacrilegiu. Pentru persoana care chiar experimentează trasul în țeapă trebuie să fie o chestiune de importanță minoră prin ce fel de dezacord civil sau religios a ajuns să ia cunoştință de lipsa ei de confort, dar fără îndoială că ar simți o oarecare satisfacție dacă ar fi în stare să se contempleze sub forma unei sfârleze de vânt pe turla Adevăratei Biserici.

(A) TRAGE LA MĂSEA, s. A bea, a da pe gât, a gâlgâi, a lua la măsea sau a trage un gât. La indivizi, trasul la măsea este privit cu lipsă de stimă, dar națiunile bețive sunt în fruntea civilizației şi puterii. Când sunt aduşi în arenă împotriva

creştinilor beţiveni, mahomedanii abstinenţi cad ca iarba sub seceră. În India, o sută de mii de britanici hulpavi mâncători de carne de vită şi băutori de whisky cu sifon ţin sub supunere două sute cincizeci de milioane de vegetarieni abstinenţi de rasă ariană. Cu ce graţie degajată l-a împins americanul iubitor de whisky pe spaniolul cumpătat departe de posesiunile sale! Din timpul când barbarii făceau ravagii pe coastele Europei vestice şi zăceau beţi în fiecare port cucerit, a fost mereu la fel: pretutindeni naţiunile care beau prea mult sunt observate a lupta cam prea bine şi nu prea cinstit. Prin urmare, apreciatele bătrâne doamne care au abolit gamela din armata americană ar putea, pe drept, să se laude că nu au mărit în mod material puterea militară a naţiunii.

TRÂNDĂVIE, s. O fermă-model unde diavolul experimentează cu seminţele noilor păcate şi promovează creşterea viciilor de larg consum.

TRECUT, s. Acea parte a Eternităţii cu o mică porţiune despre care avem o scurtă şi regretabilă cunoştinţă. O linie mişcătoare numită Prezent o desparte de o perioadă imaginară cunoscută drept Viitor. Aceste două mari diviziuni ale Eternităţii, dintre care una o eludează în mod continuu pe cealaltă, sunt cât se poate de diferite. Una este întunecată de suferinţă şi dezamăgire, cealaltă strălucitoare de prosperitate şi bucurie. Trecutul este regiunea oftaturilor, viitorul este tărâmul cântecului. În una stă ghemuită Amintirea, înveşmântată în pânză de sac şi cenuşă, mormăind rugăciuni de penitenţă; în lumina soarelui, cealaltă, Speranţa, ţopăie cu aripi întinse, chemând templele succesului şi umbrarele bunei dispoziţii. Totuşi Trecutul este Viitorul de ieri, Viitorul este trecutul de mâine. Ele sunt una: ştiinţa şi visul.

TREIME, s. În teismul multiplu al anumitor biserici creştine, trei entităţi dumnezeieşti distincte care compun una singură. Zeităţile subordonate ale credinţei politeiste, cum ar fi diavolii şi îngerii, nu sunt dăruiţi cu puterea combinării şi trebuie să-şi asume individual pretenţiile la adoraţie şi împăciuire. Treimea este unul dintre cele mai sublime mistere ale sfintei noastre religii. Respingând-o pentru că este de neînţeles, unitarienii îşi trădează simţul neadecvat al fundamentelor teologice. În religie credem numai ceea ce nu înţelegem, în afară de exemplul unei doctrine inteligibile care contrazice una de neînţeles. În acel caz o credem pe prima ca fiind parte dintr-a doua.

TRICHINELOZĂ, s. Răspunsul porcului pentru practicanţii porcofagiei.

Moise Mendlessohn, căzând bolnav, a trimis după un doctor creştin, care imediat a diagnosticat boala filosofului ca fiind trichineloză, dar plin de tact i-a dat alt nume.

- Aveţi nevoie de o schimbare imediată de dietă, spuse el; trebuie să mâncaţi şase uncii de porc o dată la două zile.

- Porc? ţipă pacientul, porc? Nimic n-o să mă convingă să mă ating de el!

- Vorbiţi serios? întrebă doctorul grav.

- Jur!

- Bine! atunci îmi asum răspunderea să vă vindec.

TROGLODIT, s. În mod specific, un locuitor al cavernelor din perioada paleoliticului, după copac şi înainte de apartament. O comunitate faimoasă de troglodiţi a trăit cu David în Peştera Adullam. Colonia era alcătuită din "oricine era în suferinţă şi oricine era îndatorat şi oricine era nemulţumit", pe scurt, toţi socialiştii lui Iuda.

TRUDĂ, s. O boală periculoasă care îi afectează pe înalţii funcţionari publici care vor să meargă la pescuit. Unul dintre procedeele prin care A face rost de avere pentru B.

TUN, s. Un instrument folosit pentru rectificarea graniţelor naţionale.

Ţ

ŢEL, s. Însărcinarea pe care le-o dăm dorinţelor noastre.

"Veseleşte-te! N-ai nici un ţel în viaţă?"
L-a întrebat ea cu tandreţe.
"Un ţel? Ei bine nu, nu am, nevastă,
De fapt... am avut."

(G.J.)

UBICUITATE, s. Darul sau puterea de a fi în toate locurile în acelaşi timp, dar nu în toate locurile tot timpul, care este omniprezența, un atribut al lui Dumnezeu şi al eterului luminifer numai. Această distincție importantă dintre ubicuitate şi omniprezență nu era clară pentru biserica medievală şi au fost multe vărsări de sânge din cauza ei. Anumiți lutherani, care afirmau prezența pretutindeni a trupului lui Christos erau cunoscuți drept ubicuitarieni. Pentru această eroare ei au fost, fără îndoială, blestemați, căci trupul lui Christos este prezent numai în euharistie, deşi acel sacrament poate fi realizat în mai mult de un singur loc, simultan. În vremurile recente, ubicuitatea nu a fost înțeleasă întotdeauna, nici măcar de către Sir Boyle Roche, de exemplu, care susținea că un om nu poate fi în două locuri în acelaşi timp decât dacă este pasăre.

(A) UCIDE, v. A crea un post liber fără a nominaliza un succesor.

UITARE, s. Starea sau condiția în care cei răi încetează să se lupte şi posomorâții sunt împăcați. Groapa de gunoi eternă a faimei. Conservare la rece pentru speranțe mari. Un loc unde autorii ambițioşi îşi întâlnesc operele fără mândrie şi pe cei mai buni fără invidie. Un dormitor fără un ceas deşteptător. Un dar al lui Dumnezeu oferit doctorilor în compensație pentru pierderea stării conştiente.

ULTIMATUM, s. În diplomație, o ultimă solicitare înainte de a apela la concesii.

Primind ultimatum din partea Austriei, Ministerul turc se întruni să-l dezbată.

- O, servitor al Profetului, îi spuse Şeicul Ciubucului Imperial Mamuşului Armatei Invincibile, câți soldați de neînvins avem sub arme?

- Susținător al Credinței, răspunse acel demnitar după ce-şi examină memorandumurile, sunt, ca număr, câtă frunză şi iarbă!

- Şi câte nave de război de nescufundat seamănă groaza în inimile tuturor porcilor creştini? îl întrebă pe Imamul Marinei Mereu Victorioase.

- Unchi al Lunei Pline, a fost răspunsul, e drept să ştii că sunt ca valurile oceanului, nisipurile deşertului şi stelele Cerului!

Preț de opt ore fruntea înaltă a Şeicului Ciubucului Imperial s-a încrețit de dovezile unei gândiri adânci; calcula şansele unui război. Apoi,

- Fii ai îngerilor, spuse el, zarurile sunt aruncate! Voi sugera Doctorului Urechii Imperiale să sfătuiască inacțiunea. În numele lui Allah, consfătuirea se suspendă!

UMANITATE, s. Specia umană, colectivă, exclusiv poeții antropoizi.

UMORIST, s. O năpastă care ar fi îmblânzit austeritatea căruntă a inimii Faraonului şi l-ar fi convins să-i dea drumul lui Israel cu urări de bine, repede ca o pisică.

Iată! săracul umorist, a cărui minte torturată
Vede glume în mulţime, deşi e înclinat spre tristeţe,
Apetitul lui simplu, neînvăţat să rătăcească,
Mintea lui, reînnoită de noapte, o consumă ziua.
El crede că, admis într-o cocină regală,
Un porc graţios i-ar suporta compania.

(Alexander Poke)

(A) UNGE, v. A da cu grăsime pe un rege sau pe alt înalt funcţionar deja suficient de alunecos.

Aşa cum suveranii-s unşi de preoţime
Aşa şi porcii ce conduc populaţia-s îngrăşaţi bine.

(Judibras)

UNITARIAN, s. Cineva care neagă divinitatea unui Trinitarian.

UNIVERSALIST, s. Cineva care cedează avantajul ladului persoanelor de altă credinţă.

UNSOARE, s. Ulei, grăsime.

Ritualul ultimei ungeri constă în atingerea cu ulei sfinţit de un episcop a mai multor părţi ale trupului cuiva pe moarte. Marbury relatează că după ce ritualul a fost administrat unui anumit nobil englez rău, s-a descoperit că uleiul nu fusese sfinţit cum trebuie şi nu s-a mai putut obţine altul. Când a fost informat despre aceasta, bolnavul spuse înfuriat:

- Atunci, să fiu al naibii dacă mor!
- Fiule, a spus preotul, chiar de asta ne temem.

URAGAN, s. O demonstrație atmosferică cândva foarte obișnuită, dar acum în general abandonată în favoarea tornadei și ciclonului. Uraganul este încă popular în uz în Indiile de Vest și este preferat de anumiți căpitani de vapoare demodați. De asemnea, este folosit la construcția punților de sus ale vapoarelor cu aburi, dar, vorbind la modul general, utilitatea uraganului este depășită.

URĂ, s. Un sentiment potrivit pentru ocazia superiorității altuia.

URÂȚENIE, s. Darul zeilor pentru anumite femei, atrăgând virtutea fără modestie.

URBANISM, s. Felul de politețe pe care observatorii urbani o atribuie locuitorilor din toate orașele în afară de New York. Cea mai comună expresie este auzită în cuvintele "îmi cer scuze" și nu este consecventă cu disprețuirea drepturilor altora.

Proprietarul unei mori
Stătea pe gânduri pe un deal îndepărtat,
Ceva în mintea lui el presimțea,
Când din cerul făr' de nori pică
Un ficat diavolesc de om! Ei bine
Moara omului explodase.
El pălăria de pe cap își ridică
"Cer scuze, domnule", grăi el;
"Nu știam că e încărcată."

(Swatkin)

UZ, s. Prima Persoană a Treimii literare, A Doua şi A Treia fiind Obiceiul şi Convenţia. Îmbibat cu o veneraţie decentă pentru această Sfântă Triadă, un scriitor harnic poate spera să scrie cărţi care vor trăi cât moda.

VALOARE, s. Un compus soldățesc din vanitate, datorie şi speranța cartoforului.

- De ce te-ai oprit? răcni comandantul unei divizii şi Chickamauga, care ordonase o schimbare, mişcă în fața domnului, pe loc.

- Domnule general, spuse comandantul brigăzii delincvente, sunt convins că o afişare suplimentară de valoare din partea trupelor mele le va aduce în coliziune cu duşmanul.

VANITATE, s. Tributul unui prost pentru valoarea celui mai apropiat măgar.

Se spune că găina cotcodăceşte cel mai tare
Când nu-i nimic vital în oul pe care l-a făcut;
Şi sunt găini, susţinând că au făcut
Un studiu al omenirii, care spune că oamenii
A căror afacere e cu gura sau stiloul
Fac cea mai mare fanfaronadă

La cea mai proastă operă, şi mă tem
Că nu sunt cu mult diferiţi de găini.
Iată! Toboşarul în haina aurie
Pantalonii sclipitori şi pălăria ca un turn,
Imperios de pompos, măreţ de îndrăzneţ
Înverşunat, decis, un tip ce inspiră respect!
Cine ar crede că această creatură minunată
În bătălie nu te răneşte niciodată?

(Hannibal Hunsiker)

VARZĂ, s. O legumă de grădină, obişnuită, cam la fel de mare şi înţeleaptă precum capul unui om.

Varza îşi trage numele de la Cabagius, un prinţ care, ajungând la tron, a emis un decret numind un Înalt Consiliu al Imperiului compus din membri al Ministerului predecesorului său şi verzele din grădina regală. Când vreuna din măsurile de politică de stat ale Maiestăţii Sale eşua în mod bătător la ochi, se anunţa cu gravitate că mai mulţi membri ai Înaltului Consiliu fuseseră descăpăţânaţi, iar supuşii săi care protestau erau domoliţi.

VĂDUVĂ, s. O figură patetică din lumea creştină care a fost de acord să se supună cu umor, deşi tandreţea lui Christos faţă de văduve a fost una dintre cele mai marcante trăsături de caracter ale Lui.

VÂRCOLAC, s. Un lup care a fost cândva, sau uneori, om. Toţi vârcolacii au o dispoziţie malefică, luându-şi forma animală pentru a-şi satisface un apetit bestial, dar unii, transformaţi prin vrăjitorie, sunt umani în concordanţă cu descoperirea preferinţei pentru carnea de om.

Unii țărani bavarezi prinzând un lup, într-o seară, l-au legat de un stâlp de coadă şi s-au dus la culcare. În dimineața următoare, nu era nimic acolo! Extrem de uluiți, ei l-au consultat pe preotul local, care le-a spus că prinsul era fără îndoială un vârcolac şi şi-a reluat forma de om în timpul nopții. "Data viitoare când prindeți un lup", a spus bunul om, "legați-l de picior şi dimineața veți găsi un luteran."

VÂRSTĂ, s. Acea perioadă a vieții în care ajungem la un compromis cu viciile pe care încă le cultivăm, ponegrindu-le pe cele pentru care nu mai avem spiritul întreprinzător ca să le comitem.

VECIN, s. Cineva pe care ne este poruncit să-l iubim ca pe noi înşine şi care face tot ce ştie pentru a ne face nesupuşi.

VENERAȚIE, s. Atitudinea spirituală a unui om față de un zeu şi a unui câine față de un om.

VENIT, s. Etalonul natural şi rațional şi măsura respectabilității, standardele acceptate în mod obişnuit fiind artificiale, arbitrare şi eronate; căci, aşa cum Sir Sycophas Chrysolater din piesă a remarcat pe drept cuvânt, "adevărata utilitate şi funcție a proprietății (din orice ar consta ea: monezi sau pământ, case sau marfă negustorească, sau orice poate fi numit drept deținut în folosul cuiva) ca şi, de asemenea, onoruri, titluri, promovări şi toate favorurile şi cunoştințele persoanelor de calitate sau abile sunt numai pentru a obține bani. De aici urmează că toate lucrurile sunt cu adevărat de apreciat în măsura utilității lor în acel scop; şi posesorii lor ar trebui să-şi ia rangul în conformitate cu acestea, nici lordul unei case neproductive, oricât de întinsă şi străveche, nici cel ce poartă o demnitate neremunerată, nici chiar favoritul sărăntoc al unui rege, nefiind apreciați la nivelul de excelență

la care sunt creditaţi zilnic cei cu bogăţii, şi cu mare greutate ar putea să pretindă cei a căror bogăţie este stearpă să primească onoruri mai pe drept decât cei săraci şi nemerituoşi."

VERSIFICATOR, s. Un poet privit cu indiferenţă sau lipsă de stimă.

> Versificatorul îşi stinge focul nebăgat în seamă,
> Sunetul încetează şi simţul se stinge în zeamă,
> Apoi câinele domestic, la est şi la vest,
> Expune patimile ce-i ard în piept, cu un gest.
> Luna se înalţă peste-acel tărâm de poveste
> Se opreşte să asculte şi tânjeşte să dea teste.
>
> *(Mowbray Myles)*

VERSURI ALBE, s. Pentametri iambici fără rimă, cel mai dificil soi de versuri englezeşti de scris în mod acceptabil, prin urmare, extrem de plăcute celor care nu pot scrie în nici un fel în mod acceptabil.

VIAŢĂ, s. O saramură spirituală care păstrează trupul să nu putrezească. Trăim cu teama zilnică a pierderii ei, totuşi, când e pierdută, nu i se simte lipsa. Întrebarea "Merită viaţa trăită?" a fost mult discutată, îndeosebi de cei care cred că nu este, mulţi dintre ei scriind pe larg în sprijinul părerii lor şi, prin respectarea atentă a legilor sănătăţii, s-au bucurat pe termen lung de onorurile controversei de succes.

> "Viaţa nu merită trăită şi acesta-i adevărul,"
> Colinda nepăsător tânărul blond
> Ca adult încă-şi menţinea părerea
> Şi-o susţinea tot mai mult pe cât îmbătrânea.
> Când a fost izbit de un măgar la optzeci şi trei,

"Du-te să-mi aduci un doctor!" strigă el.

(Han Soper)

VICLENIE, s. Facultatea care distinge un animal sau persoană slabă de una puternică. Îi aduce posesorului multă satisfacție mentală şi multă duşmănie materială. Un proverb italian spune: "Blănarul are mai multe piei de vulpe decât de măgar."

VIITOR, s. Acea perioadă în care prosperă afecerile noastre, prietenii noştri sunt sinceri şi fericirea ne este asigurată.

VIN, s. Suc de struguri fermentat cunoscutul Uniunii Femeilor Creştine drept "lichior", uneori drept "rom". Vinul, doamnă, este cel mai bun dar al lui Dumnezeu, după bărbat.

VIPERĂ, s. O specie de şarpe. Numit astfel pentru că vituperează cheltuielile funeraliilor printre alte cheltuieli ale celor vii.

VIRTUȚI, s. Anumite abstinențe.

VITUPERARE, s. Insultă, aşa cum este ea înțeleasă de către nătângi şi de toți cei care suferă de un impediment în spirit.

VORBĂ DE DUH, s. O remarcă ascuțită şi inteligentă, de obicei citată şi rareori notată; ceea ce filistinului îi place să numească "glumă".

(A) VORBI, v. A comite o indiscreție fără ispitire, dintr-un impuls fără scop.

VOT, s. Instrumentul şi simbolul puterii unui om liber de a se face de râs şi a-şi ruina țara.

VRĂJITOARE, s. (1) O femeie bătrână urâtă şi respingătoare, aflată în companie rea cu diavolul. (2) O femeie frumoasă şi atrăgătoare aflată într-o companie dincolo de diavol.

VRĂJITORIE, s. Prototipul străvechi şi premergătoarea influenţei politice. Era, totuşi, considerată mai puţin respectabilă şi uneori era pedepsită cu tortura şi moartea. Augustine Nicholas relatează că un ţăran sărac care fusese acuzat de vrăjitorie a fost supus la torturi ca să se forţeze o mărturisire. După ce a suferit câteva agonii blânde, săracul suferind şi-a recunoscut vinovăţia, dar i-a întrebat cu naivitate pe torţionarii săi dacă nu era posibil ca cineva să fie vrăjitor fără să o ştie.

VREME, s. Clima orei. Un subiect permanent de conversaţie între persoanele pe care nu le interesează, dar care au moştenit tendinţa de a pălăvrăgi despre ea de la strămoşii arboricoli, goi, pe care îi preocupa profund. Înfiinţarea unor birouri permanente de vreme şi insistenţa lor în minciună dovedesc că până şi guvernele sunt accesibile înduplecării din partea strămoşilor din junglă.

Odată am zărit în viitor mai departe
Decât poate vedea un ochi omenesc
Şi l-am văzut pe Şeful Meteorolog,
Pe cât se poate de mort,
Mort şi blestemat, şi închis în Hades
Ca un mincinos din născare,
Cu un şirag de lipsă de raţiune rar egalat pe pământ.
Cât mă uitam, el se înălţă solemn,
Acel tânăr incandescent,
De pe cărbunii pe care-i preferase adevărului.

Şi-a aruncat privirea în jur şi deasupra; apoi scrise
Pe-o lespede de azbest subțire
Din care îndrăznesc să citez,
Căci am citit-o în lumina rozalie a strălucirii eterne:
"Cer noros; vânt variabil, cu averse locale;
Mai răcoare; ninsoare."

(Halcyon Jones)

W (dublu V) are, dintre toate literele din alfabet, singurul nume complex, numele celorlalte fiind monosilabice. Acest avantaj al alfabetului roman față de cel grecesc este mai de preț după dictarea pe litere a unui cuvânt grecesc simplu, precum *epixoriambikos*. Totuşi, acum este considerat de către învățați că alte influențe decât diferența celor două alfabete ar fi putut fi implicate în declinul "gloriei a ce a fost Grecia" şi ridicarea "grandorii care a fost Roma." Nu poate fi nici o îndoială, totuşi, că simplificând numele lui W (spunându-i "vau" de exemplu) civilizația noastră ar putea să fie, dacă nu avansată, cel puțin mai bine suportată.

WALL STREET, s. Un simbol pentru păcat ca să fie apostrofat de orice diavol. Că Wall Street este o vizuină de tâlhari, este o credință care îi serveşte fiecărui tâlhar ratat în loc de speranță în Rai. Chiar marele şi bunul Andrew Carnegie şi-a făcut profesiunea de credință în această chestiune.

> Carnegie cel fără pată şi-a făcut chemarea
> La bătălie: "Brokerii sunt paraziți cu toții!"

Carnegie, Carnegie, nu te vei impune;
Ține-ți vântul sloganului ca să-ți umfle pânzele,
Întoarce-te la insula de neguri perpetue
Redu-ți la tăcere muzica de cimpoi,
Dă jos tartanul şi pana.
Ben Lomond îşi cheamă fiul din încăierare
Fugi, fugi din regiunea Wall Street-ului!
Cât încă mai stăpâneşti un singur sfanț
(Mi-aş dori să îmi fie dăruit mie!)
Ar fi înțelept să te retragi din războiul finanțelor
Să nu-i scadă valoarea până când îți avansează creditul.
Pentru un om, între un rege al finanțelor şi al mării,
Carnegie, Carnegie, gura ta e prea slobodă!

(Anonymus Bink)

WASHINGTONIAN, s. Un membru al tribului din Potomac care a schimbat privilegiul de a se guverna singur cu avantajul unei guvernări bune. Ca să-i facem dreptate, trebuie să spunem că el nu a vrut.

I-au luat votul şi i-au dat în schimb
Dreptul, după ce a câştigat-o, să-şi mănânce pâinea.
În van, el strigă după şeful lui, biet suflet,
Să vină din nou şi să-l despartă de franzelă.

(Offenbach Stutz)

WHANGDEPOOTENAWAH, s. În limba Ojibwa, dezastru; o suferință neaşteptată care te loveşte greu.

De mă întrebi de unde acest râs,
De mă întrebi de unde hohotul ce se aude
Cu extindere labială,
Cu distorsiune maxilară

Şi ritmul diafragmatic
Ca umflarea unui ocean,
Ca scuturarea unui covor,
Ţi-aş răspunde, ţi-aş spune:
Din marile adâncimi ale spiritului
Din abisul de nepătruns
Al sufletului se umflă acest râs
Ca fântâna, gâlgâind
Ca râul din munte,
Să dau semn şi să dau de ştire
Că starea mea de acum e veselă.
De mă întrebi mai departe
De ce marile adâncimi ale spiritului,
De ce abisul de nepătruns
Al sufletului scoate râsul,
Acest hohot ce se aude
Ţi-aş răspunde, ţi-aş spune:
Cu inima plină, bubuitoare
Cu gura sinceră, pe cinstea mea
William Bryant, el a prins-o,
A prins pe Whangdepootenawah!

Este fructul de pe dealul nisipos, tulpiniţa
Ce stă în mlaştină, până la genunchi,
Stând tăcută până la genunchi,
Cu vârfurile aripilor încrucişate în spatele lui
Şi gâtul bine strâns în faţă,
Cu ciocul lui, floricica lui, îngropat
În jos, spre piept,
Cu capul tras înapoi
În timp ce umerii îl acoperă?
Oare fructul de deal nisipos, tulpiniţa
Tremură cenuşie în vântul de nord?
Dorind să fi murit când era mică?

Precum vrabia, rândunica?
Nu, nu e Shankank
Stând în cenușia și trista
Mlaștină, cenușiu și trist până la genunchi.
Nu, este bietul William Bryan
Care și-a dat seama că a prins-o
A prins pe Whangdepootenawah!

X, în alfabetul nostru fiind o literă inutilă are o invincibilitate adăugată în fața atacurilor reformiştilor în ortografie şi, precum ei, va dura fără îndoială până la sfârşitul limbii. X este simbolul sacru a zece dolari şi în cuvinte precum Xmas (Crăciun), Xn (creştin) etc. Îl reprezintă pe Christos nu aşa cum se presupune în mod popular, pentru că reprezintă o cruce, ci pentru că litera corespondentă din alfabetul grecesc este inițiala numelui Său, Xristos. Dacă reprezenta o cruce, l-ar reprezenta pe Sfântul Andrei, care a mărturisit pe una cu o astfel de formă. În algebra psihologiei, x reprezintă mintea Femeii. Cuvintele care încep cu X sunt greceşti şi nu vor fi explicate în acest dicționar pentru cu totul altă limbă.

Y

YANKEU, s. În Europa, un american. În statele nordice din Uniunea noastră, cineva din New England. În statele sudice cuvântul este necunoscut. (Vezi, eventual, BLESTEMAT DE YANKEU)

Z

ZANZIBAREZ, s. Un locuitor din Sultanatul Zanzibar, pe coasta de est a Africii. Zanzibarezii, un popor războinic, sunt cei mai bine cunoscuți în această țară printr-un incident diplomatic amenințător care s-a petrecut cu câțiva ani în urmă. Consulul american din capitală ocupa o locuință care dădea spre mare, cu o plajă de nisip în mijloc. Spre marea scandalizare a familiei oficialului şi împotriva mustrărilor repetate ale oficialului însuşi, oamenii din oraş continuau să folosească plaja ca să se îmbăieze. Într-o zi o femeie a venit până la marginea apei şi se apleca să îşi dea jos veşmintele (o pereche de sandale), când consulul, înfuriat dincolo de reținere, a aruncat cu o bucată de murdărie de păsări în cea mai evidentă parte a persoanei ei. Din nefericire pentru existenta *entente cordiale* dintre cele două națiuni, ea era Sultana.

ZAR, s. Singularul de la zaruri. Rareori auzim cuvântul, pentru că există un proverb prohibitiv, "Să nu zici niciodată zar." La lungi intervaluri, totuşi, cineva spune "Zarurile au fost aruncate", ceea ce nu este chiar adevărat, deoarece sunt

date. Cuvântul se regăseşte într-un cuplet nemuritor al acelui poet eminent şi economist local, senatorul Depew:

> Un cub de brânză, nu mai mare decât un zar
> Poate fi pus momeală într-o capcană
> Să prinzi un şoarece ronţăitor.

ZÂNĂ, s. O creatură, în mod diferit construită şi dăruită, care în trecut locuia pe pajişti şi în păduri. Era nocturnă în obiceiurile sale şi oarecum dependentă de dans şi răpirea copiilor. Zânele, acum, sunt considerate de naturalişti să fi dispărut, deşi un cleric al bisericii anglicane a văzut trei lângă Colchester tocmai în 1855, în timp ce trecea printr-un parc după ce cinase cu stăpânul conacului. Imaginea l-a uluit extrem de mult şi a fost atât de afectat, încât relatarea lui a fost incoerentă. În anul 1807 o trupă de zâne a vizitat o pădure de pe lângă Aix şi au luat-o cu ele pe fiica unui ţăran, care fusese văzută intrând în ea cu o legătură de haine. Fiului unui *bourgeois* a dispărut cam în aceeaşi perioadă, dar după aceea s-a întors. El văzuse răpirea şi pornise în urmărirea zânelor. Justinian Gaux, un scriitor din secolul al XIV-lea, susţine că atât de mare este puterea de transformare a zânelor, încât el a văzut una schimbându-se în două armate duşmane şi purtând o bătălie cu mare vărsare de sânge, şi în ziua următoare, după ce îşi reluase forma originală şi plecase, rămăseseră sute de cadavre ale celor ucişi pe care sătenii au trebuit să-i înmormânteze. El nu spune dacă vreunul dintre răniţi s-a însănătoşit. Pe vremea lui Henric al III-lea al Angliei, s-a dat o lege prin care se pedepsea cu moartea "uciderea, rănirea sau strâmbarea vreunei zâne" şi a fost universal respectată.

ZEAMĂ LUNGĂ, s. O băutură mistică folosită în secret de cei mai populari romancieri şi poeţi de-ai noştri pentru a le regla

imaginația și narcotiza conștiința. Se spune că este bogată atât în obtuzit, cât și în letargină și este distilată la ceața de miez de noapte de o vrăjitoare grasă din Mlaștina Dezamăgirii.

ZEL, s. O anumită boală nervoasă care îi afectează pe cei tineri și neexperimentați. O pasiune care merge înaintea tolănirii.

> Când Zelul căută Recunoștința pentru răsplată
> Plecă exclamând: "Oh, Doamne, Dumnezeule!"
> "Ce vrei?" întrebă Domnul, aplecându-se.
> "Unguent pentru fruntea mea crăpată și sângerândă!"
> *(Jum Coople)*

ZENIT, s. Punctul din ceruri direct deasupra capului unui om sau a unei verze care crește. Un om în pat sau o varză în oală nu sunt considerați a avea un zenit, deși, din acest punct de vedere, a fost cândva o considerabilă neînțelegere printre învățați, unii susținând că postura corpului nu contează. Aceștia se numeau orizontaliști, oponenții lor, verticaliști. Erezia orizontalistă a fost în cele din urmă stinsă de Xanobus, regele-filosof din Abara, un verticalist plin de zel. Intrând la o adunare de filosofi care dezbăteau chestiunea, el aruncă un cap omenesc tăiat la picioarele oponenților săi și le ceru să-i determine zenitul, explicând că trupul atârna de picioare, afară. Observând că era capul liderului lor, orizontaliștii s-au grăbit să se declare convertiți la orice părere avea plăcerea să susțină Coroana, iar orizontalismul și-a luat locul printre *fides defuncti.*

ZEUS, s. Șeful zeilor greci, adorat de romani ca Jupiter și de americanii moderni ca Dumnezeu, Bani, Mulțime și Câine. Unii exploratori care au ajuns pe țărmurile Americii și unul

care susține că a pătruns pe o distanță considerabilă în interior au crezut că aceste patru nume sunt pentru la fel de multe zeități distincte, dar în opera sa monumentală asupra Credințelor Supraviețuitoare, Frumpp insistă că nativii sunt monoteiști, fiecare neavând alt zeu decât pe sine însuși, pe care îl adoră sub multe nume sacre.

ZGÂRCIT, adj. Nepotrivit de doritor să păstreze ceea ce multe persoane merituoase doresc să obțină.

> "Scoțian strâns la pungă!" strigă Johnson
> Zgârcitului J. Macpherson;
> "Uită-te la mine - sunt gata să împart
> Cu orice persoană de ispravă,"
> Spuse Jamie: "Este foarte adevărat -
> Dovada nu are nevoie de laudă;
> Și toți sunt merituoși, domnule, pentru mine,
> Cei care au ce ție-ți lipsește."
>
> *(Anita M. Bobe)*

ZGOMOT, s. O duhoare în ureche. Muzică nedomesticită. Produsul principal și semnul autentic al civilizației.

ZI, s. O perioadă de douăzeci și patru de ore, cele mai multe prost petrecute. Această perioadă se împarte în două, ziua propriu-zisă și noaptea, sau ziua nepotrivită, cea dintâi devotată păcatelor în afaceri, și cea din urmă consacrată celorlalte treburi. Aceste două feluri de activități sociale se suprapun.

ZICALĂ, s. Un aforism popular banal sau un proverb (la figurat și colocvial). Numită astfel deoarece taie ca zimții în cioturile de lemn. În continuare, exemple de zicale vechi cu zimți noi:

Un penny economisit este un penny de cheltuit.

Un om se cunoaşte după compania pe care o organizează.

Un muncitor prost se ceartă cu omul care îl numeşte astfel.

Pasărea din mână valorează cât aduce.

Mai bine mai târziu, decât înainte să te invite cineva.

Exemplul este mai bun, decât urmarea lui.

O jumătate de felie este mai bună, decât una întreagă când mai este altcineva.

Gândeşte-te de două ori înainte să vorbeşti cu un prieten la nevoie.

Ceea ce merită făcut merită efortul de a cere altcuiva să-l facă.

Cât mai puţin spus este cel mai repede dezmințit.

Cine râde cel mai puţin, râde cel mai bine.

Vorbeşti de lup şi o să audă.

Din două rele alege să fii cel mai mic.

Bate fierul cât şeful tău are un contract mare.

Când e voință, este contrazicere.

ZOOLOGIE, s. Ştiinţa şi istoria regatului animal, incluzându-l pe regele său, Musca de Casă *(Musca maledicta).* Tatăl Zoologiei a fost Aristotel, aşa cum este universal acceptat, dar numele mamei sale nu a ajuns până la noi. Doi dintre cei mai iluştri exponenţi ai ştiinţei au fost Buffon şi Oliver Goldsmith, de la care învățăm *(L'Histoire générale des animaux* şi *O istorie a vieții animate)* că vaca domestică îşi schimbă coarnele o dată la doi ani.

ZVON, s, O armă favorită a asasinilor de caractere.

Ascuţit, irezistibil prin zale sau scut,
De gărzi neîndepărtat şi din zbor neoprit.

O, Zvon util, lasă-mă să-ndrept
Împotriva duşmanului tăişul tău.
A lui să fie groaza unui inamic nevăzut
A lui mâna inutilă pe scut
Şi-a mea limba mortală, lungă, subțire, ascuțită,
Făcând aluzie la un zvon despre vreo vină străveche.
Astfel îl voi ucide pe nenorocit fără o lovitură,
Mă voi scuti să-i sărbătoresc căderea
Şi-mi voi îngriji arma pentru alt duşman.

(Joel Buxter)

C A T A L O G
M E D I A C L U B

preţurile nu contin TVA 9% şi sunt valabile până la data de 1 ianuarie 2005
stocurile sunt limitate

DOSAR

E.S. Brooks, **FEMEI FATALE ALE ISTORIEI** ..... 80000 lei
Jim Schnabel, **SPIONII PSI** ..... 140000 lei
Petre Dogaru, **CASA REGALĂ, FEMEILE FATALE, MASONERIA ŞI DICTATORII SECOLULUI XX** ..... 320000 lei
Petre Dogaru, **ULTIMII DICTATORI, PRIMELE DOAMNE ŞI SERVICIILE SECRETE** ..... 275000 lei
Pierre Bellemare & Jean-Francois Nahmias, **ASASINII** ..... 60000 lei
Pierre Bellemare, **NOPŢI DE COSMAR** ..... 60000 lei
Pierre Bellemare & Jean-Francois Nahmias, **DOSARELE MORŢII** ..... 60000 lei
Traian Tandin, **EVADĂRI CELEBRE** 130000 lei
Traian Tandin, **GALERIA MARILOR CRIMINALI** ..... 60000 lei
Traian Tandin, **JAFURI CELEBRE ÎN ROMÂNIA** ..... 150000 lei
Traian Tandin, **JURNALUL UNUI POLITIST** ..... 178800 lei
Traian Tandin, **CONDAMNAŢI LA MOARTE** ..... 174000 lei

EDUCATIE, AUTOEDUCATIE

Dan Seracu, **AUTOCONTROL** ..... 109900 lei
Philip Carter, Ken Russel, **TESTE DE INTELIGENŢĂ VOL I** ..... 91000 lei
Philip Carter, Ken Russel, **TESTE DE INTELIGENŢĂ VOL II** ..... 91000 lei

ENIGME ALE LUMII

Graham Hanckock, **AMPRENTELE ZEILOR** ..... 169500 lei
Gyorgy Mandicz, **ENCICLOPEDIA FIINŢELOR EXTRATERESTRE: ZOOIZI-BIOIZI** ..... 80000 lei
Raymond Bernard, **O LUME ASCUNSĂ** ..... 60000 lei
Zecharia Sirchin, **A 12-A PLANETĂ** ..... 137000 lei

FILOSOFIE

Camille. Flammarion, **LUMEN** ..... 80000 lei
Charles Kingsley, **ALEXANDRIA ŞI SCOLILE EI** ..... 69000 lei
Damian Thompson, **SFÂRŞITUL LUMII** ..... 70000 lei
Edouard Schure, **MARII INIŢIAŢI** ..... 110000 lei
Edouard Schure, **EVOLUŢIA DIVINĂ** ..... 160000 lei
John Fiske, **MITURI ŞI CREATORI DE MITURI** ..... 80000 lei

Lucius Apuleius, **MĂGARUL DE AUR** ..... 70000 lei
Petronius., **SATYRICON** ..... 70000 lei
Plutarh, **VIEŢILE PARALELE - LYCURG ŞI NUMA** (cartonată)..... 119000 lei
Plutarh, **VIEŢILE PARALELE - TEZEU ŞI ROMULUS**..... 50000 lei
Anonim, **CARTEA LEGII LUI MANU** ..... 120000 lei

MEDICINĂ NATURALA

Colectiv, **NATURALIS - GHID DE MEDICINĂ ŞI TERAPII NATURALE** ..... 399000 lei
Vasile Teodor, **CURS PRACTIC DE KUATSU** ..... 60000 lei

ROMANE DE AVENTURI

Alexandra David-Neel, **MAGIA DRAGOSTEI ŞI MAGIA NEAGRĂ** ..... 90000 lei
Arthur Schintzler, **JOC DE CĂRŢI ÎN ZORI** ..... 60000 lei
Colin Falconer, **ANASTASIA** (cartonată)..... 275000 lei
Colin Falconer, **OPIU**..... 183000 lei
Colin Falconer, **RISC** ..... 178800 lei
Colin Falconer, **VENIN**..... 137500 lei
Volin Falconer, **TEROARE**..... 128000 lei
Colin Falconer, **HAREM** ..... 160000 lei
Colin Falconer, **FURIE**..... 160000 lei
Jack London, **AVENTURA**..... 75000 lei
Philip Kerr, **GRIDIRON**..... 80000 lei
William Hope Hodgson, **CĂPITANUL GAULT** ..... 50000 lei

ROMANE BIOGRAFICE

Jack Dann, **CATEDRALA AMINTIRILOR - LEONARDO DA VINCI** ..... 160000 lei
John Cleland, **FANNY HILL - MEMORIILE UNEI FEMEI UŞOARE** ..... 120000 lei
Lytton Strachey, **REGINA VICTORIA** (cartonată)..... 275000 lei

ROMANE HORROR

Bram Stoker, **SĂLAŞUL VIERMELUI ALB** ..... 64000 lei
Frances Hodgson Burnett, **OAMENII ALBI** ..... 50000 lei

ROMANE POLITISTE

A.C.Doyle, **MISTERUL DIN BOSCOMBE** (seria Sherlock Holmes-SH)..... 87000 lei
A.C. Doyle, **SEMNUL CELOR 4** (seria SH) ..... 50000 lei
A.C. Doyle, **DINCOLO DE ORAŞ** (seria SH) ..... 50000 lei
A.C. Doyle, **REGELE CRIMINALILOR** (seria SH) ..... 20000 lei
A.C. Doyle, **MEMORIILE LUI SHERLOCK HOLMES** (seria SH)..... 80000 lei
A.C. Doyle, **CRIMELE DIN BALTIMORE** (seria SH) ..... 20000 lei
A.C. Doyle, **CÂINELE DIN BASKERVILLE** (seria SH) ..... 70000 lei

A.C. Doyle, **UN STUDIU STACOJIU** (seria SH)..... 82000 lei
Colin Falconer, **DEMONII** ..... 89000 lei
Colin Falconer, **RĂFUIALA** ..... 98000 lei
Fergus Hume, **PASAJUL SECRET**.....137000 lei
Gaston Leroux, **SECRETUL NOPȚII** ..... 90000 lei
Gaston Leroux, **FANTOMA DE LA OPERĂ** ..... 90000 lei
Gaston Leroux, **MISTERUL CAMEREI GALBENE** ..... 70000 lei
Joseph Conrad, **AGENTUL SECRET** ..... 87000 lei

ROMANE DE RĂZBOI

Colin Falconer, **BANZAI** ..... 91500 lei
Stephen Crane, **ASALTUL**..... 87000 lei
Spephen Crane, **MISIUNEA**.....100000 lei
R.M. Ballantyne, **MARTIN RATTLER**.....87000 lei

SCIENCE FICTION

R. Schekley, **IMMORTALITY INC.** ..... 60000 lei
Serge Brussolo, **MÂNCĂTORII DE ZIDURI** .....20000 lei

UTIL

Constantin Drăgan, **CURS PRACTIC DE MASAJ TAILANDEZ** .....109900 lei
Julia Busch, **LIFTING FACIAL** ..... 70000 lei

YOGA, STIINTE OCULTE

A.C. Doyle, **MESAJ VITAL** ..... 55000 lei
Alexandra D. Neel, **INIȚIAȚII TIBETULUI** ..... 90000 lei
Alexandra D. Neel, **JURNAL DE CĂLĂTORIE** ..... 110000 lei
Alexandra D. Neel, **MISTICI ȘI MAGICIENI ÎN TIBET** ..... 90000 lei
C.K. Nicolau, **CURS PRACTIC DE SPIRITISM** ..... 60000 lei
Dan Seracu, **ARTA DIVINAȚIEI** ..... 160000 lei
Fontanelle, **ISTORIA ORACOLELOR** (cartonată)..... 174000 lei
Vasile Teodor, **CURS PRACTIC DE GHICIT ÎN PALMĂ** ..... 70000 lei
Sabine Baring-Gould, **CARTEA VÂRCOLACILOR** (cartonată) ..... 229000 lei

M E D I A C L U B

C A R T E A P R I N P O Ş T Ă

REDUCERE !

valabilă până la 1 ianuarie 2005

10 %

reducere la valoarea totală de plată

NUMAI pentru comenzi scrise pe

ACEST TALON DE COMANDĂ

şi care depăşesc suma de

500.000 lei / comandă

1. alegeţi cărţile care vă interesează din **CATALOGUL MEDIA CLUB** prezent în acest volum,
2. completaţi formularul **COMANDĂ** de pe verso,
3. decupaţi formularul si expediaţi-l prin poştă pe adresa

MEDIA CLUB

OP 76 CP 161, BUCUREŞTI SECT. 6 COD 061098

SAU

Puteti nota cererea dvs. într-o simplă scrisoare fără să folosiţi formularul **COMANDĂ**. Scrisoarea trebuie să conţină toate datele solicitate de formular pentru a putea rezolva corect cererea dvs.

Comanda poate fi expediată şi prin

fax: 021 4341750

e-mail: aldopress1@xnet.ro

Condiţii de livrare

Livrarea se face în termen de 7-10 zile de la primirea comenzii, în **LIMITA STOCULUI DISPONIBIL LA ACEA DATĂ.** Plata se face la ridicarea coletului de la poştă (ramburs)

Clientul care nu ridică trimiterea de la poştă nu va mai beneficia pe viitor de serviciile noastre gratuite.

Taxele de expediţie sunt suportate de MEDIA CLUB

Preţurile sunt valabile pe durata afişată.